

Περιεχόμενα Fb. 2019

Το τεστ κόκκινου συναγερμού για τον τόπο μας...!	
04.01.2019,	σελ.6.
Με ιδιαίτερη βραδύτητα και σε ενέργειες που δεν στοχεύουν σε οριστική λύση του περιουσιακού στη Χιμάρα κινείται η ΟΜΟΝΟΙΑ εκεί.	
08.01.2019,	σελ.9.
Επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και μνημόσυνο για τον πρόωρο θάνατό της.	
10.01.2019,	σελ.11.
Κάθε πέρυσι και καλύτερα!!!	
12.01.2019,	σελ.13
«Εκδηλώσεις» ΟΜΟΝΟΙΑΣ...- αγανάκτηση ... επί της απογοήτευσης	
12.01.2019,	σελ.14.
Η κοινότητά μας διαλύεται στο βάρος καχυποψίας και αμφισβήτησης	
23.01.2019,	σελ.18
Η γενιά μας... έριξε τις γέφυρες με τους προγόνους της.	
23.01.2019,	σελ.21
Άλλοι μιλούν για δικαιώματα μας... εμείς δεν διεκδικούμε τίποτε.. τα Τίρανα να μας πουν ευχαριστώ!!	
26.01.2019,	σελ.23
Ελληνικά ΜΜΕ ... θύμα των αλβανικών σκοπιμοτήτων	
27.01.2019,	σελ.25.
Μαζική ανάκριση;!!.....	
03.02.2019,	σελ.27
Η άλλη οπτική γωνία του αυτονομικού αγώνα!	
17.02.2019,	σελ.29
Γιατί όταν η ΟΜΟΝΟΙΑ μιλάει για ενότητα ο νους μας τρέχει στο αντίθετο;!!	
20.02.2019,	σελ.32
Στο βωμό της εφήμερης πολιτικής και του αυτοσκοπού της εξουσίας θυσιάζουμε κάθε εθνικό θέμα	
23.02.2019,	σελ.35.
Ο βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός «νιώθει βολικά» ανάμεσα στη δική του Χάρυβδη και Σκύλλα !!!!!	
28.02.2019,	σελ.37.
Ο, τι πολυτιμότερο η ελευθερία	
02.03.2019,	σελ.40.
Γιατί και η διασπορά μας, που εκλέγει κυβερνήσεις στις χώρες της, μας έχει «ξεγράψει»;!	
03.03.2019,	σελ.41.
Νέα προδοσία στο μαντρί του Ντούλε	
05.03.2019,	σελ.43.
περισσότερα ερωτηματικά η ανακοίνωση ΟΜΟΝΟΙΑΣ για Καραμέλιο	
06.03.2019,	σελ.44.
Γιατί τόσο μένος κατά του τμήματος ελληνικής γλώσσας λογοτεχνίας και ελληνικού πολιτισμού του μοναδικού πανεπιστημιακού θεσμού στη μητρική γλώσσα στην Αλβανία ;!!	
06.03.2019,	σελ.45
Το αμάρτημα της μητρός και ο βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός (Η συνέχεια αύριο)	
12.03.2019,	σελ.48.

Το αμάρτημα της μητρός και ο βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός – συνέχεια από
χθες
13.03.2019, σελ.50.
Γιατί σιωπούν για τα εθνικά μας δικαιώματα οι εκθέσεις των διεθνών
οργανισμών:!
19.03.2019, σελ.53.
Σε τι στοχεύει η ανακίνηση του φακέλου του επεισοδίου της Επισκοπής του
1994;!
22.03.2019, σελ.55.
Οι βάρβαροι δεν είναι μια κάποια λύση για τους Βορειοηπειρώτες! Αυτό ισχύει
για την πολιτική τους ηγεσία
(Εντυπώσεις από τους εορτασμούς της 25ης Μαρτίου)
26.03.2019, σελ.59.
Εθνική αλλοίωση και γεωγραφικός κατακερματισμός
28.03.2019, σελ.61.
Ποιος και γιατί παραπληροφόρησαν τον Έλληνα Πρωθυπουργό στη
Ρουμάνια;!!!
30.03.2019, σελ.63.
Η Αθήνα παίζει στους ρυθμούς της ταχτικής Ράμα.
31.03.2019, σελ.66.
Σαν σήμερα, αναμνήσεις που πονούν, αλλά μας κάνουν ιστορικά περήφανους
(Νίκη ΟΜΟΝΟΙΑΣ, 5 βουλευτές, εκλογές 1991)
31.03.2019, σελ.70.
Οι «αγώνες» για το περιουσιακό στη Χιμάρα ή η επιφάνεια που σκοτώνεις την
Χιμάρα και τον Ελληνισμό.
04.04.2019, σελ.71.
Χιμάρα και πάλι! Δεν αποτελεί επιτυχία αν κάψουμε κάποια κλαδιά όταν
θέλουμε να ξεριζώσουμε το δέντρο !
06.04.2019, σελ.74.
Απαιτείται σωστή εθνική αντιμετώπιση της εθνικής ελληνικής μειονότητας
στην Αλβανία.
14.04.2019, σελ.77.
Δυο αποφάσεις στον εκπαιδευτικό τομέα που παραβιάζουν τα εκπαιδευτικά
μας δικαιώματα.
19.04.2019, σελ.80.
Διαπιστώσεις και διαμαρτυρίες μαθητών για την παιδεία στη μητρική γλώσσα
και η κωφάλαλη σκάση των αρχών μας.
21.04.2019, σελ.83.
Το όνειρο εξουσίας του μεγάλου αρχηγού αφήνει τον τύπο μας στη Μεγάλη
Παρασκευή- χωρίς Ανάσταση! Η μάχη για την ιστορία του μέλλοντος.
26.04.2019, σελ.85.
Παιδεία στη μητρική γλώσσα- ώρα μηδέν και η περιέργη και εσκεμμένη σιωπή
των αρμόδιων εκπροσώπων μας.
02.05.2019, σελ.88.
Η παράφορη νέα εθνική πρόκληση...!!
05.05.2019, σελ.91.
Ο τελικός αφελληνισμός του παρόντος και του μέλλοντος
13.05.2019, σελ.93.

Η Α.Σ.Α και η προσωπική και η συλλογική ιστορική ευθύνη των Βορειοηπειρωτών
20.05.2019, σελ.95.
Επείγουσα ανάγκη η απαλλαγή από τους υπόπτους ήρωες!
22.05.2019, σελ.98.
Οι δηώσεις Ντούλε για τις τελευταίες εξελίξεις εξυπηρετούν τον ίδιο, όχι την Ε.Ε. Μειονότητα
24.05.2019, σελ.100.
Η ελληνική ιδιωτική εκπαιδευτική παρέμβαση και οι εθνικοί κίνδυνοι για την Εθνική Ελληνική Μειονότητα.
30.05.2019, σελ.103.
Με προορισμό ... τον θάνατο
17.06.2019, σελ.106.
Πόσο χαμηλά έχουμε πέσει...!!
23.06.2019, σελ.108.
Ηπειρωτικό μοιρολόι.
Διαβάζοντας τον Κρίστοφερ Κίνγκ.
08.06.2019, σελ.110
Οι παραδόσεις μας δεν είναι ψάρι στην ξηρά!!
14.08.2019, σελ.112.
Σχωριάδες Πωγωνίου , 250 χρόνια μετά!
17.08.2019, σελ.116
Οι λαμπερές εκδηλώσεις μιας ημέρας.... μηνύματα και διλλήματα.
18.08.2019, σελ.118.
Η νέα ταυτότητα του εξουσιαζόμενου Βορειοηπειρώτη
20.08.2019, σελ.121.
Ο πολιτισμός μας... ξέφραγο αμπέλι και χωρίς νοικοκύρη;!!
21.08.2019, σελ.122.
Ο διαφωτιστής ο Κασμάς ο Αιτωλός.
24.08.2019, σελ.125.
Οι εξουσιαστές μας και οι..... αυλικό τους, το τραγούδι «Δροπολίτισσα που κλαίς...»
25.08.2019, σελ.127.
Το τέλος της παιδείας στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο αποφάσισε το νέο Δ.Συμβούλιο του δήμου Φοινικαίων.
Ο νέος δήμαρχος, κολοτούμπα με τα τέσσερα!
29.08.2019, σελ.130.
Μετά από 30 χρόνια «ελευθερίας» συνεχίζουμε επίσημα να είμαστε αυτόβουλοι σκλάβοι του χοτζισμού και του Αλβανισμού!!
01.09.2019, σελ.132.
Προσοχή! Δεν πρέπει να πείσουμε ξανά στη λούμπα των «αναντικατάστατων ηγετών μας» και των υποστηρικτών τους.
04.09.2019, σελ.135.
Για να μη εκτεθεί η Αθήνα στην νέα πολιτική της με τα Τίρανα για την Ε.Ε. Μειονότητα
09.09.2019, σελ.138.
Η ορφάνια της παιδείας στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο
14.09.2019, σελ.141.
Επίκαιρες οι πριν 15 χρόνια προτάσεις μας για την παιδεία στη μητρική γλώσσα.

Με σχόλια [x1]:

17.09.2019, σελ.144.
Ξανά επιτρέπονται πλέγματα κατά της παιδείας στη μητρική γλώσσα!
23.09.2019, σελ.153.
Αναζητώντας τους Έλληνες... στον τύπο μας!
28.09.2019, σελ.156.
Ο σκιάδης χαρακτήρας του σύγχρονου Έλληνα Βορειοηπειρώτη
05.10.2019, σελ.158.
Η απόφαση του Σ.τ. Επικρατείας για το νόμο Κατρούγκαλου και η ταπείνωση των Βορειοηπειρωτών!
06.10.2019, σελ.160.
Η οικειοθελώς ομηρία μας και η αντιμετώπιση της κατάστασης
14.10.2019, σελ.162.
Σκοτώνοντας τους μύθους μας, σκοτώνουμε την ίδια την εθνική μας ύπαρξη
23.10.2019, σελ.166.
Σε καμιά περίπτωση δεν επιτρέπεται να κηλιδώσουμε την λαμπρή επέτειο του ΟΧΙ!
Τι έγινε χθες στη γιορτή του ΟΧΙ και γιατί καείς δεν επιτρέπεται να υπερβεί την μνήμη των ηρώων.
29.10.2019, σελ.170.
Οι εξελίξεις και τα λάθη της Ελλάδας, υπαγορεύουν στην Αθήνα να επικαλεστεί τον πρωτεύον ρόλο της Ε.Ε.Μ στις σχέσεις με τα Τίρανα
06.11.2019, σελ.173.
Η αποδόμηση του Ντούλε σε τηλεοπτική εκπομπή φίλου του στα Τίρανα
09.11.2019, σελ.177.
Όποιος συντηρεί το κατεστημένο, βοηθάει στην επιδείνωση της κατάστασης του Ελληνισμού της Αλβανίας.
12.11.2019, σελ.179
Και το κατεστημένο γνωρίζει ότι δεν αρκεί η συνάντηση με τον πρωθυπουργό για να επιβληθεί του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.
Σύντομη διαχρονική ανάλυση μετά τη συνάντηση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ με τον πρωθυπουργό της Ελλάδας
14.11.2019, σελ.182.
Αλβανικός εθνικισμός η Ελλάδα και ο Ελληνισμός της Αλβανίας
19.11.2019, σελ.185.
Σεισμός..... στην Αλβανία... πόνος και χάος.. η Ελλάδα είναι εδώ!
30.11.2019, σελ.188.
Η 12^η Δεκεμβρίου αποκαλύπτει την φτώχεια μας σε όλα τα επίπεδα!!!
Η αλαζονεία Ντούλε απαιτεί Συνένοχους και θεσμοποιεί τη διάσπαση
12.12.2019, σελ.189.
Η αναζήτηση στο πουθενά επιχειρήματα για να σωθεί ο Ντούλες ισοδυναμούν με τη σκοπιμότητα αφανισμού του Ελληνισμού (συνέχεια της χθεσινής ανάλυσης)
13.12.2019, σελ.192.
Ένα ντοκουμέντο του 1991 που μιλάει για την τότε βουλευτική εθνική ευθύνη στην αλβανική βουλή
Προτάσεις για το άρθρο για την προστασία των μειονοτήτων (Στο Πακέτο Συνταγματικών Ρυθμίσεων του 1991 που υιοθετήθηκε και από το Σύνταγμα του 1998).
15.12.2019, σελ.195.
Το αξεπέραστο όραμα και προσδοκίες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ του 1991

16.12.2019, σελ.197

Η νέα απόφαση Ράμα για το περιουσιακό και στη Χιμάρα αποκαλύπτει στο ακέραιο τον πραγματικό ρόλο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ στο περιουσιακό μας ζήτημα.

18.12.2019, σελ.199.

Μήπως επιβεβαιώνουμε ότι επιτρέπουμε την δίωξη και εξαφάνισή μας για να έχουμε να κατηγορούμε ότι μας διώκουν για να μπορούν να δικαιολογούν την ύπαρξη τους οι πολιτικοί μας και εμείς τον αφανισμό μας;!!!

30.12.2019, σελ.201.

ΤΕΛΟΣ σελ.203.

Παναγιώτης Μπάρκας

4 Ιανουαρίου 2019 ·

ΤΟ ΤΕΣΤ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ...!

Πριν από την ανάλυση οφείλω μια απάντηση σε προβοκατόρικη ερώτηση ενός «φίλου» μου. Ήθελε να μάθει πόσα στρέμματα γης «διαθέτω» στη Δρόπολη. Είχε ακούσει ότι έχω κατασπαράξει την περιοχή αρπάζοντας δεκάδες εκτάρια γης...!!!!

Απαντάω, όπως σε πολλούς άλλους:

«Στο πρόσωπό μου και την οικογένειά μου και υπό οποιαδήποτε μορφή, δεν ανήκει ούτε τετραγωνικό μέτρο, καλλιεργήσιμης γης, οικοπέδου, λιβαδιού, δάσους κλπ.

Δεν ξέρω αν αυτή η αλήθεια με τιμάει, ως τον βουλευτή που κατάφερα και πέρασα στην αλβανική βουλή το 1991 τη ρύθμιση του νόμου 7501 που έδωσε στους αγρότες, ασφαλώς στους Έλληνες, την καλλιεργήσιμη γης. (Οι θέσεις του Δημ και του Σοσιαλ κόμματος προσέβλεπαν στους πρώην ιδιοκτήτες, δλδ στους μπέηδες και αγάδες). Μου επιτρέπει όμως να μείνω αλώβητος και στις κατηγορίες που μου προσάπτουν ότι ανήκω στη συμμορία που με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έκαναν πλιάτσικο τον τόπο μας!

ΕΠΙ ΤΟΥ ΘΕΜΑΤΟΣ. Όπως είναι γνωστό η κυβερνητική απόφαση αρ. 708 τις 21ης Νοεμβρίου 2018 παραχωρεί στο Υπουργείου Πολιτισμού της χώρας 14 χιλιάδες περίπου στρέμματα γης τουριστικών προδιαγραφών, από τη Χιμάρα μέχρι και τα Εξαμήλια. Ο σκοπός αφορά την αξιοποίησή τους σε όφελος δήθεν στρατηγικών επενδύτων. Η δέσμευση έγινε με το αιτιολογικό ότι επρόκειτο για κρατικές εκτάσεις. Η εφαρμογή της απόφασης πάγωσε μετά τη διπλωματική αντίδραση σε πολλά επίπεδα της Αθήνας. Διαπιστώθηκε επίσης, ότι το νομικό καθεστώς των περιουσιών αυτών δεν ανταποκρίνονταν στη προσδοκία της κυβέρνησης. Δλδ, δεν είναι κρατικές. Στην απόλυτη πλειοψηφία τους ανήκουν σε ιδιώτες, ή άλλους μη κρατικούς φορείς, ελληνικής μειονοτικής καταγωγής, ή και αλβανικής, ανεξαρτήτως του γεγονότος ότι, ή έχουν τίτλους ιδιοκτησίας, ή βρίσκονται στη διαδικασία απόκτησης, ή υπό δικαστική διεκδίκηση αυτών. Στις καταστάσεις αυτές η κυβέρνηση ζήτησε οδό αναδίπλωσης, υποκινώντας την ομόφωνη αντίδραση του Δ. Συμβουλ. της Χιμάρας για επανεξέταση της απόφασης. (Δεν αντέδρασαν όμως οι υπόλοιποι δήμοι, ή φορείς που προσβάλλει η απόφαση. Όπως δεν υπάρχει η επιβεβαίωση της αναδίπλωσης της κυβέρνησης με νέα απόφαση).

ΤΟ ΤΕΣΤ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ. Ξεκίνησε από το γεγονός ότι δεν υπάρχουν de facto οι τίτλοι ιδιοκτησίας και προέβη σε απόφαση δήμευσης...!!! Αν θα την έπαιρνε στο μέτρο αυτό, σίγουρα θα προχωρούσε στο επόμενο βήμα, δλδ στο άνοιγμα της ψαλίδας δήμευσης, συμπεριλαμβανομένου άλλων δεκάδων χιλιάδων στρεμμάτων γης Ελλήνων (αναφερόμαστε μόνο στην καλλιεργήσιμη), εφόσον η πλειοψηφία των Ελλήνων και στις άλλες περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό, δεν έχουν ολοκληρώσει τη διαδικασία απόκτησης των επίσημων τίτλων ιδιοκτησίας. (!!!)

Βέβαια δεν μπορούμε να γνωρίζουμε μια τέτοια στιγμή. Ούτε το λόγο που μπορεί να επικαλεστεί η κυβέρνηση... Γνωρίζουμε, όμως ότι το 1996, ο τότε υπουργός Γεωργίας της κυβέρνησης Μπερίσια ανακοίνωσε ότι θα κατάσχετε όλες της γεωργικές εκτάσεις που δεν καλλιεργούνταν τα πέντε τελευταία

χρόνια, για να τις μοίραζε σε άλλους ενδιαφερόμενους καλλιεργητές. Επικαλέστηκε τότε το γεγονός ότι η γης, ανεξαρτήτως σε ποιον ανήκει, αποτελεί κρατική περιουσία (αλβανικό εθνικό κρατικό πλούτο) και το κράτος είχε ανάγκη για έσοδα και επί της παραγωγής! (Χρειάστηκε τότε η έντονη παρέμβαση του Έλληνα πρωθυπουργού για να μη προκύψει το επόμενο βήμα.)

Ωστόσο είπαμε ότι δεν γνωρίζουμε αν η κυβέρνηση, μετά την απόφαση του Δ.Σ της Χιμάρας έκανε όντως πίσω στην προαναφερόμενη περίπτωση με τα τουριστικά φιλέτα.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΠΟΥ ΕΝΤΕΙΝΟΥΝ ΤΟΝ ΚΙΝΔΥΝΟ

Προστίθενται στη συγκεκριμένη περίπτωση και κάποια άλλα στοιχεία ιδιαίτερα ανησυχητικά.

Πρώτο. Στις επαρχίες του Βούρκου, όπως και της Δρόπολης, πολλές εκτάσεις, ενοικιάστηκαν σε αλλοεθνείς για μακρόχρονες περιόδους. Την ίδια στιγμή πολλοί Έλληνες δεν διαθέτουν τους επίσημους τίτλους ιδιοκτησίας των εκτάσεων που ενοικιάζουν. (Όποιος όμως δεν γνωρίζει την ιστορία, ας διαβάσει την μελέτη του δικηγόρου Β. Ντύλιου για να καταλάβει πώς επί Τουρκοκρατίας και Μεσοπολέμου, έχασαν παρομοίως τις περιουσίες πολλά χωριά μας και έγιναν τσιφλίκια αλλοεθνών.)

Δεύτερο. Στις ίδιες περιοχές, κυρίως στη Δρόπολη, υπάρχουν δεκάδες περιπτώσεις Ελλήνων που πουλούν τη γη που έλαβαν με τον νόμο αρ. 7501 σε αλλοεθνείς για πέντε δεκάρες. Δε τους νοιάζει αν αυτή η γη αποτελεί ένα κομμάτι Πατρίδας για το οποίο οι πρόγονοί μας έφτυναν κυριολεκτικά αίμα για να εξαγοράσουν την δική τους γη απ' εκείνους που με διάφορα τερτίπια την είχαν υφαρπάξει! Τις περιπτώσεις αυτές τις γνωρίζουν οι επίσημοι φορείς μας αλλά δε μιλούν. (Γιατί όμως;!!)

Τρίτο. Υπάρχει, εντούτοις και η γνωστή και εδραιωμένη πλέον κατάσταση με τις άλλες χιλιάδες στρέμματα βοσκοτόπια και δάση που έχουν επιτραπεί να αναγνωριστούν ως περιουσίες των δήθεν πρώην ιδιοκτητών -τσιφλικιάδων. (Γιατί σταμάτησαν οι δικοί μας τις δίκες για τις περιπτώσεις αυτές;! Γιατί δεν τιμωρήθηκε κανένας από τους δικούς μας άρχοντες που επέτρεψαν εν γνώσει τους ή με τη σύμπραξή τους μια τέτοια εξέλιξη;!!)

Τέταρτο. Και αν σημειωθεί εδώ και το γεγονός ότι οι δικές μας τοπικές αρχές επέτρεψαν οικειοθελώς την πολιτογράφηση εκατοντάδων αλλοεθνών στις περιοχές αυτές, θα καταλάβουμε γιατί η απόφαση αρ. 708 / 21ης Νοεμβρίου 2018 αποτελεί

ΤΕΣΤ ΚΟΚΚΙΝΟΥ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ.

Η ΕΛΙΠΗΣ ΑΝΤΙΣΤΡΟΦΗ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗ, Οι δικές μας αρχές και πολιτικοί παράγοντες θα πρέπει να σταματήσουν να θεωρούν νίκη τους την τελευταία απόφαση του Δ.Συμβ της Χιμάρας (στην ουσία αποδεικνύεται ότι αποτελεί ταχτική της κυβέρνησης). Να σταματήσουν τις προσπάθειες οικειοποίησης των αντιδράσεων της Αθήνας για προεκλογικές σκοπιμότητες μικροσυμφερόντων.

Αντί να γράφουν άρθρα και να εμφανίζονται ως εθνοσωτήρες θα πρέπει να ξεσηκώσουν τους Έλληνες να διεκδικήσουν τους επίσημους τίτλους ιδιοκτησίας και όχι μόνο για τα χωράφια αλλά και για τα σπίτια ακόμα. Με πολιτικές καταγγελίες κατά των μεθοδεύσεων των κρατικών υπηρεσιών και με έντονη πολιτική συμπάρασταση να διευκολύνουν τον κάθε Έλληνα στις προσπάθειες απόκτησης των τίτλων κυριότητας στην περιουσία τους. Να σταματήσουν οι αρχές μας να υποκινούν τους Έλληνες να χτίζουν παράνομα,

λαδώνοντας τους ίδιους και τις αλβανικές αρμόδιες αρχές, διότι αύριο θα το μετανιώσουν, ως παραβάτες !!! Μια τέτοια πολιτική κίνηση και συμπαράσταση είναι απαραίτητη, διότι από μόνοι τους οι Έλληνες δεν μπορούν να ανταπεξέλθουν, στις ποινές, στους εμπαιγμούς, στις ταιπωρίες της αλβανικής νομεκλατούρας. (Έλληνας της Χιμάρας μου διηγήθηκε τελευταία ότι για να διεκδικήσει τους τίτλους ιδιοκτησίας του, παραχώρησε στους δικηγόρους 20 % της περιουσίας του και ενώ η διαδικασία δεν ολοκληρώθηκε, τώρα οι δικηγόροι του ζητούν για κάθε δικαστική συνεδρίαση από χίλια ευρώ. Εκείνος, για να βρει τα χρήματα είναι αναγκασμένος να πουλήσει από ένα κομμάτι γης στους δικηγόρους, όντας βέβαιος ότι τελικά θα μείνει με το δάχτυλο στο στόμα, ή και οφειλέτης στους δικηγόρους !!!)

Οι αρχές μας, να καταγγείλουν έντονα και δημοσίως , προτείνοντας μάλιστα αυστηρά μέτρα εθνικής υπόστασης , όλους εκείνους που πουλούν τη γη, τα σπίτια τους ή άλλες ακίνητες περιουσίες σε αλλοεθνείς !!

Ωστόσο όμως ενώ φαίνεται αδιανόητο γιατί η τοπική μας ηγεσία δεν αναλαμβάνει τέτοιες ευθύνες, όλοι γνωρίζουν ότι τη στάση αυτή υπαγορεύει η ανάμιξη τους μέχρι τη ρίζα στη δημιουργηθήσα κατάσταση, για τα δικά τους συμφέροντα και των αφεντικών που εξυπηρετούν, που ασφαλώς δεν είναι του Ελληνισμού! «Οι εθνικές» τους φωνές αφορούν την προσπάθεια κουκουλώματος της επικίνδυνης αυτής κατάστασης και την επικράτησή τους στα πολιτικά δρώμενα του χώρου. Αυτούς τους φοβίζει πλέον πολύ η ενοχή τους που έχουν βγάλει στο σφυρί την εθνική μας υπόθεση. Κάθε μέρα φαίνονται καλύτερα τα ερείπια του τόπου μας, τα οποία αποτελούν τις χειροπιαστές οδυνηρές ευθύνες τους. ΤΕΛΟΣ 04.01.2019

Παναγιώτης Μπάρκας

8 Ιανουαρίου 2019 ·

ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑ ΚΑΙ ΣΕ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΣΤΟΧΕΥΟΥΝ
ΣΕ ΟΡΙΣΤΙΚΗ ΛΥΣΗ ΤΟΥ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟΎ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ Η
ΟΜΟΝΟΙΑ ΕΚΕΙ.

Δύομισι χρόνια πριν, στη συνάντηση του τέως Υπουργού Εξωτερικών της Ελλάδας με εκπροσώπους της Ε.Ε. Μειονότητας στα Τίρανα, έθεσα με έμφαση ώστε στις συνθήκες ενοχής, εξαγοράς και πιέσεων των δικών μας αρμόδιων ανθρώπων στο περιουσιακό ζήτημα, να αναλάβει δράση ένα κλιμάκιο με έμπειρους Έλληνες δικηγόρους. Από την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δέχτηκα τότε σφοδρή επίθεση. Έγινε μάλιστα και πρόταση αποπομπής μου από τη συνάντηση. Κατανοητό γιατί....! Σήμερα η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας αγγέλλει ότι μόνο για ένα επιμέρους θέμα περιουσιών στη Χιμάρα, αυτό με τις μεγαλύτερες προς το παρόν εντυπώσεις, θα αναλάβει δράση ένα εξ Ελλάδας δικηγορικό γραφείο.....!!! Για να καταλάβουμε τι συμβαίνει διαβάστε τη συνέχεια!

Με την πρόσφατη λοιπόν ανακοίνωση η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας αναφέρει τα μέτρα και τις κινητοποιήσεις που ανέλαβε κατά της κυβερνητικής απόφασης 708/2018, η οποία δεσμεύει ως κρατικά 14 000 στρέμματα τουριστικά φιλέτα η πλειοψηφία των οποίων ανήκουν σε Χιμαραίους και άλλους ιδιώτες στην περιοχή ισχύς της απόφασης.

Πρώτο η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας θα πρέπει να γνωρίζει ότι επρόκειτο για κυβερνητική απόφαση και όχι για υπουργική.

Δεύτερο. Στην ανακοίνωσή της η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας αναφέρει για επικείμενη οργανωμένη προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Χώρας, όταν πολύ καλά γνωρίζει ότι το Συνταγματικό αυτό Δικαστήριο στην πράξη δε λειτουργεί διότι έχει διαλυθεί.

Τρίτο. Η αγγελία αυτή και η ανακοίνωση ότι τη Δευτέρα 14.01.2019 θα υπάρξει πορεία διαμαρτυρίας έξω από το υποθηκοφυλάκειο του δήμου Χιμάρας, ματαιώνει προηγούμενη ανακοίνωσή της, που θεωρούσε θρίαμβό της την ομόφωνη απόφαση αντίδρασης του Δ. Συμβ. Χιμάρας κατά της εν λόγω κυβερνητικής απόφασης.

Τέταρτο. Στην ανακοίνωσή της η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας αναφέρει ότι προσφεύγει σε πετυχημένα στην Αλβανία ελληνικά δικηγορικά γραφεία για να αναλάβουν τις υποθέσεις των ιδιοκτησιών που προσβάλλει η συγκεκριμένη κυβερνητική απόφαση.

Επί της ευκαιρίας θέλουμε να επισημάνουμε εδώ ότι:

Πρώτο. Το περιουσιακό στη Χιμάρα δεν περιορίζεται μόνο στις παραβιάσεις των περιουσιών από την πρόσφατη κυβερνητική απόφαση. Το θέμα είναι ευρύτατο, πολυσύνθετο, περίπλοκο με ενόχους εντός της συγκεκριμένης ομάδας που τώρα κόπτεται «για την προστασία» αυτών των δικαιωμάτων. Αν λάβει κανείς υπόψη τις εξελίξεις με το σχέδιο ανάπτυξης της Παλιάς Χιμάρας, (η ίδια ομάδα πριν ενάμισι χρόνο ξεσήκωσε στο πόδι όλο τον Ελληνισμό με τη σημαία της προστασίας των περιουσιακών δικαιωμάτων των Ελλήνων στη Χιμάρα. Προκύπτει ότι στην ουσία έπαιξε με τις ευαισθησίες των Ελλήνων πανταχού στην Οικουμένη, εφόσον ένα χρόνο μετά η ίδια ομάδα επιβλήθηκε για την εφαρμογή του ίδιου σχεδίου, επιτρέποντας την αλλοίωση περιουσιών άλλων Ελλήνων που δεν ανήκουν στην ομάδα τους.

Συνεπώς είναι βέβαιο ότι η έμφαση που δίνεται στο θέμα που προέκυψε με την κυβερνητική απόφαση 708/2018, αποσκοπεί σε άλλους στόχους. Πιθανόν προεκλογικούς !!!

Δεύτερο. Στο ίδιο συμπέρασμα, καθώς και στο επιβεβαιωμένο γεγονός ότι στο περιουσιακό της Χιμάρας, οι πρώτοι υπεύθυνοι ένοχοι είναι οι δικοί μας, οδηγεί και το γεγονός ότι η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας δεν έχει και δεν μπορεί να παρουσιάσει ένα γενικότερο και αποτελεσματικό στρατηγικό σχέδιο για την επίλυση του θέματος.

Τρίτο. Συνεπώς, θα πρέπει να πούμε ότι γίνεται κατάχρηση στη φωτογραφία των εκπροσώπων της τοπικής οργάνωσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας με τον Αναπληρωτή Υπουργό Εξωτερικών της Ελλάδας, όπως, και αυτό έχει μεγαλύτερη σημασία, γίνεται κατάχρηση με τις προθέσεις της Αθήνας να ζητήσει από τα Τίρανα τον σεβασμό των δικαιωμάτων της Ε.Ε.Μ, στο πλαίσιο βέβαια των άλυτων θεμάτων με τα Τίρανα. (Περίεργο! Λίγες μέρες πριν τη συνάντηση αυτή στο ΥΠΕΞ, στη Χιμάρα, κάτοικοι της κωμόπολης «έβγαλαν» τα μαχαίρια κατά «των εκπροσώπων» στη φωτογραφία με τον Αναπληρωτή Υπουργό με σκληρές κατηγορίες για προδοσία, για λάδωμα και για ξεπούλημα... Συνεπώς, πρέπει, νομίζω να μιλήσουμε για αυτοσκοπό κυρίως προεκλογικό, ή πολιτικής επικράτησης προσμένοντας καλύτερες μέρες!

Τέταρτο. Οδηγεί στο συμπέρασμα αυτό και το γεγονός ότι το περιουσιακό ενώ μαστίζει θανάσιμα όλες τις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό στην Αλβανία, η γενική ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ούτε στηρίζει την τοπική ηγεσία της οργάνωσης στη Χιμάρα, ούτε αναλαμβάνει, όπως αρμόζει εθνικά, ηγετικό ρόλο επί του όλου θέματος που έχει προκύψει!

Πέμπτο. Δεν έχει, νομίζω, τόση σημασία το γεγονός ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ θυμήθηκε ύστερα από δύομισι χρόνια να υιοθετήσει την πρότασή μας για να αναλάβουν την αντιμετώπιση του περιουσιακού ζητήματος στην Ε.Ε.Μ δικηγορικά γραφεία από Ελλάδα. Σημασία έχει ότι η πολιτική ηγεσία του τόπου θα πρέπει να έχει τα κότσια να παρουσιάσει ως έχει όλη την κατάσταση, να υποβάλλει μια ολοκληρωμένη στρατηγική και ταχτική πρόταση και να απελευθερώσει όλες τις ενέργειες για την επίτευξη του εθνικού αυτού στόχου. Οτιδήποτε άλλο αποτελεί απλώς τερτίπια που προσδοκούν στην καταστροφή του τόπου στο όνομα της απαλλαγής από τις ενοχές των άγνωστων γνωστών! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας
10 Ιανουαρίου 2019 ·

ΕΠΕΤΕΙΟ ΙΔΡΥΣΗΣ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΡΟ ΘΑΝΑΤΟ ΤΗΣ

Δεν γίνεται!!!

Μεθαύριο η 28η επέτειος ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, στην ηλικία του Χριστού... με την μεγάλη διαφορά ότι όχι μόνο δεν μπορεί να κάνει θαύματα, αλλά ούτε να συρθεί μπορεί στην ουρά των εξελίξεων.

Επέτειο στην ηλικία που την ιδρύσαμε και ήμασταν οι βουλευτές της.

Από την μία γιορτάζει την επέτειο ίδρυσης. Από την άλλη τελεί μνημόσυνο του πρόωρου ... θανάτου της.

Σε μια αίθουσα χειρότερη από εκείνη του 1991. Κρύα και την κάνουν περισσότερο κρυαδερή οι ελάχιστοι συγκεντρωθέντες. Στα μάτια τους διαβάζεις εύκολα την απογοήτευση, επειδή ξέρουν απέξω τι θα ειπωθεί...

Τόσα χρόνια τα ίδια... τόσα χρόνια ανοδική απραξία, ή κάθε πέρυσι και καλύτερα... τόσα χρόνια οι ίδιοι... ηγέτες... όμηροι των συμφερόντων τους, αναγκασμένοι να πουλούν γι αυτά ...τα συμφέροντα του τόπου μας.

Το νέο που μπορεί να ακούσουν μεθαύριο οι παρευρισκόμενοι είναι η παρουσίαση των ίδιων ηγετών με βαρύγδουπους επιστημονικούς τίτλους και περγαμηνές. Αλβανική ασθένεια εφόσον από τότε που ήταν φοιτητές ξέχασαν τις θύρες των πανεπιστημίων, εφόσον ποτέ δεν δώσανε στη δημοσιότητα τα επιστημονικά τους "έργα". Συνεπώς, και σε περίπτωση που υπάρχουν τίτλοι στο χαρτί, δεν έχουν καμιά αξία εφόσον "το επιστημονικό" τους έργο είναι ανύπαρκτο ή κοινωνικά ανώφελο. Από την άλλη, κανένας επιστημονικός τίτλος δεν έχει καμιά αξία όταν συμπεριφέρεσαι δικτατορικά στην κοινότητα την οποία θέλεις να εκπροσωπείς. Ασφαλώς, τον κάθε δικτάτορα διακρίνει η ρητορική...!!

Και όλα αυτά, όταν οι ηγέτες μας νοιάζονται για το παιχνίδι της εξουσίας στο τόπο και στη χώρα, όταν ο τόπος μας χάνεται και η χώρα δεν ξέρει που βαδίζει... Όταν στην περιοχή φυσούν άνεμοι που κόβουν την ανάσα της ιστορίας....

Δε γίνεται λοιπόν να ακούμε το ίδιο ρεφρέν.

Έλα να κάνουμε ενότητα ενώνοντας τις καρέκλες από τις οποίες δεν ξεκολλάμε τους πισινούς μας....!

Έλα κι εσύ με μας για να δείξουμε σε τρίτους ότι ενωθήκαμε. Στην ουσία να κρύψουμε τις ενοχές

Έλα και εσύ μαζί μου, (στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου) να σου δώσω κάποια καρέκλα. Στην ουσία να γίνεις κι εσύ το ίδιο συνένοχος!

Έλα κι εσύ (στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου) για να αποφύγουμε την πίεση που μας προκαλούν οι γυρισμένες πλάτες των απλών Ελλήνων και η δυσφορία των επισήμων στην Αθήνα.

Έλα και εσύ να ενωθούμε στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου με μένα αρχηγό που τα σκάτωσα τόσο καιρό....!

Έλα και εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου να ενωθούμε εναντίον κάποιων άλλων Ελλήνων.

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου για να σβήσουμε από τη συλλογική μνήμη ο, τι έχει απομείνει....! Να ισοπεδώσουμε κάθε αρχή, θεσμό και σημείο αναφοράς που προσανατολίζουν τον Ελληνισμό για τον δικό μας τομαρισμό.

Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου, αφήνοντας στην εξώπορτα ιδέες και προσπάθειες για τον Ελληνισμό
Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου και ξέχασε ό, τι είσαι Έλληνας αν θέλεις να φας κάνα τρήμα που περίσσεψε από το γιομάτο σουφρά που μας αφήσανε κληρονομιά...!
Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου για να μη κάνουμε ποτέ ΟΜΟΝΟΙΑ
Έλα κι εσύ στην ΟΜΟΝΟΙΑ μου να ενώσουμε τις δυνάμεις μας γιατί η ταφόπετρα του Ελληνισμού που σκοτώσαμε είναι πολύ βαρύ για τα κότσια μας....!

Παναγιώτης Μπάρκας
12 Ιανουαρίου 2019 ·

ΚΑΘΕ ΠΕΡΥΣΙ ΚΑΙ ΚΑΛΥΤΕΡΑ!!!

Μη προσπαθείτε να σώσετε την ΟΜΟΝΟΙΑ!!! Την εθνική ελληνική μειονότητα να σκέφτεστε!!!! Η ΟΜΟΝΟΙΑ ίσον συμφέροντα μερικών που ικανοποιούνται με σάρκα Ελληνισμού!! Εθνική Ελληνική Μειονότητα ίσον Πατρίδα που έφτασε μέχρι εδώ με πανωτές θυσίες και στρωσιές οστών.

Δύο παλιές συνεντεύξεις μου για την ΟΜΟΝΟΙΑ που γιορτάζει σήμερα την επέτειο ίδρυσης και τελεί μνημόσυνο για την ακήδευτη ύπαρξή της!

<https://www.himara.gr/.../5016-i-elliniki-ekpromph-perpetontas...>

<http://apenadi.blogspot.com/.../deite-tin-meteklogiki-ekpompi...>

Παναγιώτης Μπάρκας
12 Ιανουαρίου ·

«ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ» ΟΜΟΝΟΙΑΣ...- ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ... ΕΠΙ ΤΗΣ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΣΗΣ

Με δυσκόλεψε η ευστοχία του τίτλου! Σήμερα έγιναν οι εκδηλώσεις για την επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Οι προβλέψεις όμως ότι θα αποτελούσαν και ένα ακόμα μνημόσυνο του

πρώτου θανάτου της οργάνωσης των Ελλήνων που προκάλεσε η συγκεκριμένη ηγεσία της, ξεπεράστηκαν προς κάτι που αντί της απογοήτευσης προκαλεί αγανάκτηση...

Η επέτειος ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έλαβε χώρα σε μια ιδιαίτερα ιστορική κρίσιμη στιγμή για τις τύχες του Ελληνισμού της Αλβανίας, σε σχέση με την ίδια την πραγματική ύπαρξή του, τις εξελίξεις στην Αλβανία, με τις ελληνοαλβανικές σχέσεις και με τις εξελίξεις στην ευρύτερη περιοχή.

Όπως σχεδόν καμιά άλλη φορά, στην επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ χαιρέτισαν με τηλεγραφήματά τους με μηνύματα προς την Ε.Ε. Μειονότητα, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός και όλος ο πολιτικός και πολιτειακός κόσμος του εθνικού κορμού.

ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ ΠΩΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΤΟΥΝ ΤΑ ΜΗΥΜΑΤΑ ΑΥΤΑ.

Όπως και να έχει, κρίνουμε ιδιαίτερα θετικό το γεγονός ότι ζύπνησε τόσο έντονο το ενδιαφέρον της Ελλάδας για την γηγενή εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία (παρά την αποφυγή του όρου «Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός»). Προσωπικά εμμένω στην αρχή που διατύπωσα στον πρωθυπουργό Κ. Σιμήτη όταν το 1998 επισκέφτηκε τα Τίρανα, ότι η Ελλάδα θα πρέπει να μας υποστηρίξει έστω και ως ασπίδα ή ως αμορτισέρ των δικών της συμφερόντων, διότι αυτός ήταν ο ρόλος που μας έχει τάξει ιστορικά η μοίρα στους αιώνες. Το σημειώνω αυτό διότι, όπως άμεσα ή έμμεσα διαφαίνεται, το δηλωμένο σήμερα ενδιαφέρον της Αθήνας αναπτύσσεται στο πλαίσιο του δυσμενούς κλίματος στις συνομιλίες μεταξύ Τιράνων και Αθήνας. Φαίνεται ότι η Αθήνα, στα αγκάθια που προβάλλουν τα Τίρανα στις υπό εξέλιξη συνομιλίες, αντιτάσσει την παραβίαση των δικαιωμάτων της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας. (Θυμίζουμε ότι ο Ελληνισμός της Αλβανίας αντιμετωπίζει σταθερά και διαχρονικά παρόμοια παραβίαση των δικαιωμάτων του από τα Τίρανα από το 1991, με έμφαση τα 20 τελευταία χρόνια).

Είναι αληθές ότι γενικώς ο Ελληνισμός της Αλβανίας κρατάει μικρό σακούλι όταν ακούει για πολλά λάχανα και από το μητροπολιτικό του κέντρο.

Οφείλεται αυτό στην μακρά ιστορία από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, στις πρόσφατες τριαντάχρονες εμπειρίες κομματικοποίησης στα ελληνικά πρότυπα, στην ψηφοθηρία, στην έλλειψη παροχής κινήτρων για να παραμείνουν οι Βορειοηπειρώτες στις εστίες τους κλπ. Αυξάνει τις επιφυλάξεις το γεγονός ότι το μητροπολιτικό κέντρο δεν αναφέρει συγκεκριμένα τον τρόπο πώς βρίσκεται στον πλευρό των Ελλήνων της Αλβανίας;! Πώς θα στηρίξει πρακτικά τον εδώ Ελληνισμό να σταθεί στα πόδια του, να αντιμετωπίσει τις προκλήσεις από το αλβανικό κράτος, εκείνες των

εξελίξεν στην περιοχή, πώς θα απαλλαγεί από τους δικούς του ενόχους κλπ;!!

Οι επιφυλάξεις προστίθενται μεταξύ των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών όταν το μητροπολιτικό κέντρο επιλέγει την ηγεσία της οργάνωσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ να περάσει τα δικά του μηνύματα, ενότητας, ομοψυχίας και μαχητικότητας, όταν είναι γνωστό ότι η συγκεκριμένη ηγεσία, αναντικατάστατη και παραβάτης των ίδιων των δημοκρατικών αρχών της οργάνωσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, έχει χάσει προ πολλού κάθε έρεισμα μεταξύ των Ελλήνων.

Από την άλλη, αν αναγνωστούν με προσοχή τα κείμενα από το μητροπολιτικό κέντρο και την ηγεσία ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑΣ, που ακούστηκαν σήμερα στην αίθουσα της Δερβιτσάνης, θα κατανοηθεί αμέσως και εύκολα ότι έχουν έναν κοινό νου. Συνεπώς, σε περίπτωση που το μητροπολιτικό κέντρο, έστω και με διαβασμένη υπόδειξη, θέλει να βλέπει την ομογένεια μέσα από την ΟΜΟΝΟΙΑ (όχι την ηγεσία της) κάτι που είναι σωστό, οι σεναριογράφοι, όπως και η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ θέλουν να αξιοποιήσουν τα μηνύματα του μητροπολιτικού κέντρου για να σώσουν την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ σε βάρος της ακεραιότητας και ύπαρξης του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Νομίζω ότι, είναι η ύστατη στιγμή να κατανοήσουν οι πάντες το μήνυμα που δίνει εδώ και 20 χρόνια περίπου τώρα ο Ελληνισμός της Αλβανίας, ότι θα πρέπει να απαλλαγεί από τη συγκεκριμένη ηγεσία που του επιβάλλει η Αθήνα μέσω των κομμάτων, κυβερνήσεων και του βαθύ κράτους της Αλβανίας. Πρόκειται για έναν αγώνα που κόστισε πάρα πολύ στον Ελληνισμό σε όλα τα επίπεδα κυρίως στην ενότητα και τον κοινοτικό ιστό. Η προσπάθεια επανεκκίνησης της σκουριασμένης ρόδας της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, οδηγεί, κακώς, στην ταύτιση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με την ίδια την οργάνωση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, καλλιεργεί μεταξύ των Ελλήνων την απώλεια εμπιστοσύνης στον εθνικό κορμό, αναπληρώνοντάς την με την απώθηση της ελληνικότητάς τους και με την αναζήτηση στηριγμάτων στην άλλη πλευρά. ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ, ΑΣΦΑΛΩΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ την οποία όμως δεν θέλει να αναγνώσει κανείς εφόσον και ο ίδιος ο Ελληνισμός δεν ενδιαφέρεται πλέον για το αν ακούει κανείς...!!!

ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ΤΗΝ ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ
Εδώ δεν διαψευστήκαμε! Οι ομιλητές έδειξαν ότι τη μόνη διέξοδο που είχαν για να δικαιολογήσουν τα λεγόμενά τους ήταν η αναφορά στους ιδρυτές (στους πατέρες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ που πρόσεξαν κάθε λέξη). Αλλά, μεταξύ των επίσημων δεν ήταν κανένας ιδρυτής της (τρεις ή τέσσερις απ' αυτούς ήταν σε ρόλο δημοσιογράφων και παρατηρητών). Σε κανένα δε δόθηκε ο λόγος. Κανενός δεν αναφέρθηκε το όνομα...

Από την αίθουσα απουσίαζαν τα σοβαρά στελέχη της εθνικής ελληνικής μειονότητας, τα πρώην στελέχη της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, οι πρώην βουλευτές, οι πρώην υπουργοί.... οι επιχειρηματίες, οι πνευματικοί άνθρωποι, οι άνθρωποι των γραμμάτων, της τέχνης.... Απουσίαζαν οι Έλληνες μειονοτικοί βουλευτές, οι εκπρόσωποι των άλλων ελληνικών μειονοτικών φορέων. Οι εκπρόσωποι από Ελλάδα.... Ε λοιπόν, η ΟΜΟΝΟΙΑ δεν μπορεί να αποτελέσει ούτε καν τη στέγη που οι Έλληνες θα επέλεγαν για να επιβεβαιώσουν την ελληνικότητά τους, όπως χρησιμοποίησε η 28η Οκτωβρίου, η 25η Μαρτίου. (Ναός όλων των Ελλήνων έχουν πει οι ιδρυτές της)

Η αίθουσα ήταν στην αρχή μισογεμάτη και στο τέλος μισοάδεια. Δεν λειτούργησε ούτε το γνωστό ότι να πάμε να δούμε τι γίνεται εκεί μέσα. (για να γεμίσει η αίθουσα)

Όλοι οι ομιλητές δεν μπόρεσαν να μη επισημάνουν πρώτα το κρύο στην αίθουσα. Στην κακοφωτισμένη, με τα σάπια καθίσματα, με το πάμφτωχο συμβολισμό για την ημέρα αίθουσα, σκότωνε η απαξιωτική προχειρότητα ενδυμασίας των παρεβρισκομένων. Ούτε ηχητικό σύστημα της προκοπής υπήρξε.

Από πρωτόκολλο η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έσκιζε. Ο συντονιστής της εκδήλωσης με το καθημερινό μπουφάν ήταν πάντοτε σκυμμένος πάνω σε ένα τσαλακωμένο χαρτί χωρίς η φωνή του να φθάνει στο μικρόφωνο. Την ομιλία του προέδρου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, διαβασμένη κι αυτή με ασήκωτο το κεφάλι, λες και την είχε καταπλακώσει το κρύο της αίθουσας. Βία δέχτηκε και η ελληνική γλώσσα... Η ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΜΕΓΑΛΗ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΔΕΝ ΤΑ ΚΑΤΑΦΕΡΕ ΝΑ ΤΑΥΤΙΣΤΕΙ ΜΕ ΤΗΝ Ι ΤΗΝ ΙΔΕΑ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΟΥΤΕ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ ΑΥΤΗ.

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΦΤΩΧΟ ΚΑΙ ΚΡΥΟ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ
Το ερώτημα γιατί τότε κάποιοι θέλουν να κρατήσουν ζωντανή την ηγεσία αυτή στην ΟΜΟΝΟΙΑ, το κάνει πιο έντονο και βασανιστικό το περιεχόμενο της εκδήλωσης. (Προσωπικά, αλλά για λόγους αρχής, απορρίπτω την άποψη που άκουσα στη Δερβισιάνη ότι τη θέλουν για να αποτελειώσει τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου) Αλλά ...

Στις ομιλίες που ακούστηκαν, πέρα από την αναφορά στην ιστορική στιγμή ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και στις γνωστές γενικολογίες για «ιερούς αγώνες», « για πάγιες αρχές και θέσεις», ξανά δεν ειπώθηκε τίποτε για συγκεκριμένες μάχες, νίκες ή ήττες... Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ βρέθηκε σε ρόλο κακού γνώστη της πραγματικότητας, σε ερασιτεχνικές διαπιστώσεις, χωρίς τον πραγματικό ορίζοντα ενός εθνικού θέματος σε ιστορικό, βραχυπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο πλαίσιο και στρατηγικούς στόχους, ταυτισμένου με τις ευρύτερες εξελίξεις. Έδειξε ότι είναι σθεναρά καταπιασμένη από την αρχή του «πρέπει» ενώ δεν γίνεται τίποτε. Ζήτησε τους ενόχους πέρα και έξω απ' αυτή. Μίλησε για το νέο ξεκίνημα, κυρίως ως προς την ενότητα, αλλά γκρεμίζει καθημερινά κάθε γέφυρα επικοινωνίας. Έδειξε ξεκάθαρα ότι φοβάται τα ανοίγματα, προσπαθεί να κρατήσει με δύναμη και σε λίγα χέρια το μονοπώλιο ελέγχου των πάντων, γι' αυτό και δεν νοιάζεται να συγκροτήσει λειτουργικές δομές. Αν δεν μπορέσει να οικειοποιηθεί, αντιτάσσεται με οργή σε κάθε θετική προσπάθεια που καταβάλουν άλλοι θεσμοί, ή πρόσωπα.

ΑΠΟ ΤΗ ΡΗΤΟΡΙΚΗ ΑΥΤΗ ΔΕΝ ΞΕΦΥΓΕ ΟΥΤΕ Ο ΝΤΟΥΛΕΣ

Πρωτ απ όλα θέλω να τον ευχαριστήσω που υιοθέτησε στην ομιλία του τις θέσεις και τις δημόσιες τοποθετήσεις μου (έστω και από την αντίθετη πλευρά σε μια προσπάθεια να απαλλαγεί των ευθυνών του). Δέχτηκε επιπλέον ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ της ηγεσίας του δεν έχει τις απαιτούμενες πνευματικές και λοιπές δυνατότητες να ανταποκριθεί στις προκλήσεις. Ταυτόχρονα, σε ρόλο ποιητή, παρομοίωσε την ΟΜΟΝΟΙΑ με τον κυματοθραύστη αποδεχόμενος το μοιραίο ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ της οποίας αυτός ηγείται πρακτικά από το 1996, δεν είναι σε ηγετικό ρόλο, παρά μόνο σε θέση αναμονής, αυθορμητισμού και ηττοπάθειας σε σχέση με το κύμα (τις εξελίξεις και προκλήσεις)(!!!) Στο πλαίσιο αυτό, επιδίωξε να αναζητήσει τους ενόχους της κατάστασης εκτός εαυτού του. Από την μία στις αλβανικές αρχές (τώρα που βρίσκετε στην αντιπολίτευση. Ταυτόχρονα ξεχνάει ότι εκείνοι τη δουλειά τους κάνουν). Από την άλλη αναζητάει ευθύνες στους εσωτερικούς εγωισμούς και τις φιλοδοξίες. Ποιος μιλάει!!! Ο άνθρωπος που έδιωξε και κυνήγησε με μανία κάθε αντιπολιτευόμενη άποψη. Ο άνθρωπος που «ανακάλυψε» το ελληνόμετρο για

να κατοχυρώσει τον αναντικατάστατο ρόλο επικεφαλής της ΟΜΟΝΟΙΑΣ διαιωνίζοντας τη διάσπαση μεταξύ των Ελλήνων. Ο άνθρωπος που παραβίασε κάθε δημοκρατική αρχή στην οργάνωση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ μέχρι που την ταύτισε με τον στενό κύκλο του. Ο άνθρωπος που έκρινε προδότες όσους Έλληνες πολιτεύονταν με αλβανικά κόμματα μέχρι που το διέπραξε και ο ίδιος..... Ο άνθρωπος ο οποίος επί 20 χρόνια διαπιστώνει με πάθος την κατάντια του τόπου μας προσποιούμενος την αθώα περιστέρα!
Ο άνθρωπος που και σήμερα μίλησε «για το πιο κρίσιμο ιστορικό σταυροδρόμι» της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, φέρει τις όλες ευθύνες και δε λείει να παραιτηθεί αλλά ζητάει την ενότητα των Ελλήνων γύρω από τον εαυτόν του ή γύρω από τους προέδρους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ που τους θέλει ως λεβιέ του;!
Δεν το πάω προσωπικά αλλά θέλω να πω ότι δεν έχω εκδηλώσει ποτέ καμιά φιλοδοξία που να του μοιάζει. Γνωρίζει ότι αν έκανα κάποιους συμβιβασμούς, έστω και με το εθνικό κέντρο, θα ήμουν βουλευτής, πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ή ότι άλλο επιθυμούσα. Και ξανά θα εκλεγόμουν από τους Έλληνες δημοκρατικά. Όχι όπως εκείνος! Δεν το έκανα! Ότι όμως κοινό και δημόσιο ανέλαβα το έκανα με ευθύνη, τιμή και περηφάνια και συνεχίζω να υπηρετώ τον τόπο από όποια θέση κι αν βρεθώ!
Και εφόσον σήμερα, ρώτησε ο Ντούλες για να μάθει, τι κάνει ο καθένας μας για τον τόπο μας, θα πρέπει πρώτα εκείνος να πει τι έκανε γι' αυτόν τον τόπο 20 χρόνια αναντικατάστατος ηγέτης, εκτός που τόσα χρόνια το «εκπροσωπεί» με τη βούληση αλβανικών κομμάτων και κυβερνήσεων;;! Οδήγησε τον Ελληνισμό "στο πιο κρίσιμο ιστορικό σταυροδρόμι» χωρίς να φέρει καμιά ευθύνη. Σωστά το είπε σήμερα «Δεν τραβάει άλλο αυτή η ιστορία»!
ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΕΜΕΙΣ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΝΑ ΣΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΜΟΝΟΙΑ ΑΠ' ΑΥΤΗ ΤΗΝ ΗΓΕΣΙΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΗΣ !

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΔΙΑΛΥΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΑΡΟΣ ΚΑΧΥΠΟΨΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΗΣ

I

Στο βίο της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, ειδικά στον πολιτικό είναι δύσκολο να τολμήσεις να αρθρώσεις κάποιες αλήθειες, είτε είναι ιστορικές, είτε πολιτικές είτε κοινωνικές. Δεν έχει σημασία αν εσύ είσαι αυτόπτης μάρτυρας, αν έχεις ή όχι στοιχεία, ή αν τα γνωρίζει τα πράγματα από πρώτο χέρι, ή αν τα μελέτησες με πλήρη επιστημονική διαύγεια. Θα έρθει η αμφισβήτηση και δεν είναι καλοπροαίρετη. Όχι! Είναι κυρίως ζηλόφθονη! Όπως και ως προσπάθεια για την οικειοποίηση γεγονότων στα οποία δεν μετείχε...

Η όλη κατάσταση δείχνει ότι έχουμε υποπέσει σε πολύ χαμηλό επίπεδο και επειδή δεν μπορούμε να παράγουμε έργο, επειδή δεν μπορούμε να σεβαστούμε αρχές και αξίες, επειδή θέλουμε να επιβεβαιώσουμε την ύπαρξή μας, την οποία απειλούμε οι ίδιοι εμείς... πετροβολούμε (αμφιβάλλουμε) για να παράγουμε αχρείαστο θόρυβο!

Μοιάζουμε έτσι στο πρωτόγονο άνθρωπο ο οποίος για να διώξει το φόβο που τον κυριαρχεί παράγει θόρυβο. Το ίδιο κάνει και όταν δεν τα καταφέρνει να αποδεχτεί με ηρεμία και ασφάλεια τη ποιοτική μετάβαση από ένα στάδιο στο άλλο ... Επειδή γνωρίζει ότι η αλλαγή θα τον εξοστρακίσει και αυτός δεν το θέλει, γίνεται επικίνδυνος στη εσωστρέφειά του.

Εξίσου επικίνδυνοι είναι και όσοι δεν μιλούν, αλλά πράττουν στα σκοτάδια για να εισπράξουν εκ' του πονηρού εκείνο που επιθυμούν.

II

Τα παραπάνω αφορούν γενικώς όλη τη δομή της κοινότητάς μας και για όλα τα θέματα, μάλιστα και τις πνευματικές πτυχές. Τα παρακάτω όμως αναγκάστηκα να τα γράψω επειδή διάβασα ξανά κάποια σχόλια για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ οι γράφοντες των οποίων θέλουν την πραγματικότητα όπως αυτοί τη νομίζουν, ή κινούνται με την κεκτημένη ταχύτητα της αμφισβήτησης και καχυποψίας.

Λοιπόν θα πρέπει καλά να γνωρίζουμε ότι αν δεν θα υπήρχε η εξάδα του Αργυροκάστρου δεν θα υπήρχε ούτε ιδρυτική πράξη της Δερβιτσάνης, ούτε φάκελος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ προς το Υπουργείο Δικαιοσύνης, ούτε απόφαση έγκρισής της. Μπορεί να υπήρχε οτιδήποτε άλλο. Η εξάδα του Αργυροκάστρου γνώριζε καλά ότι παρακολουθούνταν από τις μυστικές και κομματικές υπηρεσίες, αλλά λειτουργούσε με την πεποίθηση ότι οι πράξεις στηρίζονται στο νόμο. Ωστόσο, καμιά απόφασή της δεν επηρεάστηκε από εξωγενείς παράγοντες, όπως στους Αγίους Σαράντα και στα Τίρανα.

Η εξάδα του Αργυροκάστρου είχε πρόγραμμα, καταστατικό, ονομασία και έτοιμες διαδικασίες έγκρισης. Εκείνη έλαβε την απόφαση να συγκαλέσει σε μια ενωτική προσπάθεια όλες τις ομάδες.

Η απόφαση για τη συνάντηση όλων των ομάδων ήταν στην αρχή για τη πόλη του Αργυροκάστρου. Θέλαμε να είχαμε ως τόπο ίδρυσης ένα μεγάλο αστικό κέντρο. Πληροφορηθήκαμε ότι δε θα μας επέτρεπαν στο Οβυρό και αποφασίσαμε να μεταφερθούμε στη Δερβιτσάνη ως ασφαλές μέρος. Και έτσι έγινε!

Οι άνθρωποι στη Μουζίνα και σε άλλα σημεία στάλθηκαν από μας για να

βοηθήσουν τους προσκεκλημένους να μη χαθούν, δλδ για να μη πήγαιναν στο Αργυρόκαστρο. (Τότε δεν υπήρχαν ούτε τηλέφωνα, ούτε μέσα μεταφοράς. Στη διάθεσή μας είχαμε μόνο μια μοτοσικλέτα.)

Η συνάντηση της Δερβιτσάνης δυστυχώς δεν έλαβε καμιά απόφαση εκτός από την ανακοίνωση. Εκεί εμφανίστηκαν όλες οι επιρροές. Της Ελλάδας και του αλβανικού κράτους και αν εκεί εμείς οι οργανωτές δε θα κάναμε ελιγμούς και δε θα δείχναμε την πρέπουσα ανοχή τίποτε δε θα προχωρούσε. Γεγονός είναι ότι, πλην την εξάδα, οι υπόλοιποι παραβρισκόμενοι στη Δερβιτσάνη, την επόμενη χάθηκαν. Η εξάδα συνέχισε το έργο της, δλδ συμπλήρωσε το φάκελο ενώ δυσκολεύτηκε πολύ να συγκεντρώσει τις υπογραφές.

Η ομάδα Τιράνων, όπως μας δήλωσε προσωπικά ο Ρ. Αλία, κινήθηκε υπό την δική του αιγίδα και καθοδήγηση. Στις 15 Γενάρη μας έστειλαν το δικό τους πρόγραμμα το οποίο απλώς τροποποιούσε τις αρχές του προγράμματος της εξάδας του Αργυροκάστρου ως προς την ουσία του που ήταν οι σχέσεις της εθνικής ελληνικής μειονότητας με την ιστορία της, τον εθνικό κορμό και τα δικαιώματά της προς τα Τίρανα σε σχέση με την εθνική της ταυτότητα. Το πρόγραμμά των Τιραναίων απορρίφτηκε, όχι όμως οι προσπάθειές τους να ολοκληρώσουν το φάκελο με τη βοήθεια του κράτους.

Η ομάδα του Αργυροκάστρου δεν χάρηκε που προηγήθηκε ο φάκελός της στο Υπουργείο Δικαιοσύνης. Απλώς σκέφτηκε πώς θα ισοπέδωνε τις διαφορές με τα Τίρανα, κάτι που επιδιώχτηκε σε μερικές κρίσιμες ιστορικές συναντήσεις. Ωστόσο, η παράδοση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στον έλεγχο των αλβανικών αρχών θα έρθει βαθμηδόν από τον πρώτο κιάλας χρόνο της ίδρυσής της. Η βοήθεια της Ελλάδας προς την κατεύθυνση αυτή ήταν αποφασιστική. Η Αθήνα έπεσε θύμα του μηχανισμού που είχαν στήσει προς όφελός τους τα Τίρανα.

Το καταστατικό της ΟΜΟΝΟΙΑΣ της εξάδας Αργυροκάστρου, που αποτελεί και το πρόγραμμα και καταστατικό που υποβλήθηκε στο Υπ. Δικαιοσύνης, διέπονταν από την αρχή ότι η οργάνωση θα ήταν ο ναός όπου θα χωρούσαν όλοι οι Έλληνες (ανεξαρτήτως ιδεολογικού πιστεύω) και στο ιερό του θα έμπαιναν οι καλύτεροι (με τον δημοκρατικό τρόπο των εκλογών). Δεν αποκλείονταν οι πρώην φυλακισμένοι. Στο Αργυρόκαστρο ο πρώτος πρόεδρος του τότε Ενωμένου Συμβουλίου της Πάνω Δρόπολης που διόρισε η ΟΜΟΝΟΙΑ ήταν ένας πολιτικός κρατούμενος, ο Χρίστος Ντρίτσος.

III

Νομίζω ότι κανείς δεν δικαιούται να διεκδικεί εύσημα ίδρυσης επειδή βρέθηκε στη Δερβιτσάνη, αλλά στη συνέχεια εξαφανίστηκε για να επανέλθει στην δόμηση της οργάνωσης για να λάβει κάποιο πόστο. Η ίδρυση της οργάνωσης χρειάστηκε πολύ κόπο, τόσο για τη σύλληψη της ιδέας, την καλλιέργεια του ιδεολογήματος, την ανάπτυξη του στόχου, των σκοπών, τον οραματισμό της δομής της οργάνωσης και της ηγεσίας, την καθιέρωση των δημοκρατικών τρόπων λειτουργίας τόσο το περισσότερο για την υλοποίηση αυτών στην πράξη.

Δεν δικαιούνται να μιλούν όσοι, εκείνες τις μέρες άλλαζαν τον δρόμο όταν μας έβλεπαν, πήγαιναν σε αλβανικά κόμματα και μετά ερχότανε να καταλάβουν θέση στην ΟΜΟΝΟΙΑ.

Δεν δικαιούνται να μιλούν όσοι δεν γνωρίζουν ότι για να στηθεί η ΟΜΟΝΟΙΑ διαθέσαμε όχι μόνο χρόνο, κόπο, σκέψη, όραμα αλλά τον μισθό της οικογένειάς, το σπίτι μας, τον ίδιο τον εαυτόν μας.

Δεν το μετανιώσαμε παρά το γεγονός ότι στην πάροδο του χρόνου οι ηγεσίες της μετέτρεψαν την ΟΜΟΝΟΙΑ σε κιβωτό των συμφερόντων τους στραμμένη

κατά των σκοπών και ιδανικών σε όφελος του Ελληνισμού για τα οποία
ιδρύσαμε την οργάνωση αυτή, την πρώτη και μοναδική στην εκατοντάχρονη
ιστορία του ως εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία.

Η ΓΕΝΙΑ ΜΑΣ... ΕΡΙΞΕ ΤΙΣ ΓΕΦΥΡΕΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΠΡΟΓΟΝΟΥΣ ΤΗΣ

Με προβληματίζει έντονα το επίπεδο απώλειας του κοινοτισμού στον τόπο μας.

Διαβάζω συνεχώς για τους προγόνους μας και νιώθω ασφυκτικά άβολα. Στην εποχή τους, οι δυνατότητες επικοινωνίας ήταν πολύ περιορισμένες και τα ΜΜΕ, έντυπα, με δύσκολη κυκλοφορία. Όμως, παραταύτα, υπήρχε έντονη επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους των γραμμάτων, του πνεύματος. Οι οικονομικοί παράγοντες ήταν πάντοτε κοντά σ' αυτούς και στην κοινότητά μας. Ήταν όλοι πολύ περισσότερο πολίτες για τον τόπο τους. Ενδιαφέρονταν για τα πάντα,- από την τύχη ενός ορφανού και άπορου, από την προώθηση ενός ικανού Έλληνα, από την βελτίωση των συνθηκών διαβίωσης της κοινότητας, μέσω κατασκευής έργων και υποδομών, (κοινοτικών, κοινωνικών, οικονομικών εκπαιδευτικών, θρησκευτικών κλπ), μέχρι για τις εθνικές τύχες του τόπου μας. Ήταν ιδιαίτερα υπεύθυνοι. Γνώριζαν καταστάσεις και κρατούσαν ψηλά τον εθνικό πήχη. Έθεταν στόχους και καλλιεργούσαν κλίμα, λάμβαναν πρωτοβουλίες, ήταν δραστήριοι στον πολιτικό, εθνικό και διεθνικό στίβο. Είχαν δυναμική παρουσία στα διεθνή κέντρα αποφάσεων. Ήταν παράγοντες που λαμβάνονταν υπόψη στα κέντρα αυτά. Άφοβα μπορούμε να πούμε ότι συνέβαλαν στην καλλιέργεια της νεοελληνικής ιδεολογίας μέχρι την υλοποίηση της με τη σύσταση του νέου ελληνικού κράτους. Και το πιο απλό. Δεν φοβούνταν, δεν λύγιζαν, δεν ένδιδαν μπροστά σε κάθε δυσκολία.

Σήμερα....

Δεν είμαστε πολίτες, εφόσον δεν αποτελούμε έστω και μια απλή κοινότητα. Άσε μετά ενεργητική, ζωηρή, μαχητική. Δεν είμαστε πολίτες γιατί δεν μετέχουμε στα κοινά. Ή μετέχουμε για να επωφεληθούμε προσωπικά και όχι να προσφέρουμε σ' αυτά. Φτάσαμε μάλιστα στο σημείο ώστε στο βωμό των προσωπικών συμφερόντων να πουλούμε και την ψήφο μας, - το σημαντικότερο όπλο για να ζήσει ο κοινοτισμός... και η δημοκρατία. Δεν μπορούμε να ανήκουμε σε μια εθνική κοινότητα, εφόσον στις προκλήσεις των νέων καιρών εμείς επικαλεστήκαμε την νοοτροπία που μας επέβαλε το κομμουνιστικό καθεστώς. Να αποβάλουμε την εθνικότητά μας για να επωφεληθούμε κανά κομμάτι ψωμί.

Ή να φύγουμε από τον τόπο μας, να πουλήσουμε ό τι έχουμε και δεν έχουμε και να πάμε να χαθούμε στο ανώνυμο πλήθος, ή να κάνουμε τον πατριώτη στην Αθήνα!!!

Δεν υπάρχουν κύκλοι, ομάδες, σύλλογοι, κλαμπ για την ανταλλαγή απόψεων, για την ανάπτυξη προβληματισμών, την αντιμετώπιση των ανησυχιών, την διεκδίκηση δικαιωμάτων.

Για πρώτη φορά στη σύγχρονη ιστορία μας καταργήσαμε κάθε είδος μαζικού μέσου επικοινωνίας. (Ή, αν διαθέτουμε κάποιο το χρησιμοποιούμε για να αυξήσουμε την ισχύ μας καταπολεμώντας τους διαφωνούντες μας!!! Για τους ίδιους σκοπούς χρησιμοποιούμε και τα δήθεν πολιτικά φόρουμ και σχηματισμούς)

Δεν υπάρχει επικοινωνία για κοινά και εθνικά θέματα. Για να μετρήσεις τα άτομα μεταξύ μας για καθαρούς κοινούς εθνικούς σκοπούς αρκούν τα δάχτυλα ενός χεριού.

Το τραίνο των ιστορικών εξελίξεων περνάει δίπλα μας... Στους σταθμούς μας ανεβαίνουν άλλοι επιβάτες, ενώ εμείς το αφήνουμε απερίσκεπτοι ...να φύγει.... Κάποτε ήμασταν παράγοντες στην σκακιέρα των εξελίξεων στην περιοχή. Μέχρι κάποια χρόνια πριν τα κέντρα αποφάσεων μας έβαζαν (για δικούς τους λόγους) στο παιχνίδι αυτό, χωρίς εμείς να το συνειδητοποιούσαμε. Τα τελευταία χρόνια δε θυμούνται αν' υπάρχουνε.... (Οι διεθνείς εκθέσεις δεν αναφέρονται πλέον στα δικαιώματά μας)

Αντί για κοινότητα με ελεύθερους ανθρώπους οικοδομήσαμε την υποταγή, τη δουλεία. Αναβαθμίσαμε σε αξία την καχυποψία που παράγει η πληθώρα των καρφιών μεταξύ μας, που βρίσκει στην καταδικαστέα αυτή συμπεριφορά τον τρόπο επιβίωσης. Την αμφιβολία και την αμφισβήτηση επειδή δεν μπορούμε να παράγουμε κοινό και ατομικό έργο.

Δεν μπορούμε να διαχειριστούμε καμιά κατάσταση που μας αφαιρεί συνεχώς το λάδι από το κοινό καντήλι.

Το χειρότερο, ζούμε αυτή την κατήφεια χωρίς να μπορούμε να διανοηθούμε ότι πρέπει να αντιδράσουμε. Το φωνάζουν μεγαλόφωνα τα γεγονότα που ζούμε τελευταία !!!!

Παναγιώτης Μπάρκας
26 Ιανουαρίου 2019·

ΑΛΛΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΜΑΣ... ΕΜΕΙΣ ΔΕΝ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ
ΤΙΠΟΤΕ.. ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ ΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!!

Νομίζω ότι σήμερα μας αξίζει ένα ευχαριστώ από τα Τίρανα! Προσφέραμε μια καλή υπηρεσία στην προσπάθειά που καταβάλλει η χώρα να προσεγγίσει τουλάχιστον στα τύποις την Ευρώπη.

Όπως είναι γνωστό, ο σεβασμός των δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας αποτελεί έναν από τους απαραίτους όρους στην πορεία αυτή της Αλβανίας.

Επίσης, μια από τις σημαντικές χώρες που δυσκολεύουν την πορεία των Τιράνων για να πετύχει την έναρξη των διαπραγματεύσεων ως υποψήφια χώρα στην Ε. Ένωση, είναι η Ολλανδία.

Σήμερα στο κέντρο του Δήμου Δρόπολης, η πρεσβεία της Ολλανδίας οργάνωσε εδώ συνάντηση με "εκπροσώπους" "από όλους τους τομείς" της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, υπό την εποπτεία της δημοτικής αρχής. Η συνάντηση έγινε στο πλαίσιο προγράμματος για τη Δημοκρατία.

Παρευρίσκονταν ο νέος Υπουργός Δημόσιας Τάξης, η Β΄ της Ολλανδικής Πρεσβείας στην Αλβανία, ο Γενικός Πρόξενος της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο, τοπικοί παράγοντες της δικαιοσύνης και άλλοι.

Γιατί όμως λέω ότι τα Τίρανα θα πρέπει να μας πουν ένα μεγάλο "ευχαριστώ" !

Διότι, απλά και αγαπημένα, εμείς, δλδ οι εκπρόσωποί μας, δεν αναφέραμε σχεδόν καμιά παραβίαση των δικαιωμάτων μας. Ούτε για την τήρηση της τάξης, ούτε για την πληθώρα των ληστρικών κρουσμάτων, ούτε για τους εθνικιστικούς εμπαιγμούς που χτύπησαν κόκκινο τελευταία, ούτε για τους ασφυκτικούς ελέγχους των κρατικών θεσμών για την εφαρμογή του νόμου σε αυτή την υπέρ νομοταγή περιοχή, όταν παντού οργιάζει η παρανομία, ούτε για το γεγονός ότι δεκάδες Έλληνες είναι αναγκασμένοι να προσφεύγουν στα δικαστήρια για να βρουν το δίκιο τους (που δεν το βρίσκουν ποτέ), επειδή η αλβανική ΔΕΗ παραφουσκώνει τους λογαριασμούς πληρωμής ρεύματος, όταν εκείνοι βρίσκονται μάλιστα στην Ελλάδα, ούτε για το γεγονός ότι δεν μας επιτρέπουν μια πινακίδα γραμμένη στην ελληνική, ούτε για την εθνικιστική πίεση που ασκούν ιδιαίτερα τελευταία τα αλβανικά ΜΜΕ και συγκεκριμένοι εθνικιστικοί κύκλοι και πολλά άλλα τέτοια... Ούτε βέβαια διεκδικούμε κάποιο δικαίωμα.

Μάλιστα ειπώθηκε στη συνάντηση, ότι δυσφημιζόμαστε εθνικά εφόσον μας "επιτρέπουν" να υψώσουμε την εθνική μας σημαία, ενώ κατά τις αρχές δεν επιτρέπεται !!

Από την άλλη οι ομιλητές εκπρόσωποί μας έδειξαν ότι δεν γνωρίζουν πολλά για τα δικαιώματα που μας ανήκουν, που μας παραβιάζονται ή που πρέπει να διεκδικήσουμε ... Άφησαν έτσι να εννοηθεί ότι αυτά τα γνωρίζει, τα διασφαλίζει και τ αποφασίζει το αλβανικό κράτος...!!!

Συνεπώς, η εντύπωση που αφήσαμε είναι ότι η βαρυσήμαντη αυτή εθνική μειονότητά μας, αυτή η μειονότητα με ιστορικό βάρος που καλείται να παίξει ρόλο όχι μόνο στην Αλβανία, αλλά στην ευρύτερη περιοχή (!!!), αυτή η μειονότητα για την οποία θα πρέπει να πάρει αποφάσεις η Ευρώπη..... υπάρχει στα λόγια και σε κάποιο παρελθόν Η πραγματικότητά της αγγίζει την

ανυπαρξία....

Και δεν κατάλαβε κανείς γιατί αυτή η συνάντηση τηρήθηκε μυστική. Μάλιστα δεν ανακοινώθηκε ούτε η ημερήσια διάταξη και ο στόχος.

Νομίζω ότι, παρά την εξασθένησή της η Εθνική Ελληνική Μειονότητα διαθέτει ακόμα ισχυρό δυναμικό για να την εκπροσωπήσει επάξια. Να αρθρώσει πολιτισμένο, σοβαρό αλλά και βαρυσήμαντο λόγο. Δεν είναι κατανοητό γιατί το αποφεύγουν αυτό οι διοργανωτές. Δλδ αποφεύγουν να καλέσουν ικανά στελέχη, να συγκεντρωθούν προκαταρκτικά, να αποφασίσουν τι θα πούν, να μοιράσουν ρόλους και καθήκοντα.

Ωστόσο, στην επέτειο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ η αναντικατάστατη κεφαλή της, η οποία "κοσμεί" την αλβανική πολιτική σκηνή (!!) είπε , (για να γραφτεί στα τηλεγραφήματα προς Ελλάδα ως θέσεις ανοίγματος και ενώσεως του ιδίου, αλλά που δεν ακολουθούν οι άλλοι), ότι δεν τον χωρίζει τίποτε με τους αντιπάλους του !!!.

Ποτέ όμως δεν εμφανίζεται μεταξύ των Ελλήνων που ζουν και μάχονται στον τόπο τους και ούτε ουσιαστικά τους εκπροσωπεί και ασφαλώς , ποτέ δεν κάθετε με τους άλλους, τους αντίπαλους εκπροσώπους για να υψώσουν από κοινού φωνή!!!

ΕΛΛΗΝΙΚΑ Μ Μ Ε ... ΘΥΜΑ ΤΩΝ ΑΛΒΑΝΙΚΩΝ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΩΝ

Προκαλεί αναγούλες και οργή, η πληθώρα των δημοσιευμάτων σε ελληνικά ΜΜΕ και αναρτήσεις επίσης στα ελληνικά σοσιαλμίντια, αναφερόμενα σε μια μπάρουφα του Σαλί Μπερίσια για μια δήθεν ροζ σχέση στο μακρύ παρελθόν Ελληνίδας διπλωμάτη στα Τίρανα με τον νυν Πρωθυπουργό της Αλβανίας, Έντι Ράμα, ο οποίος τότε ήταν γνωστός στα Τίρανα ως αντιπολιτευόμενος αρθρογράφος.

Προσωπικά, συμμερίζομαι τον χλευασμό που δέχτηκε ο Σαλί Μπερίσια από Αλβανούς συναδέλφους δημοσιογράφους για τα όσα ξεστόμισε για την Ελληνίδα διπλωμάτη σε ζωντανή τηλεοπτική εκπομπή στα Τίρανα. Την Ελληνίδα διπλωμάτη που ο Μπερίσια φωτογράφιζε ήταν όντως γνωστή και καλή φίλη του κόσμου των αλβανικών μίντια στα πρώτα βήματα της ελευθερίας τους. Την γνώριζα προσωπικά πολύ καλά!

Η συγκεκριμένη Ελληνίδα διπλωμάτης έχαιρε τότε την εξαιρετική συμπάθεια όλων, διότι είχε καταφέρει να στηρίξει, εμπνεύσει και προσανατολίσει, μάλιστα μέχρι να καθοδηγήσει τον αντιπολιτευόμενο δημόσιο λόγο στην Αλβανία, κατά του ανερχόμενου με ταχύτητα καθεστώτος του τότε προέδρου Σαλί Μπερίσια. Όπως είναι γνωστό, η πρώτη θητεία Μπερίσια ήταν στραμμένη σφόδρα κατά της Ελλάδας με αιχμή του δόρατος την ωμή παραβίαση των εθνικών δικαιωμάτων των Ελλήνων στην Αλβανία, (μετά το 1992-93, με αποκορύφωμα την δίκη των πέντε το 1994-95).

Οφείλεται κυρίως στη δράση και στην παρουσία της συγκεκριμένης Ελληνίδας διπλωμάτη η έντονη αντίδραση των δημοσιογράφων, των διανοουμένων και γενικώς της αλβανικής κοινωνίας κατά της στάσης του Σαλί Μπερίσια και σε υποστήριξη της Ελλάδας και των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Θα έλεγα ανεπιφύλακτα ότι επρόκειτο για τη χρυσή περίοδο των φιλελληνικών αισθημάτων στην Αλβανία. Ασφαλώς ο Μπερίσια δεν μπορεί να λησμονήσει τη ζημιά της Ελληνίδας διπλωμάτη.

Ο Ράμα έφυγε τότε από την Αλβανία, όχι για να ακολουθήσει την Ελληνίδα διπλωμάτη, αλλά γιατί ξυλοκοπήθηκε άγρια από το καθεστώς του Μπερίσια. Στο Παρίσι ήταν ένας φτωχός μετανάστης και ο ίδιος ο Μπερίσια περιγράφει συχνά με σαρκασμό τη ζωή του εκεί. Συνεπώς, η τωρινές δηλώσεις του, αποτελούν απλά μια σκευωρία του Μπερίσια κατά δύο αντιπάλων του με επίμαχο στόχο τον νυν πρωθυπουργό της Αλβανίας.

Ωστόσο, προκαλεί οργή το γεγονός ότι στα αλβανικά ΜΜΕ, μάλιστα και σε εκείνα που καταφέρονται αγρίως κατά του Ράμα, "η αποκάλυψη Μπερίσια" δε στάθηκε άξια ούτε για χιούμορ. Ξεχάστηκε την ίδια στιγμή. Όσο και αρνητική να είναι η κρίση για τα αλβανικά ΜΜΕ, η στάση τους επί του θέματος αποτελεί γεγονός σοβαρότητας!

Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τα ελληνικά ΜΜΕ, τα οποία χωρίς δεύτερη κουβέντα, χωρίς να διερευνήσουν καν την υπόθεση, δλδ χωρίς διόλου επαγγελματισμό, κοινωνικό και ανθρώπινο ήθος, έσπευσαν να σταυρώσουν σε όλα τα επίπεδα την Ελληνίδα διπλωμάτη! Όχι μόνο τόσο, αλλά αναμασώντας με φτηνιάρικη προχειρότητα μια ανεπιβεβαίωτη δήλωση αλλά Μπερίσια. (Τόσο το χειρότερο όταν δεν βοηθάει τα ελληνικά ΜΜΕ για να θέσουν σε δύσκολη θέση τον Αλβανό Πρωθυπουργό που τόσο πίκρανε τις

ελληνοαλβανικές σχέσεις, παρά μόνο εκθέτουν δυσμενώς μια Ελληνίδα διπλωμάτη και μάλιστα στην προσωπική ζωή!) Νομίζω εντούτοις ότι αν θα προσέξουμε ευρύτερα το θέμα θα δούμε ότι τα ελληνικά ΜΜΕ, μη γνωρίζοντας σε βάθος τη φύση των ελληνοαλβανικών σχέσεων, τόσο το περισσότερο τα θέματα που αφορούν τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό, είναι συχνά θύμα του αλβανικού εθνικισμού. Ανακυκλώνουν στην Ελλάδα με απίστευτη ευκολία και αυθορμητισμό τις προκλήσεις του αλβανικού εθνικισμού σε βάρος της Ελλάδας με πρόχειρες ερμηνείες και με κούφιο ελληνικό εθνικισμό, με αποτέλεσμα να τροφοδοτούν περισσότερο αποτελεσματικά τον αλβανικό εθνικισμό, ο οποίος βρίσκει ως εύκολο στόχο εκδίκησης και θύμα τον Ελληνισμό στην Αλβανία. Εκείνο που θέλω να πω κλείνοντας, είναι ότι δε θα πρέπει να κυριεύσει μόνο το αυτόνοτο, ο επαγγελματισμός, αλλά και να προηγηθεί, (όταν πρόκειται για εθνικά θέματα) το εθνικό συμφέρον και όχι η άνοδος της ακροαματικότητας, κάνοντας κατάχρηση σε ένα τόσο ευαίσθητο και εγκαταλειμμένο εθνικό θέμα, όπως είναι ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου.

Παναγιώτης Μπάρκας

3 Φεβρουαρίου 2019 ·

ΜΑΖΙΚΗ ΑΝΑΚΡΙΣΗ;!!.....

Γιατί πέρασε απαρατήρητη μεταξύ των Ελλήνων η είδηση για την παράταση τριών μηνών του ανακριτικού έργου της εισαγγελίας για την υπόθεση Κατσίφα;!

Από νομικής πλευράς η υπόθεση αφορά τις συνθήκες κάτω από τις οποίες σκοτώθηκε ο 35-χρονος από τις επίλεκτες δυνάμεις. Ξεκινώντας από την πληθώρα των στοιχείων τα πορίσματα είναι απλά και απτά. Σε τι οφείλεται όμως η νέα τρίμηνη ανακριτική περίοδος;! Μία απάντηση λέει ότι σε περίπτωση αντικειμενικής εισαγγελικής έρευνας, μπορεί να αποκαλύψει και πολιτικές ευθύνες στο ποινικό αδίκημα. Στην εκτίμηση αυτή οδηγούν οι όλες εξελίξεις και κυρίως οι άμεσες, οι βεβιασμένες, οι επαναλαμβανόμενες και οι επίμονες τοποθετήσεις ανώτατων πολιτικών παραγόντων στη χώρα από την πρώτη στιγμή της εκτέλεσης.

Η άλλη απάντηση στο ερώτημα, κρύβει και την απάντηση σε ότι αφορά την "αδιαφορία" της κοινότητάς μας, της πολιτικής μας ηγεσίας και των ελληνικών πολιτικών και πολιτειακών αρχών στο θέμα αυτό.

Είναι γεγονός ότι τις πρώτες στιγμές από πολλές ελληνικές πλευρές επιδιώχτηκε να αποδοθεί στον νεαρό η ιδιότητα του "Ηρωα". Δυστυχώς χωρίς υπόβαθρο ιδανικών και στόχων. Ταυτοχρόνως, από την άλλη πλευρά, την αλβανική αποδόθηκαν στον ίδιο εξτρεμιστικοί χαρακτηρισμοί.

Και έτσι ανάμεσα στις δύο αυτές πλευρές ξεκίνησε και συνεχίζεται μια άνιση διαμάχη, που μετατοπίζει και το αντικείμενο της εισαγγελικής έρευνας. Ταυτόχρονα, μετατρέπει το θέμα σε συλλογικό, δλδ που αφορά το σύνολο του Ελληνισμού (υπό την έννοια ενοχής), όταν μάλιστα οι Έλληνες θέλουν να το αποφυγούν για να απαλλαγούν από τον εκφοβισμό.

Οι εισαγγελίες στη χώρα για μακρό χρονικό διάστημα καλούν σε ανακρίσεις και καταθέσεις, με αδιευκρίνιστες διαδικασίες και χωρίς να εξηγούν τους λόγους, επίσημους εκπροσώπους της εθνικής ελληνικής μειονότητας και απλούς Έλληνες. Οι ερωτήσεις δεν σχετίζονται με το πώς σκοτώθηκε ο 35-χρονος, αλλά γιατί παρευρέθηκαν στις θρησκευτικές τελετές κηδείας και μνήμης και αν γνωρίζουν άλλα πρόσωπα που επίσης παρευρέθηκαν εκεί.

Οι καταστάσεις θυμίζουν, σε εντονότερο βαθμό, τις διαδικασίες του 1994-95. Και τότε οι εισαγγελικές αρχές καλούσαν να καταθέσουν δεκάδες και εκατοντάδες Έλληνες. Σκοπός τους ήταν η "συγκέντρωση στοιχείων" για να κατηγορήσουν τους πέντε κρατούμενους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ότι είχαν δήμευσει προβεί σε "αντισυνταγματικές οργανώσεις" με στόχο "την παραβίαση της εδαφικής ακεραιότητας της χώρας" !

Τώρα "η συγκέντρωση στοιχείων" για δήθεν ύπαρξη "οργάνωσης" εξτρεμιστών που κρύβεται πίσω από τον δολοφονηθέντα, δεν θα χρησιμοποιηθεί μόνο ως τεκμήριο που δικαιολογεί την εκτέλεσή του, αλλά και για την ενθάρρυνση του αλβανικού εθνικισμού, και για την όξυνση και ένταση των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών. Περισσότερο όμως για τον εκφοβισμό των Ελλήνων στην Αλβανία, ο οποίος, δυστυχώς, τυγχάνει να είναι θύμα όλων των ανωτέρων παραγόντων.

(Και το 1994-95, λόγω των ίδιων σχεδόν συνθηκών φόβου και εκδίωξης, σημειώθηκε μια από τις μεγαλύτερες μαζικές εκτοπίσεις Ελλήνων από την

Αλβανία προς την Ελλάδα)

Και τότε, οι καταστάσεις αξιοποιήθηκαν από το κράτος για να βαθύνει το χάσμα αντιπαράθεσης και αλληλοκατηγοριών μεταξύ των Ελλήνων της Αλβανίας με σημείο αναφοράς το ποιος είναι και ποιος δεν είναι καταδότης, με βουερή την πρόκληση να επαυξήσει τις μετοχές των δικών του ανθρώπων στα μάτια των απλών Ελλήνων. Από την άλλη να δημιουργήσει την εικόνα συνεργάτη του σε τίμιους και αγωνιστές Έλληνες για την απαξίωσή τους στα μάτια της ελληνικής κοινότητας και να κάψει χαρτιά του που δεν χρειάζονταν άλλο. (Δυστυχώς, το εγχείρημα μετατράπηκε σε όπλο της πολιτικής ηγεσίας του τόπου, όπως και των ελληνικών αρχών για την εξόντωση των αντιπάλων της ηγεσίας που έχουμε και σήμερα)

Σήμερα, τα πράγματα είναι περισσότερο δύσκολα. Μπορεί ο καθένας από μας εύκολα να στοχοποιηθεί, να δεχτεί, υπό οποιαδήποτε μορφή ακραίες συνέπειες. (!!!) Και όχι απλώς γιατί σε αριθμό ήμαστε πολλοί ολίγοι, αλλά γιατί η κοινή γνώμη στην Αλβανία, αν δεν είναι αρνητική και εχθρική, είναι αδιάφορη. Γιατί ο διεθνής παράγοντας που τότε είχε στρέψει όλη την προσοχή του πάνω μας, τώρα είναι αφοσιωμένος στις εξελίξεις στην περιοχή, οι οποίες μας έχουν παραμερίσει (ή παραμεριστήκαμε). Γιατί η Ελλάδα ήταν στο πόδι και πρακτικά δίπλα μας, ενώ τώρα καταναλώνεται σε τυπικές προστατευτικές δηλώσεις. Γιατί τα ελληνικά ΜΜΕ (όπως και τα αλβανικά και τα ξένα) ήταν τότε διαχρονικά στο πλευρό μας και δεν λειτουργούσαν όπως σήμερα με γνώμονα την ακροαματικότητα, παρά το γεγονός ότι γνωρίζουν το βαρύ σκότος στην εγκατάλειψή μας, που θα επέλθει μετά από τα σποραδικά, αυθόρμητα, εκκωφαντικά και ασπρόμαυρά λαμπερά δικά τους φώτα. Γιατί η πολιτική ηγεσία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού είχε τότε λόγο και αποφασιστικότητα στη δράση της.

Αλήθεια, πώς μπορεί να κρίνει κανείς τη σιωπή της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του υπόλοιπου πολυσχιδούς πολιτικού φάσματος στον τόπο μας, έναντι αυτής της (ανακριτικής) μεθόδευσης από τις αλβανικές εισαγγελικές αρχές σε βάρος του συνόλου της κοινότητάς μας;;!! Δεν πέρασαν παρά μόνο λίγες μέρες από τότε που η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έλαβε, για λογαριασμό του Ελληνισμού στην Αλβανία, τα μηνύματα ενθάρρυνσης προς ον εδώ Ελληνισμό από την ανώτατη πολιτική ηγεσία της Ελλάδας. Η σιωπή της όχι απλώς την ενοχοποιεί, (όπως και όλους τους πολιτικούς μας και τοπικούς άρχοντες), όχι μόνο προσυπογράφει την ανυπαρξία της και την υποβάλλει σε παραίτηση, αλλά εκθέτει με άκρως μειοδοτικό τρόπο, τον κάθε Έλληνα και το σύνολο της κοινότητάς μας!

Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες καλώς κάνουν και αντιμετωπίζουν χαλαρά και με αστειότητα την υποβολή τους σ' αυτή την εξευτελιστική ανάκριση, αλλά δυστυχώς προσδιορίζουν την συμπεριφορά και τις μεταξύ τους σχέσεις και τις σχέσεις με την επίσημη και ανεπίσημη πλειοψηφία με σημείο αναφοράς τη σχέση που μας αποδίδουν αλβανικές αρχές, με την υπόθεση Κατσίφα. !!! Αλήθεια, πώς μπορεί να ερμηνευτεί η σιωπή της Ελλάδας στις διαδικασίες αυτές διασυρμού, εκφοβισμού, διάσπασης, ενοχοποίησης του συνόλου της κοινότητας του Ελληνισμού στην Αλβανία;;;! Μπορεί στην Ελλάδα, όπως ακούγεται, να πιστεύουν ότι ο νεαρός Κατσίφας ήταν εξτρεμιστής! Πώς μπορεί όμως και επιτρέπει την ταύτιση της εισαγγελικής έρευνας για την εκτέλεσή του με την μαζική ανάκριση της εθνικής ελληνικής μειονότητας....!!!

Η ΑΛΛΗ ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΑΥΤΟΝΟΜΙΑΚΟΥ ΑΓΩΝΑ

Χαίρεται...!

Θεωρώ σημαντικό το γεγονός που κάποιοι θυμήθηκαν να υπενθυμίσουν το ιστορικό γεγονός της έναρξης του αγώνα Αυτονομίας της Βορείου Ηπείρου. Προσωπικά πιστεύω ότι η ιστορική μνήμη αποτελεί ένα αναφαίρετο εθνικό δικαίωμα που πρέπει να επισημοποιηθεί!

Είπα επίσης ότι θεωρώ σημαντικό το γεγονός υπενθύμισης της ιστορικής επετείου της έναρξης ή της επισημοποίησης του Αυτονομιακού Αγώνα του 1914. Εντοπίζω τη σημασία στα γεγονότα εκμηδενισμού κάθε εθνικού κοινοτικού ιστού από μέρος των αλβανικών αρχών με συνεργούς τους «Βορειοηπειρώτες», που ακολούθησαν μετά το θάνατο Κασιφά!

Ασφαλώς και δεν έχω κανένα δικαίωμα να ενταχτώ κατά όσων σκέφτονται, θέλουν και απαιτούν την επικαιροποίηση ή την ενεργοποίηση με διάφορους τρόπους του ιστορικού αυτού γεγονότος! Είναι αναφαίρετο δικαίωμα του καθενός!

Εκείνο που εγώ θέλω να επισημάνω είναι ότι:

Το αυτονομιακό κίνημα ξεκίνησε, αναπτύχθηκε και ολοκληρώθηκε εδώ στον τόπο μας, αυτόν τον τόπο που εγκατάλειψαν γενικώς όλοι οι Βορειοηπειρώτες. Η έδρα της κυβέρνησης ήταν το Αργυρόκαστρο, το Γεωργουτσάτι και το Δέλβινο

Οι μεγάλοι ηγέτες του κινήματος είχαν όραμα, εφόδια και ήταν έτοιμοι για κάθε θυσία.

Τον Γιώργο Ζωγράφο και τον Βαγγέλη Δούλη λχ (Και δεν μιλάω για τους μητροπολίτες Κορυτσάς και Αργυροκάστρου) δεν κατάφεραν να τους σταματήσουν για να ηγηθούν του κινήματος, ούτε το πόστο του Υπουργού Εξωτερικών που προ κατείχε ο πρώτος και ούτε οι υψηλές στρατιωτικές θέσεις ο δεύτερος, ούτε οι απειλές του πρωθυπουργού Βενιζέλου, ούτε η οικονομική άνεση και η επιχειρηματικότητά τους!!!

Τους Βορειοηπειρώτες δεν σταμάτησε στον αγώνα τους με ηγέτες τέτοιες υψηλές προσωπικότητες, ούτε η παμπουαρία του Πρωθυπουργού Βενιζέλου, ο οποίος έδωσε μόνο το ένα τέταρτο του χρηματικού ποσού που είχε υποσχεθεί για τον Αγώνα, απαγόρευσε τον ανεφοδιασμό με όπλα του Αγώνα από τα Ιωάννινα, κήρυξε ανυπόταχτους εκατοντάδες Έλληνες στρατιώτες και αξιωματικούς του Ελληνικού Στρατού που δεν δέχτηκαν να εισακούσουν στην εντολή Βενιζέλου προς ικανοποίηση των συμφερόντων των Μεγάλων Δυνάμεων, για υποχώρηση από τα εδάφη της Βορείου Ηπείρου, και απηφώντας κάθε απειλή, υποστήριξαν ένοπλα τον Αγώνα.

Οι Έλληνες αρχηγοί του Αγώνα δεν λύγησαν όταν ο Βενιζέλος τους έκοψε τις τηλεγραφικές επικοινωνίες και μια βδομάδα μετά την έναρξη του Αγώνα, 24.02. 1914 απόκλεισε τον Αγώνα από τη μόνη πηγή ανεφοδιασμού, το λιμάνι των Αγίων Σαράντα. Αναγκάστηκε όμως ο Βενιζέλος να υποχωρήσει μετά το παρακάτω τηλεγράφημα του Γ. Ζωγράφου από το Αργυρόκαστρο. «Η δυστυχής εγκαταλελειμμένη Ήπειρος, εγνώριζεν ήδη ότι εν τη απεγνωσμένη αυτής αμύνης, αμέτοχος ήθελε παραστή η επίσημος Ελλάς. Αμέτοχος, αλλ' ουχί αντίπαλος.... Δια παντός όμως μέσου παρεμποδίζεται νυν ο αγών ημών.

Τας κινήσεις, τα μέτρα μας, όλα (τα) παραλύουν αι Ελληνικαί Αρχαί. Δεν επιτρέπουν την εις Ήπειρον μετάβασιν (των) δυνάμεων να συνδράμωσιν ημάς. Απαγορεύουσι την χρήσιν των τηλεγραφικών γραμμών, την έλευσιν οπλιτών, την συλλογήν και αποστολήν εράνων, και μέσων αμυντικών. Δια παντός τέλος μέσου παρεμποδίζεται η οργάνωσις της αμύνης. Διαμαρτυρούμεθα εναντίον της στάσεως, ήτις συν τη ελευθερία, και τη υπάρξει των καταδικασθέντων πληθυσμών, εκθέτει εις κινδύνον και την τιμήν της Ηπείρου».

Λίγους μήνες αργότερα ο Αγώνας πέτυχε! Και τότε ο Βενιζέλος έσπευσε να κηδεμονεύσει τις διαβουλεύσεις των Βορειοηπειρωτών με τον Εξωτερικό παράγοντα για την υπογραφή του πρωτοκόλλου της Αυτονομίας, διότι δεν ήθελε με τίποτε οι Βορειοηπειρώτες να ξεπερνούσαν τις νέες γραμμές υποταγής που ετοιμάζαν οι Μεγάλες δυνάμεις!

Λοιπόν, όσοι οραματίζονται κάτι από κείνες τις ένδοξες εποχές, όχι απλώς θα πρέπει να ελέγξουν αν έχουν στόχους, πραγματικούς εθνικούς στόχους. Αν βλέπουν στον ορίζοντα ηγέτες, πραγματικούς εθνικούς ηγέτες ή και ώριμες καταστάσεις !!! Αν είναι έτοιμοι αυτοί να συγκρουστούν με το δικό μας εθνικό εσωτερικό κατεστημένο, δλδ με τον εαυτόν τους, με το εθνικό κέντρο, με τον αλβανικό και διεθνή παράγοντα.

Δεν είναι !!! Εκείνο που ξέρουν καλά οι σύγχρονοι και αναντικατάστατοι ηγέτες μας είναι να μην έχουν στόχους. Κάτι που τους εξασφαλίζει τη δυνατότητα να τους βάζουν στην αγκάλη οι ελληνικές μας διπλωματικές αρχές στην Αλβανία. Να καλύπτουν το κενό τους, ή να πετύχουν κάποια αξίωση σε προσωπικό επίπεδο, εξυπηρετώντας τυφλά τα πολιτικά κόμματα και πολιτικές σκοπιμότητες στην Ελλάδα. Να εξυπηρετούν τον αλβανικό παράγοντα διότι μόνο εκείνος μπορεί να τους εξασφαλίσει την πολιτική καριέρα και την οικονομική κονόμα!!

Στο πλαίσιο αυτό, οι ισχυρισμοί για την ενεργοποίηση των μεγάλων ιστορικών μας ιδανικών, αποτελούν αερολογίες που στρέφονται εναντίον εκείνων των ελάχιστων Ελλήνων που αποφάσισαν να μείνουν εδώ! Το ίδιο μήνυμα μεταφέρει και το γεγονός ότι τα πάντα που έχουν σχέση με τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου, την ιστορία του, τον πολιτισμό του, τα έχουμε μεταφέρει όλα στον ελλαδικό χώρο και κοροϊδεύουμε ο ένας τον άλλον ότι απ' εκεί παράγουμε εθνικό έργο ωφέλιμο για τη Βόρειο Ήπειρο όταν γνωρίζομε πώς κάθε προσπάθεια λιώνει σαν το κερι μόλις έρθει σε επαφή με τον αλβανικό Ήλιο. (Άιντε ρίξτε μια ματιά πώς κατέληξαν οι Βουλιαράτες.... σήμερα.) Ασφαλώς δεν βοηθούν και διαβρώνουν τους εθνικούς στόχους η αφθονία πανηγυριών, διότι τα λέει όλα η μαύρη πέτρα ριγμένη πίσω στον τόπο μας. (Ήμαστε η μόνη κοινότητα στον Ελλαδικό χώρο με τόσα πολλά πανηγύρια, που δήθεν τονώνουν την πολιτιστική παράδοση – απλώς αποφεύγουμε την πραγματική παράδοσή μας επιδιόδομενοι σε τυποποιημένες «παραδόσεις» Οι μόνοι με τόσους πολλούς συλλόγους που εργάζονται δήθεν για το εθνικό χρέος, αλλά που δεν έχουν κανένα έργο, οι οποίοι όμως σύντομα θα ξεπεράσουν κατά πολύ τον αριθμό των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στην Αλβανία).

Υπό το σκεπτικό αυτό, καλύτερα λέω να μη διεκδικούμε την ενεργοποίηση των μεγάλων εθνικών ιστορικών υποθέσεων. Ας ανατρέξουμε στην διεκδίκηση και σεβασμό του δικαιώματος να ζούμε ελεύθεροι και δημοκρατικά. Ας διεκδικήσουμε να απαλλαγούμε πρώτα από τα δικά μας καρφιά που βλέπουν την επιβίωσή τους στον κάρφωμα δικών μας ως τον καλύτερο τρόπο

εξουδετέρωσης κάθε αξίας και κάθε ικανότερου Έλληνα απ' αυτούς. Ας τρέξουμε όλοι να κατοχυρώσουμε τις περιουσίες μας, να έχουμε καλύτερα βιβλία και παιδεία για τα παιδιά μας, να έχουμε ρεύμα, νερό, τάξη, ασφάλεια, ισότιμη αντιμετώπιση στη δικαιοσύνη, ισότιμη μετοχή στο κράτος και την διοίκηση. Να απαλλαγούμε από τους ανθρώπους του κράτους που μας νιώθουν απροστάτευτους και μας βάζουν πρόστιμα στο όνομα του κράτους, για να μας εξαναγκάσουν για προσωπικά κόμιστρα. Να πετύχουμε λοιπόν το σύγχρονο όραμα αυτονομίας και δημοκρατίας. Μπορούμε πλέον να αξιοποιήσουμε γι' αυτό την κάρτα ότι ήμαστε η κοινότητα εμπροσθοφυλακή της Αλβανίας προς την Ε. Ένωση. Να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας ως Ευρωπαίοι πλέον πολίτες !!!

Όπως επίσης, μπορούμε να διατυπώσουμε με δύναμη την αρχή που μας εξασφαλίζει το ιστορικό μας αναφαίρετο κεκτημένο δικαίωμα, ότι κάθε αλλαγή στατουσκβό στην περιοχή δεν μας αφήνει αδιάφορους και πρέπει να μας υπολογίζουν ως ρυθμιστικό μέρος αυτών των αλλαγών .

Σ' αυτό το συνολικό πλαίσιο θα πρέπει τουλάχιστον να συμβάλλει και η τήρηση και υπενθύμιση των δικών μας ιστορικών γεγονότων, τα οποία από την άλλη δε θα πρέπει με τίποτε να επιτρέψουμε να μετατραπούν σε εθνικιστικά πάθη και αντιπαραθέσεις με την πλειοψηφία, ούτε σε αποπροσανατολισμό από τους σύγχρονους στόχους μας. Αλλά πρώτα να τους καθιερώσουμε!!

ΓΙΑΤΙ ΟΤΑΝ Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΕΝΟΤΗΤΑ Ο ΝΟΥΣ ΜΑΣ ΤΡΕΧΕΙ
ΣΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟ;!!

Ως υπέρμαχος της ενότητας των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών με βάση την αρχή της εθνικής ταυτότητας πέρα από τα ιδεολογικά πιστεύω, κάτι που βάλαμε στο θεμέλιο ίδρυσης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, κάτι που επιδιώξαμε στη συνέχεια, μετά την ιδεολογικοποίηση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στις υποδείξεις της Ελλάδας, να θεσμοποιήσουμε με συγκεκριμένες πρωτοβουλίες από το 1998 μέχρι το 2003 και στη συνέχεια το 2006-2009, μέσω του Κινήματος για Εθνική Ενότητα, (ΟΜΟΝΟΙΑ άτυπη Βουλη), δίνοντας μάλιστα σκληρές μάχες κατά Ελλήνων πρεσβευτών και Ελλήνων υφυπουργών εξωτερικών, νομίζω πως έχω λόγο να κρίνω τις τελευταίες κινήσεις που δήθεν έχει αναλάβει η ΟΜΟΝΟΙΑ –ΚΕΑΔ για δήθεν επίσης «αυτόνομη πολιτική έκφραση» της εθνικής ελληνικής μειονότητας.

I

Από την αρχή θέλω να τονίσω ότι πρόκειται για προπαγάνδα που εξυπηρετεί έναν κακόγουστο στόχο. Την ενοχοποίηση των αντιπάλων της γνωστής κλίκας στο ΚΕΑΔ και την ΟΜΟΝΟΙΑ, ότι είναι αυτοί που δε θέλουν την ενότητα!!.

Ωστόσο, στην ιστορία των εθνικών κινημάτων, της πολιτικής εθνικών «κοινοτήτων», ποτέ δεν έχει συμβεί, είναι πρωτοφανές (και γι' αυτό δεν μπορεί να πετύχει), ώστε άτομα -ηγέτες στην ΟΜΟΝΟΙΑ και τον «πολιτικό» της εκφραστή το ΚΕΑΔ, να έβλεπαν την πολιτική τους επικράτηση «επικεφαλής των Ελλήνων» στη διάσπαση αυτών, στο κυνήγι μαγισσών των ομογενών πολιτικών αντιπάλων ή ομογενών φορέων αντίθετης άποψης με τη δική τους, στην εφεύρεση του περιήφημου ελληνομέτρου, στον εξαναγκασμό των Ελλήνων να δοκιμάζουν την ίδρυση άλλων πολιτικών φορέων, (χωρίς βέβαια να σταθούν ιδιαίτερα τυχεροί εφόσον το νέο πολιτικό κατεστημένο είχε τη στήριξη γνωστών κέντρων που δεν ήθελαν άλλους, τα οποία κέντρα κάποια στιγμή θα πρέπει να απολογηθούν για ό τι διέπραξαν), Τα άτομα αυτά λοιπόν τα οποία δεν εκλέχθηκαν ποτέ από τους Έλληνες που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν, αλλά επικράτησαν πολιτικά με τερτίπια Αλβανών που υπηρετούν, (οι Έλληνες τους έβγαζαν από την πόρτα, οι Αλβανοί τους μπάζουν από τα παραθύρια) να ζητούν τώρα ενωτικό ρόλο, επικαλούμενοι δήθεν «τις καταστάσεις που διέρχεται η κοινότητά μας» (Πρώτα απ' όλα θα πρέπει να μάθουν ότι ο Ελληνισμός της Αλβανίας δεν αποτελεί απλώς μια κοινότητα, αλλά εθνική ελληνική μειονότητα. Η χρήση του όρου «κοινότητα» δεν μπορεί να αντικαταστήσει το επίσημο εθνικό και πολιτικό όρο. Απλώς μπορεί να λειτουργήσει συμπληρωματικά!!!).

II

Διαβάζοντας την ανακοίνωση του «εκ Γραφείου τύπου και ενημέρωσης» της ΔΕΕΜ-ΟΜΟΝΟΙΑ της 20ης Φλεβάρη, καταλαβαίνει και ο πιο απλός αναγνώστης ότι η έκκληση για σύμπραξη, κυρίως με το Κόμμα των Ελλήνων, αφορά τον εκλογικό αυτοσκοπό στις δημοτικές εκλογές και όχι την πραγματική ενότητα των Ελλήνων. Όσες φορές η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ ισχυρίστηκε δήθεν πρωτοβουλιών για ενότητα δεν αναφέρει συγκεκριμένους σκοπούς και στόχους ενότητας, ούτε τρόπους και ταχτικές.

Οι πεπιοθήσεις και πληροφορίες μας βεβαιώνουν ότι το ίδιο συμβαίνει και τώρα.

Δλδ, ο Ντούλες μέσω των στρατιωτών του στην ΟΜΟΝΟΙΑ, θέλει να πετύχει μια «ενότητα» που θα του διασφαλίσει την υπεροχή να κερδίσει κάτι στις εκλογές. ΟΜΟΝΟΙΑ και ΚΕΑΔ δεν αναλαμβάνουν τέτοιες «ενωτικές» πρωτοβουλίες όταν είναι ισχυροί, αλλά όταν νιώθουν αδύναμοι. Και τώρα νιώθουν αρκετά αδύναμοι εκλογικά. Γνωρίζουν ότι δεν θα κερδίσουν κανένα από τους τρεις διεκδικούμενους δήμους και θέλουν να καπελώσουν το Κόμμα των Ελλήνων. Δλδ να πετύχουν μια «σύμπραξη», ...μέχρι όμως που θα τη φέρουν πίσωπλατα στο Κόμμα των Ελλήνων και μετά θα ξεκινήσει και πάλι η μάχη εναντίον του για την εξουδετέρωσή του (ούτε μάλιστα για την συγχώνευσή του)

Προσέχουμε ότι ο Ντούλες βάζει την ΟΜΟΝΟΙΑ ως «τον εκφραστή» της «κοινοτήτάς μας» «να διαπραγματευτεί» με το Κόμμα των Ελλήνων. Η ΟΜΟΝΟΙΑ λέει όμως ότι έχει καταστατικά πολιτικό εκπρόσωπο το ΚΕΑΔ. Άρα δεν μπορεί η ΟΜΟΝΟΙΑ ταυτόχρονα να διαπραγματευτεί με το Κόμμα των Ελλήνων που είναι άμεσος εκπρόσωπος της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας. (είναι Κόμμα) Ούτε μπορεί και επιτρέπεται να υποβαθμιστεί ένα πολιτικό κόμμα (των Ελλήνων), το οποίο η ΟΜΟΝΟΙΑ θέλει να μετατρέψει σε δεκανίκι ενός παναλβανικού κόμματος, ενταγμένου πλήρως στις γραμμές του Δ. Κόμματος Αλβανίας. Χρειάζονται, έστω τυπικά, κάποιες ισορροπίες. Εκεί στο Κόμμα των Ελλήνων, όπως και στην ΟΜΟΝΟΙΑ θα πρέπει πολύ να σοβαρευτούν. Μαγειρέματα, για να πετύχει το ΚΕΑΔ κάποιο θετικό εκλογικό αποτέλεσμα για να το υψώσει ως ταμπέλα πολιτικού κύρους στην Ελλάδα και να γράψει στα παλιά του παπούτσια, όπως ως τώρα την Ε.Ε. Μειονότητα, αυτό δεν επιτρέπεται! Είναι προδοσία!!

III

Μα γιατί το κάνει αυτό ο Ντούλες;!

Μέσα σε ενάμισι μήνα διατυμπάνισε εκκωφαντικά μερικές φορές την δήθεν πρωτοβουλία του για άνοιγμα προς τους αντιπάλους του, λέγοντας το γνωστό ότι δεν τον «χωρίζει τίποτε» μαζί τους. (θυμηθείτε τις «εορταστικές» εκδηλώσεις για την ΟΜΟΝΟΙΑ στη Δερβιτσάνη) Λίγο αργότερα σε μια συνέντευξη σε αλβανικό κανάλι είπε ότι έχει δρομολογήσει διαπραγματεύσεις με το Κόμμα των Ελλήνων όταν δεν ίσχυε τίποτε και δεν υπήρχε καμιά εξέλιξη ή διεργασία. Τώρα έβαλε την ΟΜΟΝΟΙΑ «να τυλίξει σε μια ανακοίνωση» το Κ.τ Ελλήνων, «αποκαλύπτοντας» ότι «ο ένοχος» γιατί δεν προχωρούν «οι ενωτικές» διαπραγματεύσεις, είναι το Κ, τ. Ελλήνων. Όταν στην ουσία δεν υπάρχει καμιά επίσημη ανακοίνωση, καμιά επίσημη πλατφόρμα συζήτησης, κανένας στόχος κανένας σοβαρός προβληματισμός, πολιτικός ή εθνικός;!

Ο Ντούλες, ούτε θέλει μια πραγματική ενότητα, ούτε επιδιώκει, εφόσον γνωρίζει πολύ καλά ότι δεν μπορεί να την ανεχτεί, άλλους «στην παρέα» και ούτε κάποιος συνομιλητής θα προσφερθεί. Γνωρίζει όμως πολύ καλά ότι στην Αθήνα φθάνουν τηλεγραφήματα που λένε ότι ο Ντούλες έκανε επανειλημμένα ανοίγματα ενότητας, σύμπραξης... αλλά οι άλλοι δεν θέλουν... εκείνοι είναι κακοί, εκείνοι πρέπει να αποκλειστούν !!!! Αυτό θέλει ο Ντούλες . Δεν τον νοιάζει να δει ότι όσο συμβαίνει κάτι τέτοιο, τόσο περισσότερο οι Έλληνες αποστασιοποιούνται από την Ελλάδα, από τα εθνικά ιδεώδη και τον πατριωτισμό προσπαθώντας να ζήσουν εξυπηρετώντας συμφέροντα επιβίωσης, πέρα από εθνική χροιά.

ΙΥ

Είναι τέλος γεγονός ότι γιατί υπάρχουν κάποιοι κύκλοι και θεσμοί τόσο σθεναρά καταπιασμένοι πίσω από το Ντούλε!!!

Μια από τις απαντήσεις είναι ότι είναι καλός συνομιλητής των εκπροσώπων της Δύσης. Όταν όμως τους ρωτάς ότι πώς εξηγείται που τα θέματα της ΕΕΜ έχουν ξεχαστεί από τις εκθέσεις των δυτικών παραγόντων, καλός συνομιλητής των οποίων είναι ο Ντούλες, δεν έχουν απάντηση.....!!

Τότε έρχεται στο νου μια άποψη, την οποία δεν συμμερίζομαι διότι δεν έχω στοιχεία, αλλά δεν μπορώ να μη λάβω υπόψη (εκ του αποτελέσματος), η οποία λέει ότι ο Ντούλες είναι το χαϊδεμένο παιδί των κύκλων που στρέφονται κατά του Ελληνισμού γενικότερα (Όχι μόνο κατά του Ελληνισμού της Αλβανίας).

Ο ίδιος, ύστερα από περισσότερα από 20 χρόνια αποτυχιών δεν παραιτείται.....!!!! Και αυτό είναι πρωτάκουστο και δεν έχει απλώς σχέση με δικτατορική συμπεριφορά!

ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΥΤΟΣΚΟΠΟΥ ΤΗΣ
ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΘΥΣΙΑΖΟΥΜΕ ΚΑΘΕ ΕΘΝΙΚΟ ΘΕΜΑ

Τις προάλλες ο Αλβανός πρωθυπουργός Έντι Ράμα, για να περάσει στο αλβανικό κοινό και όχι μόνο, κάποια μηνύματα, όπως α. για να επιβεβαιώσει ότι όντως υπάρχει η ατζέντα συζήτησης αλλαγής συνόρων ανάμεσα σε Κοσσυφοπέδιο και Σερβία και β. ότι επρόκειτο για μια εύκολη υπόθεση που δεν πρέπει να αναστατώσει κανένα, επιδίωξε να παρομοιάσει την υπόθεση αυτή και με τη συζήτηση που κάνει η Ελλάδα με την Αλβανία ... «για τα σύνορα» ... για να διορθώσει αμέσως «για τα θαλάσσια σύνορα» (ΑΟΖ)... Το θέμα, προκάλεσε περιέργες αντιδράσεις στην Ελλάδα, (στην ουσία έδειξε πόσο απαξιωμένα αντιμετωπίζονται τα εθνικά θέματα). Και αυτό οφείλεται στο γεγονός ότι επιδιώχτηκε να εξυπηρετήσουν την ελλαδική πολιτική διαμάχη η οποία, απ' ό τι φαίνεται θα ανατραφεί προεκλογικά με εθνικά συνθήματα. Το πρώτο περίεργο είναι ότι το θέμα έφερε στην ελληνική επικαιρότητα μια περιφερειακή ιστοσελίδα Βορειοηπειρωτών, η οποία δεν κρύβει ότι για τα ελληνικά δεδομένα, αποτελεί προέκταση της Νέας Δημοκρατίας. Ενώ στην αλβανική επικαιρότητα εκπροσωπεί τις αντιπολιτευόμενες θέσεις της ηγεσίας του ΚΕΑΔ κατά του Ράμα, αξιοποιώντας την ανθελληνική στάση του Αλβανού πρωθυπουργού. Εδώ έγκειται το κλειδί «της εθνικής» επιτυχίας της συγκεκριμένης ιστοσελίδας. (Στην ουσία εκμεταλλεύεται το κοντράστ μαύρο-άσπρο δλδ ελληνικό-αλβανικό για να αποκρύψει τις άλλες αποχρώσεις που ενοχοποιούν εθνικά το ίδιο πολιτικό σχήμα που υπηρετεί, λόγω συνεργασίας με τον αλβανικό παράγοντα)

Η Νέα Δημοκρατία στην Ελλάδα έσπευσε να δηλώσει ότι «Ο ισχυρισμός του κ. Ράμα ότι συζητά με την Ελλάδα ζήτημα συνόρων, το οποίο μάλιστα εντάσσει σε ευρύτερες συνοριακές αλλαγές στα Δυτικά Βαλκάνια, εγείρει μείζον ζήτημα για τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην περιοχή. Παρά τις διαβεβαιώσεις του Μαξίμου περί του αντιθέτου -διαβεβαιώσεις που δόθηκαν μετά από ανάλογη αναφορά του κ. Τσίπρα- η Κυβέρνηση οφείλει να απαντήσει άμεσα και ξεκάθαρα: Πρώτον εάν συζητά με την Αλβανία τον επανακαθορισμό συνόρων. Και δεύτερον ποια θέση έχει έναντι των σκέψεων Ράμα για την αναδιάταξη των συνόρων στην ευρύτερη περιοχή».

Η ίδια ανακοίνωση εμπεριέχει και την τοποθέτηση της κυβέρνησης ότι ο Ράμα αναφέρθηκε στην ΑΟΖ.

Διαπιστώνεται εύκολα ότι σε περίπτωση που υπάρχει συζήτηση για διμερή θέματα συνόρων με τα Τίρανα, η Ν. Δημοκρατία, όπως και η ιστοσελίδα απ' όπου προμηθεύετε «τα εθνικά» θέματα, δεν νοιάζεται τόσο για το ελληνικό εθνικό συμφέρον δλδ αν μπορεί να επωφεληθεί εθνικά η Ελλάδα απ' αυτή τη συζήτηση, αν υπάρχει ιστορικά ανοιχτό εθνικό θέμα κλπ. Τόσο το περισσότερο όταν διαβάζει στο Ράμα «σκέψεις για την αναδιάταξη των συνόρων στην ευρύτερη περιοχή» Εκείνο για το οποίο ενδιαφέρεται η Ν. Δημοκρατία είναι ότι οι σκέψεις Ράμα για τον επανακαθορισμό των συνόρων στα Δυτικά Βαλκάνια «εγείρει μείζον ζήτημα για τη σταθερότητα και την ασφάλεια στην περιοχή». (!!!) (Δλδ επιδιώκει μια θέση που να την καταξιώνει στη Δύση, κατηγορώντας έμμεσα την κυβέρνηση ότι συντρέχει με το Ράμα) Θα πρέπει να θυμίσουμε ότι σε κάθε άλλη περίπτωση η Ν. Δημοκρατία στήνει

στον τοίχο την κυβέρνηση για έλλειψη ενδιαφέροντος για τα δικαιώματα των Βορειοηπειρωτών στην Αλβανία και καλά κάνει. Η συγκεκριμένη όμως εξέλιξη επιβεβαιώνει εντελώς το αντίθετο. Ότι το Βορειοηπειρωτικό αποτελεί και για την αντιπολίτευση στην Ελλάδα ένα «εγχείρημα» κούφιου αντιπολιτευόμενου εθνικού λόγου.

Την ίδια στρατηγική ακολουθεί και η πολιτική ηγεσία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στην Αλβανία. Εκείνο που τη νοιάζει είναι να κάνει αντιπολίτευση για αντιπολίτευση και όχι να παράγει εθνικό έργο. (Δε θέλω να αναφερθώ σε άλλους κοντυλογράφους που βρήκαν την ευκαιρία να επιπλήξουν τον Αλβανό πρωθυπουργό για να δικαιολογήσουν τον ηγετικό κύκλο τους Βορειοηπειρωτών)

Μακάρι να έκανε ο Ράμα την ιστορική γκάφα και να έθετε θέμα «επανακαθορισμού» συνόρων (χερσαίων) με την Ελλάδα, διότι είναι σίγουρο ότι η ιστορία δεν θα επιτρέψει σε όποια μειοδοτική ελληνική κυβέρνηση να κάνει την όποια υπαναχώρηση στα ιστορικά εθνικά κεκτημένα. Δε θα τη βοηθήσει καμιά παλιά και σύγχρονη εθνική αντιστάθμιση με «άλλα εθνικά» θέματα.

Το επιβεβαιώνει αυτό και το γεγονός ότι στο πακέτο συζήτησης για την νέα συμφωνία ΑΟΖ, τα Τίρανα, με την υποκίνηση τρίτων παραγόντων, έβαλαν παράλληλα και δύο συμφωνίες για τα χερσαία σύνορα (πυραμίδες) που ήταν στην ουσία μια διμερή αναγνώριση του Πρωτοκόλλου της Φλωρεντίας. Η Αθήνα, ενδιαφερόμενη άμεσα για την επιτυχία της νέας ΑΟΖ, συμφώνησε κατά αρχή, αλλά... αναγκάστηκε να αναδιπλωθεί στη συνέχεια...!!!

Συμπερασματικά θα λέγαμε ότι στο βωμό της εφήμερης πολιτικής και του αυτοσκοπού της εξουσίας θυσιάζουμε κάθε εθνικό θέμα, αφού πρώτα αποκαλύπτουμε την εθνική μειοδοσία, αλλά αυτό δεν εγείρει θέμα.

Ο ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ «ΝΙΩΘΕΙ ΒΟΛΙΚΑ» ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΗ ΔΙΚΗ ΤΟΥ ΧΑΡΥΒΔΗ ΚΑΙ ΣΚΥΛΛΑ !!!!!

Ξένος κοινωνιολόγος ερευνητής που περιόδεψε τις τελευταίες μέρες στη Βόρειο Ήπειρο, από Χιμάρα στο Αργυρόκαστρο, εντυπωσιάστηκε με τις ατέρμονες αντοχές, (χωρίς να μπορεί να τις ερμηνεύσει), των Βορειοηπειρωτών όσον αφορά τις πιέσεις και τα προβλήματα στις σχέσεις τους, τόσο με την Αλβανία όσο και με την Ελλάδα, αλλά και

με τον εαυτό του.

Από αλβανικής πλευράς ο δυτικός ερευνητής εντοπίζει το πρόβλημα στο πολυσχιδές φάσμα της κρατικής συμπεριφοράς όσον αφορά την έλλειψη σεβασμού των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων. Εδώ διαπιστώνει τη διαβάθμιση των αλβανικών κρατικών φορέων και εκπροσώπων του κράτους όσον αφορά την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα των Ελλήνων, στιγματίζοντας το απλωμένο χέρι τους στις τσέπες των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών διότι τους θεωρούν ευκόλως ευάλωτους και απροστάτευτους. Το κερασάκι στην τούρτα αποτελεί η υφαρπαγή των περιουσιών, κυρίως γαιών, είτε είναι κοινοτικές, είτε είναι ιδιωτικές. (Είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες αποτελούν την κατηγορία πολιτών στην Αλβανία που σέρνεται στα δικαστήρια και στους κρατικούς φορείς, χωρίς να βγάζει άκρη, αλλά αδειάζοντας τις τσέπες τους και από το τελευταίο στέρημα. (Όπως, συνέβαινε την περίοδο της Ιταλίας 1916-1919 και της Βασιλείας του Ζώγου). Στο σημείο αυτό φθάνουμε στο επίπεδο των ανθρώπινων σχέσεων. Το κεντρικό και ελεγχόμενο από το κομμουνιστικό κόμμα του Ε. Χότζα ανθελληνικό ιδεολόγημα, στην μετα-κομμουνιστική περίοδο τροφοδότησε τα διάσπαρτα αλβανικά εθνικιστικά ανθελληνικά κέντρα που έχουν το ίδιο ιδεολογικό υπόβαθρο και ως κίνητρο δράσης το πιστεύω που προκύπτει από τον ισχυρισμό σχετικά με την ευκαιρία για την διόρθωση των ιστορικών λαθών σε βάρος του αλβανικού έθνους, όπου η Ελλάδα, κατά τον ίδιο ισχυρισμό, αποτελεί τον επωφελούμενο πρώτου βαθμού «αλβανικών εθνικών συμφερόντων». Ο πρώτος και μοιραίος όμηρος αυτής της εξέλιξης είναι ο Έλληνας Βορειοηπειρωτής. Μάλιστα σημειώθηκε και μια αλλαγή συμπεριφοράς. Πέρασαμε από την νοοτροπία ότι για τον Αλβανό είσαι καλός Έλληνας όταν απωθείς την ελληνικότητά σου, στην νοοτροπία άρνησης και εχθρότητας κατά των Ελλήνων, στενεύοντας πάρα πολύ τον κύκλο των Αλβανών που αντιμετωπίζουν με σεβασμό και ειρήνη τον Ελληνισμό. Και όλες αυτές οι εξελίξεις σε ένα γενικότερο κλίμα τρομοκρατίας, ληστειών, οργανωμένου εγκλήματος, ανασφάλειας που διέπτε τη χώρα, συγκλονίζοντας στο ακεραίο την ασφάλεια των Ελλήνων.

Συνεπώς, το όλο φάσμα δεν μπορεί να αποκρύψει την προσπάθεια αποδόμησης και αποσύνθεσης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Από την άλλη πλευρά το εθνικό κέντρο. Απροετοίμαστο να αντιμετωπίσει με σύγχρονους όρους το εθνικό αυτό θέμα μετά το άνοιγμα των συνόρων το 1990-91. (Η επαναφορά της ιστορικής πραγματικότητας έφερε τα αντίθετα αποτελέσματα και κράτησε την Ελλάδα σε επίπεδα ξεπερασμένης εθνικής ρητορικής, βοήθησε στη διάσπαση των Βορειοηπειρωτών και στην καλλιέργεια του νέου βορειοηπειρωτικού κατεστημένου. Δεν μπόρεσε να

προτάξει εθνικούς στόχους και εθνική στρατηγική. Τα συνθήματα περί εθνικού ενδιαφέροντος, περί γέφυρας φιλίας, σεβασμού των εθνικών δικαιωμάτων, οικονομικής στήριξης κλπ, παραήταν κλισιέ. Ταυτοχρόνως, εμπόδιζε τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου να χαράξει τη δική του εθνική πορεία. Εκείνο που παρατηρήθηκε ήταν η προσπάθεια ελέγχου του Ελληνισμού αυτού μέσω των πολιτικών ηγεσιών του. Τα κίνητρα ελέγχου αφορούσαν συχνά την μετατροπή του σε μαύρη τρύπα διαφθοράς.

Το μητροπολιτικό κέντρο δεν κατάφερε μέχρι σήμερα να καταρτίσει έναν μόνιμο κρατικό θεσμικό χάρτη αντιμετώπισης των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών ως ομογενείς προς τους οποίους οφείλει ιστορικές εθνικές υποχρεώσεις. Οι Βορειοηπειρώτες είναι συνεχώς αντιμέτωποι με υπουργικές ή διυπουργικές αποφάσεις σε συνεχή μεταβολή, όπου μετά από κάθε επίπονη πολυετή επίτευξη ακολουθούν ανατρεπτικά μέτρα που αυξάνουν τις ταλαιπωρίες στα γκισέ της ανεπαίσθητης σε εθνικά θέματα ελληνικής γραφειοκρατίας.

Ομολογεί αυτό το πονεμένο θέμα των συντάξεων του ΟΓΑ. Χορηγήθηκε ως μια χειρονομία στήριξης των συνταξιούχων Βορειοηπειρωτών στη Βόρειο Ήπειρο. (Προέκυψε όντως ευεργετικό διότι βελτίωσε αισθητά το επίπεδο διαβίωσης των Ελλήνων και συνέβαλε στην αλλαγή προσώπου όλων των χωριών της Βορείου Ηπείρου). Το επίδομα αυτό του ΟΓΑ καταργήθηκε αυθαίρετα, αφού ζητήθηκε πρώτα να μετακομίσουν οι τελευταίοι κάτοικοι της Βορείου Ηπείρου, αυτοί της τρίτης ηλικίας στην Ελλάδα!!! (Οι άλλες, νεότερες γενιές είχαν προ πολλού εγκαταλείψει το τόπο μας και η φυγή της τρίτης ηλικίας σημαίνει πλήρη εκκένωση της Βορείου Ηπείρου από τους Έλληνες). Χρειάστηκαν επίπονες προσπάθειες και εθνικές επικλήσεις για να ανακοινωθεί η επαναφορά του. Αλλά η διαδικασία απαιτούσε δεκάδες δυσεύρετα αποδεικτικά για την επικύρωση των οποίων χρειάζονταν περισσότερα χρήματα απ' όσα θα λάμβανε ο Βορειοηπειρώτης σε περίπτωση που θα έπαιρνε το επίδομα ΟΓΑ. Και σαν να μη έφτανε αυτό επικυρώθηκε ο παράνομος συμψηφισμός με την αλβανική σύνταξη, εφόσον η Ελλάδα δεν έχει σχετική συμφωνία με την Αλβανία. (!!!)

Ανεξίτηλο μένει στη μνήμη των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών το θέμα της επικοινωνίας τους με την Ελλάδα. Από τι βίζα ενός και μερικών ταξιδιών, στην ετήσια και στην πενταετή βίζα, στο ΕΔΤΟ για να φθάσουμε στην πολιτογράφηση, χρειάστηκαν 15-18 χρόνια προσπαθειών και ταλαιπωριών. (Ουρές, αποδεικτικά, πληρωμές, λαδώματα, εξευτελισμούς, απαξιώσεις.) Η Ελλάδα, στην ουσία οι αρμόδιοι φορείς, δε θέλησαν ποτέ να εξακριβώσουν τον πραγματικό αριθμό των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Στο θέμα αυτό, άνοιγαν και έκλειναν κεφάλαια «με κατηγορίες» Βορειοηπειρωτών, που συχνά απέβλεπαν σε κερδοσκοπικά παιχνίδια.

Τώρα, η διαδικασία πολιτογραφήσεων των Βορειοηπειρωτών, από τη μία εισήλθε στη φάση επανεξέτασης των φακέλων τους πολιτογράφησης αναζητώντας ψεγάδια ακυρώσεων (στην ουσία λόγω δράσης κυκλωμάτων πλαστών πολιτογραφήσεων στις ελληνικές υπηρεσίες καίγονται και Βορειοηπειρώτες). Από την άλλη, η διαδικασία αυτή πολιτογραφήσεων των Βορειοηπειρωτών εισήλθε σε μια γραφειοκρατική διαδικασία, η οποία δεν είναι απλώς χρονοβόρα, αλλά που τσακίζει κόκαλα. (Ευτυχώς που η Αθήνα αναγνώρισε τη σφραγίδα ΑΠΟΣΤΙΛΕ για λογαριασμό της φιλίας με την Αλβανία με αποτέλεσμα να απαλλαγούν και οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες από ένα κάρο με λεφτά για την επικύρωση των δεκάδων εγγράφων που προκύπτουν από το ασταθές και μεταβαλλόμενο στάτους του Έλληνα

Βορειοηπειρώτη στην Ελλάδα.)

Πρόσφατα προέκυψε σχετικά και ένα άλλο θέμα. Η αδιευκρίνιστη διαδικασία πολιτογράφησης και ο εξαναγκασμός των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών να δηλώνουν διεύθυνση κατοικίας και διαμονής στην Ελλάδα, ενώ ζούσαν και κατοικούσαν στη Βόρειο Ήπειρο, κρίνονται τώρα απαγορευτικά αποδεικτικά για την απαλλαγή από τη στρατιωτική θητεία των Βορειοηπειρωτών ως κάτοικοι εξωτερικού, παρά τις πολλαπλές επιβεβαιώσεις ότι δεν έζησαν ποτέ στην Ελλάδα για έξι μήνες ανά το χρόνο.

Θυμούμαστε τις ταλαιπωρίες για να εισαχθούν στα νοσοκομεία της Ελλάδας οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες. Για δωρεά περίθαλψη ως άπορες οικογένειες, χρειάζονταν απαραίτητως βεβαίωση διαμονής στην Ελλάδα, διαφορετικά θα πλήρωναν διπλή ταρίφα !!!

Για να φθάσουμε έτσι σε ένα σύγχρονο αποκορύφωμα. Στη ρύθμιση του νόμου για τις συντάξεις των Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα. Η ρύθμιση απαιτεί 40 χρόνια διαμονής στην Ελλάδα για να επωφεληθείς πλήρη σύνταξη. Στοχεύει έτσι κυρίως τους Βορειοηπειρώτες, εφόσον ο παλιότερος της νέας γενιάς Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα δεν φθάνει τα 30 χρόνια. Πρόκειται για μια ρύθμιση αντισυνταγματική και ρατσιστική σε βάρος των Βορειοηπειρωτών. Κανένας όμως Βορειοηπειρώτης, ατομικά, ή ομαδικά δεν προσφεύγουν στο αρμόδιο δικαστήριο (Σ. Επικρατείας) για την ακύρωση της συγκεκριμένης ρύθμισης η οποία παραβιάζει τα ανθρωπίνια δικαιώματα και το Ευρωπαϊκό δίκαιο.

Αλλά οι Βορειοηπειρώτες έχασαν την ιδιότητα του κοινοτισμού, της αντίδρασης, της διαμαρτυρίας, της διεκδίκησης δικαιωμάτων. Αποδεικνύει ότι ζωτικό βίωμά τους είναι η συμβίωση με την ταλαιπωρία, κάτι που επιβεβαιώνουν στην εκ φυγή τους στα πανηγύρια, όπου δηλώνουν πανέτοιμοι να πληρώσουν την παρουσία κάθε πολιτικού στα πανηγύρια αυτά.

Το μητροπολιτικό κέντρο, δυστυχώς, συντρέχει έτσι με τους ίδιους στόχους της αλβανικής πλευράς. Δλδ, στην αποδόμηση και αφανισμό του Έλληνα Βορειοηπειρώτη από τις εστίες του.

Η πολιτική ηγεσία του Έλληνα Βορειοηπειρώτη αποτελεί τον καλύτερο συγκερασμό της Χαρυβδόσκυλλης συμπεριφοράς εις βάρος του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Και όλα αυτά, όταν στη Βαλκανική γίνεται έντονα λόγος και δρομολογούνται ανοιχτά διαδικασίες για αλλαγή συνόρων, εθνικές εξελίξεις....!!!

Παναγιώτης Μπάρκας
2 Μαρτίου 2019·

Ο, ΤΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΤΕΡΟ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

Την ελευθερία δεν την χρωστούμε σε κάποιον, δε θα τη μοιραστούμε με κανέναν που θέλει να τη φυλακίσει. Για την εθνική ελευθερία δε θα γονατίσουμε στις πιέσεις, απειλές, στερήσεις, εξαναγκασμούς των όσων θέλουν να ακολουθήσουμε και στηρίζουμε αυτούς που ξεπουλούν χρόνια στη σειρά πατρίδα. Τους γνωρίζουμε... αντί να βάλουν ένα στήριγμα στο κουφάρι της πατρίδας που λιώνει, αφαιρούν ακόμα από μια πέτρα. Έχουν ταυτίσει την πατρίδα με μια ομάδα ανθρώπων που μετριούνται στα δάχτυλα ενός χεριού! Είναι περαστικοί και έτσι εξασφαλίζουν αναίμακτη την καριέρα τους. Δε θα επιτρέψουμε σε κανένα να κρίνει πόσο Έλληνες είμαστε. Να κάνει χρήση το δικό του ελληνόμετρο! Στον πατριωτισμό μας δε θα βάλουμε σημείο αναφοράς την εξάρτηση από κάποιον φορέα, όταν αντιστρέφεται στα συμφέροντα της πατρίδας, όσο και να ισχυρίζεται ότι εκπροσωπεί εθνική γραμμή!

Θα συνεχίσουμε να λέμε την αλήθεια, όσο και αν πονάει, όσο και να αφαιρεί δικαιώματα, να απομονώνει !!!

Τους γνωρίζουμε πλέον αυτούς που μας κάθονται απέναντι, Όχι σε εμάς προσωπικά, αλλά στην Πατρίδα μας!!! Τους βλέπουμε ξανά. Θέλουν να μας εκδικηθούν! Όπου τους χωράει το κάνουν . Όπου δεν τους χωράει εκδικούνται θεσμούς που εκπροσωπούμε, στερώντας εθνικό έργο, είτε σε πολιτιστική μορφή, είτε σε εκπαιδευτική, είτε σε κοινωνική και εθνική!!!

Εμείς λέμε αλήθειες και μας στοχεύουν! Αλλά δεν καταλαβαίνουν ότι είναι χιλιάδες οι συμπατριώτες μας που δεν μιλούν, αλλά ούτε ακολουθούν τις υποδείξεις τους. Περιμένουν υπομονετικά την ώρα της ψήφου για να τους καταψηφίσουν! Είναι μια μειοψηφία... που σίγουρα η ιστορία θα γράψει το μαύρο τους έργο με κόκκινη μελάνη .!!!

Παναγιώτης Μπάρκας
3 Μαρτίου 2019·

ΓΙΑΤΙ ΚΑΙ Η ΔΙΑΣΠΟΡΑ ΜΑΣ, ΠΟΥ ΕΚΛΕΓΕΙ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΙΣ ΣΤΙΣ ΧΩΡΕΣ
ΤΗΣ, ΜΑΣ ΕΧΕΙ «ΞΕΓΡΑΨΕΙ»!;

Στην πρόσφατη σύνοδο της αλβανικής διασποράς στα Τίρανα ακούστηκε κατ' επανάληψη το ποσό χρημάτων που συγκέντρωσε η αλβανική διασπορά για τη συντήρηση του Α.Σ. του Κοσσυφοπεδίου. Το ποσό αυτό ανέρχεται σε 500 εκατομμύρια δολάρια. (Αντίκρισμα:- ο ΑΣΚ θεωρείται ο σημαντικός εσωτερικός παράγοντας, που οδήγησε στην ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου)

Σχεδόν ταυτοχρόνως συνήλθε στη Φλόριδα των ΗΠΑ το 40ο Συνέδριο στην 77χρονη πορεία της Πανηπειρωτικής Ομοσπονδίας Αμερικής, που αποτελεί ένα σημαντικό τμήμα της Ηπειρωτικής και Βορειοηπειρωτικής διασποράς ανά τον κόσμο. Ένας από τους ανακοινωμένους στόχους της νέας ηγεσίας που προέκυψε από το Συνέδριο (της οποίας ευχόμαστε ειλικρινά καλές επιτυχίες στο έργο της), είναι η στήριξη των Ελλήνων που «ζουν στη Βόρεια Ήπειρο, υπό την πίεση των αλβανικών αρχών» (!!) ενώ υπήρξε και ομόφωνο ψήφισμα το οποίο απευθύνει έκκληση:

- προς την αλβανική κυβέρνηση να παρέχει στους Έλληνες της χώρας όλα τα θρησκευτικά, εκπαιδευτικά, πολιτικά, γλωσσικά και πολιτιστικά δικαιώματα που προκύπτουν από τις διεθνείς συμβάσεις.

- προς την ΕΕ να «παγώσει» τις διαπραγματεύσεις της ένταξης της Αλβανίας μέχρι το κοινοβούλιο της χώρας να υιοθετήσει όλες τις ευρωπαϊκές αρχές για τα δικαιώματα των μειονοτήτων, και
- καλεί τις ΗΠΑ, την ΕΕ, τον ΟΗΕ και την ελληνική κυβέρνηση να πιέσουν την Αλβανία να εκπληρώσει όλες τις διεθνείς υποχρεώσεις της προς τους Έλληνες της Βορείου Ηπείρου και σε όλη τη χώρα. (Το αντίκρισμα γνωστό...!!!)

Δε στοχεύω ναβάλω παράλληλες γραμμές στο αντίκρισμα στις δύο περιπτώσεις, αλλά κάτι πιο πρακτικό, όμως εξίσου σημαντικό. Δλδ αν και πόσο στήριξε η διασπορά των Βορειοηπειρωτών και Ηπειρωτών σε οικονομικό και κοινωνικό επίπεδο τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό για να αντέξει και ορθοποδήσει στα πατρώα του εδάφη, στα εδάφη που σήμερα όλοι διαπιστώνουμε τον αφανισμό του Ελληνισμού και αρχίσαμε να συνηθίζουμε την ιδέα ότι πρόκειται για μια ακόμη χαμένη πατρίδα...!!! Και αναφερόμαστε σε τέτοιες ισχυρές κοινότητες και ονόματα που ανεβάζουν και γκρεμίζουν κυβερνήσεις στις χώρες τους, όπως και στην Αθήνα!

Ασφαλώς δεν αναφέρομαι ξανά στις ευθύνες μας που ποτέ δεν είπαμε ποτέ, ούτε στη διασπορά μας τι θέλουμε. (Αυτό, έγινε μεταξύ των άλλων για να επιτρέψουμε άλλους φορείς να επωφελούνται στο όνομά μας)

Το ερώτημα έχει πολλές απαντήσεις.

Εκείνο όμως που προέχει είναι η αποσιώπησή τους, διότι.... υπάρχουν βαρύτατες ενοχές.

Αν ξεκινήσει κανείς απ' αυτό που βλέπει στην πράξη, δλδ το αντίκρισμα μιας τέτοιας βοήθειας και στήριξης στη Βόρειο Ήπειρο, μπορεί να προβεί αμέσως στο συμπέρασμα ότι είναι φοβερά ανύπαρκτη. Αν προσωπικά έχω λάθος, να μου δείξει κάποιος μια επιχείρηση, ένα κοινωφελές ίδρυμα, ένα σχολείο, μια κοινότητα, ένα σύλλογο κλπ, που να φέρει τη σφραγίδα ή την επιγραφή της

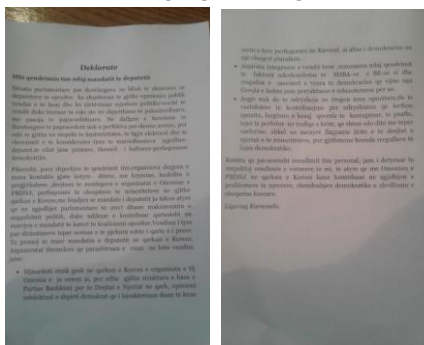
οικονομικής στήριξης της διασποράς μας και εγώ θα ζητήσω συγνώμη. (Βεβαίως, αποκλείω εδώ τις βοήθειες σε συγκεκριμένα ιδιωτικά πρόσωπα). Είμαι σίγουρος ότι η διαπίστωση αυτή προκαλεί την έντονη αντίδραση όσων έβγαλαν και έδωσαν χρήματα για την πονεμένη Βόρειο Ήπειρο !!!! Αν όμως αναζητήσεις και αναφερθείς στα στοιχεία τότε θα τρομάξει και ο πιο αφελής. Π.χ σε επίσημη ανακοίνωση του Προέδρου του Ιδρύματος Παλινοστούτων του έντιμου και αείμνηστου κ. Δ. Γλάρου, 6 από τα 12 δισεκατομμύρια δραχμές που αξιοποίησε το Ίδρυμα Παλινοστούτων για τον Ελληνισμό της Βορείου Ηπείρου μέχρι το 1996 προέρχονταν από δωρεές Ομογενών της Διασποράς. Πολλά τα λεφτά!! Τότε αντιστοιχούσαν με ενάμισι ετήσιο κρατικό προϋπολογισμό της Αλβανίας Τι έγιναν ;!! Γνωστό το αντίκρισμα.... αλλά τέτοιων διαστάσεων μαύρη τρύπα ξεπερνάει κάθε φαντασία!!

Υπάρχει ένας δεύτερος τρόπος εξαφάνισης χρημάτων από δωρεές της διασποράς μας. Με μεσολαβητές παράγοντες της ίδιας της διασποράς, καλούνταν σε διάφορες οργανώσεις «εκπρόσωποι» του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, στους οποίους «εμπιστεύονταν» σημαντικά χρηματικά ποσά για τη στήριξη του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, αλλά που δεν έφθαναν ποτέ στον προορισμό για τον οποίο τα χρήματα συγκεντρώνονταν...!!! Δικαιολογημένη στην προκειμένη περίπτωση η αγανάκτηση των Βορειοηπειρωτών, όπως και των δωρητών!

Ένας άλλος παράγοντας απορρόφησης χρημάτων από δωρεές της διασποράς μας, ήταν και είναι η εκκλησία. Ασφαλώς δεν μπορούμε να γνωρίζουμε συγκεκριμένους κανονισμούς τέτοιων συναλλαγών και πώς αξιοποιήθηκαν ή αξιοποιούνται οι δωρεές και τα χρηματικά αυτά ποσά. Εκείνο όμως που είναι απτό αφορά το γεγονός ότι οι δωρεές αυτές δίδονταν (και δίδονται) κυρίως στο όνομα του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου. Και το δεύτερο σε καμιά περίπτωση δεν είδαμε να αναφέρεται ότι κάποιο συγκεκριμένο έργο που αφορά την Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας έγινε με την οικονομική στήριξη θεσμών ή ατόμων της δικής μας διασποράς.

Θέλω να πιστεύω, (η λογική ανάλυση και τα στοιχεία οδηγούν σ' αυτό το συμπέρασμα) ότι ακριβώς αυτή η χωρίς προηγούμενο διαφθορά, (με τόσα χρήματα η Βόρειος Ήπειρος θα ήταν ένας οικονομικός, πολιτιστικός και κοινωνικός παράδεισος Ελληνισμού), καλλιέργησε από την μία το ακατανίκητο νέο κατεστημένο των Βορειοηπειρωτών εν' Βορείου Ηπείρου vs Διασποράς (εδώ εντοπίζω προσωπικά γιατί οι προσκεκλημένοι μόνιμα στα φόρα της δικής μας Διασποράς είναι ή συνένοχα άτομα, ή άτομα που δεν έχουν άποψη, ή που δεν τολμούν να μιλήσουν, δλδ δεν ταραάζουν τα νερά, (ειδικά αυτά τα νερά) και τα κλισέ περί «Βορείου Ηπείρου». Από την άλλη έπλεξε στο απροχώρητο την εμπιστοσύνη των γεννεόδωρων Ομογενών μας της Διασποράς, τόσο που μας θεωρούν αγρίους, άξεστους, με σοβαρό έλλειμα αγάπης για την πατρίδα και σπάταλους της εμπιστοσύνης τους. Νομίζω, όμως τέλος, ότι όλα αυτά, δλδ οι διαπιστώσεις που κάνουμε, ή κορυφή του παγόβουνου της αληθινής πραγματικότητας, δεν βοηθάει σε εκείνο που είναι σημαντικό, στο πώς θα σωθεί ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου και η διασπορά μας έχει σ' αυτό σημαντικό λόγο και ρόλο!!

ΝΕΑ ΠΡΟΔΟΣΙΑ ΣΤΟ ΜΑΝΤΡΙ ΤΟΥ ΝΤΟΥΛΕ

Μα τι έγινε πάλι στο μαντρί του Ντούλε;!!! Ο Λιγκοράκ ο Καραμέλιος, ο οποίος ποτέ δεν έγινε Γρηγόρης, ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ Κορυτσάς και μέλος του 15μελούς προεδρείου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, αυτός που εκλέγονταν δια βοής στα πόστα αυτά με την ευλογία του Ντούλε, που διορίστηκε επίσης με την ευλογία του Ντούλε στην 6η θέση του ψηφοδελτίου του Δ. Κόμματος στην περιφέρεια Κορυτσάς για τις εκλογές του 2017, θέση την οποία τα φερέφωνα του

Ντούλε την χαρακτήριζαν τότε τιμητική...την έκανε και πάλι την λαδιά... Δεν ακολούθησε το δρόμο του μεγάλου αρχηγού του, του Ντούλε, που παραιτήθηκε από βουλευτής του Δημοκρατικού Κόμματος στην περιφέρεια Αυλώνας. Ο Καραμέλ δέχτηκε να διαδεχτεί την έδρα ως επιλαχόντας στη λίστα του Δ. Κόμματος για την περιφέρεια Κορυτσάς... εκτός και αν..... Στην ανακοίνωσή του ο Λιγκοράκ λέει ότι εισάκουσε τους εκλέκτορες του και τις δομές της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και ΚΕΑΔ στην Κορυτσά, όπως και τα δημοκρατικά μαθήματα της αρχαίας Ελλάδας και ότι θα αποτελέσει το σθεναρό αντιπολιτευόμενο λόγο στη Βουλή κατά αυτής της ξεφτιλισμένης κυβέρνησης του Ράμα λόγω διαφθοράς και οργανωμένου εγκλήματος.... Φήμες όμως λένε ότι οι βουλευτές τύπου Καραμέλιου, που θα κάνουν το νέο σχήμα αντιπολίτευσης στη Βουλή κατά τον Ράμα, εξαγοράστηκαν με από τρία εκατοστάρια Ευρώ. Ενώ ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης, Γιουλεζίμ Μπάσια, επίσημος πρόεδρος και του Καραμέλ, εφόσον θα είναι βουλευτής του Δ. Κόμματος, χαρακτήρισε τους βουλευτές τύπου Λιγκορακ, προδότες που δε θα τους λησμονήσει ποτέ η ιστορία... Λέτε να χρησιμοποιήσει τη γλώσσα αυτή και ο Ντούλες εναντίον του Λιγκορακ, ή βρήκαν μεταξύ τους κοινή γλώσσα;!!! Είναι γνωστό ότι κάποτε ο Καραμέλιος ανέλαβε με το κόμμα ΚΑΔΕ, (μη το διαβάσετε ΚΑΔΟΣ) να γκρεμίσει το Ντούλε... αλλά έγιναν μετά καρδάσιδες και αποτελούσαν το θριαμβευτικό δίδυμο του ελληνισμού στην Κορυτσά...!!

Παναγιώτης Μπάρκας
6 Μαρτίου 2019 ·

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΑ Η ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΓΙΑ ΚΑΡΑΜΕΛΙΟ

Η σημερινή ανακοίνωση εκ' του γραφείου τύπου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ θέλει "διευκρινίσει" το κοινό μας ότι για την απόφαση του στελέχους της (και του ΚΕΑΔ) Καραμέλιου για την αποδοχή του αξιώματος του Βουλευτή στο αλβανικό κοινοβούλιο ως επιλαχόντας στη λίστα του Δημοκρατικού Κόμματος Αλβανίας "καμιά συγκατάθεση υπήρξε από πλευράς των θεσμικών οργάνων της ΟΜΟΝΟΙΑΣ "

Με την ανακοίνωσή της αυτή η ΟΜΟΝΟΙΑ επιβεβαιώνει ότι τα στελέχη της, όταν πρόκειται για προσωπικά συμφέροντα, ή συμφέροντα που υπαγορεύουν οι ύποπτες σχέσεις με αλβανικούς θεσμούς, δεν ρωτούν για θεσμούς, κανόνες και ηθικές στην εθνική ελληνική μειονότητα! Και αυτό είναι το πολιτικό και εθνικό ήθος που καλλιέργησε διαχρονικά η μονολιθική ανώτατη ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. Επίσης, δεν είναι η πρώτη φορά που συμβαίνει κάτι τέτοιο στην ηγεσία αυτή!!!

Δεύτερο. Η πολιτική ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ δεν καταδικάζει και δεν αποστασιοποιείται από την πράξη αυτή του Λιγκοράκ Καραμέλιου, που σημαίνει ότι κατά βάθος τον στηρίζει... Το ζητούμενο είναι ο λόγος γιατί το κάνει αυτό....

Τρίτο. Ο Λιγκοράκ Καραμέλιος χρησιμοποίησε στη δήλωση αποδοχής της βουλευτικής έδρας, όλη τη ρητορική Ντούλε για τη δημοκρατία και την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας. Αλήθεια, τι γίνεται τώρα με το Ντούλε, "με τον σπουδαίο αυτό συνομιλητή" της Δύσης, όταν όλη Ευρώπη και ΗΠΑ καταδικάζουν την πράξη της αντιπολίτευσης για ομαδική παράδοση των βουλευτικών αξιωμάτων;!!! Γιατί ο Ντούλες δεν εμφανίζεται πλέον στην κορυφή της ηγεσίας της αντιπολίτευσης, στις διαδηλώσεις, γιατί δεν είναι ο φλογερός ομιλητής εκεί;!!! Μήπως αποτελεί το προοίμιο ότι δε θα έχει πλέον θέση στα ψηφοδέλτια το μεγάλων αλβανικών κομμάτων δλδ μήπως πληρώσει και την κίνηση Καραμέλιου και μπει εδώ ένα τέλος στην βουλευτική (πολιτική καριέρα) του !!!!

Παναγιώτης Μπάρκας

6 Μαρτίου 2019 ·

ΓΙΑΤΙ ΤΟΣΟ ΜΕΝΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΤΟΥ ΜΟΝΑΔΙΚΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ ;!!

Το συγκεκριμένο άρθρο, αποτελεί αντίδραση σε ανάρτηση δημοσιεύματος στην ιστοσελίδα Himara.gr, «Απαιτείται άμεση επίλυση της εκπαιδευτικής κρίσης στη Βόρειο Ήπειρο», το οποίο έκανε το γύρο των Βορειοηπειρωτικών ηλεκτρονικών μέσων. Το άρθρο, σε όλο το περιεχόμενο, πότε έμμεσα και πότε άμεσα, στόχευε τη δράση και το έργο του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού, τολμώντας μάλιστα να εννοηθεί ότι η αποστολή του είναι αντεθνική. Ασφαλώς, δεν θα μας έκανε ιδιαίτερη εντύπωση, σε περίπτωση που οι απόψεις του αρθρογράφου δε θα απηχούσαν θέσεις και απόψεις φορέων που θέλουν το κλείσιμο το μοναδικού πανεπιστημιακού ιδρύματος στη μητρική γλώσσα με πετυχημένη 25-χρονη πορεία.

Συμβαίνει έτσι όταν οι πολέμιοι φορείς του στελεχώνουν τα ιδρύματά τους με απόφοιτους του Τμήματος μας.

Συμβαίνει έτσι όταν το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, ανταποκρινόμενο με σθένος, σύνεση και ευθύνη στην εθνική του αποστολή όσον αφορά την παιδεία στη μητρική γλώσσα και τον ελληνικό πολιτισμό, συνεχίζει ακάθεκτα τις προσπάθειες για την θεσμοποίηση του ρόλου του αυτού και την επίτευξη συγκεκριμένων αποτελεσμάτων.

Τελευταία, η πρόταση του Τμήματος που δεσμεύει το Υπουργείο Παιδείας ώστε να συντονίζει την επίλυση των εκπαιδευτικών θεμάτων των εθνικών μειονοτήτων με τα ιδρύματα ανώτατης παιδείας με αντικείμενο σπουδών την κατάρτιση διδασκάλων στην μητρική γλώσσα αυτών των μειονοτήτων, επικυρώθηκε στην απόφαση της κυβέρνησης αρ.561, ημερ. 29.09.2018. Η ίδια απόφαση λαμβάνει υπόψη της και κάποιες άλλες προτάσεις του Τμήματος με αντικείμενο την παιδεία στη μητρική γλώσσα!

(Να μη λησμονούμε ότι όλοι οι φορείς και εκπρόσωποι της εθνικής ελληνικής μειονότητας δήλωσαν ότι για να διορθωθούν οι στραβομάρες του νόμου 96/2017 «Για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Αλβανία» θα πρέπει να δοθούν σκληρές μάχες στην ψήφιση των εφαρμοστικών νόμων της κυβέρνησης. Αλλά κανείς δεν πρότεινε κάτι... Το Τμήμα όχι μόνο πρότεινε αλλά και άσκησε πίεση για να υιοθετηθούν οι προτάσεις του)

Η συγκεκριμένη νομική ρύθμιση, επιτρέπει πλέον στο Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού, αναγνωρισμένο θεσμικό ρόλο στα εκπαιδευτικά θέματα στην εθνική ελληνική μειονότητα.

Ήδη το Τμήμα μας με πολύ μόχθο κατάφερε να διαμορφώσει τα προγράμματα σπουδών, τα οποία επιτρέπουν πλέον την κατάρτιση ελληνοδιδασκάλων για όλα τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα στο δημοτικό και το 9-χρονο, λύνοντας έτσι οριστικά το θέμα του ασυμβίβαστου ανάμεσα στο πανεπιστημιακό πτυχίο και το αντικείμενο διδασκαλίας. Αυτό αποτελεί ιστορική επιτυχία! Φέτος θα δώσουμε τα πρώτα πτυχία ελληνοδιδασκάλων για τα δημοτικά σχολεία.

Παράλληλα με την απαίτηση για ποιοτική αναβάθμιση του επιπέδου γνώσεων

των φοιτητών από το ακαδημαϊκό προσωπικό του Τμήματος, συμβάλει θετικά προς την ίδια κατεύθυνση η διεύρυνση της συμμετοχής των φοιτητών του Τμήματος σε προγράμματα Εράσμους σε ελληνικά πανεπιστήμια.

Το Τμήμα μας έχει αναλάβει την επιμόρφωση του δασκαλικού μας κόσμου σε συνεργασία με τα Ελληνικά Πανεπιστήμια και τώρα δρομολογεί την επίσημη αναγνώριση του ρόλου αυτού από το Υπουργείο Παιδείας.

Μετά την ολοκλήρωση της έρευνας και έκθεσης για την κατάσταση της παιδείας στην εθνική ελληνική μειονότητα, (η πρώτη στο είδος), το Τμήμα προέβη σε συγκεκριμένες προτάσεις και ενέργειες που αφορούν το περιεχόμενο και τις υποδομές, τη διεύρυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της παιδείας μας στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο.

Το Τμήμα μας αποτελεί τον θεσμό που δίνει τον τόνο στις πολιτιστικές εκδηλώσεις υψηλού επιπέδου με αντικείμενο τον Ελληνισμό.

Είναι ο μόνος θεσμός που δημιουργεί, συγγραφεί και παράγει πολιτιστικό έργο αφιερωμένο στον ελληνικό πολιτισμό στο χώρο μας, (βιβλία, ντοκιμαντέρ, λευκώματα, συναυλίες κλπ)

Με τις δυνάμεις του, κάνει ανοίγματα και διδυμοποιήσεις με άλλα ελληνικά Τμήματα στον κόσμο.

Δρομολογεί διδυμοποιήσεις δικών μας σχολείων στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο με σχολεία στην Ελλάδα.

Την προηγούμενη χρονιά οργάνωσε το πρώτο Διεθνές Συνέδριο για τις νεοελληνικές διαλέκτους, όπου στο 30 τοις εκατό των εισηγήσεων επιστήμονες απ' όλον τον κόσμο αναφέρθηκαν στην ελληνική γλώσσα στην Αλβανία.

Λειτουργεί την μεγαλύτερη ελληνική πανεπιστημιακή και κοινή βιβλιοθήκη σε αλβανικό πανεπιστήμιο, την οποία εμπλουτίζει με επίπονες δικές του προσπάθειες. Ταυτόχρονα μεθοδεύεται και το άνοιγμά της προς το κοινό. Ήταν πρόταση του Τμήματος η ανάληψη της ευθύνης για την κατάρτιση ποιοτικών σχολικών βιβλίων στη μητρική γλώσσα για τα σχολεία μας. Για πρώτη φορά στην ιστορία ύπαρξης βιβλίων για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα στην Ε.Ε. Μειονότητα, τα βιβλία που καταρτίζει το Τμήμα μας βελτιώθηκαν ποιοτικά από άποψη γλώσσας εφόσον, τόσο τα επιστημονικά, όσο και τα κοινωνικά εγχειρίδια, δανείζονται και εφαρμόζουν αντιλήψεις, ορολογία και δομές από τα παρόμοια ελληνικά. Τα βιβλία – δημιουργία, όπως της γλώσσας, της Γεωγραφίας και της Ιστορίας της Ελλάδας διαφέρουν από τα ελληνικά στην Ελλάδα ή στην Κύπρο μόνο στο γεγονός ότι τα δικά μας βιβλία αποχτούν πνεύμα και χαρακτήρα που ανταποκρίνονται στις ιδιαιτερότητες των μαθητών της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Τα βιβλία κοινωνικού περιεχομένου στη μητρική γλώσσα απαλλάχτηκαν από κάθε αλβανικό εθνικισμό και προσαρμόστηκαν πλήρως στην ταυτότητα του Έλληνα μειονοτικού μαθητή. Το Παιδαγωγικό Ινστιτούτο στην Ελλάδα και άλλοι αρμόδιοι φορείς, πανεπιστημιακοί και μη στην Κύπρο, όχι μόνο δεν είχαν παρατηρήσεις για τα βιβλία αυτά, αλλά είπαν και τα καλύτερα λόγια.

Τώρα, το Τμήμα μας δίνει νέα μάχη ώστε και με τις νέες δομικές μεταρρυθμίσεις στο Υπουργείο Παιδείας της χώρας στο θέμα εξασφάλισης των εγχειριδίων στην μητρική γλώσσα για τις εθνικές μειονότητες, το Τμήμα λοιπόν επιμένει ώστε η κατάρτιση των βιβλίων για τα σχολεία μας να αποτελεί ευθύνη του Τμήματος ως συνέχεια της νέας τριετής παράδοσης και να μη αποτελέσει αρμοδιότητα αλβανικών ιδιωτικών εκδοτικών οίκων, γεγονός, πιστεύει που θα φέρει βαρύ πλήγμα στο θέμα αυτό.

Δυστυχώς όμως, όλο αυτό το έργο όχι μόνο δεν αναγνωρίζεται, αλλά υπονομεύεται και καταπολεμιέται από φορείς που έχουν χρέος να το στηρίξουν.

Και δεν αναφέρομε στο συγκεκριμένο άρθρο στο Himara.gr , παρά το γεγονός ότι εκφράζει την προαναφερόμενη συγκεκριμένη στάση, θέση και γραμμή. Αναφερόμαστε σε τέτοιους θεσμούς, όπως είναι ακόμα και η ΟΜΟΝΟΙΑ, η οποία κατ επανάληψη κατηγορήσε την ποιότητα και το περιεχόμενο των σχολικών βιβλίων που προετοιμάζει το Τμήμα. Υπονόμευσε το συντονιστικό ρόλο σε θέματα παιδείας που ανέλαβε το Τμήμα με τη συγκατάθεση όλων των διευθυντών των σχολείων και του Υπουργείου Παιδείας της χώρας. Υπάρχουν επίσημοι ελληνικοί φορείς οι οποίοι εισηγούνται αρνητικά στις προσπάθειές μας για τη στήριξη από την επίσημη Ελλάδα στην αναβάθμιση και αναγνώριση του Τμήματος από τις ελληνικές αρχές, όπως υπάρχουν και άλλοι παρόμοιοι φορείς οι οποίοι εισηγούνται αρνητικά σχετικά με αιτήματα του Τμήματος προς Ιδιωτικά Ιδρύματα στην Ελλάδα για χρηματοδότηση προγραμμάτων σε όφελος της προβολής του πολιτισμού της Βορείου Ηπείρου.

Το ερώτημα που μπαίνει είναι: Γιατί τόσο μένος κατά του μοναδικού πανεπιστημιακού ιδρύματος στη μητρική γλώσσα, όταν αυτό το ίδρυμα καταβάλλει τόσες προσπάθειες και χωρίς τη στήριξη κανενός, για να παράγει εκπαιδευτικό, εθνικό και πολιτιστικό έργο;!! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

12 Μαρτίου 2019 ·

ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ

(Η συνέχεια αύριο)

Αφορμή για την παρούσα ανάρτηση (σε δύο συνέχειες) στάθηκαν δύο περιστατικά. Το πρώτο αφορά διαπίστωση συναδέλφου αναφορικά με το υπερβάλλον ζήλο στα σχολεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο για τον εορτασμό αλβανικής εορτής, τη στιγμή που η αντίστοιχη ελληνική πέρασε απαρατήρητη!!! Το δεύτερο αφορά παλιότερη απόφαση των τοπικών αρχών μας, (έπαρχων μας) να υιοθετήσουν επίσημα για τις περιοχές μας τοπωνύμια σε ξένη γλώσσα (και αλβανική), όπως ονόματα δρόμων κλπ. Ταυτόχρονα, πέρασαν 30 χρόνια και δεν έχει αναληφθεί έστω και μία πρωτοβουλία για την αφαίρεση των αλβανικών ονομάτων που είχε καθιερώσει το κομμουνιστικό καθεστώς

για τον εξαλβανισμό των περιοχών με αμιγή ελληνικό πληθυσμό.

Η βαθύτερη ανάλυση οδήγησε στο συμπέρασμα ότι ο Ελληνισμός της Βορείου Ηπείρου αντιμετωπίζει σήμερα την τελευταία πράξη αφανισμού του και τον εξαλβανισμό υπό εξέλιξη του χώρου. Η κατάσταση ξεπερνάει και την πιο αντίξοχη ιστορική πραγματικότητα.

Η ΑΛΒΑΝΙΖΟΥΣΑ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΩΝ ΟΜΟΓΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ

Συνεπώς θα αναφερθούμε στην αλβανίζουσα συμπεριφορά των εναπομεινάντων Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στον τόπο μας (ως συνέχεια αιώνιας διαδικασίας) Εκτός των άλλων (αλβανική πίεση, μαζική φυγή, διασυνδέσεις με το βαθύ κράτος, ανάγκες επιβίωσης, μειοδοτική στάση της πολιτικής ηγεσίας, επίκληση του πρότυπου του κομμουνιστικού καθεστώτος, συνέπεια της μακράς ιστορίας αλβανικής διείσδυσης στην Ήπειρο, αλβανική κουλτούρα εξουσίας κλπ), η εξέλιξη αποτελεί συνέπεια της ιστορικής και παρούσας συμπεριφοράς της Ελλάδας προς τους εδώ Έλληνες. Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες δεν κρύβουν την απογοήτευσή τους προς τις ελληνικές κυβερνήσεις. Εκείνο όμως, που ανησυχεί ιδιαίτερα είναι το γεγονός ότι μεγαλώνει ο αριθμός Ελλήνων Βορειοηπειρωτών, οι οποίοι σε ένδειξη διαμαρτυρίας και επικαλούμενοι την αρχή ότι την ελληνικότητά τους δεν την εξασφαλίζει η ελληνική γραφειοκρατία αλλά η ψυχή τους, είναι έτοιμοι να παραδώσουν την ελληνική ιθαγένεια (!!!). Πρόκειται για πρωτοφανές ιστορικό γεγονός στις εθνικές σχέσεις ομογενών, παρά το γεγονός ότι η αναληψία, τόσο το χειρότερο, η διαφανόμενη πολλές φορές σκοπιμότητα επιτρέπει να μη ιδρώσει αυτό στο αθηναϊκό κράτος. Δυστυχώς ούτε και οι Βορειοηπειρώτες, οργανωμένα ή μη, επιδίωξαν κάτι τέτοιο

Συνεπώς, στην πραγματικότητα αρμόζει πλήρως ο τίτλος της ηθογραφικής νουβέλας του Βιζυηνού, «Το αμάρτημα της μητρός». (Απλώς δεν πρόκειται για απροσεξία και ούτε για τύψεις –εθνικής- συνείδησης).

ΛΙΓΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΗΠΕΙΡΟ

Πρόκειται για διαδικασία που ξεκίνησε από τον 15 αιώνα. Οι βασικές αρχές που ακολουθήθηκαν σε όλη αυτή την μακρά διαδικασία είναι παρόμοιες. Αφορούν την εξουσία και την κουλτούρα εξουσίας που καλλιέργησε,

εφάρμοσε και ενίσχυσε η Οθωμανική Αυτοκρατορία σε όφελος της κοινότητας συμφερόντων που ανέπτυξε με το αλβανικό στοιχείο το οποίο, στην φυγόκεντρη κάθοδο του από το σημερινό Βορά της Αλβανίας, διογκώθηκε στην Ήπειρο κατά την Οθωμανοκρατία. (Στην ουσία το αλβανικό στοιχείο αποτελούσε την ίδια την Οθωμανοκρατία). Η ελληνικότητα της Ηπείρου διατηρήθηκε μέσω σκληρής αντιπαράθεσης για την υπεράσπιση της πίστης, της ελληνικής εθνικότητας, πολιτισμού και γλώσσας. (Επένδυση αίματος, χρημάτων, αρμάτων) Παράλληλα όμως, πολλοί Ηπειρώτες, για να διατηρήσουν το ορθόδοξο θρήσκευμα, αλλά και τα οικονομικά προνόμια επέλεξαν την οδό ασπασμού της εξουσίας του αλβανισμού, με αποτέλεσμα να αλβανοποιηθούν. Τροφοδότησαν ταυτόχρονα τα συμπλέγματα ενοχής και κατωτερότητας προς την πρώτη κατηγορία ομογενών και ομοεθνών, τα οποία τους μετέτρεψαν πολλές φορές σε σκληρότερους πολέμιους εναντίον τους από τους Οθωμανούς.

Στη σύγχρονη ιστορία, η αυθαίρετη καθιέρωση των συνόρων αποτελεί τη εξέλιξη που επέστρεψε τη ίδια διαδικασία. Η 50-χρονη κομμουνιστική θητεία με την βίαιη αποκοπή κάθε επικοινωνίας με τον εθνικό κορμό, στραγγάλισε την πραγματική ελληνική αυτογνωσία. Η ελληνική εθνική και πολιτιστική ταυτότητα των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών, αφυδατώθηκαν και μαράθηκαν στο ασυμβίβαστο βίαιο μπόλιασμα της κομμουνιστικής ιδεολογίας, δλδ της κουλτούρας της εξουσίας, η οποία υπέταξε ακόμα και τα ελάχιστα ελληνικά που το καθεστώς επέτρεψε.

ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

Στην Αλβανία υπάρχουν Βορειοηπειρώτες που είναι ταγμένοι στον Ελληνισμό τους, αλλά είναι λίγοι. Υπάρχουν και άλλοι που δε δείχνουν ή δεν αποδέχονται την αλβανίζουσα συμπεριφορά τους. Και αυτοί είναι οι πολλοί. Υπάρχει και μια τρίτη κατηγορία «Ελλήνων», οι αφομοιωμένοι στην αλβανική πραγματικότητα. Στην ουσία, πρόκειται για Έλληνες που έχτισαν το αλβανικό κράτος. Είναι πάρα πολλοί και άτομα της υψηλής αλβανικής κοινωνίας. Οι δόμες του Ελληνισμού τους έχουν διαγράψει κυριολεκτικά. Ενώ οι Αλβανοί τους υιοθέτησαν ως δικούς τους (!!!)

Οι κατηγορίες αυτές Ελλήνων συμπληρώνουν και ένα υπόλοιπο σύνολο. Το σύνολο των «Ελλήνων» που «αγαπούν» την Ελλάδα για να εξασφαλίσουν προνόμια που παρέχει η Ελλάδα. (βίζες, ΕΔΤΟ, συντάξεις, πολιτογραφήσεις, υγειονομική περίθαλψη, υποτροφίες, σπουδές κλπ) δλδ, ανταλλάξιμη σε είδος ή a la carte «εθνική» συνείδηση.

ΟΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ

Συνδράμουν σ' αυτό και οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες στην Ελλάδα. Δεν κατάφεραν να λειτουργήσουν ως μια δομημένη οργανικά κοινότητα, αλλά ως μονάδες, εγκλωβισμένοι στην προσπάθεια επιβίωσης, κατακερματισμένοι σε δεκάδες συλλόγους. Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες και στην Ελλάδα καταπιάστηκαν από την αδιαφορία προς τις αξίες της ιδιαίτερης πατρίδας, μέχρι τις προσπάθειες περιφρόνησης και υπονόμεισής τους. Πρόκειται για μια κατάσταση που επιβεβαιώνει η εξωστρέφειά τους προς την επιφάνεια (και όχι προς την ουσία) όσον αφορά την εθνική και πολιτιστική ταυτότητα. Οι σχέσεις υπό εξασθένηση με την ιδιαίτερη πατρίδα, εξασθενίζουν την ιδιαίτερη ταυτότητα του Έλληνα Βορειοηπειρώτη και κάνουν πιο ευάλωτη την προσβολή της από τον υπό έξαρση αλβανικό εθνικισμό. Η ελληνική πολιτεία έδειξε ότι την ενδιέφερε μια τέτοια κατάσταση, μάλιστα και τη σιγοντάρισε! (Το Β' μέρος συνεχίζεται αύριο)

Παναγιώτης Μπάρκας

13 Μαρτίου 2019

ΤΟ ΑΜΑΡΤΗΜΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΚΑΙ Ο ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ - συνέχεια

Χθες αναρτήσαμε το πρώτο μέρος της ανάλυσης με τίτλο "Το αμάρτημα της μητρός". Σήμερα αναρτούμε εδώ το Β' μέρος. Επωφελούμενο της ευκαιρίας να σημειώσω ότι η χθεσινή ανάρτηση είχε ρεκόρ αναγνωστών και αυτό με ικανοποιεί. Όπως θέλω να σημειώσω ότι πρόκειται για προσωπικές μου απόψεις, οι οποίες επιφέρουν πολλές φορές μεγάλο κόστος. Δεν επιδιώκω να εκπροσωπήσω και αντικαταστήσω κανένα θεσμό, ούτε τα εξαφανισμένα ΜΜΕ. Δικαιολογώ πλήρως όσους μου τηλεφωνούν, μου γράφουν μηνύματα, ή σχολιάζουν ανήσυχοι για τα όσα διαγράφονται στον τόπο μας, αλλά θα πρέπει να γνωρίζουν αυτό που πιο πάνω ανέφερα, ότι δεν ανήκω σε κάποιο πολιτικό σχήμα ή θεσμό, ανεξάρτητα από την απήχηση που μπορεί να έχουν οι

απόψεις μου.

Ακολουθεί το Β' μέρος

ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ

Ασφαλώς, είναι αδικαιολόγητη η σχεδόν αμαχητί παράδοση του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Δεν ισχύει το επιχείρημα ότι βρέθηκε απροετοίμαστος, μπροστά στον πολυσχιδή και καλά οργανωμένο μηχανισμό της άλλης πλευράς, ο οποίος στόχευε στον αναίμακτο αφανισμό του Ελληνισμού και συνεπώς χωρίς τις αντιδράσεις του. Για την επίτευξη της στρατηγικής του αξιοποίησε την πολιτική ηγεσία των Ελλήνων, τους τοπικούς άρχοντες και τις δομές του Ελληνισμού. Θα λέγαμε μάλιστα ότι αυτοί προκάλεσαν σε βάρος του Ελληνισμού βαρύτερες συνέπειες από τον χειρότερο εχθρό του Ελληνισμού. Συνεπώς, δεν μπορούμε να μιλήσουμε για ουσιαστικές, (παρά μόνο τυπικές και προς εξυπηρέτηση ιδιοτελών σκοπιμοτήτων) διεκδικήσεις δικαιωμάτων προς αλβανική πλευρά και υποχρεώσεων προς Αθήνα. Δυστυχώς, όμως για τις βαρύτερες αυτές εθνικές ευθύνες δεν τους μπήκε αγκάθι, δεν έδωσαν σε κάποιον λογαριασμό. Απεναντίας, αφού συνέβαλαν να ισοπεδωθούν τα πάντα που μπορεί να στηρίξουν την κοινότητα της Ε.Ε. Μειονότητας, (τύπο, δημοκρατικό διάλογο και θεσμούς, διαφάνεια, εθνικούς στόχους) εμφανίζονται ως αναντικατάστατοι. Οι Έλληνες ξόδεψαν πάρα πολλές ενέργειες για την εξουδετέρωση μιας τέτοιας ηγεσίας. Δεν τα κατάφεραν διότι έτυχαν αντιμέτωποι τότε με την στήριξη που της παρείχε η επίσημη Ελλάδα, τότε συγκεκριμένοι ισχυροί κύκλοι και αναμφίβολα το βαθύ κράτος της χώρας που ζούμε. Ανάγκασαν έτσι τους Έλληνες να επιλέγουν το μικρότερο κακό, ὄλδ τους Έλληνες σε αλβανικά κόμματα, κίνηση η οποία ικανοποιούσε, γιατί όχι και την αλβανίζουσα συμπεριφορά των Ελλήνων. Σαν αποτέλεσμα επλήγησαν ανεπιστρεπτί ομοψυχία, ενότητα, σύμπραξη, αλληλεγγύη, κοινοτισμός. Η κατάσταση αυτή βοήθησε την εσκεμμένη αδράνεια της Αθήνας, εξασθένησε τις εθνικές αντοχές των Ελλήνων και συνέπραξε στην εγρήγορση της αλβανικής δυναμικής....Το χειρότερο οι εν' Ελλάδι «πατριώτες» συνεχίζουν να στηρίζουν το κατεστημένο που μαγείρεψαν. (!!)

Σημαντικές και οι ευθύνες της εκκλησίας, όχι μόνο γιατί ταυτίστηκε με μερίδα

της πολιτικής ηγεσίας (την αναγνωρισμένη επίσημα). Η κεφαλή της δεν διανοήθηκε τον παραδοσιακό ρόλο της εκκλησίας στην Ήπειρο. Η εκκλησία υπήρξε ο συντονιστικός παράγοντας και η κεντρομόλος δύναμη κάθε εθνικής, κοινωνικής, εκπαιδευτικής και πολιτιστικής δραστηριότητας. Εκφραστής της παράδοσης και υποστηρικτής και εμπνευστής κάθε εκσυγχρονιστικής προοπτικής. Υπερασπιστής των περιουσιών και των δικαιωμάτων των ορθοδόξων και των Ελλήνων. Η σημερινή προσπάθεια αυστηρού ελέγχου των πάντων και η ανταγωνιστική αντιμετώπιση του συνόλου της κοινωνικής δραστηριότητας πέρα από τον κλήρο, κουβάλησε νερό στο μύλο της διάσπασης, της απομάκρυνσης από την εκκλησία και του κατακερματισμού δυνάμεων. Από την άλλη πλευρά, η διοικητική αλλαγή, όσον αφορά την ιερά Μητρόπολη Αργυροκάστρου, από τμήμα της εκκλησίας της Ελλάδας σε μητρόπολη της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας, δημιούργησε, κυρίως σε ότι αφορά το περιουσιακό, μεγάλο πρόβλημα. (Ιστορικά οι Έλληνες κατέγραφαν κάθε κοινοτική περιουσία στην εκκλησία τους (την ελληνική) επειδή αναγνωρίζονταν από την Οθωμανική Αυτοκρατορία ως νομικό πρόσωπο. Σήμερα η εκκλησία διεκδικεί τις περιουσίες αυτές, που ντε φάκτο ανήκουν στις ενορίες των Ελλήνων, ως δικές της, λησμονώντας ότι πλέον τις καταγράφει στη δικαιοδοσία της Αυτοκέφαλης Εκκλησίας της Αλβανίας !)

ΟΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΚΑΙ Η ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ

Η Ελλάδα ποτέ δεν κατάφερε να ακτινογραφήσει την πραγματικότητα αυτή στην υπηρεσία ενός στρατηγικού εθνικού στόχου. Και τα τριάντα τελευταία χρόνια, όπως δεκάδες χρόνια πριν από τον Μεγάλο Πόλεμο, έμεινε όμηρος του αυθορμητισμού ή και των σχεδιασμών που απόβλεπαν κυρίως στον χρηματισμό παραγόντων και κυκλωμάτων που δρούσαν στις ανάλογες ελληνικές κρατικές δομές. Από τις καταστάσεις αυτές επωφελούνταν κυρίως οι αμφιλεγόμενοι Έλληνες και Αλβανοί και όχι οι γνήσιοι ομογενείς, οι οποίοι πίστευαν στην αγνή μητρότητα του εθνικού κέντρου.

Η Αθήνα αντιμετώπισε τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες με κάποιες υπουργικές αποφάσεις, οι οποίες αποδείχτηκαν μεταβαλλόμενες, αναιρούμενες και αντικρουόμενες και που μετέτρεπαν τον πραγματικό Έλληνα Βορειοηπειρώτη σε πολίτη δεύτερης μοίρας, χωρίς πατρίδα και δικαιώματα. Και αυτή η πραγματικότητα διαπιστώνεται σε όλα τα μέτρα που λήφθηκαν από την Αθήνα για την ρύθμιση των σχέσεων του Έλληνα Βορειοηπειρώτη με το εθνικό κορμό. Δυστυχώς δεν υπήρξε ένα σταθερό και ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο. Ούτε η πολιτική ηγεσίας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού διεκδίκησε ποτέ κάτι τέτοιο.

Σκληρή πραγματικότητα αποτελεί η πρόσφατη «ρύθμιση» αναφορικά με την υποχρέωση των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών ως προς τη στρατιωτική θητεία σε σχέση με την ιδιότητα του ομογενή κάτοικου εξωτερικού. Πρόκειται για νέα ερμηνεία σχετικού ελληνικού νόμου σε ισχύ από δέκα περίπου χρόνια πριν. Η ερμηνεία όμως αφορά μόνο τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες ως κάτοικους εξωτερικού Αλβανίας και όχι τους ομογενείς σε άλλες χώρες του κόσμου. Δίνεται παραλόγως αναδρομική ισχύ. Ενώ για αποφάσεις που έλαβαν αντίστοιχα διπλωματικές και στρατολογικές υπηρεσίες, καλούνται τώρα να πληρώσουν οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες, μέλη της μοναδικής συμπαγούς εθνικής μειονότητας εκτός και συνέχεια των συνόρων της Ελλάδας. Γίνεται η διάκριση σ' αυτούς τους Έλληνες οι οποίοι ιστορικά έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να χύνουν το αίμα τους για το έθνος. (Δεν σκέφτηκαν οι ίδιοι φορείς, ενώ είναι χρέος τους, τρόπους που θα δώσουν σ' αυτή την κατηγορία

Ελλήνων τη δυνατότητα να μείνουν στα πατρώα τους εδάφη, αλλά το πώς θα τους προσβάλουν με την ιερότητα του στρατιωτικού νόμου!!)

Η Αθήνα δε χάραξε ποτέ μια εθνική πολιτική για το χώρο μας εδώ. Ποτέ δεν κατάρτησε σοβαρό σχέδιο για την συγκράτηση των Ελλήνων στις εστίες του. Τα οποία οικονομικά σχέδια ανακοινώθηκαν έκρυσαν στην ουσία την κατάληξη σε μαύρη τρύπα. Απλώς η Αθήνα ξόδευε πολλές ενέργειες για την τήρηση των προσχημάτων, δηλ την εκλογή κάποιων ελεγχόμενων απ' αυτή εκπροσώπων της ελληνικής μειονότητας, οι οποίοι δε θα τάραζαν ποτέ τα λιμνάζουσα νερά και την υπό νέκρωση κατάσταση. Ποτέ δεν αντιμετώπισε ως σοβαρούς συνομιλητές τους πραγματικούς εκπροσώπους του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, αλλά έδειξε ότι ούτε θέλησε την ύπαρξη τέτοιων εκπροσώπων. Ποτέ η Αθήνα δεν ζήτησε από την εδώ ομογένεια μια συγκροτημένη άποψη για την αντικειμενική αντιμετώπιση του εθνικού μας θέματος. Ποτέ η πολιτική ηγεσία του τόπου μας δεν σύνταξε μια χάρτα θέσεων για τον εδώ Ελληνισμό. Η Αθήνα θυμόνταν για τα εθνικά μας δικαιώματα, μόλις είχε να επιλύσει κάποιο δύσκολο διμερές ζήτημα με την Αλβανία, ή για εσωπολιτική κατανάλωση. Επέτρεπε τη διάσπαση μας και δεν παρέμβαινε για την αποφυγή της. Το έπραττε, για τα αντίθετα αποτελέσματα, μόλις η κοινότητά μας πήγαινε να βρει μια λύση ενότητας. Οι ίδιες διαπιστώσεις ισχύουν και για τους Βορειοηπειρώτες με διαμονή στην Ελλάδα. Τα ελληνικά οικονομικά κεφάλαια επέλεγαν και επιλέγουν συνεργασίες κυρίως με Αλβανούς. Οι Έλληνες πολιτικοί και κυβερνητικοί χαίρονται όταν αποχτούν φίλους Αλβανούς, για τους οποίους κάνουν τα πάντα να τους ευχαριστήσουν. (Τρομάζουν οι αφηγήσεις ενός Αλβανού διπλωμάτη για τη δουλοπρέπεια των Ελλήνων Υπουργών και λοιπών επισήμων για την «αφοσιωμένη» εξυπηρέτησή του). Δεν έχουν όμως φίλους και συνεργάτες Βορειοηπειρώτες. Η Αθήνα απέτυχε παταγωδώς έναντι των σχεδιασμών αλλοτρίωσης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. (Ο Αλβανός πρόεδρος Ραμίζ Αλία μας είχε μηνύσει ξεκάθαρα και επανειλημμένως το 1991 ότι είχε επισημάνει στους Αλβανούς πολιτικούς πως αν δεν κλείσουν το φάκελο της Βορείου Ηπείρου, τότε θα έχουν εμπρός τους ένα τάφο συνεχώς ανοιχτό !)

Νομίζω, τέλος ότι η 30-χρονη περίοδος και η μακράιωνη ιστορία του τόπου μας, λίγα περιθώρια επιτρέπει για τους ισχυρισμούς περί κρατικής αφέλειας και αυθορμητισμού. Οι Βορειοηπειρώτες πιστεύουν στη σκοπιμότητα !!

ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

19 Μαρτίου 2019·

ΓΙΑΤΙ ΣΙΩΠΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΕΘΝΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΟΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ!·

Νέα και περισσότερα δύσκολα προβλήματα για τον αναντικατάστατο μεγάλο πρόεδρο στο ΚΕΑΔ, Βαγγέλη Ντούλε, τον αναγνωρισμένο επίσημα ως μοναδικό εκπρόσωπο του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στην Αλβανία. Σύμφωνα με πληροφορίες ιστοσελίδων του δικού του περιβάλλοντος, η Συμβουλευτική Επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης για την εφαρμογή της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων (FCNM), στην έκθεση που ανακοίνωσε σήμερα για την Αλβανία και τα δικαιώματα των μειονοτήτων εδώ, «δεν βρήκε ούτε μία λέξη να πει για την προστασία των δικαιωμάτων της ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία». Και αναφέρει επιπλέον η ίδια ιστοσελίδα ότι πρόκειται για την τέταρτη κατά σειρά γνωμοδότηση της FCNM για την Αλβανία, η οποία, ενώ δεν αναφέρει ούτε λέξη για την Ε.Ε. Μειονότητα, αφιερώνει ιδιαίτερη προσοχή «στις ισότιμες» κατά τον αλβανικό νόμο για την προστασία των μειονοτήτων, με την εθνική ελληνική μειονότητα, «εθνικές» μειονότητες των Ρομά και των Αιγυπτίων !Το σύνολο των «εθνικών» μειονοτήτων στην Αλβανία αφορά και η παρατήρηση στην έκθεση για να τηρηθεί αυστηρά η αρχή του ελεύθερου αυτοπροσδιορισμού όσον αφορά την εθνική ταυτότητα και τα συστατικά της στοιχεία, γλώσσα, θρήσκυμα κλπ από τα μέλη που ανήκουν ή θέλουν να ανήκουν σε εθνικές μειονότητες. Δεν αφορά λοιπόν αποκλειστικά την εθνική ελληνική μειονότητα, αλλά όλες τις «εθνικές» μειονότητες στην Αλβανία, ή κυρίως εκείνες τις άλλες.

Πριν συνεχίσουμε, θα πρέπει να τονίσουμε και να εξηγήσουμε ότι ιστορικά ο Ντούλες για καθαρά ψηφοθηρικούς λόγους και υπακούοντας σε ύποπτες οδηγίες «διεθνών» ΜΚΟ (!) έβαζε την εθνική ελληνική μειονότητα στο ίδιο τραπέζι συζητήσεων για ανθρώπινα δικαιώματα με πολιτιστικές, γλωσσικές και ανύπαρκτες μειονότητες στην Αλβανία που οι παραπάνω φορείς προωθούσαν και νομιμοποιήθηκαν ως εθνικές, με τον αλβανικό νόμο του Δεκεμβρίου 2017. Άλλες πληροφορίες, προς το παρόν ανεπιβεβαίωτες, αναφέρουν ότι την ίδια εποχή και για λογαριασμό παρόμοιων φορέων, ο μεγάλος αρχηγός κάθισε στο ίδιο τραπέζι με το γνωστό Ουράνιο Τόξο και συνυπέγραψαν ανακοινώσεις για παρόμοια γλωσσικά ζητήματα. (!!)

Προσέχουμε επίσης ότι, στην μακρόχρονη διαδικασία διαβουλεύσεων των επίσημων κυβερνητικών θεσμών με τους ενδιαφερόμενους φορείς για την κατάρτιση του νόμου για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Αλβανία, (δεν αποκλείομαι την τυπικότητά τους) ο Ντούλες δεν δραστηριοποιήθηκε για την ανατροπή νομικών ρυθμίσεων που δε σέβονταν τα εθνικά μας δικαιώματα. Αναγκάστηκε να το κάνει αυτό την τελευταία στιγμή, ύστερα από πίεσή μας και διπλωματικών αρχών, αλλά χωρίς κανένα αποτέλεσμα, εφόσον οι προτάσεις του έφθαναν στους αρμόδιους φορείς εκπρόθεσμα. (Το περιεχόμενό τους ωστόσο ήταν συχνά τέτοιο που δικαιολογημένα μας επιτρέπει να λέμε, ευτυχώς!)

Επίσης η συγκεκριμένη εξέλιξη με την FCNM, δεν είναι κάτι πρωτόγνωρο και τυχαίο. Συμπληρώθηκαν περισσότερο από 7 χρόνια που οι εκθέσεις διεθνών

οργανισμών για την Αλβανία δεν αναφέρουν σχεδόν ούτε λέξη για την παραβίαση των εθνικών μας δικαιωμάτων !!! ΤΥΧΑΙΟ;;;;;!!!!
Συνεπώς , οι δήθεν διεκδικήσεις ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ προς τους διεθνείς οργανισμούς δεν υφίστανται και γίνονται απλώς για εσωτερική κατανάλωση, ή οι φορείς αυτοί δεν πείθουν τους διεθνείς οργανισμούς!
Προκύπτει ότι ο Ντούλες ως πρόεδρος του Κόμματος των Μειονοτήτων στην Αλβανία ΚΕΑΔ, και ως ο εκλεκτός συνομιλητής των δυτικών φορέων στην Αλβανία και εκτός αυτής, (όπως το αποκαλούν όσοι φροντίζουν την πολιτική του επικράτησή) ή έχει ρίξει όλο το βάρος της πολιτικής του δραστηριότητάς στους Ρομά και τους Αιγύπτιους, ή το κάνει αυτό κατά οδηγία των διεθνών φορέων, ή εκείνοι το πράττουν με τη δική του ανοχή και συγκατάθεση, ή επειδή ο μεγάλος πρόεδρος βλέπει ότι η εθνική ελληνική μειονότητα δεν τον στηρίζει σ' αυτό που εκείνος θέλει ιδιαίτερα, εκλογικά, βρήκε έναν τρόπο να την εκδικηθεί. (Κάτι το οποίο εμείς δυσκολευόμαστε να το πιστέψουμε!!)
Για την σιωπή των εκθέσεων των δυτικών θεσμών αναφορικά με τα δικά μας εθνικά δικαιώματα δεν απαλλάσσονται των ευθυνών ούτε άλλοι φορείς πολιτικοί, δημοτικοί, ή κρατικοί βασική αποστολή των οποίων (των τελευταίων) είναι ακριβώς η προστασία των εθνικών δικαιωμάτων των μειονοτήτων με πρώτη την μεγαλύτερη, τη σημαντικότερη, την αυτόχθονη, την πιο ιστορική και διεθνώς αναγνωρισμένη εθνική ελληνική μειονότητα ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας
22 Μαρτίου 2019 ·

ΣΕ ΤΙ ΣΤΟΧΕΥΕΙ Η ΑΝΑΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΚΕΛΟΥ ΤΟΥ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΥ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΤΟΥ 1994;!

Η απόφαση της εισαγγελίας κακουρημάτων των Τιράνων να ανακινήσει, μετά από 25 χρόνια την υπόθεση του επεισοδίου της Επισκοπής της 10ης Απριλίου 1994, λίγες βδομάδες πριν την οριστική διαγραφή της, εγείρει κάποια σημαντικά ερωτήματα. Σε ποιον ανήκει η εντολή;! Γιατί ακριβώς τώρα;! Ποιος είναι ο πραγματικός στόχος;!

Θα ήταν λάθος αν θα αποκλείαμε ότι στα Τίρανα αναζητούν κάποιο «κραυγαλαίο» πρόσχημα για να

πυροδοτήσουν το εθνικιστικό ανθελληνικό παραλήρημα για να αποσύρουν την προσοχή από την σοβαρή πολιτική κρίση στη χώρα. Συμφέρει επίσης και γενικότερα την αλβανική «εθνική» πολιτική. Και το επεισόδιο της Επισκοπής προσφέρεται αρκετά.

Διαβάζεται εύκολα και ο τρόπος. Ως προσπάθεια για να αποδοθεί δήθεν μια νομιμότητα σε βάθος χρόνου, με αφετηρία από τις αρχές του προηγούμενου αιώνα, αλλά τουλάχιστον κατά το Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, «στις προσαρτιστικές βλέψεις της Ελλάδας», αρμαθιάζοντας σε μια συνέχεια διάφορα επεισόδια και γεγονότα, είτε μεμονωμένα, είτε σποραδικά, είτε διαστρεβλωμένα, είτε ανύπαρκτα, μέχρι το πιο πρόσφατο, τη δολοφονία του Κατσίφα, με βασικό άξονα την «οργάνωση ΜΑΒΗ». Το αλβανικό αυτό μοντέλο περί μόνιμης ελληνικής προσαρτιστικής πολιτικής κατά της Αλβανίας είναι πλέον από χρόνια στα αλβανικά συρτάρια, «εμπλουτίζεται με νέα στοιχεία» και καλείται σε δράση όποτε θέλουν και τους εξυπηρετεί.

Το επεισόδιο της Επισκοπής είναι όντως πολύκροτο, αλλά όχι από την οπτική γωνία που το βλέπουν οι Αλβανοί. (Πιο κάτω θα αποκαλύψουμε κάποιες τρανταχτές αλήθειες.)

Ο φάκελος «Επισκοπή» αποτελεί εντούτοις καλή ευκαιρία για την κυβέρνηση και για την επίπληξη πολιτικών αντιπάλων εν΄ όψη εκλογών στη χώρα, όταν η διαμάχη μεταξύ κυβέρνησης και αντιπολίτευσης έχει πιάσει τα άκρα.

Ασφαλώς, σημαντικός στόχος του νέου ανθελληνικού αλβανικού εθνικιστικού κύκλου, αποτελεί και η επαναφορά της έντασης στο κλίμα εκφοβισμού στην εθνική ελληνική μειονότητα, η οποία στην ουσία δεν έχει γιατί να φοβηθεί.

Πλήρωσε τότε πολύ ακριβά την νύφη. Τώρα χρειάζεται να πληρώσει το κόστος για λογαριασμό των αλβανικών σκοπιμοτήτων, από τα λάθη της Ελλάδας και ιδιαίτερα της πολιτικής της ηγεσίας.

Αιχμή του δόρατος όμως φαίνεται να αποτελεί η υπόθεση της Χιμάρας. Στα Τίρανα ενοχλούν τελευταία τα φώτα της Ελλάδας και άλλων παραγόντων πάνω της (!!)

Τι σημαίνει αυτό. Κατά την ταχτική των Τιράνων επιτράπηκε, με τη στήριξη συγκεκριμένων ελληνικών κύκλων, επίσημων ή ανεπίσημων, η πολιτική καθιέρωση επικεφαλής των καταστάσεων στη Χιμάρα, ατόμων, στο παρελθόν των οποίων, τα Τίρανα γνωρίζουν ανάμειξη σε γεγονότα, όπως και της Επισκοπής, τα οποία βέβαια ενοχοποιούν εθνικά σε βάρος της Αλβανίας. Ή εντοπίστηκαν σε προβοκατόρικες ενέργειες (που προκαλούσαν και ενθάρρυναν τον αλβανικό εθνικισμό σε βάρος της Χιμάρας και της Ελλάδας).

Ή τα Τίρανα γνωρίζουν ότι οι γονείς τους επί κομμουνιστικού καθεστώτος συλλάμβαναν οι ίδιοι, Χιμαριώτες με την κατηγορία ότι εκδήλωναν την ελληνικότητά τους. (!) Συμπερασματικά σημαίνει ότι το παρελθόν αυτό και η γνώση του από το κράτος, υπαγόρευε την εξυτηρέτηση των συμφερόντων των Τιράνων στη Χιμάρα. Αυτό μέχρι εδώ, διότι στο μεταξύ το περιουσιακό ζήτημα στη Χιμάρα, που αποτελεί και την αχίλλειον πτέρνα στην εθνικά ευαίσθητη περιοχή, όπως και γενικότερα η διαχείριση του θέματος Χιμάρα, έχει πάψει να είναι πλέον σε χέρια του τοπικών αυτών παραγόντων.

Τα Τίρανα βλέπουν όμως ότι μπορεί να διαχειριστεί πρακτικά η υπόθεση μέσω αυτών των παραγόντων ανεξαρτήτως των ενοχών τους. (Υπάρχει ήδη η προώθησή τους από Ελλάδα σε σημαντικά διοικητικά πόστα στη Χιμάρα! Και τα Τίρανα γνωρίζουν πάρα πολύ καλά ότι αν η Αθήνα επιδιώξει κάτι εκλογικά σε περιοχές με ελληνικό στοιχείο, το πετυχαίνει. Αυτό θα αποτελούσε για τα Τίρανα όχι μόνο πολιτική αλλά και εθνική ήττα.)

Εντούτοις, μπορεί να διαβαστεί ανάμεσα στις γραμμές ότι τα Τίρανα αθέτησαν κάποιες συμφωνίες με ισχυρούς ελληνικούς παράγοντες, από τους οποίους φαίνεται ότι είχαν αποσπάσει θετικές εισηγήσεις για την πολιτική Ράμα στη Χιμάρα.

Συνεπώς στα Τίρανα συμφέρει η εξουδετέρωση των ανθρώπων που προωθεί η ελληνική πλευρά προς την κατεύθυνση αυτή. Ο καλύτερος τρόπος είναι η δημοσιοποίηση παλιών ενοχών τους (!) γεγονός που εξασφαλίζει ταυτόχρονα πόντους στην αλβανική εθνικιστική σκακιέρα. Φάκελος Επισκοπή.- ό, τι το πιο αποτελεσματικό! (Ακριβώς το ίδιο είχαν κάνει τα Τίρανα και με τους 5 της ΟΜΟΝΟΙΑΣ το 1994-95. Όταν διαπίστωσαν ότι η κατάσταση τους ξέφευγε από τον έλεγχο, έδωσαν στη δημοσιότητα τα ψευδώνυμα, ως πράχτορες των αλβανικών μυστικών υπηρεσιών, των τριών απ' αυτούς)

Το θέμα εδώ έγκειται στο γεγονός ότι πώς γίνεται που ομογενείς οι οποίοι έπαιξαν τέτοιους ρόλους να ανακυκλώνονται συνεχώς στην ηγεσία του τόπου και όταν η αλβανική πλευρά θέλει να τους βγάλει από τη μέση επειδή δεν τους χρειάζεται άλλο, βρίσκει τέτοιους τρόπους που εκθέτουν την εθνική ελληνική μειονότητα πυροδοτώντας τον αλβανικό εθνικισμό;!!!

ΤΙ ΚΡΥΒΕΙ ΟΜΩΣ ΤΟ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ

Είναι αληθές ότι οι ανακρίσεις σχετικά με τον φάκελο του επεισοδίου της Επισκοπής ποτέ δεν εξαντλήθηκαν.

Όχι όμως επειδή το ήθελε η Ελλάδα, όπως ισχυρίζονται οι Αλβανοί, αλλά επειδή το ήθελαν τρίτοι, σημαντικοί και ισχυροί παράγοντες, οι οποίοι έπαιξαν τότε σκληρή μπάλα. Ήταν μάλιστα με το μέρος μας, αλλά εμείς παίξαμε για λογαριασμό του τότε Μπερίσια.

Από νομικής πλευράς το θέμα δεν αγγίζει ιδιαίτερα την Ελλάδα, τόσο το περισσότερο την επίσημη. Τα ονόματα των δραστών στην Επισκοπή μόνο έμμεσα και από δηλώσεις τους είναι γνωστά. Τα ονόματα που αναφέρονται στην αλβανική δημοσιότητα, αφορούν την ομάδα απόσυρσης του οπλισμού από την Επισκοπή σχεδόν ένα χρόνο αργότερα. Συνεπώς, δικαίως τιμωρήθηκαν για παράνομη οπλοφορία. Η πράξη αυτή σήμανε το GAME OVER, ενός νέου ιστορικού παιχνιδιού που μπήκαμε ως φαβορί, αλλά βγήκαμε με κόκκινα παπούτσια. Το γεγονός προκαθόρισε την πορεία μας στις εξελίξεις 1997-99. Άρα, η Ελλάδα νομικά δεν αντιμετωπίζει κάποιο μπέρδεμα. Ούτε βέβαια η εθνική ελληνική μειονότητα. Χρειάζεται όμως να αντιμετωπίσουν ένα νέο κύκλο ανθελληνισμού και αλβανικής καχυποψίας, μέσω της χειραγώγησης της αλβανικής κοινής γνώμης με την παραμόρφωση

της αλήθειας, την διαστρέβλωση των στοιχείων, την επαναφορά στο προσκήνιο όλης της αλβανικής ανθελληνικής μπάζας. (!)
Είμαι σίγουρος ότι ο πρώτος ένοχος που θα προκύψει σε περίπτωση που όντως υπάρξουν σχετικές εξαντλητικές ανακρίσεις είναι ο τότε πρόεδρος της χώρας Σαλί Μπερίσια. Την εποχή εκείνη έγραψα ένα άρθρο στην αλβανική εφημερίδα «Aleanca» στο οποίο ανέφερα ότι το επεισόδιο της Επισκοπής ήταν ένα οργανωμένο και στημένο παιχνίδι ανάμεσα στο αλβανικό κράτος με επικεφαλής το Σαλί Μπερίσια από την μία και οργανώσεις στην Ελλάδα, τις οποίες έλεγχε μέσω των ανθρώπων μας ο Σαλί Μπερίσια. Από πίσω διαβάζονται τρίτοι σημαντικοί παράγοντες, που ήθελαν να δοκιμάσουν τις κοινωνικές, πολιτικές, εθνικές κλπ αντοχές στο νότο της χώρας. (Είχε προηγηθεί το 1993 το επεισόδιο με τον αρχιμανδρίτη Μαϊϊδόνη σε θρησκευτικό επίπεδο, όπως και άλλα γεγονότα).

Κατηγορούσα στο άρθρο μου τον Μπερίσια ότι με δική του ευθύνη μεταφέρθηκαν οι νεοσύλλεκτοι συνοριακοί στην Επισκοπή πριν να ορκιστούν, παραβιάζοντας τον νόμο. Παραβίαση του νόμου αποτελούσε και η μεταφορά του συνόλου των νεοσυλλέκτων συνοριακών προορισμένων για όλα τα συνοριακά φυλάκια με την Ελλάδα στο Νότο της Αλβανίας, από το κέντρο εξάσκησης στο Γεωργουτσάτι στο συνοριακό φυλάκιο της Επισκοπής.

Σημείωνα ρητορικά, ότι γιατί οι συνοριακοί ήταν πάνω στο σύνορο άοπλοι;! Πώς εξηγείται το γεγονός που εκείνη την νύχτα έμειναν χωρίς επικοινωνία και γιατί είχε εξαφανιστεί το πρωτόκολλο παράδοσης-παραλαβής της υπηρεσίας! Ο εισαγγελέας της υπόθεσης Α.Σ με τη δημοσίευση του άρθρου με κάλεσε και μέσω απειλών θέλησε να μάθει που βρήκα τις πληροφορίες και αφού επικαλέστηκε το δημοσιογραφικό απόρρητο, μου είπε ξανά απειλητικά να τα λησμονήσω και ότι η ταφόπετρα στο φάκελο της Επισκοπής δεν θα σαλέψει ποτέ. Από τα συμφραζόμενα του εισαγγελέα και απ' άλλες δικές μου πληροφορίες συμπέρανα ότι πρόκειται για παιχνίδι μεγάλων που μας ξεπερνούσε. Μας ξεπερνούσε διότι «δικοί μας» «υπεύθυνοι» της υπόθεσης, όχι μόνο κινούνταν εκτός του επίσημου ελληνικού πλαισίου, αλλά παραπληροφορούσαν τα κέντρα τους για «τα θεαματικά επιτεύγματα» αλυτρωτισμού που καλλιεργούσαν στη Βόρειο Ήπειρο.(!!!) Για να επιβεβαιώναν στα κέντρα τους το κλίμα αυτό καλούσαν σε «αλυτρωτικές» συγκεντρώσεις και μικρά παιδιά των σχολείων, όπου έφθανε με τους άντρες του ο αρχηγός των μυστικών υπηρεσιών τα γκλομπς των οποίων έπεφταν αλύπητα και στα παιδιά, όχι όμως στους διοργανωτές (!!)

Το επεισόδιο της Επισκοπής έγινε το πρωί της 10ης Απριλίου 1994, την ημέρα διεξαγωγής της Β' Συνδιάσκεψης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Οι εμπνευστές του συνθήματος «η αυτονομία είναι η λύση» ήταν στην εξέδρα. Είχε έρθει η σειρά τους να παίξουν μπάλα. Να πρότειναν προς ψήφιση στη Συνδιάσκεψη, ως το πλέον αρμόδιο όργανο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ (και όχι στα πεζοδρόμια) τα αλυτρωτικά τους «σχέδια». Εκείνοι κάθονταν άφωνοι και σαστισμένοι.

Ο Μπερίσια ο οποίος όριζε σε μεγάλο βαθμός τις ζυμώσεις μεταξύ του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, φαίνεται ότι είχε καταρχήν συμφωνήσει και με το παιχνίδι και με τους φαβορί της νίκης. Πιθανόν γιατί γνώριζε ότι θα προέκυπτε νικητής. (!!!)

Ωστόσο, σε όλη την υπόθεση υπάρχουν κάποια κενά για να δέσει το παζλ. Γιατί ο Μητσotάκης, τον Ιούλιο του 1993, μετά "τις ενστάσεις" Μπερίσια, αναδιπλώθηκε στους 6 όρους με σημείο αναφοράς το Βορειοηπειρωτικό σε σχέση με το Κοσσυφοπέδιο; Γιατί ο Μπερίσια, μετά την Επισκοπή και τη δίκη

των 5 οφείλει την βαριά ήττα του σε ελληνικούς παράγοντες;! Γιατί ο δεύτερος Μπερίσια (2005-2013) ήταν τόσο φιλικός με την Ελλάδα, (μάλιστα έγινε φίλος και με εκείνους που τον έριξαν από την κυβέρνηση το 1997);! Γιατί στην ηγεσία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού ανακυκλώθηκαν άτομα του χαμένου αυτού παιχνιδιού, έχοντας μάλιστα και τη στήριξη της Ελλάδας ή συγκεκριμένων ελληνικών κύκλων;! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

26 Μαρτίου 2019·

ΟΙ ΒΑΡΒΑΡΟΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΑΠΟΙΑ ΛΥΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ! ΑΥΤΟ ΙΣΧΥΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΟΥΣ ΗΓΕΣΙΑ

(Εντυπώσεις από τους εορτασμούς της 25ης Μαρτίου)
Δεν το κρύβω ότι αυτές τις μέρες εορτασμού της εθνικής επετείου ένιωσα ιδιαίτερα σκλαβωμένος, ιδιαίτερα υπεύθυνος και ιδιαίτερα περήφανος! Οφείλεται στο γεγονός ότι οι απλοί Έλληνες Βορειοηπειρώτες, διατηρούν με πείσμα ζωντανή και ενεργή εκείνη τη ρίζα ελιάς, εκείνη τη λίγη θάλασσα, εκείνο το φως Ηλίου και χρώμα που επιτρέπουν την αισιοδοξία ότι ο Ελληνισμός σ' αυτόν τον τόπο δε θα εκλείψει, αλλά θα βρει τρόπο να προκόψει.

Προσέξτε παρακαλώ τη χαρά των παιδιών μας για να φορεθούν τσολιάδες, να βγάλουν από την καρδιά τους όλη την ομορφιά τους, την περηφάνεια και τον ενθουσιασμό! Προσέξτε τους γονείς, τους συγγενείς τους συμπατριώτες όλους, πώς τα καμαρώνουν και να σου επιτρέπουν να διαβάσεις στο βλέμμα όλων ότι γι' αυτούς έχει ένα αμεσότερο νόημα η εθνική γιορτή, ότι η ελευθερία για αυτούς αποτελεί την άμεση συνέχεια του 21'.

Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες δείχνουν ότι διατηρούν ζωντανά ως δικό τους βίωμα τα μηνύματα του ξεσηκωμού στην Επανάσταση του 1821. Δείχνουν ότι γνωρίζουν πως η επανάσταση ήταν προϊόν της δικής τους λαϊκής ελεύθερης ψυχής και όχι εκείνων που θεωρούσαν τη σκλαβιά Θεϊκό πεπρωμένο.

Γνωρίζουν ότι της επανάστασης δεν ηγήθηκαν Φαναριώτες και άνθρωποι με σκήπτρα που βολεύονταν στη σκλαβιά διεκδικώντας όμως το ρόλο εκπροσώπου του σκλαβωμένου και βασανισμένου Γένους. Ηγέτες της Επανάστασης υπήρξαν οι καπετάνιοι και οπλαρχηγοί, οι κλέφτες και οι αρματολοί, βγαλμένοι από την σκλαβωμένη λαϊκή ψυχή, που έχουν τάφο στα λαϊκά τραγούδια.

Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες δείχνουν ότι γνωρίζουν πως τους Έλληνες ενώνουν σε εγρήγορση οι υψηλοί στόχοι και όχι η απραξία της ηγεσίας τους που αναζητεί τη λύση, για τη συνέχιση της κυριαρχίας τους, στον ερχομό των βαρβάρων, ή στη συνεργασία μαζί τους.

Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες έδειξαν για μια ακόμη φορά ότι δεν τους συγκινούν καν οι «ρήτορες ηγέτες» που προσπαθούν να κρύψουν πίσω από εθνικές μεγαλοστομίες ότι θεωρούν τον Ελληνισμό δικό τους κτήμα.

Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες μπορεί να ανεχτούν να βάλουν μπροστάρηδες ηγέτες που σφράγισαν τον ηγετικό τους ρόλο με νίκες και όχι άτομα που ηττήθηκαν σε όλες τις μάχες και έχασαν τον πόλεμο!

Γιατί κατά βάθος οι Βορειοηπειρώτες επικοινωνούν κατευθείαν με το πνεύμα του 21' και όχι πλέον μαζί τους. Γιατί οι απλοί Έλληνες τις μέρες αυτές (πόσες λίγες μέρες εθνικές μας έχουν μείνει) καταπιάνονται από την ουσία του συλλογικού τους είναι και όχι όπως οι πολιτικοί τους που αρέσκονται στην εξωστρέφεια, την επιφάνεια, ταυτισμένων με εθνική αλητεία.

ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΛΕΩ ΟΛΑ.

Διότι με αγανάκτηση διαπιστώνεται ότι η πολιτική ηγεσία του τόπου μας δείχνει ότι διακρίνει και τρομάζει από τη φυσική και βιωματική σχέση του Έλληνα Βορειοηπειρώτη με την Επανάσταση του 21'. Και αυτό τους φοβίζει

αφάνταστα. Διότι λαμβάνουν θέση στα αζήτητα. Γι' αυτό και ζητεί να εξοστρακίσει το πνεύμα αυτό των απλών Ελλήνων! Ζητάει να τον βάλει απέναντι στο εθνικό του Είναι, στην εθνική του ύπαρξη. Και δεν μιλάω για το πλέον συνηθισμένο. Για την προσπάθεια να επωφεληθούν να μιλήσουν για λόγο τους σε μια εθνική γιορτή που ανήκει πρώτα στους απλούς Έλληνες, στα Ελληνόπουλα!

ΑΝΑΦΕΡΩ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ.

Στην εκδήλωση στους Αγίους Σαράντα, ο Ντούλες θέλησε με το γνωστό βάρβαρο τρόπο του, να κλέψει τους κόππους τριών μηνών των Ελληνόπουλων για να προετοιμάσουν την εκδήλωσή τους, για να πολιτικοποιήσει τα τραγούδια τους για την επανάσταση! Και όταν ο πρώην πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ από τη θέση γονέα ζήτησε να μη το επιχειρήσει, τον απείλησε ότι θα τον εξαφανίσει!

Στη Λιβαδιά εκατοντάδες Έλληνες και το σύνολο των μαθητών περίμεναν επί μιάμιση ώρα στον καυτό Ήλιο του Μάρτη, για να έρθει ο αρχηγός. 90 λεπτά στον Ήλιο να περιμένεις τον «Ηγέτη». Και όταν έφτασε ανέβηκε στο βήμα. Δεν τόλμησε να πει ένα ανθρώπινο συγνώμη. Είπε τα ακαταλαβίστικα του ρητορικά και σηκώθηκε και έφυγε. Δε σεβάστηκε ούτε τους παρήλικες που τον περίμεναν στον Ήλιο, ούτε τα μικρά παιδιά που λαχταρούσαν την ημέρα αυτή να πουν τα τραγούδια της ψυχής τους, να παρελάσουν για το έθνος. Οι Έλληνες τον περίμεναν για να πει τα δικά του, να τους επιβληθεί ως ηγέτης. Έφυγε! Τον ακολούθησαν και άλλοι πολιτικοί αφήνοντας τα παιδάκια μόνα τους!!!

ΣΤΗ ΔΕΡΒΙΤΣΑΝΗ, ο εθνικός ενθουσιασμός και περηφάνεια καταπνίγεται στο αλαλούμ των διοργανωτών που επιδιώκουν να ιδιωτικοποιήσουν και τον θεσμό του δήμου. Δεν υφίστανται πρωτόκολλα, σεβασμός αρχών, αξιών και ιεραρχιών, παρά μόνο η βούληση συγκεκριμένων ανθρώπων. Εκείνοι αποφασίζουν ποιος θα ανέβει στο βήμα, ποιος θα καταθέσει στεφάνια, ποιος θα καθίσει στις επίσημες θέσεις. Εδώ, στη Δερβιτσάνη, οι πολιτικοί αρχηγοί ή δεν εμφανίζονται καν, (πιθανόν ή επειδή δε τους ψηφίσουν, ή επειδή έχουν εξασφαλισμένους τους ψήφους με άλλους τρόπους) ή δίνουν τυπικά το παρόν και εξαφανίζονται. Ακόμα και οι επικεφαλές του Δήμου.

Καλά στην καθημερινότητα έχουν ξεχάσει και εγκαταλείψει τους απλούς Έλληνες, αλλά γιατί θέλουν να τους κλέψουν τη χαρά, τη σοβαρότητα και την περηφάνεια της εθνικής γιορτής;! Γιατί θέλουν να νιώσουν οι απλοί Έλληνες περιφρονημένοι στην δική τους μέρα;!

Η ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΗ ΔΕΡΒΙΤΣΑΝΗ ΚΑΙ Η ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΑΣ

Η Δερβιτσάνη έζησε μια πρόκληση την ημέρα της εθνικής γιορτής. Ξημερώνοντας 25 Μαρτίου γνωστοί άγνωστοι διάρρηξαν 11 σπίτια στο χωριό. Δεν πήγαν να κλέψουν, απλώς να προσβάλλουν, να απειλήσουν, να εκφοβήσουν !!!

Συνεπώς, η ημέρα της εθνικής γιορτής θα μπορούσε κάλλιστα να μετατρέπονταν σε μέρα διαμαρτυρίας κατά των αρχών που επιτρέπουν τόσο εύκολα να μας παραδίδουν στην ανασφάλεια, να παραβιάζονται τα σπίτια μας, οι περιουσίες μας. Και τότε την ημέρα της εθνικής μας γιορτής. Δεν έγινε τίποτε απ' αυτά. Απεναντίας οι αρμόδιες αρχές του δήμου επιδίωξαν να αποκρύψουν το εξευτελιστικό αυτό γεγονός !!!

Παναγιώτης Μπάρκας

28 Μαρτίου 2019 ·

ΕΘΝΙΚΗ ΑΛΛΟΙΩΣΗ ΚΑΙ ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΟΣ ΚΑΤΑΚΕΡΜΑΤΙΣΜΟΣ

Επανάλθαν οι μαζικές διαρρήξεις σπιτιών στα χωριά και περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό στην εθνική ελληνική μειονότητα. Δερβιτσάνη, Τσούκα, Τεριχάτες, Καρρόκι, Κρανιά..... Έχουν ταυτόχρονα πιο έντονα τα μηνύματά τους! Στα σχεδόν αδειασμένα από τους Έλληνες κατοίκους ορεινά χωριά των Ριζών, του Πωγωνιού, αλλά και σε πεδινά, όπως στη Μουζίνα, μάλιστα και στη Δρόπολη, οι μαφιόζοι των ναρκωτικών έχουν φυτείες με χασίς.

Υπάρχουν όμως και κάποια γεγονότα που επισύρουν ιδιαίτερα την προσοχή. Όπως πχ η περίπτωση της Τσούκας στο Δήμο των Αγίων Σαράντα. (Όχι της Φοινίκης, παρά το γεγονός ότι αποτελεί συνέχεια του Αλύκου, που προορίζονταν για κέντρο του ελληνικού μειονοτικού δήμου). Επιβεβαιωμένες πληροφορίες αναφέρουν ότι τα σπίτια των Ελλήνων εδώ έχουν διαρρηχτεί και ληστευτεί μερικές φορές το καθένα. Δεν σχετίζεται μόνο με το γεγονός ότι οι Έλληνες έχουν φύγει και δεν ενδιαφέρονται για τα σπίτια τους. Ούτε τόσο το γεγονός ότι είναι σε καλύτερη κατάσταση σε σχέση με των Αλβανών, τα οποία πλέον υπερτερούν... αλλά κυρίως γιατί είναι των Ελλήνων.

Η ΑΠΩΛΕΙΑ ΤΗΣ ΜΟΝΑΔΙΚΗΣ ΕΞΟΔΟΥ ΣΤΟ ΙΟΝΙΟ

Η εξέλιξη αυτή όπως σε όλη την εθνική ελληνική μειονότητα, αλλά κυρίως στην Τσούκα λειτουργεί ως μέσω πλήρους αφελληνισμού! Πρόκειται για διαδικασία που ξεκίνησε από τα μέσα της δεκαετίας του 1990. Η πλήρη δημογραφική αλλαγή με πληθυσμό προερχόμενο από τα πιο σκληροπυρηνικά κέντρα αλβανικού στοιχείου. Συνέχιση της ίδιας προσπάθειας και πολιτικής. Δημογραφική και εθνική αλλοίωση. Από το καθεστώς της βασιλείας του Ζώγου και του δικτάτορα Ε. Χότζα, που τώρα όμως λαμβάνει ολοκληρωτικές διαστάσεις. Αλλοίωση της ελληνικότητας στην μοναδική έξοδο των αμιγώς ελληνικών περιοχών στη θάλασσα, στο Ιόνιο, γνωστή ως το Μπερντενέσι, το Πάλι, το μοναστήρι του Άη Λιά κλπ. Αναμιγμένοι στην εξέλιξη αυτή αλλοίωσης όλοι οι «Έλληνες» έπαρχοι «μας».

ΓΙΑΤΙ ΑΠΟΣΠΑΣΤΗΚΕ Η ΤΣΟΥΚΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΔΗΜΟ ΦΟΙΝΙΚΑΙΩΝ;!

Το γεγονός ωστόσο, αποκαλύπτει και κάτι άλλο εξίσου σημαντικό. Τον πραγματικό στόχο κάποιων παραγόντων μας, εντός και εκτός ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όταν πρότειναν και έπιασε. Την αφαίρεση της περιοχής της Τσούκας–Μπερντενέσι από το φυσικό της ελληνικό μειονοτικό περιβάλλον, τον Δήμο Φοινικαίων και να την ενώσουν με το Δήμο Αγίων Σαράντα. Έτσι ο Δήμος των Αγίων Σαράντα, στην πρόσφατη διοικητική διαίρεση (2012-15) περιέλαβε όλη την δυτική πλευρά του Λυκουρσιού, που άνηκε στο δήμο Φοινικαίων, την Τσούκα, τα Εξαμήλια για να βγει με τη στενή αυτή λωρίδα γης μέχρι το Βουθρωτό και να ενωθεί με το δήμο Κονίσπολης. Ένας στενός κλοιός στο Δήμο Φοινίκης από τη Δύση και το Νότο (!!!) Το επιχείρημα των δικών μας «εμπνευστών» έλεγε ότι με τον τρόπο αυτό θα ενισχύσουμε το Ελληνικό στοιχείο στο δήμο της πόλης των Αγίων Σαράντα για να παίξουμε εκεί πολιτικό ρόλο. (!!!) Το έλεγαν αυτό όταν οι Έλληνες που έμειναν εδώ είναι πλέον μια χούφτα γερόντων. (Είμαστε μόλις 30 χήρες και 7 γέροι, μου είπε τις

προάλλες μια 78-χρονη, από τις πιο νέες χήρες στο χωριό Τσαούσι). Με το ίδιο σκεπτικό επιδίωξαν οι δικοί μας πολιτικοί να κάνουν και με την περιοχή του Βαγγαλατιού. Ήθελαν να την κόψουν αυτή την σημαντική περιοχή για την ελληνική πολιτιστική, θρησκευτική και εθνική περιοχή, από τον ελληνικό Δήμο Φοινικαίων και να την ένωσαν με τον νεοσύστατο Δήμο της Κονίσπολης (πρόταση των Τσάμηδων και των Τούρκων).

Η απόσπαση της περιοχής του Βαγγαλατιού δεν έγινε. Όμως εκείνοι που την εμπόδισαν χαρακτηρίστηκαν προδότες από την επίσημη πολιτική ηγεσία, ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ.

Μεταξύ των «εμπνευστών» για τον τμηματικό κατακερματισμό της γεωγραφίας του Ελληνισμού, κατατάσσονται κάποιοι που ήθελαν την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, υπό τον έλεγχο της Περιβόητης ΣΙΓΟΥΡΙΜΙ, που επιδίωξαν και επιδιώκουν να βλέπουν τον Ελληνισμό στην Αλβανία εγκλεισμένο σε κάποια στενά όρια που έχει καθορίσει ο Ε. Χότζα. Είναι άτομα τα οποία εκλήθησαν να εκπροσωπήσουν τα μεγάλα ιστορικά όνειρα του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στα σαλόνια του ΝΑΤΟ, των ΗΠΑ και της Ε. Ένωσης και εκείνοι επικαλέστηκαν αλβανική ταυτότητα και θέση.

Την ίδια στιγμή από τις παραδοσιακές ελληνικές περιοχές του νομού Αγίων Σαράντα και Δελβίνου έχουν χαθεί αρκετά μεγάλα κομμάτια. Ενδεικτικό το γεγονός ότι η ορογραμμή των αυθαιρέτως ορισμένων μειονοτικών ζωνών στους νομούς αυτούς έχει μεταφερθεί πραχτικά από τη γραμμή που ακολουθεί ο αυτοκινητόδρομος Δελβίνου Αγίων Σαράντα στη γραμμή της κοίτης του ποταμού της Μπίστριτσας.

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΛΑΘΟΣ – Η ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΜΕΙΟΝΟΤΙΚΩΝ ΖΩΝΩΝ

Σε όλο αυτό το κλίμα και σχήμα εθνικής αλλοίωσης, το οποίο είναι πολυδιάστατο, προστίθεται και ο ύποπτος ρόλος της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ. Όχι μόνο δεν διαμαρτύρεται για τις αλλοιώσεις αυτές, όχι μόνο δεν λαμβάνει μέτρα για την αντιμετώπιση της κατάστασης, όχι μόνο δεν τιμώρησε, έστω και ηθικά, τους υποδειγμένους απ' αυτή τοπικούς άρχοντες αυτοφυγούς της χώρας προηγούμενο εξέλιξης αυτής, αλλά η ίδια αυτή ηγεσία έγινε σημαιοφόρος υπέρ της αρχής για την κατάργηση των ελληνικών μειονοτικών ζωνών. Ιστορικά, λογικά και επιβεβλημένη είναι η απαίτηση για την διεύρυνση και την επέκτασή τους. Στη λογική της ηγεσίας αυτής έχει λάβει θέση, από την μια η κατάργηση των γνωστών έστω και αυθαιρέτως μειονοτικών ζωνών (στο όνομα δήθεν της αναγνώρισης των ατομικών εθνικών δικαιωμάτων σε όλη την αλβανική επικράτεια), από την άλλη η διεκδίκηση της αναγνώρισης ως ελληνική μειονοτική ζώνη, της περιοχής της Χιμάρας. (!!!!)

Έτσι όμως εξηγείται που η ηγεσία αυτή δεν προβληματίζεται διόλου για τις εθνικές αλλοιώσεις στον πυρήνα των αμιγώς ελληνικών μειονοτικών περιοχών. Και αντί αυτό να καταλογισθεί στους «ηγέτες μας» ως εθνική προδοσία, εκείνοι επιδιώκουν να το πλασάρουν ως «ευρωπαϊκή επιτυχία» (την πλήρη αλλοίωσή του Ελληνισμού). Όμως και αυτή η τελευταία έμπνευση φαίνεται ότι χάρει την στήριξη της Αθήνας.

Ας σκεφτούμε για μια στιγμή να ζητούσε η Τουρκία την κατάργηση των μειονοτικών ζωνών των μουσουλμάνων στη Θράκη. Ή σκεφτείτε εσείς αν κάποια άλλη χώρα σε Δύση και Ανατολή θα διεκδικούσε την κατάργηση των συμπαγών περιοχών μειονοτήτων τους σε άλλη χώρα!

Παναγιώτης Μπάρκας
30 Μαρτίου 2019·

ΠΟΙΟΣ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΑΝ ΤΟΝ ΈΛΛΗΝΑ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΣΤΗ ΡΟΥΜΑΝΙΑ;!!!

Πηγές του περιβάλλοντός του Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα, αναφέρουν ότι, χθες, λίγο πριν τη δήλωσή του, μετά το πέρας της 7ης Τετραμερούς Συνόδου στο Βουκουρέστι, τον ενημέρωσαν για μέτρα που ανακοίνωσε την ίδια μέρα η Αλβανική κυβέρνηση σε βάρος της

εθνικής ελληνικής μειονότητας όσον αφορά τα περιουσιακά της στοιχεία. Η πληροφορία φαίνεται ότι ήταν επίμονη εφόσον ο Έλληνας πρωθυπουργός εξαπέλυσε σκληρή επίθεση στην κυβέρνηση της Αλβανίας, στέλνοντας σαφές μήνυμα πως εάν δεν διαψευστούν οι πληροφορίες για το ενδεχόμενο δήμευσης των περιουσιών της Ελληνικής Μειονότητας, τότε η Αλβανία θα πρέπει να ξεχάσει την ενταξιακή πορεία στην Ε Ένωση.

Είπε συγκεκριμένα ο Πρωθυπουργός:

«Το τελευταίο διάστημα βλέπουμε κάποιες εξελίξεις που δεν μας ικανοποιούν. Σήμερα μαθαίνω ότι υπάρχει μια αρνητική εξέλιξη σε σχέση με την ελληνική μειονότητα στην Αλβανία» και σημείωσε ότι «αν ισχύει αυτό θα είναι μια πολύ αρνητική εξέλιξη».

Πώς όμως έχουν τα πράγματα;

Επιβεβαιώνεται ότι οι πληροφορίες προς τον Έλληνα Πρωθυπουργό δεν προέρχονταν από τα επίσημα κανάλια της Ελλάδας στην Αλβανία. Συνεπώς, αποτελεί επιδίωξη να παρασύρει την κυβέρνηση στην Ελλάδα σε μικροπολιτικές σκοπιμότητες εκατέρωθεν των συνόρων. Η ιστοσελίδα Himara.gr, η οποία παράγει τις ειδήσεις που θέλει συγκεκριμένη ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στη Χιμάρα και από όπου αντλεί ενημέρωση μερίδα του τύπου, αλλά και η αντιπολίτευση στην Ελλάδα, έσπευσε να μαγειρέψει ένα αντιαλβανικό προϊόν που να δικαιολογεί την σκληρή τοποθέτηση του πρωθυπουργού, αλλά που να μη λέει τίποτε και διαστρεβλώνοντας την αλήθεια. Η αντιπολίτευση στην Ελλάδα έσπευσε να λάβει αυθαίρετα τη γνωστή αντικυβερνητική θέση.

ΤΙ ΛΕΕΙ ΤΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΓΙΑ ΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ «ΜΕΤΡΑ»;! Όντως, το περιουσιακό θέμα στη Χιμάρα, όπως σε όλη την εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία είναι μείζονος εθνικής σημασίας. Όμως, η αξιοποίησή του για μικροπολιτικά οφέλη αποτελεί μεγαλύτερο κίνδυνο. Συγκεκριμένα. Πρόκειται για την απόφαση της Αλβανικής Κυβέρνησης αρ.172, ημερ. 27.02.2019, δλδ πριν από ένα μήνα, η οποία δημοσιεύτηκε στο σημερινό ΦΕΚ, αρ.43, ημερ.29.03.2019 και αφορά «το πάγωμα των διαδικασιών απόκτησης τίτλων ιδιοκτησίας στους δικαιούχους της γεωργικής γης στις πρώην κρατικές γεωργικές επιχειρήσεις, στις περιοχές τουριστικής προτεραιότητας, σε όφελος των επενδυτικών τουριστικών προγραμμάτων» Το πάγωμα της διαδικασίας αυτής περιλαμβάνει εκτάσεις που προβλέπονται στις κυβερνητικές αποφάσεις 707 και 708 ημερ 21.11.2018, αλλά μόνο εκείνες που αποτελούν μέρος των πρώην κρατικών γεωργικών επιχειρήσεων και εκτείνονται στις παραθαλάσσιες ακτές από το Βόρειο Τμήμα της χώρας μέχρι

την Κονίσπολη, δλδ και τη Χιμάρα, το Λούκοβο, τα Εξαμήλια κλπ στο Νότο. Να εξηγήσουμε εδώ το γεγονός ότι οι τίτλοι ιδιοκτησίας πριν το 1945 δεν ισχύουν στις περιπτώσεις των γεωργικών εκτάσεων στις πρώην κρατικές γεωργικές επιχειρήσεις, όπως ασφαλώς δεν ισχύουν και για τους πρώην γεωργικούς συνεταιρισμούς.

Οι εκτάσεις στις πρώην γεωργικές επιχειρήσεις, αρχίζοντας από το 1992, δόθηκαν προς χρήση στους πρώην εργαζόμενους των επιχειρήσεων αυτών, ενώ από το 1996 άρχισε η διαδικασία παραχώρησης και επίσημων τίτλων ιδιοκτησίας σ' αυτούς, διαδικασία η οποία συνεχίζονταν μέχρι σήμερα και την οποία παγώνει οριστικά η συγκεκριμένη απόφαση αρ.172/2019 για συγκεκριμένες προαναφερόμενες εκτάσεις. Η διαδικασία αυτή διαφέρει από εκείνη που εφαρμόστηκε στις γεωργικές εκτάσεις των πρώην γεωργικών συνεταιρισμών, όπου η διαδικασία παραχώρησης τίτλων ιδιοκτησίας ξεκίνησε από το 1991, ταυτόχρονα με τη διανομή της γης στα μέλη των πρώην Γεωργικών Συνεταιρισμών.

ΠΟΥ ΕΓΚΕΙΤΑΙ Η ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ.

Πρώτο. Η συγκεκριμένη απόφαση, αρ.172/2019, διαφορετικά από εκείνη 708/2018, δεν αφορά αποκλειστικά μέλη της εθνικής ελληνικής μειονότητας, αλλά παρόμοιες περιπτώσεις σε όλη τη χώρα.

Δεύτερο. Αφορά εκτάσεις των πρώην Κρατικών Γεωργικών Επιχειρήσεων, εκτάσεις για τις οποίες δεν ισχύουν νομικά οι προπολεμικοί τίτλοι ιδιοκτησίας, τους οποίους επικαλούνται συχνά οι πολιτικοί στη Χιμάρα.

Τρίτο. Η διαδικασία απόκτησης τίτλων ιδιοκτησίας άρχισε αντίστοιχα το 1991 για τις εκτάσεις των πρώην γεωργικών συνεταιρισμών και το 1996 για τις εκτάσεις των πρώην κρατικών γεωργικών επιχειρήσεων. Ποιος εμπόδισε τους Έλληνες της Χιμάρας, ή και γενικότερα τους Έλληνες της Αλβανίας ώστε με βάση την αλβανική νομοθεσία, να μη διεκδικήσουν τόσα χρόνια τους τίτλους ιδιοκτησίας;! Όπως επίσης, γιατί δεν διεκδίκησαν τους προπολεμικούς τίτλους ιδιοκτησίας στις εκτάσεις που δεν ήταν καλλιεργήσιμες αγροτικές;!!

Τέταρτο. Να μη λησμονήσουμε ότι δήμαρχοι σε όλες τις ελληνικές μειονοτικές περιοχές, όπως και στη Χιμάρα, από το 1991 μέχρι σήμερα ήταν όλοι ελληνικής καταγωγής.

Στην πιο κρίσιμη περίοδο, 2003-2011, δήμαρχος Χιμάρας ήταν ο ίδιος ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Βασίλης Μπολάνος. Μάλιστα, απ' όσα γνωρίζω προσωπικά ο συγκεκριμένος δεσμεύτηκε σε διευθύνον πρόσωπο της Α3 στο ΥΠΕΞ στην Αθήνα ότι βασική υποχρέωση, μόλις εκλέγονταν θα αποτελούσε η παραχώρηση των τίτλων ιδιοκτησίας στους Χιμαραίους. Όχι όμως δεν το έπραξε, αλλά εφάρμοσε την πιο επικίνδυνη υποδομή υφαρπαγής των περιουσιών της Χιμάρας, τα αποτελέσματα του έργου της οποίας υποδομής φαίνονται σήμερα.

ΠΟΙΟΙ ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΣΤΟΧΟΙ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝΤΑΙ;!

Στη Χιμάρα κυρίως, οι περιουσίες των κατοίκων αποτελούσαν συνεχώς ένα μέσω άσκησης «εθνικής» πολιτικής που εξυπηρετούσε στην ουσία οικονομικά παιχνίδια με τη συμμετοχή της κεντρικής αλβανικής εξουσίας και μαφίας που οδηγούσαν στην απογύμνωση των Ελλήνων κυρίως από τα περιουσιακά τους στοιχεία. Για τους λόγους αυτούς, ποτέ η πολιτική ηγεσία του χώρου μας δεν φρόντισε την επίλυση του θέματος. Ασκούσε πολιτική υπό την αρχή να έχουμε προβλήματα παρά να τα λύνουμε αυτά. Συνεπώς, τα όσα δημιουργούσε η ίδια εξυπηρετούσαν καλύτερα το σκοπό της. Ταυτόχρονα, λόγω της περιπλοκής και εκμεταλλεόμενη την εθνική ευαισθησία, είχε

καταφέρει να παρασύρει στο παιχνίδι αυτό και την Αθήνα.
Το ίδιο συμβαίνει και αυτή τη στιγμή. Όντως οι αποφάσεις τις 21ης Νοέμβριου 2018, αρ. 708/2018 και η πριν ενός μηνός αρ. 172/2019, οι οποίες στηρίζονται στο νόμο 55/2015 αποτελούν ωμή παραβίαση του ίδιου του Συντάγματος της χώρας και των προβλεπόμενων ανθρωπίνων δικαιωμάτων από τη Σύμβαση Πλαίσιο των Μειονοτήτων και άλλες συμβάσεις για την προστασία των περιουσιακών στοιχείων. (Ο νόμος 55/2015 αναγνωρίζει το δικαίωμα στο κράτος να δημεύει την ιδιωτική περιουσία σε όφελος ενός επίσης ιδιώτη). Η πολιτική ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ εκείνο που όφειλε να κάνει ήταν η προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας διεκδικώντας την αντισυνταγματικότητα του συγκεκριμένου νόμου και κυβερνητικών αποφάσεων και στο Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Την ίδια διαδικασία, πολιτική προσφυγή στα αντίστοιχα δικαστήρια, θα έπρεπε να είχε ακολουθήσει και για όλες τις άλλες περιπτώσεις υπαρπαγής περιουσιών με παράνομα μέσα και για την μη παραχώρησης τίτλων ιδιοκτησίας, παραβιάζοντας τον νόμο.
Δεν το έπραξε ποτέ. Γιατί;!!
Καταπίστηκε ως συνήθως πίσω από άστοχες πολιτικές δηλώσεις και μάταιες κινήσεις όπως δήθεν τη συγκέντρωση των αποδεικτικών εγγράφων για την προσφυγή στα δικαστήρια για την απόκτηση των τίτλων ιδιοκτησίας. Πρώτο τους τίτλους ιδιοκτησίας της δίνουν τα υποθηκοφυλάκεια και όχι τα δικαστήρια. Δεύτερο, για ποιους τίτλους μιλούμε, όταν στη Χιμάρρα αυτοί που δήθεν τέθηκαν τώρα επικεφαλής «της προσπάθειας» έχουν μαγειρέψει έναν κικεώνα που μόνο μια επανάσταση μπορεί να λύσει την υπόθεση!
Φαίνεται ξεκάθαρα ότι ο θόρυβος που γίνεται και περιέλαβε και τον ίδιο τον πρωθυπουργό, αφορά ξανά μικροπολιτικά παιχνίδια, τα οποία απαιτούν κυρίως την αποκατάσταση συγκεκριμένων προσώπων, (ύστερα από άνοιγμα εισαγγελικών φακέλων) και την προώθησή τους στον αγώνα για το Δήμο της Χιμάρας. Οι κύκλοι πίσω τους φαίνεται να είναι ισχυροί εφόσον καταφέρουν να παρασύρουν στην ίδια δίνη και την επίσημη Αθήνα ενώ γνωρίζουν ότι θα την εκθέσει άσχημα.
Θα αξιοποιηθεί γι' αυτό και η αντιπολίτευση στην Ελλάδα, η οποία, επικαλούμενη τα ταμπού των εθνικών ευαισθησιών, θα κατηγορήσει όπως κατηγορεί, την κυβέρνηση για εθνική μειοδοσία. Η πολιτική ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ- ΚΕΑΔ θα επιδιώξει να φέρει την Αθήνα στο πλευρό της αλβανικής αντιπολίτευσης, ταυτόσημη ιδεολογικά με την αντιπολίτευση στην Ελλάδα, σύμμαχος της οποίας είναι η ηγεσία ΚΕΑΔ-ΟΜΟΝΟΙΑ. ΤΕΛΟΣ

Η ΑΘΗΝΑ ΠΑΙΖΕΙ ΣΤΟΥΣ ΡΥΘΜΟΥΣ ΤΗΣ ΤΑΧΤΙΚΗΣ ΡΑΜΑ.

Μπορεί να διαβάσει κανείς εύκολα τα πολλαπλά μηνύματα στην αναδίπλωση Ράμα, που εκδηλώθηκε, μετά την αντίδραση Τσίπρα στο Βουκουρέστι, με την αφαίρεση από την ηλεκτρονική πλατφόρμα του ΦΕΚ αρ.43, ημερ 29.03.2019 που δημοσιεύει την απόφαση της Αλβανικής Κυβέρνησης αρ.172, ημερ. 27.02.2019, η οποία ορίζει «το προσωρινό

πάγωμα των διαδικασιών απόκτησης τίτλων ιδιοκτησίας στους δικαιούχους της γεωργικής γης στις πρώην κρατικές γεωργικές επιχειρήσεις, στις περιοχές τουριστικής προτεραιότητας, σε όφελος των επενδυτικών τουριστικών προγραμμάτων».

Όμως περισσότερη σημασία έχει το γεγονός ότι όλοι οι ελληνικοί, πολιτειακοί και πολιτικοί, παράγοντες παίζουν στην ταχτική του Ράμα.

1. Η ΑΝΑΓΝΩΣΗ ΤΗΣ «ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΗΣ» ΡΑΜΑ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΟΥ Φ. Ε. Κ
Ο Ράμα αναδιπλώθηκε διότι γνωρίζει πολύ καλά πως αυτή την πολιτική στιγμή για τον ίδιο δεν χωράει μια κόντρα με την Αθήνα που ενισχύει τις απορριπτικές θέσεις και άλλων χωρών μελών της Ε. Ένωσης για να αποχτήσει η Αλβανία ημερομηνία ένταξης ως υποψήφια χώρα στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Ασφαλώς για το Ράμα έχει περισσότερη σημασία το γεγονός ότι αν ανοίξει το πράσινο φως της Ε. Ένωσης για την Αλβανία, θα σωθεί από την εσωτερική πολιτική κρίση που απειλεί ανοιχτά την καρέκλα του. (Εδώ οφείλεται η μανιώδης προσπάθειά του τους τελευταίους μήνες για να πραγματοποιήσει μια συνάντηση με τον Τσίπρα.)

Τι έκανε στην ουσία ο Ράμα;! Αφαίρεσε από την ηλεκτρονική πλατφόρμα το συγκεκριμένο ΦΕΚ, έδωσε εντολή να μη υπάρξει καμιά αντίδραση και επέβαλε στα ΜΜΕ που ελέγχει (σχεδόν όλα) να ξεφουσκώσουν το θέμα που προέκυψε.

Ωστόσο, δεν υπάρχει κάποια επίσημη δήλωση για την κατάργηση της επίμαχης κυβερνητικής απόφασης. Συνεπώς, για ταχτικούς λόγους ο Ράμα, μπορεί να απέσυρε το ΦΕΚ από την ηλεκτρονική πλατφόρμα. Όχι όμως από την έντυπη. Διό κάποια στιγμή μπορεί να το επαναφέρει, κάνοντας ίσως κάποιες τροποποιήσεις. Ή και μπορεί να την καταργήσει εντελώς....!

2. ΤΟ ΕΠΙΜΑΧΟ Φ Ε Κ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΟΥΣΙΑ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ.

Η συγκεκριμένη απόφαση της κυβέρνησης αφορά το προσωρινό πάγωμα της διαδικασίας παραχώρησης των τίτλων ιδιοκτησίας στους δικαιούχους ιδιοκτήτες, διό στους εργαζόμενους στις πρώην κρατικές γεωργικές επιχειρήσεις (πρόκειται επίσης για τίτλους που δεν έχουν καμιά σχέση με τους παραδοσιακούς προπολεμικούς τίτλους ιδιοκτησίας) Συνεπώς, δεν αποτελεί κάποιο τρομαχτικό μέτρο κατά των τίτλων ιδιοκτησίας του συνόλου των Ελλήνων στην περιοχή. Ούτε για τους δικαιούχους των τίτλων ιδιοκτησίας στις εκτάσεις των πρώην κρατικών γεωργικών επιχειρήσεων υπάρχει με το γράμμα του νόμου κάποιο σοβαρό πρόβλημα, εφόσον υποτίθεται ότι σε 15 χρόνια που είναι σε ισχύ η διαδικασία αυτή θα έχουν πάρει όλοι οι δικαιούχοι

τους τίτλους ιδιοκτησίας, ενώ από την άλλη η απόφαση τους αναγνωρίζει την ιδιοκτησία ανεξάρτητα από τον τίτλο! Επίσης για τις εκτάσεις αυτές δλδ των πρώην κρατικών γεωργικών επιχειρήσεων και συνεταιρισμών, το νομικό πλαίσιο είναι πιο ξεκάθαρο. Με το νόμο και το σύνταγμα δεν αναγνωρίζονται επί αυτών των εκτάσεων οι τίτλοι ιδιοκτησίας πριν το 1945.

3. ΣΕ ΤΙ ΟΦΕΙΛΟΝΤΑΙ ΟΙ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΙ ΝΙΚΗΣ;!

Άρα κακώς θεωρήθηκε από τους τοπικούς άρχοντες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στη Χιμάρα και όχι μόνο, ότι πρόκειται για σπουδαία νίκη «κατά του Ράμα». Η δήλωση αυτή της τοπικής ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας, μας επιβεβαιώνει στο συμπέρασμά μας ότι η παραπληροφόρηση του Πρωθυπουργού στο Βουκουρέστι έγινε από κύκλους που έχουν σχέση με συγκεκριμένα άτομα στη Χιμάρα και με την προώθησή τους στις επικείμενες δημοτικές εκλογές.

Ταυτόχρονα, η δήλωσή τους για την εξέταση (από τους δικηγόρους τους) της νομικής ισχύς της επίμαχης απόφασης, αποτελεί αποφυγή των πραγματικών ευθυνών για το περιουσιακό θέμα στη Χιμάρα και όχι μόνο. Όπως αποτελεί προπαγάνδα η δήλωση ότι «δεν θα σταματήσουμε τον αγώνα μας μέχρι να δοθεί τίτλος ιδιοκτησίας σε κάθε Χειμαρριώτη για τη γη των πατέρων του. Δε θα σταματήσουμε τον αγώνα μέχρι αυτοί οι τίτλοι να εγγραφούν στο υποθηκοφυλακείο.» (Μέχρι στιγμής κανένας κάτοικος της Χιμάρας και είναι πάρα πολλοί, του οποίου υφαρπάχτηκε η περιουσία από την αλβανική μαφία και κράτος, δεν βρήκε συμπαράσταση από την ΟΜΟΝΟΙΑ)
Συνεπώς, δεν νομίζω ότι η αναδίπλωση Ράμα αφορά το μεγάλο, ή το μείζον θέμα των περιουσιών στη Χιμάρα!!! Και ούτε ανοίγει το δρόμο της λύσης η διαλεύκανση της υπόθεσης σχετικά με το μέλλον της κυβερνητικής απόφασης αρ.172/2019.

4. ΠΟΥ ΕΣΤΙΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΜΕΙΖΟΝ ΘΕΜΑ

Πρώτο. Με την ύπουλη ταχτική του ο Ράμα, ενώ δεν είναι γνωστό τι θα κάνει ουσιαστικά με την συγκεκριμένη απόφαση, τηρεί στο απυρόβλητο την απόφαση 708/2018, η οποία είναι σαφώς πολύ περισσότερο επικίνδυνη για τους Χιμαραίους. Η απόφαση αυτή έχει παραχωρήσει ήδη στο Υπουργείο Τουρισμού της χώρας περίπου 15 χιλιάδες στρέμματα τουριστικά φιλέτα, για να αξιοποιηθούν στον τουριστικό τομέα, ο οποίος τουρισμός ούτε ταυτότητα έχει, ούτε προδιαγραφές. Οι εκτάσεις αυτές όμως περιλαμβάνουν όλες τις κατηγορίες περιουσιών στη Χιμάρα, με παλιούς και νέους τίτλους, με τίτλους που δεν παραχωρούνται, που αλλοιώθηκαν, που ξεπουλήθηκαν.

Δεύτερο. Παραμένει σε ισχύ ο νόμος 55/2015, ο οποίος δεν είναι απλώς αντισυνταγματικός αλλά και χουντικός. Η «δημοκρατική» βουλή της Αλβανίας ψήφισε νόμο που επιτρέπει την κυβέρνηση να δημεύει την ιδιωτική σου περιουσία για να την παραχωρήσει σε κάποιον άλλο ιδιώτη που εμφανίζεται ως τουριστικός στρατηγικός επενδυτής.

Αυτό σημαίνει ότι για να σταματήσει ο νέος κύκλος δημεύσεων των περιουσιών στην ευρύτερη περιοχή της Χιμάρας, αλλά και σε όλη τη χώρα, που άρχισε πριν από τέσσερα χρόνια με τον νόμο αυτό, θα πρέπει να γίνει αυτό που δεν έγινε μέχρι τώρα. Η προσφυγή στο Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας και στα σχετικά ευρωπαϊκά δικαστήρια ανθρωπίνων δικαιωμάτων για την ακύρωσή του.

Δυστυχώς, παρά την επιμονή μας, παρά το γεγονός ότι όλοι συμφωνούν με την πρότασή μας, κανένας αρμόδιος θεσμός δεν αναλαμβάνει συγκεκριμένες ενέργειες.

Τρίτο. Για να πάρει ο Χιμαραίος, όπως και κάθε άλλος Έλληνας στην Αλβανία,

είτε και Αλβανός πολίτης, την κληρονομημένη περιουσία του και τους τίτλους ιδιοκτησίας, θα πρέπει να αναποδογυρισθεί μια ολόκληρη πραγματικότητα, πλαστογραφήσεων, παρατυπιών, βίαιων υφαρπαγών, εικονικών αγοροπωλησιών, δικαστικών κατά παραγγελία αποφάσεων, ωμών παραβιάσεων της νομοθεσίας, κλπ στην οποία πραγματικότητα είναι μπλεγμένοι και οι Έλληνες, είτε απλοί, είτε αρμόδιοι υπεύθυνοι και εκλεγμένοι. (Η πιο πρόσφατη ενοχοποιητική στάση τους εκδηλώθηκε με το σχέδιο ανάπλασης της παλιάς Χιμάρας. Εναντίον του σχεδίου αυτού κινητοποιήσαν γη και ουρανό. Ανάγκασαν την ανάμειξη της Ελλάδας, την συμπαράσταση των ελληνικών ΜΜΕ και διεθνών οργανισμών. Μόλις όμως τα βρήκαν με τη συγκεκριμένη εταιρία για την εφαρμογή του παραλλαγμένου λίγο, αλλά ίδιου σχεδίου ανάπλασης της παλαιάς Χιμάρας, τα ξεπούλησαν όλα !!!! Αλλά ούτε αγκάθι τους μπήκε στο πόδι. Απεναντίας απόχτησαν μεγαλύτερη στήριξη από ελληνικές αρχές!)

Επίσης, πέρα από δηλώσεις και πρόχειρα έγγραφα δεν υπάρχει καμιά συγκεκριμένη ενέργεια, ένα σχέδιο δράσης, μια καταγραφή της κατάστασης Όπως αναφέραμε, πολλοί απλοί Έλληνες στη Χιμάρα, οι οποίοι δέχτηκαν την πρόκληση και έδειξαν ότι όντως είναι αποφασισμένοι να κερδίσουν τις περιουσίες τους τις οποίες έχασαν λόγω των προαναφερόμενων μεθοδεύσεων, δεν βρήκαν ποτέ συμπαράσταση σ' αυτούς που ορκίζονται σήμερα για «αερούς» αγώνες, αλλά ούτε εκείνοι τους θέλησαν από κοντά διότι γνωρίζουν πολύ καλά το ρόλο τους!!! Βρήκαν όμως τη στήριξη σε ανεξάρτητους Αλβανούς δημοσιογράφους!

ΣΤΗΝ ΤΑΧΤΙΚΗ ΡΑΜΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ

Στην ταχτική του Ράμα όμως παίζει ανενόχλητος και ο ελληνικός πολιτικός παράγοντας. Δλδ, όλα τα πολιτικά κόμματα στην Ελλάδα, χωρίς καν να κάνουν την παραμικρή ανάλυση, να προσέξουν που έγκειται το πραγματικό θέμα και ποιες είναι οι πιθανές και προτεινόμενες λύσεις, έσπευσαν να προκύψουν ως προστάτες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και να κατηγορήσουν την κυβέρνηση ότι μειονεκτεί στο θέμα αυτό (και ας ήταν ο πρωθυπουργός που ανακίνησε προσωπικά το θέμα και μάλιστα αρκετά άκομψα). Κατανοητή η τωρινή υπέρμετρη ευαισθησία τους για το εθνικό μας αυτό θέμα. Βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο και από τη μια θέλουμε ψήφους και από την άλλη την μείωση, στο ίδιο προεκλογικό κλίμα, της κυβέρνησης.

Και στην Ελλάδα δυστυχώς, θεωρούν σημαντική νίκη την αναδίπλωση Ράμα, δλδ που αφαίρεσε το ΦΕΚ από την ηλεκτρονική πλατφόρμα, προσπαθώντας ο καθένας να πάρει τα εύσημα, του άδωρου δώρου.

Και όταν τους μιλήσεις για λύσεις, επικαλούνται δηλώσεις τους στα Ευρωπαϊκά φόρα και την παρεμπόδιση της πορείας της Αλβανίας προς την Ευρωπαϊκή ένταξη.

Στην Αθήνα λοιπόν ο δρόμος προς τον Ελληνισμό της Αλβανίας πάει ανάποδα. Δεν προστατεύονται τα δικαιώματα των μελών της εθνικής ελληνικής μειονότητας, επιπλέον και ως Ευρωπαίοι πολίτες, παρά μόνο βλέπουν την παρεμπόδιση της Αλβανίας στην ευρωπαϊκή της πορεία ως μέσο πίεσης για τον σεβασμό των δικαιωμάτων τους. Λησμονούν στους λογαριασμούς τους ότι τα Τίρανα δεν έχουν ιδιαίτερη διάθεση να βάλουν στο λαιμό τους τον ζυγό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οπότε, ο δρόμος προς ένταξη είναι πολλή μακρὺς και μέχρι τότε η συνέχιση της παραβίασης των

δικαιωμάτων του Ελληνισμού της Αλβανίας υπό εξαφάνιση, θα έχει φέρει τους προβλεπόμενους για τα Τίρανα καρπούς. ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας
31 Μαρτίου 2019

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ, ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΟΝΟΥΝ, ΑΛΛΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΗΦΑΝΟΥΣ

Σαν σήμερα, περασμένα μεσάνυχτα της 31-ης Μαρτίου 1991, μας ανακοινώθηκε η νίκη στις βουλευτικές εκλογές της ίδιας μέρας με το ψηφοδέλτιο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Την επόμενη πληροφορηθήκαμε την νίκη του Γ. Γιάννη και του Γιάννη Γκιζέλη. Μια βδομάδα αργότερα θα προστεθούν και οι Α, Ζαρμπαλάς και Θ. Μήτσιος. Έτσι για πρώτη και τελευταία φορά στην ιστορία της η εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία, έκλεξε 5 βουλευτές με το δικό της πολιτικό σχήμα, την ΟΜΟΝΟΙΑ, η οποία είχε μόλις 40 ημέρες που είχε λάβει την επίσημη αναγνώριση από το αλβανικό κράτος. Τότε ήταν που για πρώτη φορά επίσης στην ιστορία των εκλογών στην Αλβανία τα ψηφοδέλτια προέκυψαν σε δύο γλώσσες, στη μητρική μας και στην επίσημη. Απέναντι δεν είχαμε μόνο το αλβανικό κράτος, το επίσημο και το βαθύ, αλλά και την Ελλάδα, η παρέμβαση της οποίας τους επόμενους μήνες (Ιούνιο 1991) θα προστεθεί στις μεθοδεύσεις του αλβανικού κράτους, για να σταθεί έτσι μοιραία όχι απλά η ζώσα λειτουργία της οργάνωσης, αλλά να επιτευχθεί και η εξουδετέρωσή της. (Το Φθινόπωρο του 1992, με εντολή της Αθήνας διαγράφηκα από μέλος του Γ. Συμβουλίου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, οργάνωση η οποία είχε στα θεμέλιά της, τις δικές μου ιδέες, το πρόγραμμα που συντάξα, και στην καθημερινή δράση της τα δικά μου έγγραφα, δηλώσεις, ανακοινώσεις, οργάνωση πολιτικών δράσεων κλπ)

Παρουσιάζω διάφορα υλικά εκείνης της περιόδου, γραμμένα με το χέρι μου, για να δείτε πώς σκεφτόμασταν και λειτουργούσαμε τότε εμείς οι τριαντάρδες της εποχής, που μόλις είχαμε βγει από το σκοταδιστικό καθεστώς του Χότζα. Δεν είχαμε καμιά στήριξη, ούτε χαρτί ούτε μελάνη. Η ΟΜΟΝΟΙΑ λειτουργούσε με το μισθό των οικογενειών μας.

Παναγιώτης Μπάρκας

4 Απριλίου 2019 ·

ΟΙ «ΑΓΩΝΕΣ» ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ Ή Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΧΙΜΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ.

Ξανά για τη Χιμάρα....! Το επιβάλλει η επιμονή της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας να κρύβει την αλήθεια και την ουσία των περιουσιακών δικαιωμάτων των Χιμαραίων επικαλούμενη εθνικές κορώνες, διαδίδοντας κάλπικες ελπίδες, παραπλανώντας την Ελλάδα και εξυπηρετώντας τους ταχτικούς ελιγμούς των Τιράνων. Οξύνει περισσότερο την κόντρα μεταξύ των δύο χωρών, ενώ οι περιουσίες των

Ελλήνων χάνονται και ο εθνικός ιστός και ελληνικός πολιτισμός αλλοιώνονται. Φέρνει επιπλέον κατά πάνω στους Έλληνες περισσότερο σκληρυμένο τον αλβανικό εθνικισμό. Φιλοδοχεί να εξυπηρετήσει την αυτοπροβολή κάποιων ατόμων. Προσπαθεί να καλύψει πολλές βρωμιές δικών μας, οι οποίοι συνεργαζόμενοι με τους υφαρπαχτείς των περιουσιών στη Χιμάρα, που δεν είναι μόνο το κράτος, έφεραν από κοινού την κατάσταση στο σημερινό αδιέξοδο.

Ωστόσο, αποδεικνύεται ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας πληροφορείται εκ' των προτέρων για κάθε κίνηση της Αθήνας, ακόμα και του Πρωθυπουργού της Ελλάδας και σπεύδει να προλάβει τις εξελίξεις και να επωφεληθεί από αυτές. Όπως όμως προκύπτει, ακόμα και στις δύο τελευταίες περιπτώσεις με τις παρεμβάσεις του Πρωθυπουργού Τσίπρα, η Αθήνα παρεμβαίνει μόνο επιφανειακά και όσο επιτρέπει να επωφεληθούντα Τίρανα .

Από πολιτικής πλευράς επισύρει την προσοχή το γεγονός ότι την ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας δε στηρίζουν οι κεντρικοί θεσμοί της οργάνωσης και του ΚΕΑΔ. Επίσης ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας έχει αυτοκηρυχτεί υποψήφιος δήμαρχος για τη Χιμάρα. Η πρόσφατη συγκέντρωση εδώ, όπου εκλήθησαν Χιμαριώτες για να τους ανακοινωθεί ως εθνική επιτυχία κάτι που ή είναι ασήμαντο, είχε καθαρά προεκλογικό χαρακτήρα. Μιλάει και το γεγονός ότι ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας είχε στο πλευρό τον πρόεδρο του Δ. Κόμματος για τη Χιμάρα (και όχι τον Κάγιο, ή τον Ντούλε)! Επίσης, παρά το καυτό θέμα των περιουσιών η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας, δεν λέει την αλήθεια, (δεν μπορεί !!). Είτε μιλάει με μισόλογα, είτε ψεύδεται. Γι' αυτό και οι ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση κάτοικοι της Χιμάρας ήταν άκρως ελάχιστοι, αδιάφοροι και δύσπιστοι! (φώτο)

ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ.

1. Ο πρόεδρος ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας θεωρεί πανεθνική επιτυχία το ότι η κυβερνητική απόφαση 172 «φαίνεται ότι αποσύρθηκε». Άρα, το πιο απλό είναι ότι παραπληροφορεί εφόσον αναφέρεται σε κάτι που μπορεί να συμβεί (ή να μη συμβεί) στο μέλλον και κυρίως στα αλβανικά δεδομένα!
2. Η συγκεκριμένη κυβερνητική απόφαση, είτε αποσυρθεί είτε όχι, δεν αποτελεί κάποια ιδιαίτερη σημασία για το περιουσιακό στη Χιμάρα(!), εφόσον απλώς αφορά «το προσωρινό πάγωμα των διαδικασιών απόκτησης τίτλων ιδιοκτησίας στους δικαιούχους της γεωργικής γης στις πρώην κρατικές γεωργικές επιχειρήσεις, στις περιοχές τουριστικής προτεραιότητας, σε όφελος των επενδυτικών τουριστικών προγραμμάτων». Πρόκειται για εκτάσεις που καταγράφονται στις αποφάσεις της κυβέρνησης 707 και 708 του 2018, οι

οποίες εξυπηρετούν την καλύτερη εφαρμογή του αντισυνταγματικού νόμου 55/2015. Όπως είναι γνωστό η βάση του νόμου αυτού, επιτρέπει στην κυβέρνηση να αφαιρέσει την νόμιμη περιουσία ενός ιδιώτη για να την παραχωρήσει σε όφελος ενός άλλου ιδιώτη, ο οποίος εμφανίζεται ως στρατηγικός επενδυτής στο τουρισμό! Άρα με την απόφαση αυτή, αρ.708 για τη Χιμάρα-Αγίους Σαράντα (και 707 για τις υπόλοιπες παραθαλάσσιες περιοχές της χώρας), ο Ράμα έχει κάνει το αποφασιστικό βήμα. Τη δικαιοδοσία χρήσης των προαναφερόμενων εκτάσεων την έχει μεταβιβάσει ήδη στο Υπουργείο Τουρισμού. Το επόμενο βήμα είναι η απαλλοτρίωση (από το κράτος ή τον ιδιώτη στρατηγικό επενδυτή!) εκείνων των εκτάσεων που δεν είναι κρατικές και οι δικαιούχοι τους διαθέτουν τίτλους ιδιοκτησίας (!) Οι υπόλοιποι...!!!

Συνεπώς, αν δεν καταργηθούν ο νόμος 55/2015 και οι σχετικές μ' αυτόν αποφάσεις, η νέα φάση δήμευσης των περιουσιών στη Χιμάρα που αρχίζει με το νόμο αυτό και η τελική συνολική αλλοίωση του ελληνικού στοιχείου εκεί αποτελεί πραγματικότητα

ΤΙ ΤΙΤΛΟΥΣ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ;!

3. Ο πρόεδρος ΟΜΟΝΟΙΑΣ Χιμάρας αναφέρει πως ελπίζει ότι «όσοι έχουν τίτλους σε αυτή την περιοχή, (του 708) θα έχουν την ευκαιρία, να τους γράψουν ενώ όσοι δεν είχαν πάρει τίτλο, αλλά είχαν ξεκινήσει τη διαδικασία, θα μπορέσουν να την ολοκληρώσουν». Η δήλωση αυτή κρύβει σοβαρές παγίδες.

α. Δεν μας εξηγεί περί τίνος τίτλους πρόκειται. Διότι υπάρχουν δύο κατηγορίες τίτλων ιδιοκτησίας και στη Χιμάρα. Εκείνοι που ανήκουν στην περίοδο πριν από το 1945, ή οι παραδοσιακοί και οι τίτλοι που αναγνωρίζει ο νόμος 7501 του 1991 και οι τροποποιήσεις που ακολούθησαν. Οι δεύτεροι αφορούν τους τίτλους ιδιοκτησίας επί της αγροτικής γης των πρώην γεωργικών συνεταιρισμών και πρώην κρατικών γεωργικών επιχειρήσεων. Για τις εκτάσεις αυτές δεν ισχύουν οι τίτλοι ιδιοκτησίας πριν από το 1945.

β. Στη Χιμάρα δεν γίνεται η ουσιαστική αυτή διάκριση. Γιατί οι Χιμαραίοι και όχι το κράτος, επιμένουν στην αναγνώριση μόνο των τίτλων πριν από το 1945! Γεγονός που δε θα δικαιωθούν ποτέ. Ο νόμος 7501, ή νόμος των βουλευτών της ΟΜΟΝΟΙΑΣ του 1991, έδωσε την αγροτική γη στους Έλληνες των άλλων ελληνικών μειονοτικών περιοχών, η οποία γη, πριν το 1945 άνηκε στους μουσουλμάνους μπέηδες και αγάδες. Από την άλλη, ο νόμος αυτός αποτελεί σήμερα το βασικό ανάχωμα στα νεοοθωμανικά σχέδια της Τουρκίας στην Αλβανία, εφόσον μέχρι το 1945 όλη η αγροτική γη, εκτός από κάποιες περιπτώσεις όπως στη Χιμάρα, άνηκε στους Αλβανούς απόγονους της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας.

Εντωμεταξύ, οι πολιτικές ηγεσίες, κυρίως της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στην Χιμάρα δεν επέτρεψαν τους κατοίκους της Χιμάρας να πάρουν τους τίτλους ιδιοκτησίας βάση του νόμου 7501, συνεπώς και κανένα άλλο τίτλο ιδιοκτησίας, τροφοδοτώντας σ' αυτούς την ελπίδα ότι θα δικαιωθούν στις αξιώσεις τους. Έτσι εξηγείται που στη Χιμάρα και μετά από 25 χρόνια διαδικασιών νομιμοποίησης των περιουσιών οι Έλληνες δεν έχουν πάρει ακόμα από τα υποθηκοφυλάκεια τους τίτλους τους ιδιοκτησίας. Δεν μπορεί να παραλείψει κανείς τα κρατικά εμπόδια και τα σκοτεινά συμφέροντα των δικηγόρων, δικαστών, υπαλλήλων, πολιτικών. Ταυτόχρονα, οι ίδιοι πολιτικοί μας άνοιξαν διάπλατα το πράσινο φως στην υφαρπαγή των περιουσιών στη Χιμάρα.

Πρόκειται καθαρά για εγκληματική διαδικασία στην υπηρεσία του μαύρου χρήματος η οποία έχαιρε πλήρως τη στήριξη του κράτους.

Η ΟΜΟΝΟΙΑ ΚΙΝΕΙΤΑΙ ΣΤΟ ΚΕΝΟ

3. «Εφόσον τα πράγματα εξελιχθούν όπως περιμένουμε, αναφέρει ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ –Χιμάρας, οι προσφυγές που είχαμε ετοιμάσει δεν θα χρειαστεί να κατατεθούν. Σε διαφορετική περίπτωση θα προχωρήσουμε νομικά άμεσα. Όμως, τα χαρτιά που συγκεντρώσαμε για το Δικαστήριο θα τα χρησιμοποιήσουμε τώρα για την εγγραφή της γης μας.»

Η συγκεκριμένη δήλωση αποκαλύπτει το χάος στο μεγαλείο του στο θέμα των περιουσιών στη Χιμάρα. α. Είχε ανακοινωθεί ότι ετοιμάζονται προσφυγές για το περιουσιακό. Δεν αναφέρθηκε ποτέ ο δέκτης των προσφυγών ή το αντικείμενο διεκδίκησης. Δλδ. Πρόκειται για την άρση των νομικών διατάξεων που εμποδίζουν την αναγνώριση των περιουσιών βάση των τίτλων του 1945, για την άρση των νόμων που δίνουν την αγροτική γη στους εργαζόμενους των πρώην γεωργικών συνεταιρισμών και πρώην αγροτικών επιχειρήσεων;! Θα διεκδικήσουν από τα δικαστήρια την παραχώρηση τίτλων ιδιοκτησίας επί της γης;! Θα προσφύγουν κατά των ιθυνόντων των υποθηκοφυλακείων;! Θα προσφύγουν κατά του συνόλου της νομοθεσίας που έχει παγιωθεί στο περιουσιακό στη Χιμάρα;!

β. Το γεγονός ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ αποσύρεται από την προσπάθεια αυτή, σημαίνει ότι στην ουσία δεν έχει κάνει τίποτε, οπότε με την υποχώρηση δικαιολογεί την απραξία.

ΟΙ «ΑΓΩΝΕΣ» ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ Ή Η ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΠΟΥ ΣΚΟΤΩΝΕΙ ΤΗΝ ΧΙΜΑΡΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟ.

4. «Οι αγώνες» για την αποκατάσταση του περιουσιακού δικαιώματος στη Χιμάρα, όπως και σε όλη την Ε.Ε. Μειονότητα, μέχρι τώρα έχουν ως μήκος κύματος τις πολιτικές δηλώσεις, στρέφονται προς τη δημιουργία μιας επιφάνειας εθνικού μανδύα, που χρησιμοποιείται για μικροπολιτικά συμφέροντα και μεγάλα οικονομικά οφέλη. Καμιά σχέση δεν έχουν οι αγώνες αυτοί με την ουσιαστική λύση του μεγάλου αυτού εθνικού προβλήματος για το οποίο οι επόμενες γενιές θα μας σημαδέψουν με κόκκινο μελάνι. Υπάρχει ένα στοιχείο πολύ τρομαχτικό. Από την Ε.Ε.Μ. καμιά υπόθεση σε σχέση με το περιουσιακό δεν έχει φθάσει στο ανώτατο δικαστήριο, τόσο το χειρότερο στο αντίστοιχα ευρωπαϊκά δικαστήρια.

β. Η στάση αυτή βοηθάει στην ουσία τους σκοπούς αλλοίωσης και εξαφάνισης του Ελληνισμού. Ενώ εμείς εξαντλούμαστε σε πολιτικές και εθνικές δηλώσεις, οι άλλοι πετυχαίνουν τους σκοπούς τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

γ. Πολλές φορές η κατάσταση αυτή χρησιμοποιείται για την όξυνση της αντιπαράθεσης μεταξύ των δύο χωρών τις συνέπειες της οποίας πληρώνει η εθνική ελληνική μειονότητα.

δ. τροφοδοτεί ταυτόχρονα τον αλβανικό εθνικισμό και ανθελληνισμό.

5. Η επικέντρωση της όλης πολιτικής προσοχής στο θέμα της Χιμάρας, λόγω των ιστορικών της ευαισθησιών, αλλά και λόγω της τοποθεσίας και τουριστικών ενδιαφερόντων, όπως και της αποδοτικής αντιπαράθεσης, έχει καταφέρει την πλήρη έκλειψή των πολλαπλών προβλημάτων περιουσιακής, εθνικής, πολιτικής, εκπαιδευτικής, δημογραφικής, οικονομικής φύσεως που αντιμετωπίζουν οι άλλες μειονοτικές περιοχές. Κανείς δε θέλει να προσέξει ότι από τις περιοχές αυτές υπαρπάχτηκαν 150 χιλιάδες στρέμματα λιβάδια και δάση!! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας
6 Απριλίου 2019

ΧΙΜΑΡΑ ΚΑΙ ΠΑΛΙ!
ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΑΝ ΚΟΨΟΥΜΕ ΚΑΠΟΙΑ ΚΛΑΔΙΑ ΟΤΑΝ
ΘΕΛΟΥΜΕ ΝΑ ΞΕΡΙΖΩΣΟΥΜΕ ΤΟ ΔΕΝΤΡΟ !

Δεν χρειάστηκαν περισσότερες από 24 ώρες για να επιβεβαιωθούμε για τα όσα γράφαμε προχθές για τις εξελίξεις στη Χιμάρα. Όταν θέλουμε να ξεριζώσουμε ένα δέντρο, δεν αρκεί το κόψιμο κάποιων κλαδιών! Περισσότερο εκείνο θα φουντώσει! Συνεπώς, πώς να πούμε επιτυχία την προχθεσινή κίνηση Ράμα. Να κάνει μια

προσθήκη στην υπάρχουσα Κυβερνητική απόφαση 708/2018.

Το σημείο 1, στην υπάρχουσα απόφαση 708, στο οποίο έγινε από προχθές η προσθήκη 1/1, αναφέρει ότι οι εκτάσεις στην ακτογραμμή Αυλώνα –Αγίους Σράντα, οι οποίες μεταβιβάζονται προς διαχείριση (στο Υπουργείο Τουρισμού) σε όφελος του «σταθερού» τουρισμού, είναι «ακίνητες κρατικές περιουσίες» (!!)

Επίσης, τόσο η βασική απόφαση 708, όσο και η συγκεκριμένη προσθήκη αναφέρονται στο νόμο για τις κρατικές περιουσίες (όχι για τις ιδιωτικές). (!!!)

Για όσους δεν γνωρίζουν η προσθήκη 1/1 αναφέρει συγκεκριμένα ότι «Τα ακίνητα, βάσει του σημείου 1 (της απόφασης 708), που βρίσκονται σε περιοχές όπου δεν έχει ολοκληρωθεί η αρχική καταγραφή, θα εγγραφούν (ασφαλώς στο κτηματολόγιο εφόσον ορίζεται στην προσθήκη ως υπεύθυνος φορέας για τη διαδικασία αυτή,- σημείωση δική μας) υπό την ευθύνη διαχείρισης του Υπουργείου Τουρισμού, αφού θα έχει ολοκληρωθεί η διαδικασία αρχικής καταγραφής των ιδιωτικών περιουσιών στις κτηματολογικές ζώνες που προβλέπει η εν λόγω Απόφαση».

Κατά τη διατύπωση αυτή, η προσθήκη μπορεί να ερμηνευτεί (μπορεί και όχι) ότι υπό την ευθύνη του αρμόδιου Υπουργείου Τουρισμού πιθανόν να επιτραπεί η διερεύνηση για την ύπαρξη ιδιωτικών περιουσιακών τμημάτων στο συνολική κρατική έκταση στην ακτογραμμή Αυλώνα- Αγίους Σαράντα, υπό διαχείριση του Υπ. Τουρισμού. (Νομικά, «αρχική καταγραφή» ή «έγγραφή», σημαίνει ότι ο ενδιαφερόμενος προσκομίζει αποδεικτικά επιβεβαίωσης της περιουσίας του στο τερέν. Σε περίπτωση που επιβεβαιωθεί η ιδιοκτησία στο τερέν, ακολουθεί το επόμενο βήμα που είναι η εγγραφή στο κτηματολόγιο και η απόκτηση τίτλου ιδιοκτησίας.)

Νομίζω ότι ο Ράμα γνωρίζει κάλλιστα ότι η διαδικασία αυτή αποτελεί δύσκολο έργο για την Χιμαραίο. Υπάρχει γι' αυτό η πρόσφατη εμπειρία με τις περιουσίες που πρόσβαλε το σχέδιο ανάπτυξης της παλιάς Χιμαρας, όπως και η μακρά εμπειρία ότι επί 25 τουλάχιστον ολόκληρα χρόνια οι Χιμαραίοι, που τόσο στενά είναι δεμένοι με τη γη και την ιδιωτική περιουσία, δεν τα κατάφεραν να τεκμηριώσουν τις περιουσίες τους. (!)

Από εθνική σκοπιά η εξέλιξη παραμένει δώρο άδωρον. Διότι, όπως η προσθήκη αναφέρει, ανεξαρτήτως σε ποιον ανήκει η περιουσία, όταν εγγραφεί επίσημα, αυτή θα παραμείνει στη δικαιοδοσία του Υπουργείου Τουρισμού της Αλβανίας, (ως κρατική περιουσία) με σκοπό «τη σταθερή ανάπτυξη του τουρισμού»!! Και αυτό υπογραμμίζεται ξεκάθαρα στην απόφαση της κυβέρνησης. Συνεπώς δεν ισχύει ο ισχυρισμός του «προέδρου

της ΟΜΟΝΟΙΑΣ» της Χιμάρας, ότι το Υπουργείο Τουρισμού, μετά το πέρας της διαδικασίας επιβεβαίωσης και εγγραφής των ιδιωτικών περιουσιών, θα αξιοποιηθεί όσες εκτάσεις θα προκύψουν κρατικές. Επιπλέον, ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί από τη στιγμή που είναι σε ισχύ ο νόμος 55/2015, σύμφωνα με τον οποίο η κυβέρνηση μπορεί να αφαιρέσει την ιδιωτική περιουσία κάποιου για να την παραχωρήσει σε κάποιον άλλο ιδιώτη με πολλά λεφτά!!!! Όπως ισχύει και το δικαίωμα του κράτους για απαλλοτριώσεις ιδιωτών για δημόσια οφέλη. Συνεπώς, στην καλύτερη περίπτωση η κατοχύρωση των ιδιωτικών περιουσιών από τους Χιμαραίους, μπορεί να θεωρηθεί ισοδύναμη με την απαλλοτρίωση!!! Δλδ στους Χιμαραίους θα δοθεί (αν και τότε) η ευκαιρία να πάρουν κάποια χρήματα. Αυτό δεν αποφεύγει τις βαρύτερες συνέπειες σε εθνικό επίπεδο. Θα συμβεί λοιπόν, η δημογραφική και εθνική αλλοίωση των Ελλήνων στη Χιμάρα, ξανά θα εξουθενωθούν και εξουδετερωθούν οικονομικά. Διότι σε τελική ανάλυση όλα γι' αυτό γίνονται!!

ΤΙ ΜΕΛΛΕΙ ΓΕΝΕΣΘΑΙ ΛΟΙΠΟΝ. Οι μεγάλες πιθανότητες κλίνουν στη γνωστή εμπειρία:- παζάρι, πλιάτσικο, αλλήλως μαχαιρώματα, αγοροπωλησία συνειδήσεων για κάποια περισσότερα φράγκα... Πείθουν γι' αυτό οι εξελίξεις πριν δύο περίπου χρόνια με το σχέδιο ανάπτυξης της παλιάς Χιμάρας. Έγινε μέγα διεθνές θέμα η προστασία κάποιων ιδιωτικών περιουσιών που θίγονταν από την εφαρμογή του σχεδίου αυτού. Η κίνηση είχε δύο σκέλη. Το ιδιωτικό και το εθνικό συμφέρον (διατήρηση της παραδοσιακής παλιά Χιμάρας και των τουριστικών υποδομών, που θα εμπόδιζαν το μαύρο χρήμα να έκανε εδώ το νόμο). Ύστερα από πολλές διαβουλεύσεις με τον ίδιο το Ράμα, με υπουργούς και βουλευτές του, προτάθηκε η ίδια διαδικασία, (της παρούσας διαθήκης) αλλά με διαφορετικό τρόπο. Δλδ δόθηκε μια προθεσμία για εγγραφή στο υποθηκοφυλακείο των απειλούμενων από το σχέδιο ανάπτυξης περιουσιών των Χιμαριωτών. Μετά θα ακολουθούσε η διαβούλευση με την κοινότητα για το είδος σχεδίου που θα εφαρμόζονταν.

Τίποτε απ' όλα αυτά. Μετά από ένα χρόνο, οι πρωτοστάτες εκείνου του «αγώνα», (οι ίδιοι είναι και σήμερα) χτυπούσαν το τραπέζι, φώναζαν και τσίριζαν, ασκούσαν βία και πλαστογραφούσαν υπογραφές σε κείμενο που επέτρεπε εξ ονόματος της κοινότητας των Χιμαριωτών (θέε μου!!!) την εφαρμογή του ίδιου σχεδίου ανάπτυξης στη Παλιά Χιμάρα, με κάποιες μόνο μικρές τροποποιήσεις. (Υπάρχουν φήμες ότι παίχτηκαν σε όφελος των οργανωτών της αντίστασης που έγιναν αρνιά, πάρα πολλά χρήματα!!! Εκ του αποτελέσματος και γνωρίζοντας τις καταστάσεις και τους ηγέτες, συμμερίζομαι τις φήμες).

ΠΟΙΕΣ ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ

Αυτό σημαίνει ότι αν δεν επιπληχτεί ως αντισυνταγματικός ο νόμος 55/2015, αν οι Έλληνες στη Χιμάρα δεν επικαλεστούν το αλβανικό σύνταγμα, το νόμο για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων και τη διεθνή νομοθεσία για την προστασία των εθνικών δικαιωμάτων, ως άτομα και ως σύνολα ή ως κοινότητες από τις εσκεμμένες κρατικές ή ιδιωτικές ενέργειες σε βάρος τους, αν δεν ξεκινήσουν σωρεία δικαστικών υποθέσεων σε όλες τις δικαστικές βαθμίδες της χώρας και της Ε. Ένωσης, όπως και των Ηνωμένων Εθνών, θέμα Χιμάρας θα υφίσταται μόνο στην ιστορία. (θα υπάρχουν και οι σύγχρονοί μας γραμμένοι εκεί, αλλά με κόκκινη μελάνη, ως προδότες και μειοδότες). Οι πολιτικοί του χώρου πέρα από τις δηλώσεις δεν κάνουν καμιά συγκεκριμένη πράξη. Καταφέρουν όμως να παρασύρουν και την Αθήνα και άλλους παράγοντες, οι οποίοι, κακώς, μπροστά στο πατριωτικό και εθνικό

κλισέ, ή δεν βλέπουν την πραγματικότητα, ή υποχωρούν, ή αναπτύσσουν και οι ίδιοι συμφέροντα, αλλά δυστυχώς, αποφεύγουν την σωστή και σε βάθος αντιμετώπιση του θέματος.!

Παναγιώτης Μπάρκας

14 Απριλίου ·2019

ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΣΩΣΤΗ ΕΘΝΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ

Γιατί απαιτείται προσοχή, αλλά και νηφαλιότητα, σθένος και αντίσταση!

Η αποκορύφωση του θέματος των δικαιωμάτων του Ελληνισμού της Αλβανίας (περιουσιακό Χιμάρας!!) στην ατζέντα της συζήτησης του Έλληνα Πρωθυπουργού Αλέξη Τσίπρα με τον Έντι Ράμα, αποτελεί βέβαια μια σημαντική εξέλιξη, αλλά και ιδιαίτερη, διότι είναι η πρώτη φορά που ένας Έλληνας πρωθυπουργός υψώνει τόσο έντονα τη φωνή αναφορικά με την ανάγκη σεβασμού των δικαιωμάτων της Ε.Ε.Μειονότητας.

Ακριβώς όμως εδώ εντοπίζονται και κάποια ουσιαστικά ζητήματα, τόσο σε σχέση με την καταγραφή και ιεράρχηση των σοβαρών προβλημάτων που αντιμετωπίζει ο εδώ Ελληνισμός, όσο και την εξακρίβωση των στόχων που θέλουμε να φτάσουμε, καθώς και με τον τρόπο διεκδίκησης και λύσης αυτών. Πρώτο συμπέρασμα.

Η αναγκαιότητα αυτή προκύπτει σε πρώτη γραμμή από το γεγονός ότι, ο Ελληνισμός της Αλβανίας αντιμετωπίζει πλέον σοβαρά προβλήματα φυσικής, ανθρώπινης ύπαρξης. Συνεπώς, η κορύφωση του φαινομένου ματαιώνει τη διεκδίκηση δικαιωμάτων. Μάλιστα, το φαινόμενο φυσικής ύπαρξης του Ελληνισμού στις εστίες του στη Βόρειο Ήπειρο, εισήλθε τελευταία σε φάση έντονης επιτάχυνσης. Συνεχίζεται η φυγή προς Ελλάδα και άλλες ευρωπαϊκές χώρες και των τελευταίων νέων. Οφείλεται στη δύσκολη κατάσταση στην Αλβανία, η οποία, για τους Έλληνες πολλαπλασιάζεται λόγω του ανοδικού ανθελληνικού κλίματος. Οφείλεται και στην έλλειψη μέτρων στήριξης των Βορειοηπειρωτών από Ελλάδα. Από την άλλη, η τρίτη γενιά Βορειοηπειρωτών που είχε αναλάβει τη φύλαξη των βορειοηπειρωτικών Θερμοπύλων, αραιώνεται απειλητικά (Ασφαλώς, εδώ φταίει ο Θεός!!) Συνεπώς, αντικειμενικά, η παραβίαση των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων των Βορειοηπειρωτών στον τόπο τους, εισήλθε στην πράξη σε δεύτερη μοίρα. Προηγείται, μάλιστα με το κατ'επίγον, η στήριξη των Ελλήνων για να μείνουν στον τόπο τους, όπως και η χορήγηση σοβαρότερων και αποδοτικότερων οικονομικών και θεσμικών μέτρων για την επιστροφή τους στις εστίες τους. (Όσο και δύσκολο να ακούγεται αυτό.

Δεύτερο συμπέρασμα.

Δεν υπάρχει συλλογική, λεπτομερή και κατά βάθος γνώση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι Έλληνες. Συνεπώς δεν μπορεί να υπάρξει, ούτε σωστή ιεράρχηση αυτών, ούτε σωστή διεκδίκηση, ούτε η απαιτούμενη λύση. Η μέχρι τώρα αντιμετώπιση καταπίανεται στην εύκολη προπαγανδιστική τοποθέτηση, που παραπέμπει στην επιφάνεια, ζητώντας καταφύγιο σε εθνικιστικά κλισέ, επικαλούμενοι μάλιστα πραχτικές του ΧΙΧ αιώνα. Δλδ στην αντιπαράθεση του «εμείς», (τα θύματα!!) με «εκείνους, τους άλλους, τους κακούς, τους θύτες μας» για να επιβεβαιώσουμε λαϊκίστικα και μόνο το δικό μας «εγώ».

Τρίτο συμπέρασμα.

Η συγκεκριμένη αντιμετώπιση της κατάστασης έχει οδηγήσει και σε μια άλλη

δυσμενή για μας, θα την χαρακτηρίζα προσωπικά, εξέλιξη, ενώ παρουσιάζεται ως νικητήρια!! Ο όρος της Ελλάδας προς τα Τίρανα, ότι η ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας, περνάει μέσα από το σεβασμό των δικαιωμάτων της Ε. Ε. Μειονότητας, μεταφέρεται από ηγετικούς πολιτικούς κύκλους αυτής, ως κατόρθωμα ισχύος. Που σε τελική ανάλυση ερμηνεύεται ότι η Ε.Ε. Μειονότητα αποτελεί το εμπόδιο της Αλβανίας προς την Ευρώπη. Τόσο το χειρότερο, όταν στην Αλβανία για το θέμα αυτό, διαφαίνεται ξεκάθαρα η διχοτόμηση. Από την μία ο Αλβανικός λαός να θέλει την ένταξη στην Ευρώπη και η πολιτική ηγεσία του, όχι.(!) Συνεπώς, αργά ή γρήγορα η Ε.Ε.Μ θα αντιμετωπιστεί από τους Αλβανούς εχθρικά διότι της στερεί το «ευρωπαϊκό όνειρο». Σημειώνουμε ότι επί 27 χρόνια η Ε.Ε. Μ ακολούθησε διαφορετική πολιτική. Δεν λέγαμε «όχι» στην ένταξη της Αλβανίας στους Δυτικούς θεσμούς, αλλά ζητούσαμε από εκείνους και μέσα από εκείνους το σεβασμό των δικαιωμάτων μας. Άλλο αν οι πολιτικοί μας είχαν κάνει παζάρι την συγκεκριμένη οδό. Και αυτή αλλαγή πλεύσης σημαίνει κλιμάκωση της κρίσης εντός των πολιτικών φορέων της Ε.Ε.Μ.

Από την άλλη, είναι περίεργο το γεγονός ότι η Αθήνα, όπως και η πολιτική μας ηγεσία δεν διεκδικεί την αντιμετώπισή μας από τους διεθνείς οργανισμούς ως Ευρωπαίους πολίτες, εφόσον όλοι είμαστε Έλληνες πολίτες !!! Γιατί συνεχίζουμε να αντιμετωπιζόμαστε ως Αλβανοί πολίτες και η διεκδίκηση δικαιωμάτων να παραμένει περιστασιακή;!!

Τέταρτο συμπέρασμα.

Η διεκδίκηση δικαιωμάτων για τον Ελληνισμό της Β.Η είναι μεν σε επίπεδο κορυφής, αλλά δεν αφορά όλο το φάσμα των προβλημάτων του και ούτε το σύνολο του Ελληνισμού και των περιοχών του. (!!) Το μείζον ενδιαφέρον επικεντρώνεται στο περιουσιακό στη Χιμάρα και παρακάμπτεται και αποσιωπείται το περιουσιακό στις υπόλοιπες ελληνικές μειονοτικές περιοχές όπου υπαρπάχτηκαν, με τις γνωστές μεθοδεύσεις, περισσότερα από 150 χιλιάδες στρέμματα γης!! Γιατί;;;!

Καταδικαστική θα πρέπει να κριθεί επίσης η ταύτιση της Χιμάρας με όλον τον Ελληνισμό της Αλβανίας, υπό την επικίνδυνη εθνικά αρχή ότι «Όταν λέμε Ελληνική Μειονότητα εννοούμε Χιμάρα». Θα πρέπει να τονιστεί εδώ ότι η θέση αυτή έχει τις ρίζες της 20 χρόνια πριν όταν οι ίδιοι παράγοντες ζήτησαν την κατάργηση των έστω και αυθαιρέτως μειονοτικών ζωνών, με σκοπό την αναγνώριση ως μειονοτική ζώνη την περιοχή της Χιμάρας που είχε εξαιρεθεί από τις υπόλοιπες ελληνικές μειονοτικές ζώνες κυρίως από το κομμουνιστικό καθεστώς. Γνωστές οι εθνικές συνέπειες από την εγκατάλειψη των άλλων μειονοτικών ζωνών στο όνομα ανάδειξης της Χιμάρας. (Όταν τότε επιμείναμε στην ανάγκη διεύρυνσης των μειονοτικών ζωνών και όχι στην κατάργηση μερικών για την απόκτηση μερικών άλλων, μας απείλησαν με κόψιμο ποδιών) Ταυτόχρονα, υπάρχουν χειρισμοί και προσπάθειες αντιμετώπισης που αποφεύγουν την διαχρονική ουσία των περιουσιακών ζητημάτων και στην ίδια την Χιμάρα. Επίσης, συχνά οι χειρισμοί αυτοί καταπιάνονται από επιφανειακά ζητήματα και όχι από την ουσία, ή από τα βασικά αίτια που προκαλούν τα περιουσιακά προβλήματα στη Χιμάρα, ή δεν λαμβάνουν υπόψη οι δεκάδες παθόντες Έλληνες της Χιμάρας οι οποίοι τρέχουν στα δικαστήρια επί 20 χρόνια.

Πέμπτο συμπέρασμα.

Αν ληφθεί υπόψη το υψηλό επίπεδο αντίδρασης της Αθήνας για το περιουσιακό στη Χιμάρα και τους προαναφερόμενους χειρισμούς μας για την

επίλυση του θέματος, τότε εύκολα μπορεί να συμπεράνει κανείς ότι επωφελούνται περισσότερο «εκείνοι», οι άλλοι, διότι οι ελληνικές αντιδράσεις αφορούν δευτερεύοντα ζητήματα. Οπότε η αναδίπλωση των Τιράνων είναι εύκολη και ανεχτική, εφόσον στην πράξη διατηρούν άθιχτη την πραγματικότητα η οποία, είτε σήμερα, είτε αύριο θα αφήσει χωρίς περιουσίες του Χιμαριώτες και χωρίς συμμετοχή στον τουρισμό.

Έκτο συμπέρασμα

Εκείνο όμως που εντυπωσιάζει περισσότερο είναι το γεγονός ότι μέσω της «μάχης για τη Χιμάρα» επιδιώκεται η πολιτική προώθηση ατόμων και ομάδας, οι οποίοι ποτέ δεν μπόρεσαν να χαράξουν μια πολιτική γραμμή που να εκφράζει τη βούληση, την αγωνία και τις προσδοκίες των Ελλήνων σε ότι αφορά τα δικαιώματά τους. Έχουν όμως τη στήριξη, τότε αθηναϊκών κύκλων, τότε κυβερνήσεων, τότε κομμάτων. Όχι του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Στράφηκαν μόνο προς την επιφάνεια- δλδ προς τα εθνικά συνθήματα. Αλλά, όποτε αυτοί ήταν μέρος των αλβανικών κυβερνήσεων, τότε η Ε.Ε.Μ «έχαιρε» όλων των εθνικών δικαιωμάτων της και όποτε αυτοί ήθελαν να ανεβάσουν τις μετοχές τους στις εκάστοτε αλβανικές κυβερνήσεις, τότε επικαλούνταν την παραβίαση των δικαιωμάτων της Ε.Ε.Μ.

(συνεχίζεται)

Παναγιώτης Μπάρκας

19 Απριλίου 2019

ΔΥΟ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΤΟΜΕΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ.

Πρόκειται πρώτα, για την απόφαση που ψήφισε η κυβέρνηση στις 17.04.2019 και αφορά «την προετοιμασία, εκτύπωση, έκδοση και διανομή των σχολικών εγχειριδίων της υποχρεωτικής εκπαίδευσης (δημοτικά, γυμνάσια) για τους μαθητές των δημόσιων προ πανεπιστημιακών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων(δημοτικών, γυμνασίων, λυκείων), όπου φοιτούν μαθητές των εθνικών μειονοτήτων». Ενώ φαίνεται ότι έγινε σε εφαρμογή του νόμου πλαίσιο αρ. 96/2017 «για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Δ. Αλβανίας», στην ουσία δεν ανταποκρίνεται, ούτε στο πνεύμα του Συντάγματος, ούτε του ίδιου του

νόμου αυτού. Έρχεται, μάλιστα να πλήξει ιστορικά κεκτημένα στο θέμα των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική μας γλώσσα, κυρίως την πρόσφατη εμπειρία των τριών τελευταίων χρόνων σε εφαρμογή της νέας εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης στη χώρα. Συνεπώς να πλήξει γενικότερα τα εκπαιδευτικά δικαιώματα στη μητρική γλώσσα και τη διαφύλαξη και ανάπτυξη της διακριτικής εθνικής ταυτότητας της δικής μας κοινότητας.

Η κυβερνητική αυτή απόφαση επαναφέρει παλιές νοοτροπίες και αντιλήψεις (του κομμουνιστικού καθεστώτος) αναφορικά με την εκμάθηση και τη χρήση της μητρικής γλώσσας, δλδ την εποχή που η γλώσσα μας έχανε την ιδιότητα του ενεργού ρόλου στη διαφύλαξη και ανάπτυξη της εθνικής ταυτότητας, για να μετεξελιχτεί σε μέσο διαπαιδαγώγησης της κομμουνιστικής ιδεολογίας. Υπό την οπτική αυτή γωνία η κυβερνητική απόφαση ορίζει την προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα, ως μια απλή διαδικασία μηχανικής μετάφρασης από την επίσημη γλώσσα. Τη διαδικασία αναλαμβάνει ένας ιδιωτικός εκδοτικός οίκος που προετοιμάζει τα εγχειρίδια στην επίσημη αλβανική γλώσσα και τα οποία απευθύνονται στους Αλβανούς μαθητές και στην αλβανική τους εθνική ταυτότητα και πολιτισμό, ενώ ταυτόχρονα, είναι ανίδεοι σε ό τι αφορά τη φύση, τις ιδιαιτερότητες και τα χαρακτηριστικά των μαθητών της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Δλδ και τα εγχειρίδια στην ελληνική θα είναι τα ίδια με τα αλβανικά, χωρίς να λαμβάνουν καν υπόψη την ιδιαίτερη εθνική και πολιτιστική ταυτότητα του Έλληνα μαθητή. Τόσο το περισσότερο αν έχουμε υπόψη τα ανθελληνικά περιεχόμενα που περιέχουν τα εγχειρίδια αυτά.

Μάλιστα, και τα σχολικά εγχειρίδια που αφορούν την ελληνική γλώσσα, την ιστορία και γεωγραφία της Ελλάδας αναλαμβάνουν να συγγράψουν θεσμοί εντός του Υπουργείου Παιδείας της Αλβανίας!

Συγκεκριμένα, η απόφαση καταργεί την εμπειρία και πραχτική που δημιουργήθηκε τα τρία τελευταία χρόνια από το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου και αξιολογήθηκε θετικά από τους διεθνείς οργανισμούς. Κατά την εμπειρία αυτή τα σχολικά εγχειρίδια στην ελληνική μητρική γλώσσα διακρίνονται για τρία επίπεδα.

α. Δημιουργία νέων εγχειριδίων που αφορούν τα μαθήματα για την μητρική γλώσσα, την ιστορία, τη γεωγραφία και για τον πολιτισμό του έθνους μας,
β. Για τα μαθήματα κοινωνικού περιεχομένου μεταφρασμένα στην μητρική γλώσσα από την επίσημη και προσαρμοσμένα στη φύση και το χαρακτήρα των μαθητών της εθνικής ελληνικής μειονότητας, (ταυτόχρονα απαλλαγμένα από κάθε ανθελληνική εθνικιστική τάση και θέση, κάτι που, όπως πιο πάνω αναφέραμε, χαρακτηρίζει κατά πολύ τα σχολικά εγχειρίδια κοινωνικού περιεχομένου στην αλβανική γλώσσα και όταν μιλούν για την παγκόσμια ιστορία και γεωγραφία, ή την κοινωνική αγωγή, τα εικαστικά, τη μουσική κλπ)
γ. Εγχειρίδια για τα μαθήματα των θετικών επιστημών μεταφρασμένα στη μητρική γλώσσα από την επίσημη αλβανική, ή την αγγλική όπου διατηρούνται η ορολογία και οι αντιλήψεις των εγχειριδίων στον εθνικό κορμό.
Η απόφαση της κυβέρνησης αντιτάσσεται στο πνεύμα του νόμου αρ. 96/2017 «για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Δ. Αλβανίας», εφόσον, διότι καταργεί στον εκπαιδευτικό τομέα στη μητρική γλώσσα το δικαίωμα γνώσης, διαφύλαξης, καλλιέργειας, ανάπτυξης και προβολής της εθνικής ταυτότητας και πολιτισμού. Διότι αποκλείει όλες τις δυνατότητες συμμετοχής των αρμόδιων δομών της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική τους γλώσσα.
Η συγκεκριμένη αντιμετώπιση ξεπερνάει μάλιστα και την πραχτική του κομμουνιστικού συστήματος, εφόσον και εκείνο, ανεξάρτητα από την τυπικότητα και σκοπιμότητα, είχε επιτρέψει μια συγκεκριμένη υποδομή για την προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα, αποτελούμενη από εξειδικευμένα άτομα, μέλη της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Τόσο το περισσότερο όταν η συγκεκριμένη απόφαση αποκλείει εξειδικευμένα ιδρύματα στον τομέα αυτό με πετυχημένη εμπειρία, όπως το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυρόκαστρου, ακαδημαϊκή και επιστημονική αποστολή του οποίου είναι η κατάρτιση ελληνοδιδασκάλων για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα στην εθνική ελληνική μειονότητα.
Με τη ρύθμιση αυτή, η συγκεκριμένη απόφαση, παραβιάζει τη θεμελιώδη αρχή για τον σεβασμό των εκπαιδευτικών δικαιωμάτων σε σχέση με την καλλιέργεια της εθνικής και πολιτιστικής ταυτότητας και με το δικαίωμα του εθνικού, γλωσσικού και πολιτιστικού αυτοπροσδιορισμού.
Δεν λαμβάνει υπόψη τη φύση της παιδείας στη μητρική γλώσσα της εθνικής ελληνικής μειονότητας, η οποία συνδέεται βαθύτατα με την διαφύλαξη και την ανάπτυξη της πολιτιστικής και εθνικής ταυτότητας. Η συγκεκριμένη απόφαση δεν λαμβάνει υπόψη αυτή την κρατική και συνταγματική υποχρέωση στην προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα, εφόσον ενοποιεί προς πάσα κατεύθυνση τα εγχειρίδια αυτά με εκείνα στην επίσημη γλώσσα.
Επίσης, η απόφαση διαστρεβλώνει την αντίληψη και τη φύση της παιδείας στη μητρική γλώσσα. Λόγου χάρη η απόφαση δεν αναφέρει ότι στην εθνική ελληνική μειονότητα υπάρχουν με το γράμμα του νόμου και στην πράξη ανεξάρτητα σχολεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο. Η απόφαση αναφέρεται σε δημόσια προπανεπιστημιακά εκπαιδευτικά ιδρύματα (δλδ στην αλβανική γλώσσα) στα οποία φοιτούν, κατά την απόφαση, μαθητές των εθνικών μειονοτήτων. (!)

Από πραχτικής πλευράς η κυβερνητική απόφαση, όχι μόνο πλήττει βαριά τη δυνατότητα εξασφάλισης ποιοτικών σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα, προσαρμοσμένα στη φύση και στην ταυτότητα των μαθητών μελών της εθνικής ελληνικής μειονότητας, αλλά περιπλέκει στο απροχώρητο την διαδικασία κατάρτισης, έκδοσης και διανομής των σχολικών εγχειριδίων, γεγονός που απειλεί την εξασφάλιση των σχολικών εγχειριδίων στη μητρική γλώσσα για το νέο σχολικό έτος.

Οι προσπάθειες του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας σε συνεργασία με άλλους φορείς, για την παρεμπόδιση και ανατροπή του κλίματος αυτού, οι οποίες ξεκίνησαν από τον προηγούμενο Νοέμβριο δεν απέδωσαν.

Στις συγκεκριμένες καταστάσεις η υιοθέτηση της εμπειρίας και πραχτικής που καλλιεργήθηκε τα τρία τελευταία χρόνια από το Τμήμα Ελληνικής, Γλώσσας Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού, αποτελεί μονόδρομο για να έχουν συνεχίσουν τα παιδιά μας να έχουν βιβλία. Γίνεται λόγος κυρίως για τα παιδιά των τέταρτων, πέμπτων και ένατων τάξεων.

Η δεύτερη απόφαση, παρά το γεγονός ότι υποτίθεται πως βρίσκεται σε διαβουλευτική φάση, όλα δείχνουν ότι θα αποτελέσει αθέτηση της δημόσιας δέσμευσης Ράμα στην ημερίδα για τον σεβασμό των εκπαιδευτικών δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας, στους Αγίους Σαράντα, τον Μάρτιο 2017, ότι με την νέα αναδιοργάνωση της διοίκησης στον εκπαιδευτικό τομέα, οι δύο ελληνικοί μειονοτικοί δήμοι, των Φοινικαίων και της Δρόπολης θα έχουν δική τους τοπική διεύθυνση παιδείας. Η αναδιοργάνωση σε εξέλιξη προβλέπει την προσκόλληση των ελληνικών σχολείων του δήμου Φοινικαίων στην τοπική διεύθυνση Δελβινού και της Δρόπολης στην τοπική διεύθυνση των δήμων Αργυροκάστρου και Λιμποχόβου! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

21 Απριλίου 2019

ΔΙΑΠΙΣΤΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΜΑΘΗΤΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΚΑΙ Η ΚΩΦΑΛΛΗ ΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΜΑΣ.

Έφθασε σήμερα στο in box μου μια επιστολή μαθητή τετάρτης γυμνασίου (ενάτης). (Είναι το τρίτο «γράμμα» μετά από εκείνο τον προηγούμενο Νοέμβριο για τη δασκάλα με τη μαντήλα και ένα πιο προηγούμενο με τη διαμαρτυρία μαθητή κατά Αλβανού δασκάλου ιστορίας που απαιτούσε προκλητικά από τους Έλληνες μαθητές εργασία για

τα αλβανικά εδάφη στην Ελλάδα!!! Και ο σημερινός μαθητής, μου ζητάει να μη δοθεί στη δημοσιότητα το «γράμμα» του. Σεβαστό το αίτημά του. Όχι όμως ο προβληματισμός που θέτουν οι μαθητές ο οποίος μας ξεπερνάει κατά πολύ και τουλάχιστον προσωπικά με έβαλαν σε σκέψεις. Υπαγορεύει τη δημοσιότητα του προβληματισμού του και η νευρική κατάσταση στην αγανάκτησή του!!!

Το «γράμμα», όπως το αποκαλεί, είναι γραμμένο αμέσως μετά την χθεσινή μου ανάρτηση για την απόφαση της κυβέρνησης για να αναλάβουν την προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα στα ελληνικά μειονοτικά σχολεία, «οι ανίδεοι για την ταυτότητά μας» ιδιωτικοί εκδοτικοί οίκοι. Ο μαθητής μου επιτίθεται προσωπικά γιατί δεν υπάρχουν αντιδράσεις κατά αυτής της απόφασης και διερωτάται. Πρόκειται για μια νεκρή κοινότητα, η οποία δεν μπορεί φυσιολογικά να αντιδράσει; Ή το θέμα αυτό δεν έχει καμιά σχέση με τη Χιμάρα για να υπάρξουν αντιδράσεις;!!

Και συνεχίζω εγώ τη σκέψη του μαθητή. Πριν από κάποιες μέρες διατυμπανίστηκε από ιστοσελίδες κοντά στην ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ ότι στη Θεσσαλονίκη διεξήχθη μια «μεγάλη» ημερίδα για «Το μέλλον του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού». Δεν αναφέρει όμως κανένα προβληματισμό που αντιμετωπίζει ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός, αυτός ο μικρούλης μαθητής, στον τόπο του (και όχι στη Θεσσαλονίκη!!!) Η ιστοσελίδα αυτή, όπως και οι άλλες κοντά στη συγκεκριμένη ηγεσία, βέβαια δεν κάνουν καμιά νύξη στο μείζον αυτό εθνικό θέμα που προέκυψε. Αν ήταν κάτι που τους αγγίζει προσωπικά, ή να μπορούσαν να το προσωποποιήσουν για δικά τους οφέλη, όπως στην περίπτωση της Χιμάρας, τότε να δεις τι θα συνέβαινε! Όμως τι να περιμένει κανείς από ηγεσίες και ιστοσελίδες, τις οποίες εκείνο που ενδιαφέρει είναι η προσωπολατρία του αρχηγού σε τέτοιο σημείο που οι ιστορικοί δικτάτορες θα τους ζήλευαν !!.

Το δεύτερο πρόβλημα, όπως το θέτει ο νεαρός μαθητής, αποχτάει μεγαλύτερες διαστάσεις. Διότι αν όντως τα εγχειρίδια για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα προκύψουν από μηχανική μετάφραση και από αλβανικούς εκδοτικούς οίκους, τότε όχι μόνο αυτά θα απαλλαχτούν από κάθε περιεχόμενο που αφορά την ελληνική μειονότητα και την Ελλάδα, αλλά θα πληθύνουν ασφυκτικά τα κείμενα με τον αλβανικό ανθελληνισμό και εθνικισμό. Από την άλλη τα κείμενα αυτά στα σχολικά εγχειρίδια στην μητρική γλώσσα θα αυξηθούν. Συνεπώς, θα αποτελέσουν μια ομοιομορφία με τα εγχειρίδια στην αλβανική γλώσσα Δλδ, κατά τον μαθητή δε θα υπάρξει η πραγματική, αντίθετη άποψη. Οπότε, προσθέτουμε εμείς, από τη στιγμή που δεν έγινε

τίποτε όσον αφορά τις ελληνοαλβανικές υποσχέσεις για την εκκαθάριση των σχολικών εγχειριδίων από ακατάλληλους όρους, αντιλήψεις και θέσεις, τότε, είτε στην ελληνική, είτε στην αλβανική οι Έλληνες μαθητές, όπως επί Χότζα, θα διδάσκονται τον αλβανικό εθνικισμό, ή για το πώς θα γίνουν και εθνικά καλοί Αλβανοί πολίτες !!!

Ο μαθητής σημειώνει με τον τρόπο του, ότι το στο σχολείο του έχουν αυξηθεί σε αριθμό οι δάσκαλοι αλβανικής εθνικότητας. Από κοινού με τους μαθητές αλβανικής καταγωγής που διδάσκουν στο σχολείο του, αναγκάζουν τους Έλληνες μαθητές να νιώθουν μειονεκτικοί στο ίδιο τους το σπίτι.

Να σημειώσουμε ότι επί κομμουνιστικού καθεστώτος στα ελληνικά μειονοτικά σχολεία ορίζονταν για όλα τα μαθήματα (στην ελληνική και αλβανική), δάσκαλοι ελληνικής καταγωγής και σε σπάνιες περιπτώσεις Αλβανοί ορθόδοξοι Δλδ. Και εδώ ξεπεράσαμε το δικτατορικό καθεστώς !!!

Και προσθέτουμε ακόμα εμείς, ότι η κατάσταση αυτή είναι γενική σε κάθε σχεδόν ελληνικό μειονοτικό σχολείο. Αρκετοί εξ' αυτών των δασκάλων εκτελούν με συνέπεια το καθήκον τους σε σχέση με τα μαθήματα που διεξάγονται στην αλβανική. Υπάρχουν όμως και άλλοι, όπως στην περίπτωση του άλλου μαθητή, οι οποίοι επιμένουν προκλητικά ώστε οι μαθητές να κάνουν ανεξάρτητες εργασίες με θέμα τους αλβανικούς εθνικιστικούς παραλισμούς σε βάρος της Ελλάδας. Συμβαίνει έτσι, παρά το γεγονός ότι είναι σε ισχύει εγκύκλιος του Υπουργείου Παιδείας η οποία αναφέρει ότι σε περίπτωση ύπαρξης επίμαχων θεμάτων ο δάσκαλος μπορεί να τα αποφύγει. Και το ποσοστό αυτό μπορεί να αγγίξει το 20 τοις εκατό του προγράμματος ενός μαθήματος.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο. Λόγω του ότι σε αρκετές περιπτώσεις οι αλβανικής καταγωγής δάσκαλοι δεν συμπληρώνουν τις ώρες μόνιμου διδασκάλου, τότε συμπληρώνουν την νόρμα με μαθήματα που έπρεπε να γίνουν στην ελληνική, τέτοια όπως η μουσική, η φυσική αγωγή, η τεχνολογία, εικαστικές τέχνες, ή ακόμα και ιστορία του κόσμου.

Και καταλήγει ο μαθητής με την παρατήρηση. Γιατί η Ελλάδα φροντίζει τόσο πολύ για τα ιδιωτικά σχολεία της εκκλησίας και όχι για τα δικά μας;!!!

Άρα, άρα προσθέτουμε εμείς, για ποια παιδεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο μιλούμε ;!! Γιατί δεν διαμαρτύρονται οι αρμόδιοι! Ποιος θα στηρίξει τα δικαιώματα αυτών των μαθητών που έστω και ανώνυμα διαμαρτύρονται;!! Μήπως με τον τρόπο αυτό οι αρμόδιοί μας θέλουν να κλείσουν τα σχολεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο για να ανθίσουν τα ιδιωτικά;!!! (Τη θέση αυτή τη γνωρίζουμε και την είδαμε πριν από δύο περίπου δεκαετίες και ιδού που καταλήξαμε!) Μήπως αυτό το γνωρίζουν οι αλβανικές αρχές γι' αυτό και δεν ενοχλούνται, δε φοβούνται, δεν διστάζουν να προβούν σε λήψη αποφάσεων που τους βολεύει και οδηγούν την παιδεία μας σ' αυτά τα χάγια;!!! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

26 Απριλίου 2019

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΕΞΟΥΣΙΑΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΑΦΗΝΕΙ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ ΣΤΗ Μ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ- ΧΩΡΙΣ ΑΝΑΣΤΑΣΗ!
Η ΜΑΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ.

Στην παρούσα ανάλυση η συναδελφική σύσταση, (ότι σε περίπτωση που δεν ασχοληθεί κανείς με το νέο βορειοηπειρωτικό κατεστημένο, τότε εκείνο πέφτει από μόνο του. Δλδ η αδιαφορία σκοτώνει το κατεστημένο. Και μόλις ασχοληθεί κανείς μαζί του, δλδ του δοθεί σημασία τότε εκείνο συσπειρώνεται και βγάζει ζάντσα), δεν ήταν όπως σε άλλες περιπτώσεις ανατρεπτική. Ο λόγος για τον οποίον αποφάσισα να ασχοληθώ, άμεσα αυτή τη φορά, επιλέγοντας μάλιστα συμβολικά και την Μεγάλη Παρασκευή, αφορά το γεγονός ότι το κατεστημένο επιδιώκει να χαλκεύσει

την πραγματικότητα ώστε να προκύψει στην ιστορία του μέλλοντος ότι στάθηκε ο σωτήρας του τόπου μας. Επιδιώκει ταυτόχρονα να εκμεταλλευτεί την σιωπή των αντιπάλων κατά του καταστρεπτικού έργου του (σιωπή η οποία δεν είναι απλώς αθώα, ή δεν αποβλέπει στην αυτοκαταστροφή του κατεστημένου, αλλά εξυπηρετεί και άλλους σκοπούς) για να τους στιγματίσει και να τους παραδώσει στην ιστορία ως τους εθνικά «προδότες». Κάνει ιδιαίτερα επώδυνες τις καταστάσεις οι διακηρύξεις των πνευματικών υποστηρικτών του (για τα προσωπικά τους οφέλη), ότι δια πυρός και σιδήρου θα επιβάλουν την επικράτηση του κατεστημένου και του μεγάλου Αρχηγού, κατά όλων των αντιπάλων του, ανεξάρτητα αν οι αντίπαλοί του αποτελούν την επαυξημένη απόλυτη πλειοψηφία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.
Η ΤΡΑΓΙΚΩΜΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΙΣ ΤΡΕΧΟΥΣΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΘΣ.

Τα όσα συμβαίνουν, την Μεγάλη κιάλας βδομάδα του 2019, δεν είναι απλώς ευτράπελα. Είναι τραγικά και επιβεβαιώνουν ότι η «μόνιμη» και «νόμιμη» πολιτική ηγεσία του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, ή απλά ο μεγάλος Αρχηγός, νοιάζεται μόνο για την πολιτική της επικράτηση, μπάζοντας μάλιστα σε περιπέτειες τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό και την Ελλάδα.

Έτσι, την Μεγάλη Τρίτη ο μεγάλος και αναντικατάστατος Αρχηγός, υπέγραψε συμφωνία με τον αρχηγό της αξιωματικής αντιπολίτευσης, τον κ. Λ. Μπάσια, μέσω της οποίας δηλώνουν την από κοινού απόφαση ότι όχι μόνο δε θα μετάσχουν ως αντιπολίτευση στις δημοτικές εκλογές τις 30 Ιουνίου, αλλά και θα εμποδίσουν την διεξαγωγή τους αν δεν γκρεμίσουν πρώτα τον Ράμα και την κυβέρνηση του.

Την ίδια όμως μέρα η δεξιά πτέρυγα του μ. Αρχηγού, ο «ηγέτης» των «εξελίξεων» στη Χιμάρα και πρόεδρος της εκεί ΟΜΟΝΟΙΑΣ (ο οποίος τελευταία έχει επισκιάσει κάθε δραστηριότητα της κεντρικής ΟΜΟΝΟΙΑΣ), επισημοποίησε στην Κεντρική Εκλογική Επιτροπή των Τιράνων την υποψηφιότητά του για δήμαρχος της ηρωικής Χιμάρας. !!!! Το γεγονός σημαίνει ότι ΟΜΟΝΟΙΑ και ΚΕΑΔ πιστεύουν ότι οι δημοτικές εκλογές στη χώρα θα διεξαχθούν κανονικά και ότι ΟΜΟΝΟΙΑ και ο πολιτικός βραχίονας

της, το ΚΕΑΔ θα στηρίξουν την εκλογή του υποψήφιού τους στη Χιμάρα παραβιάζοντας τη συμφωνία που ο μ. Αρχηγός υπέγραψε την Τρίτη με τον Πρόεδρό-του Μπάσια.

Η εξέλιξη αυτή επιβεβαιώνει ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ και το ΚΕΑΔ με την υπογραφή της συμφωνίας με το Δ. Κόμμα επιδιώκουν μια ηρωική έξοδο σε σχέση με την σίγουρη ήττα τους στους δήμους Φοινικαίων και Δρόπολης. Ταυτόχρονα θα δικαιολογήσουν την ήττα τους στη Χιμάρα με τη δήθεν νοθεία των εκλογών. Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονήσουμε ότι λίγες βδομάδες νωρίτερα ένα άλλο υψηλόβαθμο στέλεχος του μ. Αρχ. δεν εισάκουσε στην απόφασή του για την μη αντικατάσταση της ομαδικής παράδοσης των βουλευτικών εδρών από μέρος της αντιπολίτευσης και πήγε στη Βουλή ως επιλαχόντας της λίστας του ψηφοδέλιου του Δ. Κόμματος. Όπως είναι γνωστό, από παρόμοιο ψηφοδέλτιο, του Δ. Κόμματος, προέκυψε βουλευτής και ο ίδιος ο μεγάλος Αρχηγός. (!)

Την Μεγάλη Τρίτη ο μ. Αρχ. λέει ότι υπέγραψε συμφωνία με το Δ. Κόμμα ως αρχηγός του ΚΕΑΔ, του κόμματος πολιτικού βραχίονα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, δλδ του «νόμιμου και μόνιμου» εκπροσώπου του Ελληνισμού της Αλβανίας, του κόμματος υπερασπιστή των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων του. Στην ουσία ήταν εκεί ως βουλευτής του Δ. Κόμματος να υπογράψει συμφωνία με τον πρόεδρό του, τον Λ. Μπάσια. (!!)

Την ίδια στιγμή, συνόδευσαν τον μ. Αρχ. στην υπογραφή συμφωνίας με τον πρόεδρό του, Μπάσια, κάποια στελέχη που δεν ήταν τίποτε άλλο παρά το αναμασημένο φαγητό του μ. Αρχ.

Μπορεί να πει κανείς ότι αυτή είναι η κατάντια του μακρόβιου μ. Αρχ., συνέπεια της δικτατορικής του συμπεριφοράς και του ανεπτυγμένου συμπλέγματος κατωτερότητας και ενοχής, που μονίμως θα βρει «στελέχη» σε ρόλο χαρτομάντηλου. Άρα δεν μας νοιάζει.... Σωστά !!

ΒΑΡΥΤΑΤΕΣ ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΣΥΝΕΠΕΙΕΣ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ
ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΙΚΩΝ ΦΙΛΟΔΟΞΙΩΝ ΤΟΥ Μ. ΑΡΧΗΓΟΥ

Όμως, δυστυχώς ο μ. Αρχ. εκπροσωπεί όλον τον Ελληνισμό, τον καθένα από μας και όχι ως «βραχίονας», αλλά ως «αντάξιος» «μόνιμος» και «νόμιμος» εκπρόσωπός μας, ανεξαρτήτως που ποτέ δεν ψηφίστηκε από τους Έλληνες της Αλβανίας !!!

Ωστόσο, κάποιοι φρόντισαν να φτιάξουν στον πρόσωπο του μ. Αρχ. το προφίλ ενός δυτικού πολιτικού στη χαώδη Αλβανία, ο οποίος θα πρέπει να παραμείνει στο τιμόνι του μ. Αρχ. επειδή είναι «καλός» συνομιλητής του δυτικού παράγοντα. Εντούτοις όμως, η θέση του μ. Αρχ. δίπλα στην αντιπολίτευση, η οποία αντιτάσσεται στις θέσεις της Δύσης, απορρίπτει το διάλογο, εγκαταλείπει τη Βουλή, ή και το χειρότερο, αποτελείται από στελέχη εξίσου πνιγμένα στη διαφθορά, το έγκλημα και την παρανομία, όπως και η κυβέρνηση την οποία θέλουν να γκρεμίσουν, ή θέλουν να τη γκρεμίσουν χωρίς να έχουν κάποιο πρόγραμμα για την αποκατάσταση του κράτους δικαίου στη χώρα, δεν έχει απλώς ξεφτιλίσει το «δυτικό» προφίλ του μ. Αρχ., αλλά αποτελεί το χειροπιαστό παράδειγμα ότι ο μ. Αρχ. νοιάζεται μόνο για την εξουσία του.

Αξιοποιεί όμως, με το χειρότερο τρόπο το πολιτικό και εθνικό προφίλ της Ε.Ε.Μ, η οποία, στην ουσία δεν νοιάζεται για την συμμετοχή του κατεστημένου και της κλίκας του μ. Αρχ. στην εξουσία, αλλά για το σεβασμό των δικαιωμάτων της, την αξιοκρατία, την ίση αντιμετώπιση και συμμετοχή στις κρατικές και κοινωνικές δομές κλπ. Στην προκειμένη περίπτωση η

συμμετοχή του κατεστημένου του μ. Αρχ. στην εξουσία διαφέρει κατά πολύ από την κομμουνιστική περίοδο. Επί δικτατορικού καθεστώτος η συμμετοχή Ελλήνων εκπροσώπων στην εξουσία εξυπηρετούσε την ίδια την εξουσία. Σήμερα, εξυπηρετεί μόνον το κατεστημένο και τον μ. Αρχ. Στις δύο περιπτώσεις δεν εξυπηρετεί τον Ελληνισμό.

Αισχρό παράδειγμα αυτής της συμπεριφοράς αποτελούν και οι θέσεις του κατεστημένου σε ότι αφορά την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας. Προς ικανοποίηση των μικροσυμφερόντων του το κατεστημένο απειλεί στο όνομα της Ε.Ε.Μ ότι θα εμποδίσει (μέσω Ελλάδας και Κύπρου) την ευρωπαϊκή πορεία της Αλβανίας (!!!) φέρνοντας έτσι καταπάνω της (της Ε.Ε.Μ) τον ήδη εξαγριωμένο ανθελληνισμό και την δυσaréσκεια του απλού Αλβανού, ο οποίος διαφορετικά από τους πολιτικούς του, προσδοκεί την ένταξη της χώρας του στην Ε. Ένωση.

Βαρύ είναι επίσης το γεγονός ότι το κατεστημένο για να ανεβάσει τις πεσμένες μετοχές του, κυρίως στην Ελλάδα, αναλάμβανε ρόλους δήθεν προστάτη των ελληνικών συμφερόντων στην Αλβανία. Η διάβα του χρόνου επιβεβαίωσε ότι όλα γινότανε για την εξυπηρέτηση των μικροσυμφερόντων του, ή των παραγόντων στους οποίους δήθεν καταφέρονταν. Στρέφονταν πάντως, κατά των συμφερόντων του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Έτσι ο μ. Αρχ. για να δείξει το «πατριωτικό» του σθένος στην Ελλάδα, έγινε η πατερίτσα του ανύπαρκτου τσάμικου ζητήματος. Η όπως αποδείχτηκε στημένη κόντρα του με τον Ιντρίζι έδινε γη και ύδωρ στο τσάμικο ζήτημα στην Αλβανία, το οποίο, δυστυχώς, αποτέλεσε για αρκετό χρονικό διάστημα την αιχμή του δόρατος στον αλβανικό ανθελληνισμό. Όντος ο μ. Αρχ. αναβαθμίστηκε «εθνικά» στην Ελλάδα. Στην ουσία όμως την έβλαψε πολύ διότι με τη στάση του, έδωσε γερό πάτημα στον αλβανικό εθνικισμό κατά της Ελλάδας. Ταυτόχρονα ανάμειξε σε μια επικίνδυνη αμοιβαιότητα, την Ε.Ε.Μ στην Αλβανία, από την οποία εκείνη είχε αποστασιοποιηθεί από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Ο μ. Αρχ., μπορεί να «απάνθισε την κόμη του» με «εθνικές αξίες» στην Ελλάδα (δλδ έφαγε τα κούμπουλα), αλλά τις επιπτώσεις (τα δόντια που μούδιασαν) τις δέχτηκε εμφανώς και σε μεγάλο βαθμό ο Ελληνισμός της Αλβανίας.

Είναι γνωστό πώς ο μ. Αρχ. οδηγούνταν σε ηρωικές εξόδους παραίτησης από διακοσμητικά κρατικά αξιώματα, επειδή αναλάμβανε παρόμοια θέση ο Ιντρίζι. Φώναζε ότι θα κάνει το ίδιο, σε ότι αφορά την συμμαχία με το Δ. Κόμμα, δλδ θα εγκατέλειπε την αντιπολιτευόμενη συμμαχία σε περίπτωση που εντάσσονταν σ' αυτή και το κόμμα του Ιντρίζι κλπ. Τίποτε από τις διακηρύξεις αυτές δε σημειώθηκε εφόσον το Δ. Κόμμα αποτελεί για τον μ. Αρχ. το μετερίζι που του εξασφαλίζει πολιτική επικράτηση (προς το παρόν) και τη μόνη ελπίδα προς την εξουσία. Γι' αυτό και υπέγραψαν από κοινού με τον Ιντρίζι την Μεγάλη Βδομάδα κοινή συμφωνία δράσης, η οποία αποτελεί επιβεβαίωση των «σταθερών» πολιτικών αξιών του μ. Αρχ. – να πηγαίνει απ' όπου φυσούν οι άνεμοι των προσωπικών του συμφερόντων. ΤΕΛΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ- ΩΡΑ ΜΗΔΕΝ
ΚΑΙ Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ ΚΑΙ ΕΣΚΕΜΜΕΝΗ ΣΙΩΠΗ ΤΩΝ ΑΡΜΟΔΙΩΝ
ΕΚΠΡΟΣΩΠΩΝ ΜΑΣ.

Οι πολιτικοί «μας» εκπρόσωποι και άλλοι συναρμόδιοι παράγοντες, εκείνο που τους νοιάζει τελευταία είναι πώς θα βρεθεί τρόπος για την λύση της πολιτικής κρίσης στη χώρα, ως το μονόδρομο που θα εξασφαλίσει την επικράτησή τους στα πράγματα. Επιβεβαιώνουν έτσι την απόφαση για την ανάδειξή τους δεν την αναζητούν σε εκείνους (στους Έλληνες), που ισχυρίζονται ότι εκπροσωπούν, αλλά στους αλβανικούς και άλλους παράγοντες για να μας εκπροσωπήσουν!!!

Συνεπώς δεν μπορούν να δουν, μάλιστα, δε θέλουν να προσέξουν τα φοβερά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός. Φαίνεται ξεκάθαρα ότι η γνώση των προβλημάτων και, τόσο το περισσότερο, η προσπάθεια αντιμετώπισής τους, δημιουργεί στους πολιτικούς «μας» προβλήματα στις σχέσεις τους με τους εξωκοινοτικούς (δλδ πέρα από την εθνική ελληνική μειονότητα) παράγοντες σε σημείο που εκείνοι αμφισβητούν την πολιτική και πολυέξοδη οικονομική επικράτησή τους!!!

Χειροπιαστή πραγματικότητα αποτελεί το γεγονός ότι οι υπεύθυνοι πολιτικοί «μας» δεν ανησυχούν διόλου για την τύχη της παιδείας στην εθνική ελληνική μειονότητα.

1. Δεν ενδιαφέρονται να πετύχει η προσπάθεια ώστε στη νέα διαίρεση της εκπαιδευτικής διοίκησης, διαδικασία της οποίας βρίσκεται σε εξέλιξη, να καθιερωθεί και μια τοπική διεύθυνση για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα. Να τονίσουμε από την άλλη, ότι για πρώτη φορά στην ιστορία της παιδείας στη μητρική γλώσσα, από τότε που ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός μετατράπηκε σε εθνική μειονότητα στην Αλβανία, δεν υπάρχει καμιά δομική εκπροσώπηση από την Ε. Ε. Μειονότητα στην αλβανική κρατική εκπαιδευτική πυραμίδα από την κορυφή μέχρι τη βάση της.

2. Οι μαθητές μας κινδυνεύουν άμεσα ώστε τον προσεχή Σεπτέμβριο να μη έχουν

βιβλία για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα. Το Υπουργείο Παιδείας της Αλβανίας, λες και ήταν ενήμερο ότι δεν θα υπήρξε καμιά αντίδραση από τους δικούς μας πολιτικούς, διοικητικούς και εκπαιδευτικούς φορείς και προέβη στην κατάργηση του ρόλου του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στην προετοιμασία των σχολικών εγχειριδίων για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα.

Συνεπώς, σύμφωνα με την πρόσφατη κυβερνητική απόφαση, οι Έλληνες μαθητές στα σχολεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο, στην «καλύτερη» περίπτωση, μπορεί να έχουν βιβλία που θα ετοιμάσουν αλβανικοί εκδοτικοί οίκοι. Αυτό σημαίνει ότι στα μαθήματα στην αλβανική γλώσσα που προσβάλλουν σε κάθε επίπεδο την εθνική ταυτότητα των Ελλήνων μειονοτικών μαθητών, θα προστεθούν και τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα, γλώσσα η οποία θα έχει σ αυτά τα βιβλία αλβανίζουσα χροιά.

3. Στα σχολεία μας θα συνεχίσουν να διδάξουν Αλβανοί δάσκαλοι, οι οποίοι επιβάλουν στους Έλληνες μαθητές εργασίες για τα έθιμα στους αλβανικούς γάμους, για τα αλβανικά εδάφη στην Ελλάδα... Στα σχολεία αυτά οι

εκδηλώσεις για την Ελλάδα και τον Ελληνισμό θα συρρικνώνονται αφήνοντας έδαφος στις αντίστοιχες αλβανικές. Η πραγματικότητα στα σχολεία στη μητρική γλώσσα είναι και θα γίνει χειρότερη από την εποχή του κομμουνιστικού καθεστώτος.

4. Όμως το ενδιαφέρον παραμένει καθηλωμένο στο μηδέν !!!

Άλλωστε είναι γνωστό το γεγονός ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ δεν έχανε ευκαιρία που να μη κατηγορούσε το έργο αυτό του Τμήματος χωρίς ποτέ όμως να γνωρίζει το περιεχόμενο και την ποιότητα των βιβλίων που ετοίμαζε το Τμήμα!!! Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ήταν εκείνη η οποία, με τις γνωστές μεθοδεύσεις και για τους γνωστούς σκοπούς, εξουδετέρωσε το συντονιστικό ρόλο για τα θέματα παιδείας στη μητρική γλώσσα που ανέλαβε το Τμήμα το 2015 !!!

5. Όλα όμως δείχνουν ότι οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι δεν αντιδρούν απλώς

για να μη ανησυχήσουν τα αφεντικά τους στα Τίρανα, αλλά, περισσότερο, εμμέσως πλην σαφώς και με ιδιαίτερη υποβόσκουσα προσοχή, επειδή έχουν ταυτιστεί (από πολλά χρόνια πριν) με την επιτυχία των ιδιωτικών σχολείων στη μητρική γλώσσα, είτε ανήκουν στην αλβανική αυτοκέφαλη ορθόδοξη εκκλησία της Αλβανίας, είτε σε ιδιωτικούς φορείς, που έχουν όμως την όλη μέριμνα της μάνα Ελλάδας.

6. Ποτέ δεν υπήρξε συγκριτικά στο ελάχιστο και το ενδιαφέρον από την Ελλάδα

για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο, τα μόνα που, εκτός των άλλων, εξασφαλίζουν τη δημόσια ελληνική εθνική ταυτότητα στην εθνική ελληνική μειονότητα. (!)

7. Επί αυτού πληροφορηθήκαμε τελευταία ότι το Υπουργείο Παιδείας της Ελλάδας, παροτρύνει ελληνικά πανεπιστήμια να διευρύνουν τη συνεργασία και στήριξη στο Τμήμα Νεοελληνικών στα Τίρανα, όπου σπουδάζουν Αλβανοί φοιτητές και όχι το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, αρμοδιότητα του οποίου είναι η κατάρτιση ελληνοδιδασκάλων για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα στην εθνική ελληνική μειονότητα, η συνεχιζόμενη εξειδίκευση των Ελληνοδιδασκάλων, η διερεύνηση, μελέτη και προβολή του αυθεντικού διαχρονικού ελληνικού πολιτισμού στην Αλβανία. Που βρισκόμαστε τάχα (!!!)

8. Η ΟΜΟΝΟΙΑ ωστόσο, η οποία δείχνει ότι δεν γνωρίζει θεμελιώδη στοιχεία δόμησης της παιδείας στη μητρική γλώσσα, στο δημοτικό και γυμνάσιο, (όπως προκύπτει από πρόσφατο επίσημο έγγραφο της, δεν γνωρίζει ότι στο δημοτικό όλα τα μαθήματα διεξάγονται στη μητρική γλώσσα), ισχυρίζεται ότι ενδιαφέρεται ώστε και η δευτεροβάθμια μη υποχρεωτική εκπαίδευση στην εθνική ελληνική μειονότητα να ακολουθεί την πραχτική της εννιάχρονης υποχρεωτικής!!

Θέλει, απλώς να κάνει θόρυβο... Διότι η νομική υποχρέωση του κράτους για παιδεία στη μητρική γλώσσα αφορά μόνο την υποχρεωτική παιδεία... Η ΟΜΟΝΟΙΑ δεν πρότεινε ποτέ νομικές ρυθμίσεις που να εξασφαλίζουν ένα τέτοιο δικαίωμα. Το κάνει τώρα για να αποκομίσει εντυπώσεις.

Την ίδια στιγμή, υπάρχει η παραδοσιακή σχολή στη μητρική γλώσσα η οποία λειτουργεί από το 1947 και τα τελευταία χρόνια ως λύκειο στη μητρική γλώσσα. Οι αλβανικές αρχές επιχειρούν με κάθε τρόπο να το κλείσουν διότι, όπως ισχυρίζονται δεν υφίσταται νομική τάξη. Δυστυχώς η ΟΜΟΝΟΙΑ, όπως και άλλοι φορείς δεν ενδιαφέρονται για την οριστική λύση που θα εξασφαλίσει την νομιμότητα του λυκείου αυτού στη μητρική γλώσσα. Τελευταία, οι

αλβανικές αρχές αφαίρεσαν από τις φετινές πτυχιακές εξετάσεις την εξέταση για την μητρική γλώσσα, αναστατώνοντας μαθητές γονείς και δασκάλους. Δεν υπάρχει όμως κανένα ενδιαφέρον. καμιά διαμαρτυρία, καμιά αντίδραση για την ακύρωση της απόφασης του αλβανικού Υπουργείου Παιδείας. Γιατί ;;;!!

9. Σε περίπτωση που η ΟΜΟΝΟΙΑ αδιαφορεί να υιοθετήσει νομική λύση που να

υποχρεώνει το αλβανικό κράτος για τη λειτουργία και λυκείων στη μητρική γλώσσα, τότε θα πρέπει να προβεί σε μέτρα για τη λειτουργία ιδιωτικών λυκείων στην μητρική γλώσσα. Τουλάχιστον για ένα στους Αγίους Σαράντα. Να το κάνει η Ελλάδα, όπως η Τουρκία, η Γαλλία, οι ΗΠΑ και άλλες χώρες. Αλλά, φαίνεται ότι η αρμοδιότητα αυτή αναγνωρίζεται στην πράξη στην Ορθόδοξη Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας, η οποία δεν προχωρεί όμως στη λειτουργία λυκείων στην ελληνική γλώσσα, αλλά στην αλβανική. Και δεν οφείλεται αυτό στο γεγονός ότι πρόκειται για την αυτοκέφαλη αλβανική εκκλησία, αλλά επειδή στα σχολεία αυτά μπορεί να συγκεντρώσει κυρίως μαθητές αλβανικής καταγωγής, μεταξύ των οποίων εντάσσονται και οι ελληνικής καταγωγής, (λόγω της συνέχειας από το δημοτικό και γυμνάσιο και της εγγύτητας με την κεφαλή των σχολείων αυτών).

10. Για τους σκοπούς αυτούς η ΟΜΟΝΟΙΑ και η άλλη πολιτική και μη ηγεσία του

τόπου δεν ενδιαφέρθηκε να εξασφαλίσει και αξιοποιήσει την πατροπαράδοτη υλική, πνευματική και οικονομική στήριξη από τους Ηπειρώτες της διασποράς.!!!

Η ΠΑΡΑΦΟΡΗ ΝΕΑ ΕΘΝΙΚΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ...!!

Με την χθεσινοβραδινή οργανωμένη κρατική επιχείρηση η οποία μέσα στα σκοτάδια ξερίζωσε με τη βοήθεια των δυνάμεων της αστυνομίας προερχόμενων από τα Τίρανα, τις δίγλωσσες τοπωνυμικές πινακίδες στα ελληνικά μειονοτικά χωριά του δήμου Φοινικαίων, το κράτος έδειξε ότι τάχτηκε ανοιχτά και προκλητικά με τις σκοτεινές εθνικιστικές δυνάμεις της χώρας, οι οποίες επί 20 χρόνια τώρα παλεύουν να εμποδίσουν την καθόλα νόμιμη πράξη των Ελλήνων μειονοτικών να έχουν δεικτικές δίγλωσσες πινακίδες δλδ και στη μητρική τους γλώσσα! Η χθεσινή επιχείρηση αποτελεί ωμή παραβίαση όχι μόνο της Σύμβασης Πλαίσιο για την Προστασία των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης, την οποία κατοχύρωσε η αλβανική Βουλή το 1999, αλλά και του πρόσφατου νόμου 69/2017 της αλβανική Βουλής «για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Αλβανική Δημοκρατία. Το άρθρο 15 παράγραφος 3, εκφράζεται ρητά ότι σε περιοχές με άνω του 20% του πληθυσμού να ανήκει σε μια μειονότητα, οι τοπικές αρχές δικαιούνται να τοποθετήσουν δεικτικές τοπωνυμικές πινακίδες όπου δίπλα στην επίσημη αλβανική να αναγράφεται και η μητρική γλώσσα της μειονότητας. Όπως είναι γνωστό ο νόμος αυτός αποτελούσε, πλέον, το καύχημα της αλβανικής κυβέρνησης για να ανοίξει το πράσινο φως της Αλβανίας προς την Ε. Ένωση.

Τι συνέβη λοιπόν

Χθες την νύχτα η Επιχείρηση Συντήρησης των Εθνικών Οδών του Αργυροκάστρου, συνοδευόμενη από δυνάμεις της αστυνομία έκοψε με τροχό όλες τις δίγλωσσες τοπωνυμικές πινακίδες στο δήμο Φοινικαίων, αποτελούμενο από ελληνικά μειονοτικά χωριά.

Η επιχείρηση άρχισε, μυστικά στις 12 τοπική η ώρα τα μεσάνυχτα στο πρώτο χωριό του Δήμου από πλευράς Αργυροκάστρου, τη Μουζινά και συνεχίστηκε σε όλη τη διαδρομή μήκος περίπου 40 χιλιομέτρων, δλδ προς Νότο μέχρι το ακριτικό χωριό του Δήμου, το Ευαγγελάτες, δίπλα στα σύνορα με την Ελλάδα και προς Βορειοδυτικά, μέχρι το χωριό Βρυώνη, τελευταίο χωριό του Δήμου που συνορεύει με το Δήμο Αγίων Σαράντα. Για την αποφυγή κάθε αντίδρασης, το κράτος είχε φροντίσει να κόψει το ρεύμα σε όλη την περιοχή. Στην αντίσταση των Ελλήνων κατοίκων του χωριού Κρανιά, η οποία μετατράπηκε σε σύγκρουση με την αστυνομία, το κράτος απάντηση με αύξηση των αστυνομικών δυνάμεων για την επιτήρηση και ολοκλήρωση της επιχείρησης, η οποία και περατώθηκε τις πρώτες πρωινές ώρες της Κυριακής.

Τις πινακίδες είχε τοποθετήσει τις τελευταίες μέρες ο Δήμος Φοινικαίων, στηριζόμενος στον νόμο, αρ. 96/2017 «Για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων στην Δημοκρατία της Αλβανίας». Όπως αναφέραμε, το άρθρο 15, παράγραφος 3 του συγκεκριμένου νόμου παραχωρεί το συγκεκριμένο δικαίωμα στις τοπικές αρχές.

Οι εκπρόσωποι της Επιχείρησης Συντήρησης των Εθνικών οδών, επικαλέστηκαν το γεγονός ότι οι πινακίδες δεν τηρούν τις απαιτούμενες προδιαγραφές και εμπόδιζαν την κυκλοφορία. Επικαλέστηκαν μάλιστα και το

πιο κουφό πρόκειται για μια οδική κρατική επιχείρηση, ότι στις πινακίδες αναγράφονταν πρώτα η ελληνική γλώσσα και μετά η επίσημη, κάτι που κανένας νόμος δεν το λέει και είναι εντελώς παράλογο. Ωστόσο όμως, εκπρόσωποι του δήμου Φοινικαίων, οι κρατικές δομές που ανέλαβαν την επιχείρηση, δεν είχαν καμιά επικοινωνία με τις αρχές του Δήμου Φοινικαίων, πράγμα που όφειλαν να πράξουν σε οποιαδήποτε περίπτωση. Συνεπώς, με την συγκεκριμένη επιχείρηση οι αλβανικές κρατικές δομές παραβίασαν ωμά την ίδια την αλβανική νομοθεσία για τον σεβασμό και προστασία των δικαιωμάτων των εθνικών μειονοτήτων στη χώρα, την οποία η νυν αλβανική κυβέρνηση θεωρεί την μεγαλύτερη επιτυχία, που ανοίγει το δρόμο της χώρας προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

13 Μαΐου 2019

Ο ΤΕΛΙΚΟΣ ΑΦΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Δε θα ήθελα να θεωρούσα μια ακόμα δημοσιογραφική επιτυχία το γεγονός ότι η αντίδραση της κυβέρνησης, προσωπικά του πρωθυπουργού Ράμα, στο θέμα της αυθαίρετης ξύλωσης από την αλβανική υπηρεσία συντήρησης των εθνικών οδών των δίγλωσσων πινακίδων στο δήμο Φοινικαίων, τη νύχτα του Σαββάτου 04.05.2019, αναφέρονταν συγκεκριμένα σε δημοσίευσμά μου στον αλβανικό τύπο την επόμενη. Αλλά να

επισημάνω ότι όταν υπάρχει μια σθεναρή αντίδραση, με επιχειρήματα και σωστή αναφορά και αντιμετώπιση, τότε η κάθε κυβέρνηση κάνει πίσω.

Στο άρθρο μου αυτό, λοιπόν συνδέσα την ύπουλη, προσβλητική και αυθαίρετη συμπεριφορά της αλβανικής υπηρεσίας συντήρησης οδών, ως δείγμα κυβερνητικής συμπεριφοράς προς βασικά δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας, με την 70η επέτειο ίδρυσης του ΣτΕ και την προσδοκία της Αλβανίας για ένταξη στην Ε. Ένωση. Για την

επιβεβαίωση της κυβερνητικής αυτής στάσης ανέφερα το γεγονός ότι στον οδικό άξονα Αργυρόκαστρο–Κακαβιάς που διασχίζει τη Δρόπολη, όπου τις δίγλωσσες πινακίδες είχε αναγκαστεί να τοποθετήσει η ίδια αλβανική υπηρεσία, για περίπου 20 χρόνια η ίδια υπηρεσία είχε επιτρέψει να παραμείνουν οι πινακίδες στη μητρική γλώσσα καταστραμμένες, μουντζουρωμένες, σβησμένες και γραμμένες πάνω τους ύβρεις κατά των Ελλήνων. (Δυστυχώς, είχαν επιτρέψει την αδικαιολόγητη αυτή κατάσταση και όλοι οι δικοί μας παράγοντες χωρίς καμιά αντίδραση. Δε θα πρέπει να λησμονηθεί ότι τις πρώτες δίγλωσσες πινακίδες στα χωριά της Δρόπολης τοποθέτησα ξανά με προσωπική πρωτοβουλία το 2000, αμέσως μετά την κατοχύρωση από την αλβανική Βουλή της Σύμβασης πλαίσιο για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων. Τότε κάποιοι άρχοντές μας, τα ονόματα γνωστά, δεν δέχτηκαν να μπουν οι δίγλωσσες πινακίδες. Μάλιστα πήγαν και τις ξερίζωσαν, αλλά αναγκάστηκαν να στηρίξουν την προσπάθεια μετά εντολής της πρεσβείας στα Τίρανα, ενόψει επίσκεψης Γ. Παπανδρέου στη Δερβιτσάνη. Την επόμενη ή ξεριζώθηκαν ξανά ή μουντζουρώθηκαν για να μπουν ξανά λίγα χρόνια μετά αφού η κατασκευάστρια ελληνική επιχείρηση με παρέμβαση της ελληνικής πλευράς στην αλβανική κυβέρνηση, τοποθέτησε νέες δίγλωσσες πινακίδες)

Η επιτυχία έγκειται στο γεγονός ότι η αλβανική υπηρεσία συντήρησης των εθνικών οδών αναγκάστηκε να αλλάξει όλες τις καταστραμμένες δίγλωσσες πινακίδες στον άξονα αυτό, εντός ολίγων ημερών μετά τη δημοσίευση του άρθρου. (Παράλληλα επανατοποθετήθηκαν οι πινακίδες στους οδικούς άξονες του δήμου Φοινικαίων με τις προδιαγραφές που ήθελε η εν' λόγω υπηρεσία, για να τις ξεριζώσουν την ίδια νύχτα «άγνωστοι» τους οποίους κυνήγησε η αστυνομία, χωρίς να συλλάβει κάποιον!)

Προσέχουμε όμως κάτι πολύ σημαντικό.

Ενώ αναγράφονται δίγλωσσα τα ονόματα των χωριών μας, δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο με τα πολιτιστικά μας μνημεία στο χώρο μας. (!!!) Όπως βλέπετε

αναγράφονται ή μόνο στην αλβανική, ή στην αλβανική και αγγλική. Και όχι μόνο τόσο. Οι ονομασίες αυτές στην αλβανική δεν έχουν καμιά σχέση με την ελληνική προφορά και περιεχόμενο, αλλά όπως αναφέρονται στην αλβανική. Προκλητικότερη είναι η περίπτωση της ονομασίας του μοναστηριού του Αγίου Νικολάου στο Μεσοπόταμο, το οποίο προφέρεται και γράφεται ως καθολικό θρησκευτικό (!!)

Το 1999, σε ανοιχτή σύσκεψη με στελέχη του νότου της χώρας, είχα απαιτήσει από τον τότε Πρωθυπουργό της χώρας Παντελή Μάικο, να μη αποκαλεί τα πολιτιστικά θρησκευτικά και αρχαιολογικά μνημεία στο χώρο της εθνικής ελληνικής μειονότητας πολιτιστικά μνημεία του αλβανικού έθνους, όπως ο ίδιος έκανε στην ομιλία του. Ο Μάικο αλήθεια αναδιπλώθηκε τότε, όμως η κατάσταση συνεχίζεται.

Το ίδιο έκανα και λίγα χρόνια αργότερα στο πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου όταν σε ημερίδα για «τα ρωμαϊκά», ή «ιλλυρικά» αρχαιολογικά μνημεία στην περιοχή μας όπου επιδιώκονταν ο αποκλεισμός της εθνικής ελληνικής μειονότητας από το να είναι ο άμεσος και μοναδικός κληρονόμος αυτού του αδιάληπτου ελληνικού πολιτισμού στην ευρύτερη περιοχή του σημερινού νότου της Αλβανίας. (Τότε επιδιώχτηκε και η αφαίρεση της ιστορικής ονομασίας « Ήπειρος» για την περιοχή μας, ενώ λίγο αργότερα εμφανίστηκαν οι προσπάθειες για τη δημιουργία από το ιταλικό ινστιτούτο πολιτισμού στα Τίρανα ενός «ρωμαϊκού» αρχαιολογικού πάρκου στα περιχώρα του αρχαίου ελληνικού θεάτρου των Σωφρατίκων)

Σε περίπτωση λοιπόν που επιτραπούν οι αλβανοποιημένες ονομασίες των πολιτιστικών μνημείων, ή και η παραποίηση αυτών και η παραχάραξη της ταυτότητάς τους, τότε στην ιστορία του μέλλοντος θα γίνει και ευκολότερη η σημερινή διεκδίκησή τους.

Υπάρχει επίσης και ένα ακόμα πιο ουσιαστικό θέμα. Ακόμα, μετά από τριάντα χρόνια, οι δημοτικές και πολιτικές μας αρχές δεν ζήτησαν να αλλάξουν σε ελληνικές οι ονομασίες των χωριών μας, που, ή κληρονομήθηκαν από το καθεστώς των τσιφλικών, ή τροποποιήθηκαν σε αλβανικές ονομασίες από τις αλβανικές κυβερνήσεις από την ίδρυση του αλβανικού κράτους. (!!)

Τα πράγματα γίνονται περισσότερο δύσκολα αν προσέξουμε ότι και στις σημερινές δίγλωσσες πινακίδες, η αλβανική προφορά, (αναγραφή) των ονομάτων των χωριών μας δεν γίνεται με βάση την ελληνική προφορά, όπως ορίζει ο διεθνής γλωσσικός κανονισμός, αλλά με βάση την αλβανική προφορά.

Άρα λοιπόν, στον τομέα αυτό, αν προστεθεί και η ολόπλευρη αντίσταση από γνωστά άγνωστα κέντρα για να μη υπάρχουν καν ελληνικές επιγραφές, καθώς και το γεγονός αραίωσης του ελληνικού μειονοτικού πληθυσμού, τότε βρισκόμαστε σε φάση πλήρους αφελληνισμού.!!!

Παναγιώτης Μπάρκας

20 Μαΐου 2019

Η Α.Σ.Α ΚΑΙ Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΚΑΙ ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ

Με την κεντρική προεκλογική εκδήλωση της Κυριακής 19 Μαΐου 2019 στην Ηλιούπολη η Α Σ Α (Ανεξάρτητη Συμμαχία Αττικής) έκανε και δημοσίως το επίσημο βήμα για την ιστορική είσοδο στα δρώμενα του Ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου. Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες (με διαμονή στην Αττική και όχι μόνο) καλούνται στις 26 Μαΐου να επιβεβαιώσουν με την ψήφο τους την ιστορικότητα του μέλλοντός της, ως νέα δομή οργάνωσης, δράσης και λειτουργίας σε όφελος των κοινών συμφερόντων του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Η Α Σ Α, με την μέχρι τώρα δράση της δηλώνει δυναμικά ότι έρχεται να βάλει τέρμα στην προαιώνια οργάνωση του ηπειρωτικού κοινοτισμού, για να χαράξει στην ίδια παραδοσιακή πορεία, έναν νέο κύκλο, στα σύγχρονα δεδομένα.

Αναφέρομαι στον κοινοτισμό που έδωσε στον ελληνικό κόσμο το πρότυπο κατασκευής της αγάπης για την πατρίδα, που αποτέλεσε στη πιο σύγχρονη ιστορία τη βάση της νεοελληνικής ιδεολογίας της εθνικής ταυτότητας στο ελληνικό εθνικό κράτος. Είναι γνωστό στη ρήση ότι ο Ηπειρώτης παντού όπου ταξίδευε στην οικουμένη κουβαλούσε μαζί του την ιδιαίτερη πατρίδα. Μέσω συλλόγων, κοινοτήτων και σωματείων οι απλοί Ηπειρώτες (με πρώτους και καλύτερους τους σημερινούς Βορειοηπειρώτες) και η αφρόκρεμά τους, οι ευεργέτες, επέστρεφαν, απ' όπου και βρισκόταν, στην ιδιαίτερη πατρίδα τους, να την αναπτύξουν, να την κάνουν δυνατή και ευπρεπή. Οι ίδιοι να γίνονταν ισχυρότεροι και να επιβάλλονταν με το έργο και την ισχύ τους στις κοινωνίες όπου διέμεναν, μέχρι απόσπασης του ιδιαίτερου σεβασμού τους.

Ο τρόπος αυτός λειτούργησε αποδοτικά και έδωσε τα ευεργετικά του αποτελέσματα για αιώνες. Συνεχίζει να υπάρχει και σήμερα στους δεκάδες συλλόγους και άλλες παρεμφερείς οργανώσεις και σωματεία. Προκύπτουν όμως, ως μια μακρινή αντανάκλαση, ως αδράνεια του ένδοξου εκείνου παρελθόντος.

Μάλιστα, στις σημερινές καταστάσεις και εξελίξεις του φιλελευθερισμού, των ισχυρών κέντρων αποφάσεων που λειτουργούν στη λογική των μεγάλων συμφερόντων, που υπαγορεύουν την πολιτική της εθνικής ταυτότητας και συμπεριφοράς, που ισοπεδώνουν ιδιαίτερες ταυτότητες και εθνικές ευαισθησίες, (στην περίπτωση της κοινότητάς μας στιγματιζόμαστε δυσφημιστικά), η συνέχιση των παραδοσιακών συλλόγων λειτουργεί αντίστροφα, σε βάρος της κοινότητάς μας. Τόσο το περισσότερο, όταν εκείνοι συντηρούν την ύπαρξή τους, όχι τόσο για να βοηθήσουν τον Ελληνισμό της Β. Ηπείρου, αλλά να επωφεληθούν προσωπικά από τις διαχρονικές αξίες του, ή προσφέροντας υποδουλωτικά υπηρεσίες, στο όνομα των αξιών αυτών, σε συγκεκριμένες πολιτικές παρατάξεις, αποτελώντας έτσι, το γνωστό βορειοηπειρωτικό κατεστημένο ή τον βορειοηπειρωτικό επαγγελματισμό, ο οποίος σκοτώνει καθημερινά τον βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό, όπως τα σαρκοφάγα αρπακτικά.

Η Α. Σ. Α. έρχεται να βάλει ένα τέλος, οριστικό, στον κύκλο αυτό. Με κάποιες

όμως σημαντικές διαφορές. Δεν βάζει τέλος στη λογική της παράδοσης, δλδ της διατήρησης της ιδιαίτερης συλλογικής και κοινοτικής ταυτότητας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στην Ελλάδα. Απεναντίας, διατηρεί την παράδοση αυτή. (Υπαγορεύει αυτό και η διαχρονική στάση της επίσημης Αθήνας να αντιμετωπίζει περιστασιακά την κοινότητα των Βορειοηπειρωτών, μη επιτρέποντας μάλιστα ούτε την ισότιμη ατομική και προσωπική ένταξή τους στην ελληνική κοινωνία, ή, και το χειρότερο, διατηρώντας σε στάτους εγκατάλειψης των Ελληνισμό που διαμένει στις εστίες του στο Βόρειο τμήμα της Ηπείρου)

Η Α.Σ.Α διατηρεί την παράδοση προσθέτοντας αξίες από τη σύγχρονη κοινωνία. Τη συμμετοχή στα κέντρα των αποφάσεων. Όχι μέσω της άτυπης «πίεσης», - των συλλόγων, αλλά μέσω της δημοκρατικής αρχής της εκπροσωπημένης ψήφου που εξασφαλίζει ένας επίσημος εκλογικός φορέας, στην προκειμένη περίπτωση η Α. Σ. Α. Δλδ, απόχτησης πολιτικού και ρυθμιστικού ρόλου στα κέντρα αποφάσεων, τώρα στις δημοτικές αρχαιρεσίες, με στόχο να επιτευχθεί η εξασφάλιση των δικαιωμάτων της κοινότητας των Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα. Αποτελεί προϋπόθεση ιδιαίτερα όταν και μετά από 30 χρόνια, νιώθουμε περιθωριοποιημένοι, όπου η ιδιαίτερη ταυτότητά μας, δεν αποτελεί εύνοια και τιμητική διάκριση, όπως όφειλε, παρά μόνο μια απροσδιόριστη και σε αναζήτηση, ταυτότητας και οντότητας στην Ελλάδα και εγκαταλελειμμένη κοινότητα στην ιδιαίτερη πατρίδα.

Ταυτόχρονα, μέσα από τη διεκδικούμενη αυτή θέση, της σύγχρονης οργάνωσης μιας κοινότητας σε δοκιμασία, θα μπορέσει να βοηθήσει την ιδιαίτερη πατρίδα που αντιμετωπίζει σοβαρότερα προβλήματα ύπαρξης. Συνεπώς, την προσπάθεια της Α.Σ.Α θα πρέπει ανεπιφύλακτα να στηρίξει ο κάθε Έλληνας Βορειοηπειρωτής. Και για να το πράξει, θα πρέπει να απαλλαγεί από την καχυποψία που μας αφήνει κληρονομιά το κατεστημένο και τροφοδοτεί το λιγότερο την αδιαφορία και το μέγιστο την εσωστρέφεια και τη διάσπαση. Αυτό το κατεστημένο, ως πράξη και νοοτροπία, θα πρέπει να νικήσουμε τώρα. Είναι η ώρα! Πρόκειται για κατεστημένο που έχει πολλαπλή αρνητική δράση και πτυχές. Δρα άμεσα αντιδραστικά, λόγω απειλής της δικής του θέσης διαχρονικής κατηλείας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και πατριωτισμού. Διαπιστώνεται στην αντίδραση των ίδιων των πολιτικών κομμάτων και γενικότερα της πολιτείας. Διαπιστώνεται στη δική μας καχυποψία και στην ακαλλιέργητη πολιτισμικά εγωιστική συμπεριφορά, η οποία αφορά την προσπάθεια επίλυσης των προβλημάτων μας, όχι κοινοτικά και θεσμικά, αλλά προσωπικά, μέσω ατομικών σχέσεων με την πολιτεία, με τους εκπροσώπους της, με θεσμούς της. Διαπιστώνεται στην άκαρπη διόγκωση του ρόλου μας ότι με την ψήφο μας θα μπορέσουμε να αποφασίσουμε την νίκη της μίας ή της άλλης πολιτικής παράταξης στην Ελλάδα (και την επόμενη για πολλοστή φορά βλέπουμε τον εαυτόν μας στην ίδια μοίρα !!!)

Θα πρέπει να βγάλουμε από μέσα μας την γενική εσωστρεφή και αρνητική καχυποψία ότι και την Α.Σ.Α ίδρυσαν κάποιοι, ότι αποβλέπει στην ικανοποίηση προσωπικών συμφερόντων (όπως το κατεστημένο). Είναι λάθος! Και δεν έχω ως επιχείρημα το γεγονός ότι η μέχρι τώρα μέγιστη δουλειά για την αξιοπρεπή κάθοδο στις εκλογές ως ανεξάρτητος φορέας της Α.Σ.Α-ς έγινε με προσωπική συνεισφορά σε οικονομικό και λοιπά επίπεδα. Ούτε το γεγονός ότι η Α.Σ.Α έκλεισε την πόρτα σε δομές και πρόσωπα του κατεστημένου. Ούτε ακόμα το γεγονός ότι αγκάλιασαν την προσπάθεια αυτή

εκατοντάδες και χιλιάδες Βορειοηπειρώτες. Αλλά την επισήμανση ότι το αντίδοτο στην αδιαφορία είναι η συμμετοχή, ο έλεγχος, η διαφάνεια. Απαιτείται ένας μηχανισμός που θα κλείσει τις πόρτες της όποιας διαφθοράς, κατάχρησης και κατακερματισμού δυνάμεων και αξιών. Το πληρώνουμε αυτό ακριβώς. Και πρέπει να μετάσχουμε, να αντιδράσουμε, να μη παραδοθούμε! αυτό ισοδυναμεί με το τέλος μας!

Όμως και η ηγεσία της Α.Σ.Α θα πρέπει να σκεφτεί για την επόμενη. Με πρώτο βήμα θα έλεγα, την αντιμετώπιση των προβλημάτων των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα όπως την κατάργηση του δυσφημιστικού νόμου Κατράγκουλου ή και την πραχτική συμψηφισμού εσόδων των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα με παρόμοια στην Αλβανία, όταν δεν υφίσταται καμιά διακρατική συμφωνία.

Επίσης, νομίζω ότι στο παράδειγμα των προγόνων, κυρίως των ευεργετών μας, η Α.Σ.Α θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες, επίσης με τα σύγχρονα μέσα. Να αναλάβει ένα επενδυτικό έργο για την ανάκαμψη και αντίστροφη μέτρηση της ιδιαίτερης πατρίδας. Μπορεί να οργανωθεί ένας επενδυτικός φορέας υπό οποιαδήποτε μορφή, που θα αξιοποιεί αποτελεσματικά, εισοδήματα και δωρεές των σημερινών Βορειοηπειρωτών. Κατάφεραν ξανά να μεγαλοουργήσουν οικονομικά και να διατηρούν ζώσα την αγάπη για την ιδιαίτερη πατρίδα. Χρειάζονται όμως έναν μηχανισμό με σύγχρονες προδιαγραφές για να βοηθήσουν και πάλι την ιδιαίτερη πατρίδα. Μπορούμε ακόμα να αξιοποιήσουμε κληροδοτήματα Βορειοηπειρωτών ευεργετών, οι διαθέτες των οποίων μας ευνοούν ιδιαίτερα. Υπάρχουν επίσης τα ευρωπαϊκά προγράμματα, οι Έλληνες επιχειρηματίες και ιδρύματα και τόσες άλλες πηγές. Η Α.Σ.Α θα πρέπει να αναλάβει πρωτοβουλίες για θεσμοποιημένη σωστή αξιοποίηση των πόρων αυτών. Ας μη λησμονούμε, ότι μόνοι μας σώσαμε στην ιστορία τον τόπο μας, ότι το γαϊδούρι του, μόνο ο νοικοκύρης το βγάζει από τη λάσπη.

Η Α. Σ.Α λοιπόν, θα πρέπει ακόμα να σκεφτεί το συντονισμό αναδιοργάνωσης σε μια γενικότερη ομοσπονδία, στην ίδια μορφή, όλων των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα.

Προέχει όμως και προηγείται όλων η μάχη της Κυριακής. Και περισσότερο απ' όλα, διότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια για νέες δοκιμές!!
Ευχαριστώ!

ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΑΝΑΓΚΗ Η ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΥΠΟΠΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ!

Αφορμή για το παρόν δημοσίευμα αποτέλεσε άρθρο γνώμης σε φύλλο προκείμενη ιστοσελίδα στην «επίσημη πολιτική ηγεσία» του χώρου μας. Το άρθρο-ανάλυση, επικαλούμενο πηγές του αναλυτή για κλητεύσεις στην Εισαγγελία Βαρέων Εγκλημάτων στα Τίρανα σε μέλη της ΕΕΜ για ανακρίσεις σχετικά

με την υπόθεση του επεισοδίου της Επισκοπής του 1994, κρίνει ότι η υπόθεση αφορά την συνέχιση των διώξεων που είχαν υποστεί μέλη της εθνικής ελληνικής μειονότητας και η ίδια η μειονότητα την περίοδο εκείνη. Ο αναλυτής για λογαριασμό της βαρύτητας του γεγονότος παρομοιάζει την εξέλιξη με τη διαμάχη Ερντογάν-Γκυλέν στην Τουρκία. Καλεί τέλος την παρέμβαση της Αθήνας στην υπόθεση.

Δε θεωρώ αυτοσκοπό την αναφορά μου στη συγκεκριμένη ανάλυση. Θα προσπαθήσω όμως να αποκαλύψω τα όσα κρύβονται πίσω από «τις αλήθειες» του αναλυτή, οι οποίες αν δεν είναι περισσότερο επικίνδυνες από τους στόχους εκδίωξης της εθνικής ελληνικής μειονότητας, τους εξυπηρετεί. Κανείς δεν μπορεί να αποφύγει την διαπίστωση ότι τελευταία έχουν εντατικοποιηθεί οι διενέργειες σε βάρος του Ελληνισμού της Αλβανίας, σε όρια μάλιστα που μοιάζουν μια βιασύνη. Το γεγονός δικαιώνει διαπίστωση Αλβανού δημοσιογράφου που αναφέρει ότι στην Αλβανία δεν κοντράρονται τα Τίρανα με την Αθήνα, αλλά η Τουρκία με την Ελλάδα, με θύμα, προσθέτουμε εμείς, τον Ελληνισμό της Αλβανίας.

Ο αναλυτής όμως, επιδιώκει να εκμεταλλευτεί αυτή την δύσκολη πραγματικότητα για τον Ελληνισμό της Αλβανίας για να σώσει και ηρωοποιήσει συγκεκριμένα άτομα του περιβάλλοντος του κατεστημένου που εξυπηρετεί. Ωστόσο, ενώ θα έπρεπε να απαιτούσε από την ηγεσία που εξυπηρετεί να ανατρέψει στο αντίθετο το κλίμα αυτό φόβου και ανασφάλειας, δείχνει να μη νοιάζεται για την τύχη του Ελληνισμού. Απεναντίας προσπαθεί να προκαλέσει στις γραμμές του Ελληνισμού περισσότερο φόβο και ανασφάλεια, με απώτερο στόχο να εξασφαλίσει την απαιτούμενη υποστήριξη (της Αθήνας) για τα συγκεκριμένα άτομα, τα οποία στη συνέχεια, ενώ δεν χαίρουν καν σεβασμό και κύρος στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, θέλουν να της τα επιβάλουν ως ηγέτες και εκπροσώπους της. (!!)

Ο αναλυτής γνωρίζει πολύ καλά την πραγματικότητα αυτή γι' αυτό και δεν αναφέρει τα ονόματά τους (!!)

Με την γνωστή διαβολική μαεστρία ο αναλυτής επιδιώκει να παρασύρει στη λογική αυτή και την σημερινή επίσημη Αθήνα, την οποία καλεί να δώσει μια «ξεκάθαρη απάντηση» αφού πρώτα την κατηγορεί ότι μειοδοτεί σε βάρος της Εθνικής Ελληνικής μειονότητας, εφόσον ο αναλυτής διαπιστώνει αμφιβολία «περί των προθέσεων οριστικής εξήγησης στο θέμα 1994-1997 απ' την Αθήνα», λόγω «της ιδεοληπτικής αντιμετώπισης» κατά τον ίδιο. (Φαίνεται ότι το κατεστημένο ενοχλήθηκε που η Αθήνα δεν έδωσε συνέχεια στο θέμα που πρόσφατα προέκυψε.)

Η προσωπική μου εμπειρία, η γνώση των πραγμάτων και το χρέος ως ενεργό μέλος στα κοινά της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, με υποχρεώνουν να

επισημάνω ότι η πορεία του Ελληνισμού της Αλβανίας σε ότι αφορά το πολιτικό σκέλος, ταλαντεύτηκε και απέτυχε, κυρίως λόγω ανάδειξης στην κεφαλή της εκπροσώπησης του, ατόμων ύποπτου παρελθόντος και παρόντος, τα οποία για να πετύχουν την εύνοια της Αθήνας παρουσίαζαν εκεί το προφίλ του γνήσιου πατριώτη και αγωνιστή. Στην ουσία χρησίμευε ως τον αποτελεσματικό τρόπο που επέτρεπε την κάλυψη των σχέσεων με το βαθύ κράτος των Τυράνων. Και όποτε τα πραγματικά αφεντικά τους αποφάσιζαν να τους κάψουν, διότι δεν μπορούσαν να προσφέρουν άλλες υπηρεσίες, προκαλούσαν κραδασμούς στην Αθήνα, εφόσον η ίδια, ή σημαντικοί κύκλοι εκεί, είχαν επενδύσει πάνω τους πολλά. (κυρίως για προσωπικά συμφέροντα).

Είναι αυτός ο λόγος που αν ρωτήσεις σήμερα την ηγετική ομάδα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ότι ποιο είναι το θετικό έργο της οργάνωσης σε όφελος του Ελληνισμού της Αλβανίας, δεν μπορεί να σου αναφέρει κανένα στοιχείο. Ταυτόχρονα, για να καλύψει το κενό αυτό, αναφέρεται σε εμπόδια τρίτων παραγόντων, ή αντιπάλων εντός του Ελληνισμού! Έτσι εξηγείται και το αναντικατάστατο του Μ. Ηγέτη.

Στις καταστάσεις αυτές νομίζω ότι οφείλουμε να πράξουμε ότι η ηγεσία (Γ. Συμβούλιο) της ΟΜΟΝΟΙΑΣ του 1994-95, έναντι των πέντε στελεχών της στις αλβανικές φυλακές μετά το επεισόδιο της Επισκοπής. Τότε, λοιπόν όταν οι αλβανικές αρχές εξέδωσαν στη δημοσιότητα τα ψευδώνυμα των τριών εκ' των πέντε που έφεραν ως συνεργάτες των αλβανικών μυστικών υπηρεσιών, το Γενικό Συμβούλιο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, υιοθέτησε τη θέση ότι να αγωνιστούμε για να τους βγάλουμε από τη φυλακή ως Έλληνες, αλλά στη συνέχεια να πάνε στο σπίτι τους. Όπως και έγινε!

Όντως, υπό το σκεπτικό αυτό, η Αθήνα, εφόσον ο Ελληνισμός της Αλβανίας έχει πλέον γονατίσει, θα πρέπει να ξεκαθαρίσει οριστικά, όχι μόνο την περίοδο 1994-97, αλλά και την πιο πριν και μέχρι σήμερα και να βγάλει από τη μέση τέτοιους «ηγετικά» στελέχη, τα οποία δυστυχώς έχουν πάρει στην πιο επικίνδυνη ομηρία τον Ελληνισμό στην Αλβανία και έχουν παγιδεύσει συχνά την ελληνική εξωτερική πολιτική.

Ο Ελληνισμός της Αλβανίας, ο οποίος έχει ερμηνεύσει κατά πολύ την συμπεριφορά των πολιτικών εκπροσώπων του ως ανάγκη επίκλησης της χοιζικής νοοτροπίας (δλδ αμόλησε την εθνικότητά σου για να επιβιώσεις) εκπέμπει σήμα S.O.S για την σωτήρια απαλλαγή του από τον βραχνά αυτό. Η Αθήνα οφείλει να τον απαλλάξει ως εθνική υποχρέωση! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

24 Μαΐου 2019

ΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΝΤΟΥΛΕ ΓΙΑ ΤΙΣ ΤΕΛΕΥΤΙΕΣ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΕΞΥΠΗΡΕΤΟΥΝ ΤΟΝ ΙΔΙΟ , ΟΧΙ ΤΗΝ Ε.Ε.ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

Σε προεκλογική εκστρατεία του
2. Κόμματος Αλβ.-Αθήνα 2017

Κύριε Ντούλε,
Σου απευθύνουμε προσωπικά όχι ξεκινώντας από το γεγονός ότι εσύ και ο κύκλος σου νομίζετε πώς αποτελείται τον πολιτικό εκπρόσωπο των Ελλήνων της Αλβανίας, (κάτι που στην πράξη δεν υφίσταται), αλλά επειδή τα αλβανικά ΜΜΕ και άλλοι θεσμοί στη χώρα θέλουν να σε αντιμετωπίζουν με τον τρόπο αυτό, γνωρίζοντας ότι έτσι καταφέρνουν μεγαλύτερα πλήγματα μεταξύ των Ελλήνων της Αλβανίας και της

κοινοτήτάς μας.

Συνεπώς, θέλω να σου πω, ότι εσύ και το συνάφι σου σταμάτα, να προσποιείσαι τον προστάτη του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού! Σταμάτα να επικαλείσαι τα συμφέροντά του, όταν το πράττεις για να προστατέψεις τους ύποπτους «ήρωες» του συναφιού σου, «το έργο» των οποίων καμία εθνική υπηρεσία δεν προσέφεραν. Απεναντίας!

Ο λόγος που με αναγκάζει να σου κάνω αυτή την «τιμή» σχετίζεται με την πρόσφατη δήλωσή σου στην αλβανική κοινή γνώμη για τις πρόσφατες εξελίξεις με την ενεργοποίηση από την Εισαγγελία Κακουρηγμάτων των Τιράνων του φακέλου της 10ης Απριλίου 1994 για το επεισόδιο της Επισκοπής.

Κύριε Ντούλε, όντως, όπως έγραψα και σε προχθεσινό άρθρο μου, απώτερος στόχος της ενεργοποίησης του φακέλου αυτού, είναι η επίπληξη και η δίωξη της κοινότητας των Ελλήνων της Αλβανίας η αντοχή της οποίας στους διωγμούς τους και στη δική σου μειοδοσία, είναι απίστευτη και αποτελεί ιστορική πρόκληση.

Εσύ όμως, εκμεταλλεύεσαι τη δίωξη εναντίον μας και τη δική μας στωικότητα για να προστατέψεις τους δικούς σου συνεργάτες, με λερωμένη πιθανόν τη φωλιά, ή αφού οι άλλοι αποφάσισαν να τους πετάξουν σα ζημένο λεμόνι εφόσον δεν τους εξυπηρετούν πιά, ή πιθανόν γιατί η Αθήνα διαμήνυσε ότι γνωρίζει τα συμφέροντα τίνος εξυπηρετούν. Ασφαλώς και να ανεβάσεις τις εκμηδενισμένες μετοχές σου! Γι' αυτό πλάκωσε και η σιωπή όλων, για τον "ήρωα" τον "προστάτη" του μοναδικού "ακραιφνούς" κομματιού Ελληνισμού. Για κάποιους, που επένδυσαν τόσο πολλά (οικονομικά) σε τέτοια πρόσωπα! (Αλήθεια πώς γίνεται που εθνοπατέρες στην Ελλάδα και μέχρι τις ΗΠΑ επενδύουν σε ύπουλα πρόσωπα η πορεία των οποίων επιβεβαιώνει τη εξαρχής συνεργασία με τους Αλβανούς;!!) Αλλά εκείνο που δεν καταλαβαίνουμε είναι ότι οι συνέπειες έπονται σε βάρος του Ελληνισμού. (Είναι και δικό σου κουσούρι αυτό, κύριε Ντούλε απ' όσα γνωρίζω. Να κατηγορείς σε Έλληνες αξιωματούχους συνομιλητές σου, παριστάνοντας τον ήρωα, ότι είσαι αναγκασμένος να συνεργάζεσαι με Βορειοηπειρώτες συνεργάτες των Αλβανών. Να μη τους καταγγέλλεις στην Ελλάδα, αλλά να τους πουλάς μεσοδρομής όταν οι Αλβανοί, για δικούς τους λογαριασμούς, τους πιάνουν από το αφτί!)

Έτσι εξηγείται και το πρόσφατο γεγονός. Δεν αναφέρεις συγκεκριμένα

ονόματα που οι αλβανικές εισαγγελικές αρχές καλούν προς ανάκριση (διότι γνωρίζεις ότι πρόκειται για αμφίβολου κύρους άτομα μεταξύ των Ελλήνων). Μπερδεύεις επίτηδες, την κατηγορία που η εισαγγελία αποδίδει στους στενούς σου συνεργάτες (άτομα υπό ανάκριση για εμπλοκή σε τρομοκρατικές ενέργειες) με τις κλήσεις μαρτύρων που γνωρίζουν για το συγκεκριμένο γεγονός, (10η Απριλίου 1994). Όπως μπερδεύεις σκοπίμως την έκθεση Γκαζιντέντε στην Αλβανική Βουλή στις 26.03.1997, για το σχέδιο Λωτός, με το οποίο οι αλβανικές μυστικές υπηρεσίες ήθελαν να αποδώσουν σε ελληνικά συμφέροντα τις ταραχές της Άνοιξης του 1997 στην Αλβανία, με το επεισόδιο της Επισκοπής (1994) και την δική των πέντε της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. (Για το επεισόδιο της Επισκοπής κύριε Ντούλε, ο φάκελος δεν άνοιξε ποτέ, διότι δε συμφέρει την αλβανική πλευρά και συγκεκριμένα το Σαλί Μπερίσια. Άρα οφείλετε να ζητήσετε διαλεύκανση της υπόθεσης διότι κατά βάθος, για την ιστορία και για τον μέλλον της, η Εθνική Ελληνική Μειονότητα, η οποία δέχτηκε τόσο δεινά (για λογαριασμό του φόβου του Μπερίσια δοκίμασε τους σκληρότερους διωγμούς και την μεγαλύτερη φυγή), θα πρέπει να γνωρίζει τι συνέβη τότε. Είναι σίγουρο ότι θα νιώσει περισσότερο δυνατή. Είναι σίγουρο ότι θα ζητήσει να αποβάλλει και να δείξει με το δάχτυλο όλους τους προδότες, τους συνεργάτες του καθεστώτος Μπερίσια. Είναι σίγουρο ότι έτσι θα εξυγιανθεί από το βαρύ ζιζάνιο της προδοσίας και τον προδοτών.

Κύριε Ντούλε, γνωρίζεις πολύ καλά τι λέει συγκεκριμένη έκθεση της CIA για το επεισόδιο της Επισκοπής. (Εγώ τη γνωρίζω σε ελληνική εκδοχή) (!!!) Συνεπώς, γνωρίζεις ότι για το επεισόδιο αυτό, όπως και για το γενικότερο σχέδιο, ήταν σε γνώση και η κυβέρνηση των Τιράνων, του Σαλί Μπερίσια. Φαίνεται ότι οι σημερινοί πολιτικοί σύμμαχοί σου στα Τίρανα γνώριζαν καλά τι θα συνέβαινε στην Επισκοπή, αλλά έπαιξαν επειδή έλεγχαν το παιχνίδι, δλδ μέσω των πουλημένων Βορειοηπειρωτών και για λογαριασμό της Ελληνικής πλευράς !!! Έπαιξαν και κέρδισαν! Έτσι φαίνεται. !!!!

Συνεπώς, εσύ δεν έχεις τα κότσια να διεκδικήσεις την αποκατάσταση της αλήθειας. Εσύ θέλεις να υπερασπιστείς άτομα που εξυπηρέτησαν το τότε καθεστώς Μπερίσια και στη συνέχεια υπήρξαν συνεργάτες σου! Η καλύπτεις την πραγματικότητα αυτή ως μέσο για να σου εξασφαλίσει την πολιτική επικράτηση.

Στη δίκη των πέντε της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, όπως γνωρίζεις, το επεισόδιο της Επισκοπής σχεδόν δεν αναφέρεται, αλλά η ΟΜΟΝΟΙΑ κατηγορήθηκε για αντισυνταγματική δράση στην Αλβανία, όπου το επεισόδιο της Επισκοπής αποτελεί ένα γεγονός. Γιατί τότε θέλετε να προκαλέσετε τόση σύγχυση;!!

Νομίζω εντούτοις, ότι γενικώς δεν θέλεις να λαγαρίσεις τη θολή αυτή κατάσταση στην εθνική ελληνική μειονότητα, διότι μονίμως έχεις καταφέρει να επωφελέσει από την αντάρα, που σαρακώνει τον Ελληνισμό.

Άρα, παρά τις εθνικές δηλώσεις δεν στοχεύεις εκείνο που είναι σημαντικό, την προστασία της εθνικής ελληνικής μειονότητας! Επιβάλλεται να το κάνεις και σε ό τι αφορά την απαλλαγή και από τους δικούς σου ανθρώπους! Και από σένα!!

Δεύτερο. Μη κάνεις άλλο κατάχρηση της ανοχής και υπομονής των πραγματικών Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Η ζημιά που προκαλείς στον Ελληνισμό δεν έχει καμιά σχέση με την ανωτερότητα που φανερώνουν οι Έλληνες με τη σιωπή τους απέναντί σου. Μάλλον ούτε αυτό στέκει διότι οι Έλληνες για να σε απορρίψουν αναγκάστηκαν σε όλες τις εκλογικές αναμετρήσεις να σε καταψηφίσουν στηρίζοντας Αλβανικά Κόμματα ως το

μικρότερο κακό !!! (και για να το κατανοήσεις αυτό πρόσεξε ότι δεν στήριξαν μόνο το Δημοκρατικό Κόμμα στις τελευταίες βουλευτικές εκλογές, επειδή στο ψηφοδέλτιο του ανήκεις εσύ !!) Που σημαίνει ότι για να σε αποβάλουν δέχονται την όποια εθνική συνέπεια!
Γι' αυτό και για πολλά άλλα, άκουσε την βοή του Έλληνα: Ντούλε Φύγε!!

Παναγιώτης Μπάρκας

30 Μαΐου 2019

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΠΑΡΕΜΒΑΣΗ ΚΑΙ ΟΙ ΕΘΝΙΚΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ.

Υπό πλήρη μυστικότητα το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Φοινικαίων ετοιμάζεται να παραχωρήσει οικοπέδο για την οικοδόμηση ιδιωτικού δίγλωσσου ελληνο-αλβανικού 9-χρονου σχολείου στην περιοχή Βρυών. Κατά τον δήμαρχο κ. Λ. Χρίστο ενδιαφέρονται εκπρόσωποι του ελληνικού δημόσιου. Το ελληνικό

δημόσιο ωστόσο δεν δικαιούται να προβεί άμεσα σε τέτοιες ενέργειες. Άρα, προωθεί στην επιχείρηση αυτή ιδιώτες τους οποίους (δεν) γνωρίζουμε...!!! ΤΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΜΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ;!

1. Μια απλή μελέτη και με τρανταχτό επιχείρημα την εμπειρία των αρνητικών συνεπειών στον ελληνικό μειονοτικό δήμο Δρόπολης, όπου τα γνωστά ιδιωτικά σχολεία, με τη στήριξη της Ελλάδας και άλλων ελληνικών παραγόντων, συνέβαλαν στη συρρίκνωση της δημόσιας παιδείας στη μητρική γλώσσα εδώ, δηλώνουμε ανεπιφύλακτα ότι μια τέτοια ενέργεια θα βάλει τέρμα στην παιδεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο και στο δήμο Φοινίκης, όπου ακόμα η παιδεία αυτή έχει μια καλή παρουσία!

2. Αυτό σημαίνει ότι η εθνική ελληνική μειονότητα θα χάσει και τον τελευταίο δημόσιο τίτλο αναγνώρισης της ύπαρξης και ακεραιότητάς της στο αλβανικό κράτος και των δεσμεύσεών του προς αυτή. Συμβαίνει έτσι όταν σχεδόν όλες οι παρούσες διεκδικήσεις των εκπροσώπων της εθνικής ελληνικής μειονότητας προς το αλβανικό κράτος αφορούν την παιδεία στη μητρική γλώσσα και όσα σχετίζονται μ' αυτή!

3. Οι περίπου 50-60 ελληνοδιδάσκαλοι θα χάσουν τη δουλειά τους και θα αναγκαστούν να μεταναστεύσουν, παίρνοντας μαζί τους τα παιδιά τους που αποτελούν τους σημερινούς μαθητές των σχολείων αυτών.

4. Διαφορετικά από το δήμο Δρόπολης, στο δήμο Φοινίκης, ενώ θα κλείσουν τα δημόσια σχολεία στη μητρική γλώσσα, θα μείνουν ανοικτά εκείνα στην αλβανική. Ήδη, στη Λειβαδιά, στην Τσούκα, στο Αλίκο, στο Μεσοπόταμο, στη Φοινίκη, οι παρούσες αλβανικές τάξεις είναι ισχυρές και επικρατέστερες.

5. Επικίνδυνο, σε ότι αφορά τη δημογραφική σύνθεση της περιοχής, θα αποδειχτεί

και το επιχείρημα ότι το ιδιωτικό σχολείο στο Βρυώνι θα συγκεντρώσει Αλβανούς μαθητές και θα τους εμπεδώσει ελληνική παιδεία, κουλτούρα και εθνικότητα. Αντιθέτως, από την μία θα αυξήσει την παρουσία Αλβανικού στοιχείου στην ήδη αλλοιωμένη δημογραφικά περιοχή. Από την άλλη, η πραγματικότητα των υπολοίπων ιδιωτικών σχολείων στην περιοχή επιβεβαιώνει ότι παράγουν ανθέλληνες, με υπολογίσιμη υπόσταση στην αλβανική κοινή γνώμη, ή τουλάχιστον καλούς εθνικά Αλβανούς. (!) Δεν παράγουν ωστόσο άξια στελέχη στην υπηρεσία της εθνικής ελληνικής μειονότητας!

ΚΟΜΜΑΤΙΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟΥ....

Η είδηση για το άνοιγμα ιδιωτικού σχολείου στο δήμο Φοινικαίων, κυφορούσε όλον αυτόν τον καιρό και αποδεικνύεται ότι οι κάτοχοί της είχαν σκοπό βολιδοσκοπησης για πιθανές αντιδράσεις από τους Βορειοηπειρώτες,

δασκάλους, γονείς, θεσμούς της..! Άρα οι πρωταγωνιστές γνωρίζουν ότι στην ιστορία αυτή κάτι δεν πάει καλά. Κάτι μυρίζει.... ! Και βιάζονται να το κάνουν πραγματικότητα.

Επιβάλλεται όμως, να προηγηθεί συζήτηση, να υπάρξει διαφάνεια και να υπερिσχύσει η λογική των εθνικών συμφερόντων και όχι τα ιδιοτελή, τόσο το χειρότερο στο όνομα των εθνικών συμφερόντων.

Κατ' αρχή κρίνεται ενοχοποιητική η σιωπή των επίσημων εκπροσώπων μας, οι οποίοι καλό θα ήταν να ζητούσαν να ανοίξει ένα ελληνικό ιδιωτικό λύκειο στην πόλη των Αγίων Σαράντα, στο οποίο να μπορεί να στεγαστεί και το ελληνικό δημοτικό και γυμνάσιο στην ίδια πόλη!!! Όμως η διαχρονική στάση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ ήταν υπέρ της διάλυσης της παιδείας στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο με στόχο να ανοίξει ο δρόμος για την ιδιωτική παιδεία υπό την αιγίδα συγκεκριμένου θεσμού!

ΤΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΠΡΟΣΔΟΚΟΥΜΕΝΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

Το σκεπτικό τους λέει ότι η παιδεία στην μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο σβήνει. Επίσης, αναφέρει ότι δεν υπάρχουν ικανοί δάσκαλοι και καλά βιβλία! Συνεπώς, πρέπει να γίνει μια ελληνική παρέμβαση (του δημοσίου μέσω ιδιωτών!!)

Από την άλλη, αναφέρει ότι η εθνική ελληνική μειονότητα χρειάζεται μια ποιοτική παιδεία, την οποία αναλαμβάνει, μετά από 30 χρόνια αναμονής και φθοράς της, η ελληνική ιδιωτική πρωτοβουλία με τη στήριξη του ελληνικού δημοσίου !!.

Το τρίτο επιχείρημα, αναφέρει ότι στην οικονομία της αγοράς ο ανταγωνισμός αποτελεί τη βασική αρχή. Δλδ ελληνικά μειονοτικά σχολεία στο αλβανικό δημόσιο χωρίς καμιάς υποστήριξη από κανέναν και κυρίως από Ελλάδα, και ιδιωτικά σχολεία με την ολόπλευρη στήριξη της Ελλάδας, μπορεί να ανταγωνιστούν;;;! Είναι σαν να λες ότι μπορεί να παλέψει και να επιζήσει το αρνί με το λύκο!

Η ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ «ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ».

Όντως, ο αριθμός των μαθητών και των δημόσιων σχολείων στη μητρική γλώσσα στην εθνική ελληνική μειονότητα, και στο δήμο Φοινικαίων, κάθε χρόνο συρρικνώνεται. Όμως πέρασαν 30 χρόνια και στις μεθοδεύσεις της αλβανικής πλευράς η Ελλάδα ανταποκρίθηκε με αδιαφορία για την παιδεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο. Ή μετά από το 2000 επιδόθηκε δριμύτατα στην ενίσχυση της ιδιωτικής παιδείας και εντός του συμπαγούς ελληνικού πληθυσμού, έχοντας μάλιστα και την ολόπλευρη στήριξη των επίσημων πολιτικών εκπροσώπων μας του σκέλους της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Συνεπώς, αληθεύει ότι αν συνεχιστούν αυτές οι καταστάσεις ο ορίζοντας του μέλλοντος των σχολείων δεν έχει βάθος χρόνου.

Εντούτοις, το επιχείρημα ελληνικής παρεμβάσεως με ιδιωτικό σχολείο για να σωθεί η κατάσταση δεν είναι διόλου ρεαλιστικό.

Γιατί τόσα χρόνια η ελληνική πλευρά δεν στήριξε την παιδεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο;! Γιατί δεν αναγνώρισε τον θεσμό αυτό σε κανένα επίπεδο και ούτε θέλησε να εντάξει τα σχολεία μας αυτά στο ευρύτερο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, όπως έκανε με τα αντίστοιχα ιδιωτικά στην Αλβανία; Γιατί στήριξε τόσο έντονα την «ιδιωτική πρωτοβουλία»;!

Εφόσον γνωρίζει ότι στο άμεσο μέλλον δε θα υπάρχουν Έλληνες μαθητές, συνεπώς ούτε για το ιδιωτικό σχολείο που επιδιώκει, γιατί δεν παρεμβαίνει δυναμικά, ούτε αυτή τη στιγμή, για να εξυγιάνει την κατάσταση στα υπάρχοντα δημόσια ελληνικά σχολεία, αλλά έχει καταπιαστεί από την ιδέα της ιδιωτικής

παρέμβασης, η οποία, με την αναστάτωση που ούτως ή άλλως θα προκαλέσει, θα επισπεύσει το τέλος της παιδείας στη μητρική γλώσσα ;!
Γιατί όλα αυτά τα χρόνια επέτρεψε με την αδιαφορία της, τη ολόπλευρη φθορά της παιδείας στη μητρική γλώσσα;!! Δεν μοιάζει αυτό με τη γνωστή εμπορική ταχτική, ότι ένα χτίριο με πολλές αξίες, το οποίο θέλεις να πουλήσει φθηνά το αφήνεις να υποβαθμιστεί;!!

Γιατί οι δικοί μας εκπρόσωποι αρέσκονται στο να καταγγέλλουν την αλβανική πλευρά ότι δεν ενδιαφέρεται για την παιδεία στη μητρική μας γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο, ενώ δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ για την βελτίωσή της. Όσο για την ποιότητα της παιδείας μας στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο. Παρά τις αδυναμίες, δεν μπορεί κανείς να αμφισβητήσει ότι αυτή η παιδεία κράτησε ζωντανή την ελληνική γλώσσα και στις πιο αντίξοες και σκοταδιστικές συνθήκες.

Απόφοιτοι αυτών των σχολείων στελέχωσαν και στελεχώνουν τις δομές της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Δεκάδες εκατοντάδες απόφοιτοι αυτών των σχολείων είναι διακεκριμένοι πτυχιούχοι ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων. Οι μαθητές και δάσκαλοι αυτών των σχολείων αποτελούν έναν δραστήριο και αναντικατάστατο κοινωνικό ρόλο στη δική μας κοινότητα.

Απεναντίας, από τα ιδιωτικά σχολεία στην περιοχή, τέτοιες διακρίσεις είναι ελάχιστες και ο κοινωνικός ρόλος έγκλειστος!

ΜΙΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΣΗΜΑΝΣΗ

Και τέλος θα πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι στη δική μας περίπτωση δεν αποτελούμε μια διασπορά ομογενών, όπως σε δεκάδες χώρες του κόσμου, αλλά μια εθνική ελληνική μειονότητα, την μόνη στον κόσμο με το καθεστώς αυτό για την Ελλάδα. Άρα δεν ισχύουν οι πραχτικές και ταχτικές που η Ελλάδα εφαρμόζει για εκείνους!

ΜΕ ΠΡΟΟΡΙΣΜΟΤΟΝ ΘΑΝΑΤΟ!

Σίγουρα, στην προκειμένη περίπτωση ισχύει ο κανόνας για την λογοτεχνία: «η εξειδίκευση ως το μεγαλείο της γενίκευσης».

Η ανάρτηση αφορμάται από τηλεοπτικό ρεπορτάζ από το χωριό Ραντάτι, στη Ρίζα, δίπλα στα ελληνοαλβανικά σύνορα του Δήμου Δρόπολης... Που

αποτελεί όμως, δυστυχώς, μια γενικευμένη εικόνα και κανόνα.

Οι κάτοικοι του χωριού μετρημένοι στα δάχτυλα και όλοι παρήλικες.

Απειλούνται από την ηλικία, από το βρώμικο νερό που πίνουν, από την έλλειψη τροφίμων, ψωμί εφοδιάζονται μια φορά σε δέκα ή δώδεκα ημέρες.

Απειλούνται από αλλοεθνείς που τους πήραν δια της βίας τα χωράφια τους και ούτε μπορούν να φυτέψουν κάποιο φρουτόδεντρο, ούτε τους επιτρέπουν να περάσουν στα χωράφια τους για να πάνε στον υπόλοιπο κάμπο τους. Δεν έχουν δρόμο ... ούτε να πάνε μέχρι το νεκροταφείο! Και το ηλεκτρικό όταν κοπεί δε θυμάται να επιστρέψει...

Περίεργο, στο χωριό αυτό μιλούν μόνο για το θάνατο. Δεν τον φοβούνται...

ούτε τον επικαλούνται, λόγω απογοήτευσης..... Τον σκέφτονται ως προορισμό...αμέσως μετά...μόλις συμβεί!

Μια γριούλα αντιμετωπίζει τον δημοσιογράφο με ειρωνεία.... Το λέει χαμογελαστά. Ως εκδίκηση εναντίον όλων που έχουν τη δυνατότητα να κάνουν κάτι γι' αυτούς, αλλά έχουν το θράσος και τους κοροϊδεύουν ! Δεν πιστεύει σε κανένα ... όλοι λένε ψέματα... Νιώθει απ' όλους εγκαταλελειμμένη!

Και από την Ελλάδα. Το «τέλι» που τη χώριζε επί κομμουνισμού από την Πατρίδα, έτρεφε κρυφά την Ελπίδα της μάνας! Τώρα που το τέλι έπεσε, έπεσε και η ελπίδα και η μάνα χάθηκε ! Η συμπαθητική γριούλα όμως επιμένει στωικά, ότι δεν πρόκειται να εγκαταλείψει το σπίτι της.

Είναι η μόνη πατρίδα που της έχει μείνει... που ριζώνει στο νεκροταφείο...Αλλά και ούτε έχει που να πάει... Δεν την περιμένει κανείς.... Η στωικότητα φαίνεται ότι την κρατάει στη ζωή. Αλλά εκείνη σκέφτεται μόνο τον θάνατο.... Δεν τον φοβάται... Εκείνο που φοβάται είναι μήπως δεν φτάσει ποτέ στο νεκροταφείο.... Και όχι γιατί δεν υπάρχει δρόμος, ούτε και μέσο ... αλλά ούτε άνθρωποι για να την μεταφέρουν !

Ο ίδιος φόβος έχει σταυρώσει και τους άλλους «πέντε κούκους» στο χωριό. Και τον δημογέροντα. Εκείνος δεν μιλάει για λογαριασμό του. Φοβάται μήπως πεθάνει κάποιος έξω από το χωριό και πώς θα τον μεταφέρουν στο σπίτι του.... Και πώς θα τον πάνε μετά στο νεκροταφείο.....!

Εκείνο όμως που κάνει τον δημογέροντα να δακρύσει και ας πέρασε τα 75 του, δεν έχει να κάνει με τον θάνατό του. Ούτε των άλλων ! Είναι κάτι πολύ σοβαρότερο... Αλλοεθνείς, με το έτσι θέλω, τους πήραν τα χωράφια τους και τους έχουν μαντρώσει μέσα στο χωριό. Είναι αγροτική γης και με το γράμμα του νόμου ανήκει στους Ραντατινούς. Την έχουν πάρει και έχουν βγάλει και τους τίτλους ιδιοκτησίας... αλλά ...την γη τους πραχτικά την έχουν πάρει «οι άλλοι» «Οι άλλοι» δε χρειάζονται ούτε τίτλους, ούτε νόμους. Τα έχουν όλα στα χέρια τους. Δικαστήρια, αστυνομίες, κρατικές δομές, εξουσίες.... Και ο δημογέροντας λέει ότι εκείνους τους καταλαβαίνει... λένε ανοιχτά εκείνο που

θέλουν! Ο δημογέροντας δεν μπορεί να καταλάβει την παθητική και συμβιβαστική στάση του Δήμου... Κατά βάθος όμως δείχνει ότι γνωρίζει «το γιατί»... Το μαρτυρούν τα δάκρυά του! Και έχουν περάσει έτσι χρόνια πολλά... Το βλέπουν όμως ως ένα θάνατο που τους δίνει ζωή. Να αντέξουν ... με την ελπίδα ότι θα πάρουν τη γη τους... Διαφορετικά ο τόπος θα λωβιάσει.... Και από το νεκροταφείο θα εξαφανιστούν και οι σταυροί, όπως και η ελληνική γλώσσα... από το/α χωριό/α... Από μας! Και τους απογοητεύουν οι «Έλληνες» υπεύθυνοι... που με μάγουλα που γυαλίζουν ...τους λένε λόγια καλά και.... πέτρες στο σακούλι! Για το θάνατο αυτό δεν χρειάζεται ...νεκροταφείο.... Νεκροταφείο γίνεται ο ίδιος ο τόπος μας.... Και ο προορισμός του τόπου μας προς το θάνατο αυτόν είναι ασήκωτος.... Και αν δεν αντέξουν στην προσβολή αυτή οι προγονοί μας, είναι σίγουρο ότι θα σηκωθούν από τους τάφους τους.... Αλλά όχι για να σώσουν τον τόπο μας... Παρά μόνο να μας φτύσουν κατάμουτρα...Ως πουλημένα τομάρια...που δεν μας αρμόζει ούτε σταυρός, ούτε η ελληνική ιδιότητα!!

Παναγιώτης Μπάρκας

23 Ιουνίου 2019

ΠΟΣΟ ΧΑΜΗΛΑ ΕΧΟΥΜΕ ΠΕΣΕΙ!

Σήμερα, με την ιδιότητα του δημοσιογράφου, αλλά και του καθηγητή και με την ταυτότητα του Έλληνα θέλησα να παρακολουθήσω τη συνάντηση του Πρωθυπουργού Έντι Ράμα με κατοίκους της Δρόπλης. Ασφαλώς και δεν με ενδιέφερε τόσο η είδηση, διότι γι' αυτή δεν χρειάζεται πλέον να είσαι επί τόπου. Μας ξελάσπωσαν οι ζωντανές μεταδόσεις.... Εκείνο που με ενδιέφερε ήταν να ερευνήσω την δική μας νοοτροπία, τη συμπεριφορά των «δικών μας» ανθρώπων έναντι της κυβερνητικής εξουσίας και τη θέση που κατέχει στις σχέσεις αυτές η εθνική μας ταυτότητα.

Πηγαίνοντας έπεσα πάνω σε ένα διάλογο Δροπολιτών. Ο πρώτος, αρκετά εκνευρισμένος, έλεγε ότι θα πει στον πρωθυπουργό για την έλλειψη νερού... (έδειχνε ξεκάθαρα ότι δεν τα είχε καλά με τον νυν δήμαρχο). Ο δεύτερος του έλεγε. Που φτάσαμε! Το 2020, εμείς οι έξυπνοι Έλληνες θα πούμε στον Αλβανό πρωθυπουργό για το νερό, λες και δεν έχουμε πιο σημαντικά θέματα.... Και ενώ περνούσαμε το κατώφλι στο καφενείο που θα γινότανε η συνάντηση, ένιωσα στην πλάτη το χέρι αξιωματικού της αλβανικής προεδρικής φρουράς ζητώντας μου να μη μπω στο καφενείο. (Η Δρόπολη το 2020 δεν έχει μια αξιοπρεπή αίθουσα για να οργανώνει μια όποια κοινοτική εκδήλωση)

Πιο πριν έπιασε το μάτι μου έναν νεαρό από το Χάσκοβο, με τη μπλούζα του υποψήφιου δημάρχου, που έλεγε (για μένα) στον Αλβανό αξιωματικό της προεδρικής φρουράς. «Αυτόν μη τον αφήνεις δεν είναι δικός μας....!» Τον έβλεπα τώρα που έφευγε όλο ικανοποίηση από τον τόπο του συμβάντος. Μαζί του ήταν και άλλοι νεαροί και μη, η φρουρά του νέου υποψήφιου δημάρχου που συλλειτουργούσαν σε συνδυασμό με την αλβανική προεδρική φρουρά για τον εντοπισμό των ανεπιθύμητων! Κανένας δεν μιλούσε. Όλοι και κατά περίεργο τρόπο, συμφωνούσαν Γεγονός που επιβεβαιώνει αυτό που ακούμε ότι στις συνελεύσεις τους ο αρχηγός τους μιλάει με έμφαση για τους Έλληνες «δικούς μας» και για τους Έλληνες «εχθρούς μας» !!! Παρουσιάστηκα στον Αλβανό με όλα τα «οφίκια μου» αλλά εκείνος με τίποτε.... Είχε πάρει, λέει εντολή!!! Από τη άτυπη φρουρά σε «ώρα υπηρεσίας»!

Έφυγα! Σε λίγο μου τηλεφώνησαν από το γραφείο του πρωθυπουργού και μου ζήτησαν συγνώμη για το περιστατικό..... Και άφησαν «τους δικούς μας» να χαίρονται για το κατόρθωμά τους!!!

Δεν με νοιάζει στην προκειμένη περίπτωση ο Παναγιώτης Μπάρκας! Με νοιάζει ότι πλέον τα ιδεολογικά χαρακώματα δεν έχουν υπερβεί απλώς τα εθνικά συμφέροντα, και την ομοψυχία των Ελλήνων...αυτά που μας ενώνουν κυρίως όταν πρόκειται μπροστά σε τρίτους, αλλά το γεγονός ότι και αυτό έχει περισσότερη σημασία, «τα ιδεολογικά» αποτελούν προσταχτική συνιστώσα, σημείο αναφορά και συμπεριφοράς και σ' αυτή τη λίγη νέα γενιά που έχει απομείνει. Και γνωρίζουμε καλά ότι αυτός ο πόλεμος, αυτή η διάσπαση γίνεται για ιδιοτελή συμφέροντα! Με νοιάζει το γεγονός ότι έχουμε ισοπεδώσει τα πάντα, δεν ξέρουμε να σεβαστούμε τίποτε, καμιά αξία, καμιά προσπάθεια. Απεναντίας, μάθαμε να γκρεμίζουμε ό τι έχει απομείνει, ως έναν τρόπο που

εξυπηρετεί το πολιτικό κατεστημένο να κατασπαράζει το τόπο μας για τα ιδιοτελή τους συμφέροντα. Και χαιρόμαστε όταν αυτό το πετυχαίνουμε με την βοήθεια αλλοεθνών.

Και θυμήθηκα τους παππούδες του νεαρού, (όχι εκείνους που φόρεσαν τη στολή του "Ντούτσιε") αλλά εκείνους που πήραν το όπλο να πολεμήσουν με το μόνο ιδανικό «να κυματίζει η γαλανόλευκη στο παράθυρό τους» !.

Θυμήθηκα τους εκπροσώπους μας στη διάσκεψη της Νεπράβιστας τον Ιούνιο του 1943, οι οποίοι έβαλαν όρο στους εκπροσώπους της πλειοψηφίας, - ή τα ελληνικά σύμβολα ή κανένα έμβλημα στα ελληνικά μειονοτικά αντάρτικα, ή σε εκείνη της Πολύτσανης, λίγο αργότερα όπου οι εκπρόσωποί μας ζήτησαν εν όψη Άγγλων εκπροσώπων την αυτοδιάθεση του Ελληνισμού μετά τον πόλεμο ! Τώρα κάποιοι που δεν ξέρουν καλά Ελληνικά, (ούτε αλβανικά), ξέρουν άριστα ότι με την ισχύ της εξουσίας που απορρέει από άλλα κέντρα ασκείται κάλλιστα το διαίρει και βασίλευε των ίδιων Ελλήνων, και έτσι μπορεί να πετύχουν τους ιδιοτελείς σκοπούς τους αλλά σε βάρος του Ελληνισμού.

ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

8 Αυγούστου 2019

ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ.
Διαβάζοντας τον Κρίστοφερ Κίνγκ.

Τελευταία διάβασα ένα βιβλίο που μου έστειλαν δύο φίλοι μου Έλληνες από την Αγγλία, γραμμένο από έναν Αμερικανό απόφοιτο φιλοσοφικής

σχολής. Ο τίτλος του είναι «Ηπειρώτικο μοιρολόι» και με μικρά γράμματα αναφέρει «Οδοιπορικό στην αρχαιότερη δημόδη μουσική της Ευρώπης». Διαβάζοντας το βιβλίο, εκείνο που κατάλαβα πρώτο είναι γιατί αδυνατούσα να γράψω ένα ρεπορτάζ για τα δικά μας πανηγύρια του καλοκαιριού, που τόσο επίμονα μου ζητούσε ο αρχισυντάκτης μου σε ΜΜΕ στην Ελλάδα.

Μου το δίδαξε αυτό ο Αμερικανός Κρίστοφερ Κίνγκ. Σήμερα έμαθα ότι και δικοί μας άνθρωποι βοήθησαν τον Κίνγκ να συγκεντρώσει υλικό για να αναλύσει τόσο σε βάθος την δική μας δημόδη μουσική παράδοση, να αποδείξει ότι μας έρχεται από τα τόσα αρχαία χρόνια, ότι εξελίσσεται χωρίς να αλλάζει, ότι αποτελεί το ζωντανό έμβλημα ταυτότητας της Ηπείρου. ότι ταξιθεύει από τους αρχαίους χρόνους για να αποτελεί τις ρίζες ακόμα και του σημερινού τσιφτετέλι, όπως και το υπόστρωμα της αρχαίας ελληνικής τραγικής μουσικής αλλά και γενικότερα της μουσικής.

Μου έμαθε πολλά περισσότερα για να καταλάβουμε πόσο ρηχοί είμαστε στην αυτογνωσία μας, γιατί οι πρόγονοί μας ήταν η κοιτίδα του Ελληνισμού, οι μυλόπετρες που αλλοίωναν κάθε ξένη φυλή για να την αφήσουν μετά να διαβεί ως ελληνική στο απώτερο ελληνικό χώρο, γιατί εκείνοι δεν είχαν καμιά εξάρτηση από κάθε άλλο είδους πολιτισμού, (κοινωνικού, πολιτικού, πολιτιστικού), εκτός από το δικό τους πολιτισμό που ήταν η ταύτιση με τη φύση που ισοδυναμούσε με τον Ελληνισμό. Γιατί η ιδιοσυγκρασία μας μεταβάλλεται σήμερα τόσο εύκολα και ταυτίζεται με την ιδιότητα της εξάρτησης από κάθε πολιτική εξουσία και πολιτισμό της εξουσίας για να επιβιώσουμε, κρατώντας τον ελληνισμό (είτε ως γλώσσα, είτε ως πολιτισμό, όχι ως εθνική ταυτότητα) ως μια τυπική και ασήμαντη αξιοπρέπεια.

Συνεπώς, είναι αλήθεια ότι τα πανηγύρια μας αποτελούν μια ηπειρώτικη παράδοση προερχόμενη από την προϊστορία. Αλλά αυτή η παράδοση δεν κληρονομεί πλέον καμιά αξία ουσίας, πολιτισμικής ταυτότητας και προσδιορισμού της κοινωνικής εθνικής συμπεριφοράς. Τα πάντα στρέφονται προς την επιφάνεια. Τα πραγματικά ηπειρώτικα τραγούδια και χοροί μετατράπηκαν σε ηπειρώτικα εμπορικά σκυλάδικα. Τα πανηγύρια απλώς μαζεύουν κόσμο, να καταναλώσουν ενέργειες, ποτά, να δώσουν αφορμή για κουτσομπολιά, επιδείξεις, ζήλιες, εφήμερους έρωτες. Οι χοροί και τα τραγούδια έχασαν τρόπους ρυθμούς, μέτρα. Έχασαν την ποικιλομορφία τους που σε οδηγεί στο μεγαλείο της Ηπειρωτικής φύσης. Κανένα άλλο μήνυμα, καμιά άλλη αξία!!! Τίποτε! Όπως οι φορείς τους.

Και επειδή είμαστε τόσο φθινοί και τόσο ρηχοί στην αυτογνωσία μας, εκείνο που μπορούμε να κάνουμε με τόση ευκολία είναι να σκοτώνουμε αυτή τη χιλιόχρονη παράδοση, χωρίς να καταλαβαίνουμε ότι σκοτώνουμε την ταυτότητά μας με την ίδια ισχύ όπως τα καρφιά και οι υπηρέτες των αλλοεθνών. Επειδή είμαστε τόσο επιπόλαιοι, δεν μπορούμε να κάνουμε καμιά

θυσία για να εξυπηρετήσουμε τον πολιτισμό μας, δεν μπορούμε καν να προσεγγίσουμε το μεγαλείο της παράδοσής μας, (όπως ο Αμερικανός Κίνγκ) και αναπληρώνουμε αυτό το αναντικατάστατο κενό, με την αλαζονεία του αμόρφωτου που στρέφεται κατά κάθε αξίας και προσπάθειας. Με την κατάχρηση του όρου επιστήμονας, διανοούμενος, πατριώτης, αλλά και προδότης!!

Δεν μπορούμε να καταλάβουμε ότι με τη συμπεριφορά αυτή δεν μπορούμε ούτε να έχουμε, ούτε να χαράξουμε προοπτική, ούτε να γνωρίσουμε τον εαυτόν μας, ούτε να ερμηνεύσουμε τους προγόνους μας, ούτε να σεβαστούμε αξίες, ούτε να διεκδικήσουμε δικαιώματα, ούτε να αρθρώσουμε λόγο, ούτε να διατηρήσουμε ταυτότητα, ούτε να έχουμε αξιοπρέπεια, ούτε να επιβάλουμε κύρος. Περιφερόμαστε στην κοιτίδα του ελληνικού πολιτισμού ως μια άμορφη μάζα που παραδώσαμε κάθε αξία στους εφήμερους πολιτικούς, στους μπαταχτοσίδες και στους υπηρέτες τρίτων! Δυστυχώς!

Παναγιώτης Μπάρκας

14 Αυγούστου ·2019

ΟΙ ΠΑΡΑΔΟΣΕΙΣ ΜΑΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΨΑΡΙ ΣΤΗΝ ΞΗΡΑ!!

Προχθές, στις 12 Αυγούστου, στο Γεωργουτσάτι, οργανώθηκε από την αδελφότητα των εν Ηπείρω Άνω Δροπολιτών σε συνεργασία με το Δήμο Δρόπολης και Πωγωνίου μια εκδήλωση αφιερωμένη, κατά τους διοργανωτές, στα δικά μας μεγάλα ονόματα κλαρινοπαικτών, αλλά και στην

παράδοση τραγουδιού, χορού και ενδυμασιών.

Όντως, ήταν εκεί, πολλοί νέοι και νέες, παιδιά, άνδρες, γυναίκες και παρήλικες, με την προσπάθειά τους να φέρουν ό τι καλύτερο γνωρίζουν και διαθέτουν για την λαμπρή παράδοσή μας. Και πρέπει ασφαλώς να τους συγχαρούμε, αυτούς και όσους άλλους συμβάλουν στη δική τους προσπάθεια! Ήταν και πολύς κόσμος για να παρακολουθήσει...! (Δεν κατάφερε να μετάσχει, όπως ορίζει η παράδοση) Όλο αυτό το φως, πασχίζει να μηνύσει ότι η ελπίδα είναι ζωντανή, δε σβήνει, τόσο προς το δημογραφικό στοιχείο, άλλο τόσο προς τους φορείς της παράδοσης.

Η εκδήλωση όμως, για μια ακόμη φορά, (και όχι μόνο αυτή) έφερε στο δυνατό φως τα μείζονα προβλήματα που οφείλουν να αντιμετωπίσουν οι υπεύθυνοι που ασχολούνται με την διατήρηση, προβολή και εμπέδωση της παράδοσής μας. Σημειώνουμε μερικά.

Μια όμως παρένθεση στην αρχή. Νομίζω, ότι την κρίση δεν μου επιτρέπει απλώς η επαγγελματική θέση του καθηγητή Λαογραφίας, αλλά περισσότερο το γεγονός ότι τη δεκαετία του 80' ήμουν μόλις 25 ετών και παρά το βάρος του δικτατορικού καθεστώτος, από τη θέση του δημοσιογράφου της εκπομπής στην μητρική γλώσσα στο ραδιοφωνικό σταθμό Αργυροκάστρου, γκρέμισα τα τείχη που εμπόδιζαν την επικοινωνία στη μουσική μας παράδοση με την ελληνική Ήπειρο. Τότε ακούστηκαν για πρώτη φορά από την εκπομπή αυτή τα ίδια τραγούδια, οι ίδιες μελωδίες με την υπόλοιπη Ήπειρο. Άκουγα ώρες ολόκληρες τις ηχογραφήσεις της οικογένειας Μάστορα και του γνωστού Γ. Τσιτσή από τη Γράψη, για να υποδείξω στα νέα παιδιά τότε, τον Βέρδη και τον Γκιώκα, τον Γρ. Μπάτζιο, το Γ. Μαγλάρα και άλλους, τα μονοπάτια της παράδοσής μας, ώστε, στη συνέχεια να αποτελέσουν οι ηχογραφήσεις τους την μεγάλη αγάπη των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Βγάλαμε από τις κομπανίες τους τα ακορντεόν και ό τι άλλο δε θύμιζε τη γνήσια παράδοση μας, την οποία είχε νοθέψει σε μεγάλο βαθμό το καθεστώς μέσα από γνωστά σοσιαλιστικά «παραδοσιακά» σχήματα.

Σκληρότερος ο αγώνας για την ποιότητα των πολυφωνικών απ' όλες τις περιοχές μας, -τη Φοινίκη, τη Γράβα, τη Λειβαδιά, τον Θεολόγο, την Πολύτσανη, το Λόγγο κλπ. Και δεν ήταν λίγες οι ηχογραφήσεις μας. Περίπου 500 τραγούδια, χοροί και σκοποί, κάτι που μπορεί να ζηλέψει σήμερα και το καλύτερο δισκογραφικό στούντιο. Δίναμε μάχη στον εσωτερικό κομματικό πυρήνα του ραδιοφώνου για την τήρηση της παράδοσης ως ενιαία Ήπειρο. (Διατηρώ ακόμα κομμάτια από τις γραπτές μου αναφορές που αφορούν την αρχή αυτή). Μάχες για την τήρηση και σεβασμό του περιεχομένου της μουσικής μας παράδοσης. Μάχες για την απαλλαγή των μουσικών από τη κομματική ρετινιά της κακής βιογραφίας. «Είσαι πολύ νέος και θέτεις σε

κίνδυνο τη θέση σου με τις ευθύνες που αναλαμβάνεις» μου είπε ο τότε κομματάρχης της Πάνω Δρόπολης, όταν εγώ παρείχα εγγυήσεις για συγκεκριμένη κομπανία της περιοχής για να ηχογραφήσει τραγούδια και χορούς στο στούντιο του κομματικού ραδιοφώνου.

Μάχες με τα καρφιά που μόλις άκουγαν στο ραδιόφωνο τέτοια τραγούδια όπως «Δέλβινο και Τσαμουριά» ή και «Ανάμεσα τρεις θάλασσες» έτρεχαν να μας καρφώσουν για ελληνική σοβινιστική προπαγάνδα και άιντε να ξεμπλέξεις.... Κλείνω την παρένθεση σημειώνοντας ότι δε ζητώ αναγνώριση του έργου αυτού από κάποιον, αλλά ανέφερα τα παραπάνω για να δικαιολογήσω το δικαίωμα της κρίσης μου.

1. Γενικώς, έχουμε την αντίληψη ότι η πολιτιστική παράδοση και κληρονομιά, αποτελεί απλώς ευκαιρία για πεζή και κούφια διασκέδαση,... χαρά! Όχι! Ο παραδοσιακός πολιτισμός αποτελεί ένα είδος τέρψεως, αλλά περισσότερο την ασφαλή λεωφόρο πατριδογνωσίας και ταυτότητας (πολιτισμική και εθνική), που ταξιδεύει το σύμπαν του ΕΙΝΑΙ μας σε αιώνες πριν, που σαγηνεύει και γιατρεύει την ψυχή του καθενός και του συνόλου. Αποτελεί την τέλεια ανάταση και διάπλασή της. Και το πετυχαίνει μέσω της επικοινωνίας με τη ηπειρώτικη φύση, σε κοινό μονοπάτι με τους ανθρώπινους καημούς, κωδικοποιημένους σε επιθυμίες και ελπίδες μέσα από τη δημώδη μουσική, στηριζόμενη στο ακατανίκητο ηπειρωτικό μοιρολόι. Συνεπώς, δεν μπορεί να εννοηθεί σαν μια παράσταση με «καλλιτέχνες» και θεατές, παρά μόνο ως μια μεγάλη σκηνή που όλοι έχουν ένα συγκεκριμένο ρόλο σεβόμενοι αυστηρά (ως συνέχεια) την κάθε λεπτομέρεια που οι αιώνιοι προγονοί μας λάξευσαν με τόσο προσοχή, μεράκι και σκοπό.

2. Συνεπώς, άλλο είναι να μαθαίνεις παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, έστω

και ως φορέας και ταυτόχρονα δημιουργός, και άλλο να διατηρήσεις την παράδοση και να την προβάλλεις. Αν και δεν υπάρχουν κάθετες και δεδομένες διαχωριστικές γραμμές, το πρώτο είναι σε μεγάλο βαθμό προσωπική ευθύνη και ελευθερία, (πώς θα χορέψει, πώς θα τραγουδήσει το άτομο) όπου η κοινότητα ενδιαφέρεται για έναν διευρυμένο κύκλο φορέων της παράδοσής της και το άτομο προσδιορίζει τον εαυτό του στο πλαίσιο της κοινής παράδοσης.

Το δεύτερο, στις σημερινές καταστάσεις κρίσης για την παράδοση και ολόπλευρες επιθέσεις και παρεμβάσεις, προϋποθέτει και απαιτεί έρευνα και επιστήμη! Το άτομο σέβεται την παράδοση εντός του συνόλου, αλλά πειθαρχημένα στις απαιτήσεις που προκύπτουν από επιστημονική έρευνα και σοβαρότητα, επί της παράδοσης. (Πώς θα είναι η ενδυμασία,- προχθές είδαμε χορευτικό όπου στις 12 χορεύτριες με δροπολίτικη στολή δεν εντόπιζες δύο όμοιες στολές(!) Ποια η ποιότητα των υφασμάτων, των χρωμάτων, του κεντήματος. Ποια είναι τα μοτίβα που ταξίδεψαν στους αιώνες στη δροπολίτικη μπροστέλα, τη σκούφια, το γελέκι, τις κάλτσες...! Ή, πώς επιτρέπουν οι αρμόδιοι τόσο απομίμηση χρυσού στη Δροπολίτικη ενδυμασία όταν η αιώνια παράδοση δεν υπαγορεύει κάτι τέτοιο.) Αυτή η επιστημονική πειθαρχία βοηθάει να ξεχωρίσουμε τον τοπικό χαρακτήρα του χορού (Κώσταντας, Γκάιντα, Γκόλφο, Βλάχα, Πογωνήσιο, Τσακιστό, Μπεράτι κλπ) από τους ίδιους χορούς σε άλλες τοπικές παραδόσεις. Το ξεχωριστό ήθος και ύφος. Η γενίκευση δεν αποτελεί λαογραφική παράδοση.

Να μάθουμε τι στην ουσία είναι το πολυφωνικό τραγούδι. Ότι στη βάση του ίσου υφαινόνται δύο και τρεις επιπλέον φωνές. (Και θα πρέπει να πάψουν να

εμφανίζονται ως πολυφωνικά τα μονοφωνικά και διφωνικά τραγούδια που ακούμε στις λαογραφικές «σκηνές» μας. Να ξεχωρίζουμε το πολυφωνικό της Άνω Δρόπολης, από την Κάτω, του Πωγωνιού από τη Ρίζα, του Βούρκου από τα Ριζά κλπ.

3. Η «επιστήμη» στην προκειμένη περίπτωση αφορά την τυπική, την φαινομενική διάσταση. Όχι την ουσία! Η ουσία εγγαράσσεται σε μια πολύπλευρη σχέση, με βασική συνιστώσα την επικοινωνία του Ηπειρώτη με τη φύση. Ο λαϊκός «καλλιτέχνης» προκύπτει ως η καλύτερη αποκωδικοποίηση και αποδεχτή μεταφορά αυτής της επικοινωνίας με τη φύση στο κοινό. Δεν υπάρχουν δεδομένα πεντάγραμμα, νότες, κλίμακες. Όχι! Υπάρχει ένα προσωπικό ύφος που αναπτύσσεται στο ήθος που ορίζει η σχέση του Ηπειρώτη με τη φύση. Υπάρχει ένα πλαίσιο στο οποίο κυμαίνονται τα καλλιτεχνικά επιτεύγματα. Οι νότες και οι κλίμακες λυγίζουν, απλουστεύουν, κονταίνουν, μακραίνουν ανά περίπτωση. Αλλά πάντα αποκωδικοποιώντας τους μουσικούς κώδικες της φύσης στην ανθρώπινη επικοινωνία και εκδήλωση, στην έκφραση του πόνου, του καημού, του έρωτα και της προσδοκίας, στην τέλεια συνύφανση της παράδοσης με τον στιγμιαίο αυτοσχεδιασμό, στην άριστη ταύτιση του ήχου του κλαρίνου με την κίνηση του σώματος και την ανάγνωση του ψυχικού κόσμου του χορευτή, στο πανηγύρι! Η δημοτική μουσική δεν μαθαίνεται στα θρανία, γιατί δεν μπορεί να κλειστεί στους τέσσερις τοίχους. Ο Δάσκαλος απλώς χαράσσει χνάρι και ο μαθητής για να γίνει καλός θα πρέπει να αποχτήσει το δικό του προσωπικό ύφος στην αποκωδικοποίηση του ανθρώπινου σύμπαντος σε σχέση με τη φύση. Έξω από αυτή τη σχέση δεν μπορεί να υπάρξει λαογραφία και λαϊκός πολιτισμός. Παρά μόνο απομιμήσεις, στις οποίες, όταν ανοίγουμε την κάνουλα της εμπορευματοποίησης και του καταναλωτισμού, έχουμε καταφέρει θανάσιμο πλήγμα στον παραδοσιακό μας πολιτισμό. (Δυστυχώς, σήμερα λέμε λόγου χάρη, καλό κλαρίνο εκείνο που παίζει σωστά, σταθερά και πειθαρχημένα καλλιτεχνικά τις «λαϊκές νότες», ή που μιμείται καλύτερα τα μοτίβα των πιατεράδων των ηπειρώτικου κλαρίνου, που είναι προϊόν των κωδικοποιημένων ακουσμάτων της φύσης και της ανθρώπινης ψυχής!) Ας μη λησμονούμε ότι ο λαϊκός μας πολιτισμός είναι από τους πιο αρχαίους δρόσους πολιτισμούς. Κατάφερε να επιβιώσει εξελισσόμενος και ανταποκρινόμενος στις καταστάσεις, χωρίς όμως ποτέ να εγκαταλείψει τον βασικό κανόνα, την επικοινωνία με τη φύση και την παράδοση. Αυτό που εμείς κάνουμε σήμερα είναι η αξιοποίηση της παράδοσης για εφήμερους σκοπούς που σκοτώνει την πραγματική παράδοση!

4. Ναι είναι σωστό ότι η λαϊκή παράδοση έχει χαρακτηριστικό την ιδιαίτερη τοπική παράδοση. Όμως, μόνο ως ιδιαίτερη τοπική έκφραση της γενικότερης παράδοσης. Έτσι, τα κλαρίνα της Δρόπολης, για τα οποία έγινε λόγος στην εκδήλωση στο Γεωργουτσάτι, δεν ήταν απομονωμένα από τα υπόλοιπα της Ηπείρου, στο σημερινό Πωγώνι και τα Ζαγοροχώρια. Μάλιστα υπάρχει και οικογενειακή συνέχεια. Η μουσική τους, όπως της οικογένειας Μάστορα, δεν διέφερε ποιοτικά σε τίποτε από τους Χαλκιάδες, τον Χαρισιάδη, του Ζούμπα στην σημερινή Ελλάδα. Στη λαογραφία και στη μουσική παράδοση τα σύνορα στάθηκαν αδύνατα να χωρίσουν την Ήπειρο. Άρα είναι λάθος, απ' όλες τις πλευρές να μιλούμε με τόση απομόνωση και με την ίδια αποσπασματική προσέγγιση για την παράδοση, λόγου χάρη της μουσικής παράδοσης της Δρόπολης. Τόσο το χειρότερο όταν είναι γνωστό ότι η μουσική παράδοση της Ηπείρου αποτελεί μια διαχρονική γέφυρα επικοινωνίας με τη μουσική

παράδοση των πιο γνωστών κέντρων παγκοσμίως.

5. Ένα τέτοιο έργο απαιτεί σοβαρότητα, γνώσεις, έρευνα, τεκμήρια. Ο ερασιτεχνισμός, ο εμπειρισμός, ο αυτοσχεδιασμός, ο αυθορμητισμός, η προχειρότητα, όπως και οι προσπάθειες παρουσίασης και κατοχύρωσης τέτοιων εκδηλώσεων ως άρτιες, έστω και ως δικαιολογία ότι στις σημερινές καταστάσεις καλά είναι κι'αυτά που κάνουμε, στρέφονται κατά της παράδοσης μας, κατά των αξιών της, είτε ως διαστρεβλώσεις και παραμορφώσεις, είτε ως αποσιώπησης της πραγματικότητας, είτε ως υποβάθμιση. Και δεν είπα ότι γίνεται κάτι εσκεμμένα ... Λέω ότι απαιτείται σοβαρότητα και επιστράτευση του επιστημονικού μας κόσμου...!!! ΤΕΛΟΣ

<https://www.youtube.com/watch?v=NpDe5SQZ5Ug>

<https://www.youtube.com/watch?v=D-VVyibqBRY>

Οι Πέντε φημισμένοι νέοι από το χωριό Γλύνα. Καταγραφή σε ηχογράφηση του 1937 Βασίλης Σελιώτης, Βασίλης Αναγνώστης, Σπυρίδων Τσέλιος, Αναστάσης Τάκος και Ευά...

Παναγιώτης Μπάρκας

17 Αυγούστου 2019

ΣΧΩΡΙΑΔΕΣ ΠΩΓΩΝΙΟΥ, 250 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ!

Μια πρωτότυπη με πολλαπλά μηνύματα εκδήλωση πραγματοποιήθηκε σήμερα 16.08.2019, από η Αδελφότητα Σχωριαδιτών. Αφορά τον εορτασμό των 250 χρόνων της ίδρυσης της πρώτης τους Αδελφότητας στην Κωνσταντινούπολη 250 χρόνια πριν. Πρόκειται για την ίδρυση μιας από τις πρώτες αδελφότητες Ηπειρωτών επί Οθωμανικής

Αυτοκρατορίας! Για τον Ηπειρώτη το ταξίδι στην οικουμένη για διάφορους λόγους παραμένει μια αρχέγονη παράδοση. Χαρακτηρίζεται επίσης από το γεγονός ότι οι Ηπειρώτες όπου κι αν ταξιδεύουν κουβαλούν μαζί τους την ιδιαίτερη πατρίδα, ιδρύοντας στους νέους τόπους, είτε ομωνυμίες κοινότητες, είτε αδελφότητες, χωρίς ποτέ να αποσπαστούν από την πατρογονική εστία τους. Απεναντίας, την κάνουν συνεχώς πιο πλούσια, πιο ωραία, περισσότερο ανεπτυγμένη, είτε επιστρέφοντας εδώ και προσφέροντας και επενδύοντας τον μόχθο τους, είτε στέλνοντας σ αυτή οικονομική και πνευματική βοήθεια για να προκόψει. (όπως επί Τουρκοκρατίας). Οι Σχωριαδίτες ήταν οι πρώτοι που έφτιαξαν στην Κωνσταντινούπολη το νέο αυτό μοντέλο σχέσης και στήριξης της πατρογονικής τους κοινότητας στην Ήπειρο. Μετά ακολούθησαν και άλλοι Ηπειρώτες. Φρόντιζαν την πατρογονική τους εστία, με το οβολό του κάθε ξενιτεμένου, μέσα από ισχυρούς κανονισμούς, διαφάνειας και κινήτρων. Να είχαν εκκλησία, σχολείο, δάσκαλο, ιερέα, υποδομές αξιοπρέπεια και ελευθερία!

Η παράδοση αυτή άνθισε ξανά στον τόπο μας μετά το 1990, με το άνοιγμα των συνόρων της Αλβανίας. Δεκάδες νέοι σύλλογοι και αδελφότητες ιδρύθηκαν ακολουθώντας την παράδοση, δλδ κουβαλώντας το όνομα της ιδιαίτερης πατρίδας σε αδελφότητες του εξωτερικού! Αλλά...τίποτε, ή ελάχιστα πράγματα προσέφεραν στην πατρογονική τους εστία. Το συμπέρασμα και προς πάσα κατεύθυνση, προκύπτει από τη σύγκριση με την παράδοση και με την αδελφότητα Σχωριαδιτών.

Οι Σχωριαδίτες, όλοι και ο καθένας σύμφωνα με τις οικονομικές ικανότητες, με τέλεια διαχείριση και διαφάνεια, με κίνητρα και συλλογικότητα, με σχέδιο και προοπτική, έφτιαξαν, μαζί με τα σπίτια τους, μια αξιοζήλευτη κοινοτική υποδομή. Θρησκευτικό συγκρότημα, υγειονομικό κέντρο, κοινοτικές υπηρεσίες, σπουδαία βιβλιοθήκη, ξενώνες, αθλητικά κέντρα, παιδικές χαρές, χώρους ψυχαγωγίας και ανακούφισης, πάρκα, στρωμένους δρόμους, ανακαινισμένα παλιά πηγάδια, μνημεία αφιερωμένα σε σπουδαίους Σχωριαδίτες. Ο κάθε Σχωριαδίτης, η ομάδα Σχωριαδιτών, αναλαμβάνει να κάνει ένα μικρό ή μεγάλο έργο, (ανάλογα με την οικονομική επιφάνεια), σεβόμενοι πλήρως τις αποφάσεις της Αδελφότητας και το καταρτισμένο σχέδιο.

Αυτό σημαίνει ότι η 250χρονη παράδοση συνεχίζεται με άρτιο αποδοτικό τρόπο παρά την άγρια διακοπή που υπέστη τον μισό αιώνα της δικτατορίας. Το δεύτερο βασικό μήνυμα σχετίζεται με κάτι άλλο. Οι Σχωριάδες, αυτό το γνωστό στην ιστορία χωριό για τον πολιτισμό του και την οικονομική του ισχύ, είναι ένα από τα ελληνικά χωριά τα οποία δοκίμασαν τους μεγαλύτερους

κομμουνιστικούς διωγμούς, τη διάσπαση και διάλυση. Η δράση της αδελφότητας αποδεικνύει ότι αυτές οι πληγές της 50χρονης κομμουνιστικής δικτατορίας επουλώνονται. Η αναβίωση και προκοπή της κοινότητας των Σχωριάδων, επιβεβαιώνει ότι η γενικότερα κοινότητά μας μπορεί να ξαναζωντανέψει από τις στάχτες. Αρκεί να υπάρξει, ομοψυχία, σύμπραξη, έργο, σκοποί και στόχοι, διαφάνεια και κατανόηση, συγχώρεση και αγάπη. Το τρίτο σημαντικό μήνυμα αφορά το γεγονός ότι με το παράδειγμά της η κοινότητα των Σχωριάδων αφαιρεί το κάθε δικαίωμα στη δημαγωγία, τις κάλπικες υποσχέσεις και δεσμεύσεις των πολιτικών, για δήθεν έργα, ανάπτυξη της κοινότητας. Φέρνει ένα γερό παράδειγμα για την καταπολέμηση της διαφθοράς, της σπατάλης δημοσίου χρήματος ή άλλων δωρεών και ιδιωτικών συνεισφορών!

Τέταρτο κατοχυρώνει το δικαίωμα στους Σχωριαδίτες να αποταθούν για βοήθεια και στήριξη σε κάθε αρμόδιο φορέα. Το έργο τους επιβάλλει σεβασμό και στήριξη.

Όμως για να πάει κανείς μέχρι τους Σχωριάδες, για να απολαύσει αυτές τις ανεπανάληπτες ομορφιές, να δεχτεί την φιλοξενία, την αγάπη και την στοργή των Σχωριαδιτών και γενικότερα των Πωγωνιτών, να δοκιμάσει τη νόστιμη διατροφή και το σπάνιο κρασί και τσίπουρο, θα πρέπει να έχει γερά νεύρα, ένα ισχυρό μέσο μεταφοράς, πολύ χρόνο και γενικώς ένα μεγάλο ρίσκο ταξιδιού. Ο δρόμος από και προς τους Σχωριάδες (και γενικώς προς το Πωγωνί) από Δρόπολη, ή και από Δρυμάδες είναι χειρότερος από πριν 30 χρόνια. Συνεπώς, η ελπίδα ανάπτυξης της περιοχής, ο τουρισμός, (ορεινός, πολιτιστικός, γαστρονομικός) είναι ανέφικτη.

Το χειρότερο, η φωνή των Πωγωνιτών είναι καταδικασμένη να μη εισακουστεί. Δύο φορές, τα χρήματα για την κατασκευή του οδικού αυτού άξονα, δλδ είτε για το δακτύλιο του Πωγωνιού, είτε για τον οδικό άξονα Δρυμάδες Σωπική, Πολύτσανη Λιμπόχοβο που εξασφαλίστηκαν από δικούς μας ιδιωτικούς φορείς και από διακρατικά προγράμματα χρηματοδοτημένα από την Ε. Ένωση, πήγαν σε άλλες κατευθύνσεις και τα έργα αυτά εμφανίζονται ολοκληρωμένα!!!

Η μόνη λύση είναι η ύψωση της φωνής, από τις τοπικές αρχές και το σύνολο των κοινοτήτων του Πωγωνιού για να αποκαλυφτεί και αποκατασταθεί η ιστορική απάτη που σταύρωσε τη ζωή και την προοπτική της σπάνιας αυτής περιοχής. Οι πολιτικοί που δήθεν θαυμάζουν το έργο της αδελφότητας των Σχωριαδιτών θα πρέπει να αναλογιστούν, ότι στην 30χρονη πολιτική τους θητεία δεν βοήθησαν σε τίποτε την περιοχή αυτή, όπως και τους υπόλοιπους Έλληνες. Απεναντίας, με τη σιωπή τους, με την ανοχή τους και τη σύμπραξή τους επήλθε η καταστροφή. ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

18 Αυγούστου ·2019

ΟΙ ΛΑΜΠΕΡΕΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΜΙΑΣ ΗΜΕΡΑΣ.... ΜΗΝΥΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ.

Το αποκορύφωμα των ποικίλων πολιτιστικών εκδηλώσεων του Καλοκαιριού αυτού στον τόπο μας αποτέλεσαν οι τρεις χθεσινές εκδηλώσεις. Πρόκειται για το δεύτερο λαογραφικό Φεστιβάλ που οργάνωσε ο πολιτιστικός σύλλογος Άγιος Κοσμάς της Λειβαδιάς, οι συνάντηση των ανθρώπων των γραμμάτων της πάνω

Δρόπολης και το μαραθώνιο της Δρόπολης.

ΤΑ ΔΙΛΗΜΜΑΤΑ

Λαμπρές, με βάρος στο περιεχόμενό τους και με σημαντικά μηνύματα. Που γενούν όμως και ένα εξίσου ένα βαρυσήμαντο δίλημμα. Είναι η ελπίδα του τόπου μας που δίνει το παρόν της... Ή όλο αυτό το φως, σφρίγος και ζωντάνια που νιώσαμε αυτό το Καλοκαίρι θα κάνει πιο βαθύ το σκοτάδι μετά την επιστροφή στην ξενιτιά της ιδιαίτερης πατρίδας μας ;!! Θα τονώσει περισσότερο το πείσμα αυτών που μένουμε εδώ, ή θα εξασθενίσει περεταίρω την αντίσταση της επιμονής;!! Θα καταφέρουν οι αρμόδιοι φορείς να δώσουν συνέχεια με σχέδια, στόχους και προγράμματα στο κλίμα αυτό αισιοδοξίας που έφερε αυθόρμητα αυτό το Καλοκαίρι ως χειροπιαστή ένδειξη της αγάπης των ανθρώπων μας για την πατρίδα μας, ή οι πολιτικοί μας θα αποδείξουν αυτό που διαθέτουν, την γνωστή ανικανότητά τους, (εσκεμμένη ή μη) να συγυρίσουν τον τόπο μας στο πνεύμα αυτό ελπίδας, ή, ακόμα χειρότερα, θα δουν το κλίμα αυτό ως πρόκληση και απειλή για τα προσωπικά τους συμφέροντα, πολιτικά και οικονομικά;;;! Και συνεπώς, θα επιδιώξουν να το υπονομεύσουν και διαλύσουν!!

Πάντως, αυτό το Καλοκαίρι, αποτέλεσε μια άλλη διάσταση στον τόπο μας, όπως ποτέ, θα έλεγα, άλλη φορά! Ο τρόπος πώς το κλίμα αυτό αισιοδοξίας παραμέρισε το πολιτικό κατεστημένο είναι επίσης το άλλο μεγάλο στίγμα και μήνυμα, που το κατεστημένο αυτό θα πρέπει να διαβάσει σωστά και να αντιδράσει ορθά χωρίς να προσπαθήσει να το εμποδίσει, να το βάλει στα μέτρα του, να το εκμεταλλευτεί, δλδ ο τόπος μας δεν αντέχει ακόμα ένα άλλο δράμα!

Και όταν μιλάω για κλίμα αισιοδοξίας δεν έχω εδώ υπόψη μου απλώς τα πανηγύρια. Αυτά είχαν τη δική τους πορεία. Αλλά αποτέλεσαν φέτος το φόντο του αισιόδοξου κλίματος!

Την πρώτη θέση έλαβε η μεγάλη φέτος επιστροφή των ανθρώπων μας στον τόπο μας, η ενασχόλησή τους με τα κοινά και οι πολυποίικιλες και με νόημα πολιτιστικές εκδηλώσεις.

ΤΟ RUN (μαραθώνιο) ΔΡΟΠΟΛΗΣ

Χθες, την τελευταία ουσιαστικά ημέρα του ενεργού Καλοκαιριού οργανώθηκαν οι τρεις σημαντικές πολιτιστικές εκδηλώσεις. Το πρωί, με την πρωτοβουλία τριών αδερφών από τη Δερβιτσάνη, την άμεση υποστήριξη του Γενικού Προξενείου της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο και τη συμπαράσταση άλλων φορέων, οργανώθηκε και έγινε το RUN Δρόπολης, 10 και 8 χμ. Περισσότεροι από 250 αθλητές από τη Δρόπολη, το Αργυρόκαστρο και από την Ελλάδα μετείχαν στους αγώνες αυτούς δρόμου.

Πήρε έτσι μια άλλη μορφή, άψογα οργανωμένη και με καθαρά αθλητικό χαρακτήρα, η διαφημιστική πεζοπορία που είχε προηγηθεί τα προηγούμενα χρόνια.

Το γεγονός, η πρωτοβουλία τριών νέων ανθρώπων, που δίνουν ζωντάνια και στον πολιτιστικό τομέα, η συμμετοχή και ιδιαίτερα η μεγάλη συμπαράσταση από φορείς και τους απλούς ανθρώπους για την επιτυχή περάτωση της εκδήλωσης, είναι αυτά που στιγματίζουν θετικά την πραγματικότητα του τόπου μας. Δείχνει ότι ο τόπος μας έχει δυνάμεις και ενέργειες να μετατραπεί σε κέντρο βάρους τέτοιων εκδηλώσεων και η σύμπραξη φορέων και ανθρώπων είναι εφικτή και αποτελεσματική.

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΩ ΔΡΟΠΟΛΗΣ

Αν και τα φώτα όλα έπεσαν στην αθλητική αυτή εκδήλωση, στα Βρυσσερά ακολούθησε μια άλλη σημαντική αλλά και ιδιαίτερα πρωτότυπη εκδήλωση: Η συνάντηση των ανθρώπων των γραμμάτων της Πάνω Δρόπολης.

Οργανωμένη κι' αυτή από παθιασμένους ανθρώπους για τον τόπο τους. Έδωσαν το παρόν τους συνολικά 50 Πάνω Δροπολίτες που ασχολήθηκαν και ασχολούνται με τη συγγραφή βιβλίων, είτε λογοτεχνικών, είτε άλλων βιβλίων με αντικείμενο την ιστορία και τις παραδόσεις του τόπου τους. Κεντρική φυσιογνωμία ο Τηλέμαχος Κώτσιας. Η συνάντηση δεν ήταν και τόσο απλή φόρσον εκεί έγινε ιδιαίτερα λόγος για την αποστολή των βιβλίων που γράφονται σε σχέση με την προκοπή του τόπου μας, την συνειδητοποίηση ότι η βαριά κρίση του τόπου μας απαιτεί αντιμετώπιση που μπορεί κάλλιστα να συμβάλλουν άμεσα τα γράμματα και οι τέχνες. Οι προτάσεις τους για οργάνωση βιβλιοθήκης, ιστοσελίδας, για τη διεύρυνση και ο καλύτερος συντονισμός του δικτύου και με τους ανθρώπους των γραμμάτων και των τεχνών, της Άνω Δρόπολης και των άλλων περιοχών, την ίδρυση του μουσείου φωτογραφίας με τα αρχεία του γνωστού φωτογράφου μας Β. Βάσου, πινακοθήκης κλπ αυξάνουν περισσότερο το φως στο καντήλι της ελπίδας!!

Το Β' ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΣΤΗ ΛΕΙΒΑΔΙΑ

Η τρίτη εκδήλωση και η μεγαλύτερη αφορά το Β' φεστιβάλ λαογραφίας με διοργανωτή το σύλλογο του Αγίου Κοσμά Λειβαδιάς.

Δεν ξέρω αν θα πρέπει να δώσω έμφαση στους χιλιάδες θεατές που παρακολούθησαν με ενθουσιασμό και στωικότητα για ώρες ολόκληρες το φεστιβάλ, ή για τα συγκροτήματα που ήρθαν από την μακρινή Κρήτη, την Άρτα, το Μέτσοβο, την Πρέβεζα, την Ηγουμενίτσα, τη Δρόπολη, το Μουρσί και μερικοί σύλλογοι του δήμου Φοινικαίων. Στην άρτια οργάνωση ή στην αποχή των «επίσημων» πολιτικών εκπροσώπων του τόπου μας.

Ασφαλώς, η οργάνωση ενός τέτοιου Φεστιβάλ ξεπερνάει κατά πολύ τις δυνατότητες ενός απλού πολιτιστικού συλλόγου στις συνθήκες το τόπου μας και της κοινότητας της Λειβαδιάς. Αλλά είναι σίγουρο ότι η ανταπόκριση τόσων χιλιάδων Ελλήνων για να παρακολουθήσουν την εκδήλωση, η ετοιμότητα των απλών ανθρώπων να συμβάλλουν στη διοργάνωση, αλλά και να συμβάλλουν οικονομικά, η συμμετοχή τόσο πολλών συγκροτημάτων αποτελεί πλέον μία σχέση χρέους προς τον τόπο μας, προς τον πολιτισμό μας, μια σχέση εμπιστοσύνης προς το σύλλογο του Αγίου Κοσμά στην πρόεδρό του και τους αφοσιωμένους συνεργάτες και ιδιαίτερα συνεργάτριες της. Μια σοβαρή μαρτυρία ότι ο πολιτισμός ενώνει, ο πολιτισμός αποτελεί πρόοδο. Η επιμονή του συλλόγου για την ενσωμάτωση του λαϊκού μας

πολιτισμού με τον ευρύτερο εθνικό, για την ποιότητα στη διατήρηση και προβολή του παραδοσιακού πολιτισμού, η εξασφάλιση ενδυμασιών, η παροχή έργου στα σχολεία της περιοχής, στην εκμάθηση της ελληνικής, επιβεβαιώνουν ότι πρόκειται για απaráμιλλο έργο. Και έχει μόλις δύο χρόνια που ο σύλλογος ιδρύθηκε και λειτουργεί. Δυστυχώς όμως, η αρρώστια του τόπου μας, που υποκινούν οι πολιτικοί, επιδιώκει να θέσει σε κλοιό και υπονομεύσει το πολιτιστικό σύλλογο του Αγίου Κοσμά. Και τι επιδιώκουν να κάνουν;! Θέλουν να τον βάλουν στην τσέπη τους !! Και αν δεν το καταφέρουν αυτό τότε βάζουν στο σύλλογο ετικέτες ότι παίζει πολιτικά παιχνίδια σε όφελος των αντιπάλων πολιτικών τους. Δυστυχώς, παρασέρνουν στην προσπάθειά τους και θεσμούς, που χρέος έχουν να αντιμετωπίσουν ισότιμα όλους τους Έλληνες και να στηρίζουν τέτοιες προσπάθειες. Στην ουσία αυτό που θέλουν να πετύχουν και στην προκειμένη περίπτωση είναι να ισοπεδώσουν και να εξουδετερώσουν το σύλλογο του Αγίου Κοσμά. Η τόσο μεγάλη επιτυχία του αποτελεί το φοβερό δείγμα της δικής τους αποτυχίας. Η μαρτυρία του έργου του Αγίου Κοσμά βεβαιώνει ότι όταν επιμένεις και όταν θέλεις να προσφέρεις κοινωφελές έργο στον τόπο σου, μπορείς, έχεις την υποστήριξη κυρίως των απλών ανθρώπων και των σοβαρών παραγόντων. Βεβαιώνει ότι ο πολιτισμός ενώνει και αποτελεί πρόοδο. Και οι πολιτικοί του χώρου μας δεν είναι διατεθειμένοι για τέτοιου είδους αποστολές. Γι' αυτό και τους θαμπώνει το έργο του συλλόγου, και περισσότερο η αποδοχή, η συμπαράσταση, η αγάπη και η εμπιστοσύνη των Ελλήνων. Γι' αυτό και αυτοί, οι «επίσημοι» πολιτικοί μας θέλουν να «λάμψουν» δια την απουσία τους στις εκδηλώσεις αυτές, ή δια της υπονόμησης του έργου του συλλόγου, όπως καθετί άλλου που δεν έχει την ευλογία τους, που θέλει να προσφέρει έργο για τον τόπο μας!

Η ΝΕΑ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΕΞΟΥΣΙΑΖΟΜΕΝΟΥ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗ

Η υπόδουλη υποταγή στην εξουσία γίνεται καθημερινά στον Έλληνα Βορειοηπειρώτη το σήμα κατατεθέν της νέας ταυτότητας και "αξιοπρέπειάς" του! Το γλύψιμο μέχρι αηδίας βεβαιώνει τον ξεφτελισμό μας, όπως ενισχύει με γεωμετρική πρόοδο την αλαζονεία, αυθαιρεσία και περιφρόνηση των εξουσιαστών στους εξουσιαζόμενους, αλλά και τον μονόδρομο να προσεγγίσει κανείς την εξουσία... Την κατοχύρωσή

της, ως φυσιολογική συμπεριφορά αποκτάει η τραγικοκωμική διάσταση. Μπορεί να ακούς συνομιλητές και πολίτες να βρίζουν, ας υποθέσουμε τον δήμαρχο τους ή τον βουλευτή τους, ότι είναι αγράμματος, αμόρφωτος, κακόβουλος, η χειρότερη επιλογή, κομματόσκυλο, παλιοτόμαρο, συμφεροντολόγο, ανήθικο ... και ό τι δε μπορείς να φανταστείς, Αλλά μόλις τον αντικρίσουν υποκλίνονται με "σεβασμό" μέχρι εσχάτως, το χαμόγελο πάει μέχρι τ αφτιά, ή τρέχουν στην προσωπική του ηλεκτρονική ιστοσελίδα για να κάνουν τέτοια υπερβολικά κοπλιμέντα που κάνουν και τον εξουσιαστή τους να κοκκινίσει διότι (στην αρχή) νιώθει ότι τον κοροϊδεύουν...Οι δουλοπρεπείς εξουσιαζόμενοι κρίνουν την ακραία αυτή υποκρισία άκρως φυσιολογική. Μάλιστα, είναι σε άμιλλα για το ποιος θα πλέξει το πιο περίτεχνο εγκώμιο. Και δεν κάμπτονται... ξέρουν ότι κάποια στιγμή ο εξουσιαστής θα πιστέψει τις κολακείες τους ως τις "πραγματικές του" αξίες και θα πάρει εκείνους στα σοβαρά, δλδ θα τους ανταμείψει.....!!!! . Λησμονούν όμως ότι όταν ο εξουσιαστής θα τα πιστέψει (έστω και τα μισά) θα είναι πολύ αργά για τον εξουσιαζόμενο να απαλλαγεί από τον κυνισμό, την αυθαιρεσία και την εκδίκηση του εξουσιαστή. τους.

Συνεπώς, εκείνο που νιώθω είναι η αηδία... Οι άνθρωποι όμως που μπορείς να "ξομολογηθείς", λιγοστεύουν κάθε μέρα... με αποτέλεσμα να μένεις μόνος και να μη ανοίγεις το στόμα να πεις τίποτε γιατί εκείνος που θα τ ακούσει θα τρέξει να το πει στον εξουσιαστή. Μάλιστα, όχι όπως ειπώθηκε, αλλά όπως θέλει να το ακούσει ο εξουσιαστής, ή όπως το καρφί σου καταλαβαίνει ότι θα αποχτήσει την εύνοια του εξουσιαστή του! ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΔΥΣΚΟΛΟΙ ΚΑΙΡΟΙ

Παναγιώτης Μπάρκας

21 Αυγούστου 2019

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ΜΑΣ... ΞΕΦΡΑΓΟ ΑΜΠΕΛΙ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΝΟΙΚΟΚΥΡΗ;!!!

Βλέποντας ότι πολλοί Έλληνες και Ορθόδοξοι υποστηρίζουν το αντίθετο των ανησυχιών μου, δίστασα πολύ να εκφράσω τις ανησυχίες αυτές δημόσια. Αποφάσισα τη δημοσίευσή τους για να επιβεβαιωθώ ή για να διαψευσθώ!
Η ΙΤΑΛΙΚΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΓΟΡΑΝΤΖΗΣ

Πριν λίγες μέρες επίσημη ανακοίνωση αναφέρει ότι με την στήριξη του Υπουργείου Εξωτερικών της Ιταλίας παίρνει σάρκα και οστά ερευνητικό πρόγραμμα του CNR (Εθνικό Ερευνητικό Συμβούλιο της Ιταλίας) για την μελέτη και την προστασία των ορθόδοξων μεταβυζαντινών μοναστηριών στη Νότια Αλβανία.

Ειδικό στόχος αποτελεί η αναστήλωση και προβολή ορθόδοξων μνημείων τα οποία «με την ανάμικτη αρχιτεκτονική τους και τον ποικίλο διάκοσμο μαρτυρούν την ιστορία των Χριστιανών της Ανατολής», αναφέρει η ανακοίνωση.

Το πρώτο από τα τρία επιλεγμένα συγκροτήματα μεσαιωνικής αρχιτεκτονικής, συνεχίζει, είναι το μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου της Γοραντζής στο Αργυροκάστρο. Και λήγει η ανακοίνωση αναφέροντας το όνομα της καθηγήτριας που ηγείται της αποστολής αυτής.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΣΜΟΙ. Είναι γνωστό το ενδιαφέρον των ιταλικών δομών που λειτουργούν στο Νότο της Αλβανίας με επίκεντρο το Αργυροκάστρο και το πανεπιστήμιό του, για την εδώ πολιτισμική παράδοση. Στο πλαίσιο αυτό έχει εκδηλωθεί από παλιά και το ενδιαφέρον για την χριστιανική πίστη (!) προς συγκεκριμένες κατευθύνσεις όπως: Την συγκρότηση καθολικής κοινότητας και υποδομών (γεγονός το οποίο δεν μπορεί ιδιαίτερα να επικριθεί) και την ανάδειξη «παραδοσιακής» καθολικής εκκλησίας στην περιοχή. (Εδώ αρχίζει ο προβληματισμός). Έτσι λ.χ σε λεύκωμα για το Αργυροκάστρο που συνέκδοσαν ο δήμος Αργυροκάστρου και ο ιταλικός δήμος της Γκροατεμάρας -2002, υπάρχει ένας χάρτης στον οποίο τα καθολικά θρησκευτικά ιδρύματα στην πόλη ανταγωνίζονται επάξια τα ορθόδοξα. (!!)) (Ενημερώθηκε γι' αυτό προσωπικά η κεφαλή της ΑΟΕ της Αλβανίας, αλλά δεν αντέδρασε !!!). Η άλλη κατεύθυνση του ιταλικού ενδιαφέροντος στην περιοχή Ορθόδοξης Ιεράς Μητροπόλεως Αργυροκάστρου, αποτελεί η ίδια η ορθόδοξη θρησκευτική κληρονομιά.

Η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΠΑΡΕΒΑΣΗ ΚΑΙ Η ΑΠΟΥΣΙΑ ΑΝΤΙΔΡΑΣΗΣ

Λίγα χρόνια μετά από την έκδοση του λευκώματος, ιταλικοί φορείς ανακοίνωσαν στο Παν. Αργυροκάστρου, την ίδρυση συλλόγου για την καταγραφή, έρευνα, μελέτη αναστήλωση και προβολή των ορθόδοξων μνημείων στην περιοχή της Ορθόδοξης Ι Μ Αργυροκάστρου (!!!) (Καμιά όμως αντίδραση από μέρος της παρά τη δημόσια ανακοίνωση) Και να τώρα η άμεση έμπρακτη παρέμβαση ιταλικών δομών σε ιστορικό ορθόδοξο μοναστήρι. Θα πρέπει να πούμε ότι η απουσία αντίδρασης από μέρος τις Ι.Μ Αργυροκάστρου, πιθανόν να οφείλεται σε μεταξύ τους συνεννόηση.(!) (Την

ίδια στιγμή αρμόδιοι φορείς στο χώρο εμποδίζουν επί χρόνια τη χρηματοδότηση προγράμματος του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού στο παν. Αργυροκάστρου, για την καταγραφή και προβολή μέρους της σπάνιας και πλούσιας κληρονομιάς των ορθόδοξων μνημείων στην Ι. Μ Αργυροκάστρου). Παράλληλα όμως, υπάρχει μια άλλη πραγματικότητα που βάζει πολύ δύσκολα ερωτηματικά. Η Ορθόδοξη Ι. Μ Αργυροκάστρου όπως γενικότερα η Α.Ο.Ε. της Αλβανίας, δεν ενδιαφέρεται ουσιαστικά για την παραδοσιακή ορθόδοξη κληρονομιά, εκείνη που μιλάει μόνο ελληνικά, συνηγορώντας έτσι στις ενέργειες γνωστών άγνωστων εθνικιστικών κύκλων στην Αλβανία που θέλουν να σβήσουν καθετί που είναι ελληνικό και μιλάει ελληνικά. Λ. χ. τελευταία από το Υπουργείο Πολιτισμού της χώρας έγιναν αναστηλώσεις σε τέσσερα αξιόλογα βυζαντινά μνημεία στην περιοχή Ι.Μ Αργυροκάστρου, όπως στην Κοσίνα Πρεμετής, στο Λάμποβο του Σταυρού και στην Επισκοπή Αργυροκάστρου και στο Μεσοπόταμο Δελβίνου (Εντελώς «αθώα» και «αυθόρμητα» τον Ι. Ναό του Λαμππόβου επισκέφτηκαν καθολικοί ιερείς και ανέπτυξαν στο Ναό αυτό καθολική θεία λειτουργία). Η Ορθόδοξη Εκκλησία, που θεωρείται ο πλέον νόμιμος κληρονόμος και δικαιούχος του πλούτου αυτού αδιαφορούσε για την τύχη των συγκεκριμένων μνημείων, όπως και για πολλά άλλα, στην περιοχή μας και γενικότερα στην Αλβανία. Ωστόσο, το ενδιαφέρον της Ορθόδοξης εκκλησίας για το έργο και το αποτέλεσμα αναστήλωσης υπήρξε από ανύπαρκτο μέχρι τυπικό, επιτρέποντας έτσι «τους αρμόδιους» του αλβανικού πολιτισμού να παραμορφώσουν και να «απλοποιήσουν» με τη γνωστή μέθοδο της αφαίρεσης αντικειμένων, τα μνημεία αυτά. (Από τον Ναό της Κοιμήσεως της Θεοτόκου στην Επισκοπή, ναός με καταγωγή στο 7ο αιώνα, τον οποίο η Ι.Μ είχε αφήσει στο έλεος της κατάρρευσης, οι αναστηλωτές του Υπουργείου έβγαλαν περίσσια δεκάδες μεγάλα κιούπια που ήταν τοποθετημένα στο κεντρικό τρούλο του ναού για την εξασφάλιση της ποιότητας ακουστικής, ενώ δεν είναι γνωστό τι απέγιναν τα αρχαιολογικά αντικείμενα στο ναό που ήταν εκεί από το χτίσιμό του, (!!!) όπως δεν είναι γνωστό ποιος διαχειρίζεται το ναό, έστω για να ανάψει κάποιος ένα κερί).

ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΥΡΥΤΕΡΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟ ΜΑΣ

Να επιστρέψουμε όμως στους Ιταλούς για να επισημάνουμε το παρατεταμένο και έντονο ενδιαφέρον τους για τον Ρωμαϊκό πολιτισμό (ούτε καν ελληνορωμαϊκό πολιτισμό) στην ίδια περιοχή. Στο Αργυρόκαστρο σημείο αναφοράς είναι το αρχαίο ελληνικό θέατρο των Σωφρατικών. Για να «εντοπίσουν» τον ρωμαϊκό πολιτισμό (!!!) εδώ έκαμαν εναέριες χαρτογραφήσεις με τα πιο σύγχρονα μέσα. Τα αποτελέσματα όμως δεν τα ανακοίνωσαν διότι απ' ό τι φαίνεται ο ρωμαϊκός πολιτισμός που αναζητούν μιλάει ελληνικά (!!) Όπως μίλησαν ελληνικά τα αρχαιολογικά ευρήματα στο αρχαίο θέατρο των Σωφρατικών. Επιδίωξαν και συνεχίζουν τις προσπάθειες για να φτιάξουν ένα ρωμαϊκό αρχαιολογικό πάρκο στην καρδιά της Δρόπολης, έφεραν ιταλικά σωματεία να παίξουν στο θέατρο αρχαιοελληνικές τραγωδίες στα Ιταλικά κλπ (Να σημειώσουμε εδώ ότι μετά την προβολή στο Παν Αργυροκάστρου του ντοκιμαντέρ, «Η Ήπειρος, μύθος στην πραγματικότητα» Παραγωγή του Τμήματος Ελληνικών, την οποία προβολή υπονόμεισε το Προξενείο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο και άλλοι ομογενειακοί φορείς, γνωστοί άγνωστοι πήγαν και αφαίρεσαν, παραβιάζοντας τους νόμους αρχαιολογίας, κάθε αρχαιολογικό αντικείμενο που μπορούσε να μεταφερθεί

και απόδειχνε την αρχαιοελληνική πραγματικότητα «του ρωμαϊκού αυτού θεάτρου!»)

Η «ΑΩΟΤΗΤΑ» ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΚΗΣ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗΣ

Ας επιστρέψουμε όμως στην «αθωότητα» της ορολογίας που χρησιμοποιεί η νυν ανακοίνωση. Τι σχέση έχει άραγε το Υπουργείο Εξωτερικών της Ιταλίας με τα ορθόδοξα μεταβυζαντινά μνημεία... στο Νότο της Αλβανίας με πρώτο στο ελληνικό μειονοτικό χωριό της Γοραντζής;! Η ανακοίνωση αναφέρεται επίσης στην ανάμεικτη αρχιτεκτονική τους ;!! Όταν είναι γνωστό ότι η αρχιτεκτονική στα μνημεία αυτά, όπως και οι αγιογραφίες και ο υπόλοιπος διάκοσμος αποτελούν συνέχεια της ελληνοβυζαντινής παράδοσης, την οποία είχαν μιμηθεί (κυρίως μετά από τις σταυροφορίες) στη Δύση. (δλδ την ανάμειξη θρησκευτικής αρχιτεκτονικής θα πρέπει να την αναζητήσουμε στη Δύση, στην καθολική χριστιανική εκκλησία και όχι στην ελληνορθόδοξη χριστιανική εκκλησία) Ο άλλος όρος που χρησιμοποιεί η ανακοίνωση αναφέρεται στους «Χριστιανούς της Ανατολής». Ο όρος αυτός χρησιμοποιούνταν μέχρι τον χωρισμό της χριστιανικής εκκλησίας σε ανατολική και δυτική από τον Μ. Κωνσταντίνο και το πρώτο σχίσμα τον 4ο αιώνα. Στη συνέχεια και μάλιστα μετά από δύο επόμενα σχίσματα, κυρίως αυτό των αρχών του 13ου αιώνα, υπήρξαν καθαρά η ορθόδοξη και η καθολική εκκλησία, μάλιστα με χωρίς κάποια επικοινωνία μεταξύ τους. Τότε που σκοπεύει η χρήση ενός όρου που χαρακτήριζε μια εποχή τουλάχιστον 17 αιώνες πριν;!!

Να μη λησμονούμε ότι το επιλεγμένο ελληνικό ορθόδοξο μοναστήρι της Κοίμησης της Θεοτόκου στη Γοραντζή αναφέρεται στην αλβανική βιβλιογραφία ότι έχει χτιστεί από καθολικούς και επικαλούνται γι' αυτό το τοπωνύμιο «Ραβένια» ! Αν αυτό το στοιχείο σε συνδυασμό με τα παραπάνω δεν μας λέει τίποτε, τότε ας θυμηθούμε ότι ένας από τους ισχυρισμούς που το βυζαντινό μοναστήρι του Αγίου Νικολάου στο Μεσοπόταμο αναφέρεται στην αλβανική βιβλιογραφία με την καθολική ονομασία (Shën Koll), είναι ότι δήθεν χτίστηκε από Ιταλό Δέσποτα κατά την κυριαρχία τους στο Δεσποτάτο της Ηπείρου (!!!) κατά τον 14ο αι. Και αν δεν αρκεί κι' αυτό για να μας κεντρίσει το ενδιαφέρον ας θυμηθούμε τι έγινε το 2016 με την εκκλησία του Αη Θανάση στους Δρυμάδες Χιμάρας (Ας θυμηθούμε τα αρχικά σχέδια του Ράμα, την Ουνία και την ψευδοφιλολογία που αναπτύχθηκε για το ρόλο των καθολικών στην ανάπτυξη του Αλβανισμού στη Χιμάρα κατά τον 17-18ο αιώνα). Τέλος, όχι μόνο δεν υπάρχουν αντιδράσεις για τις αθώες αυτές ιδεολογικές «επιδρομές» αλλά διαπιστώνεται ότι οι Έλληνες και οι Ορθόδοξοι επικροτούν και υποστηρίζουν την ενέργεια αυτή.

Ο ΔΙΑΦΩΤΙΣΤΗΣ ΚΟΣΜΑΣ Ο ΑΙΤΩΛΟΣ.

Από το βιβλίο «Τα ταξίδια της Φηγού» Τόμος II, 2016
Η ελληνική και ξένη βιβλιογραφία προσεγγίζει τον Πάτρο Κοσμά τον Αιτωλό, περισσότερο ως ένα διαφωτιστή, παρά ως κληρικό. Μαθητής του Ευγένιου Βούλγαρη, ενός από τους μεγαλύτερους διανοούμενους στο χώρο-χρόνο της Ηπείρου, είναι αναμφίβολα ο στυλοβάτης του λόγιου και λαϊκού διαφωτισμού ως προς την ελληνική εθνότητα, για την ανύψωση της πνευματικής και μορφωτικής

στάθμης των υπόδουλων Ελλήνων. Η μεγαλειώδης αποστολή του Κοσμά του Αιτωλού οφείλεται στον Πατριάρχη Σεραφείμ το Β΄

(Ο Πατριάρχης Σεραφείμ ο Β΄ γεννήθηκε στο Δέλβινο στις αρχές του 18ου αιώνα σε αριστοκρατική οικογένεια. Πίστευε ότι μόνο η Ρωσία θα συνέβαλε αποτελεσματικά στην απελευθέρωση του Γένους. Δεν έκρυβε διόλου τα αισθήματά του και όταν ήταν Πατριάρχης (1757-1761). Η προκλητική του συμπεριφορά προς την Υψηλή Πύλη, ανάγκασε το Σουλτάνο να τον εξορίσει στο Άγιον Όρος. Ούτε, όμως, εδώ ησύχασε. Πρωτοστάτησε στην άτυχη επανάσταση των Ορλόφ και μετά την αποτυχία της κατέφυγε στη Ρωσία, όπου και πέθανε το 1779, την ίδια χρονιά με τον ευνοούμενό του Πάτρο Κοσμά.)

Ο Πάτρο Κοσμάς έβλεπε με διορατικότητα ότι η απαιδευσία των συμπατριωτών του αποτελούσε τον μεγαλύτερο κίνδυνο για τον αφανισμό του Γένους. Κατάφερε με τη φυσιολογική επιδεξιότητα του λόγου του να πύρωνα τις καρδιές των πιστών, να λύγιζε και να έστρεφε με το μέρος του τους σκληρούς αντιπάλους του. Ήξερε να επικοινωνεί άνετα με τις υψηλές επίσημες προσωπικότητες, όπως και με τον απλό Έλληνα και να αντιστάθμιζε στο έργο του τις γενικότερες εξελίξεις και συγκυρίες με τους στόχους του για την αυτογνωσία και αφύπνιση των υπόδουλων Ελλήνων. Είναι ο άνθρωπος, η δύναμη στην πίστη του οποίου, προικισμένη με την πρέπουσα μόρφωση και φιλοπατρία, μετατράπηκε σε απροσπέλαστη δύναμη για την αναχαίτιση αυτοκρατορικών σχεδιασμών κατά των απροσάτευτων ομογενών του.

Οι διαπιστώσεις στις αλλεπάλληλες περιοδείες του στην Βόρεια και Νότια Ήπειρο, για το μέγεθος της τυραννικής τουρκικής εξουσίας και της καταπίεσης Αλβανών μουσουλμάνων εξουσιαστών, καθώς και το αμείωτο κύμα εξισλαμισμών, που εκείνοι από κοινού υποκινούσαν και υπαγόρευαν, δεν τον αποκάρδιωναν. Δεν τον απογοήτευσε ούτε το γεγονός ότι οι περιοδείες του στην Ήπειρο συνέπεσαν χρονικά με τις τραγικές επιπτώσεις μετά τα Ορλωφικά (1770) (την περίοδο αυτή η Μοσχόπολη δέχτηκε το πρώτο και ουσιαστικό καταστρεπτικό πλήγμα από τους Τούρκους και Αλβανούς μουσουλμάνους), και τον ρωσσοτουρκικό πόλεμο (1768-74). Στις διδαχές του κήρυττε με πάθος ότι «το σχολείο ανοίγει την εκκλησία», όπου «μανθάνομεν τι είναι θεός, τι είναι η Αγία Τριάς, τι είναι ο άγγελος, τι είναι η αρετή, τι είναι δαίμονες, τι είναι η κόλασης». Οι διδαχές του αποτελούσαν «την λαϊκή κοσμοθεωρία της εποχής». Ο Πάτρο Κοσμάς μέσα από την ιδιότητα του μοναχού, άνοιξε περισσότερα σχολεία παρά εκκλησίες, εφόσον μεριμνά του ήταν ώστε κάθε χωριό να είχε το σχολείο του. Άνοιξε σχολεία και εκκλησίες

μέσα από την ενθουσιώδη συμμετοχή και χρηματοδότηση των απλών Ελλήνων, οι οποίοι, κυρίως οι γυναίκες, δώριζαν ακόμα τα χρυσαφικά τους και τα οικογενειακά κειμήλια. Ο Άγιος Κοσμάς, γράφει ο Κερκυραίος Κόμης Δημήτριος Μαμωνάς, ο οποίος με εντολή του γενικού προνοητή των Ιονίων νήσων da Mag, κατασκόπευε τον Άγιο μόνιμα «έφθασε μέχρι το σημείο, ώστε να κάμη τους Τούρκους βαθμοφόρους να συνεισφέρουν τον οβολόν των υπέρ των αγαθοεργών τούτων ιδρυμάτων». Ακριβώς εδώ έγκειται και η εύνοια που απόσπασε από τον Αλή πασά των Ιωαννίνων, ο οποίος μετά τον απαγχονισμό του Αγίου έκτισε μοναστήρι στη μνήμη του Έλληνα αγίου, μάλιστα σε εντελώς αρχαιοελληνικό ρυθμό.

Η παρουσία του ήταν μια ακατάπαυτη παραίνεση ελληνικότητας, ηθικών και θρησκευτικών αξιών, μια παρόρμηση για την εσωτερική συνοχή της κλειστής ελληνικής μικροκοινωνίας κατά της τουρκοκρατίας και αλβανοκρατίας. Η παρέμβασή του ήταν αποφασιστική μέχρι ακόμα και την οργάνωση του χώρου των ελληνικών κοινοτήτων, ενισχύοντας την ορθόδοξη ταυτότητά τους. Ο Πάτρο Κοσμάς δίδαξε στην Ήπειρο ώστε τα ελληνικά χωριά να έχουν σχολείο, αλλά και να περιβάλλονται από εκκλησίες και παρεκκλήσια ως αμυντικά θρησκευτικά σχήματα, όπου στην υψηλότερη κορυφή να δεσπόζει ο προφήτης Ηλίας.

Η ισχύ της αγαθοεργίας υπέρ του έθνους του Αγίου Κοσμά μπορεί να διαπιστωθεί μετά την 23η Αυγούστου 1779, μέρα θανάτωσής του, υποκινούμενης από τους Εβραίους της περιοχής του Βερατίου. Ο Πάτρο Κοσμάς δεν μπήκε απλώς στην αθανασία του Αγίου, αλλά έγινε ο ζωντανός μύθος προσανατολισμού της προσωπικής και συλλογικής συμπεριφοράς των σκλαβωμένων Ελλήνων, διέποντας μάλιστα και τους χρόνους των μετέπειτα γενεών.

Παναγιώτης Μπάρκας

25 Αυγούστου 2019

ΟΙ ΕΞΟΥΣΙΑΣΤΕΣ ΜΑΣ ΚΑΙ ΟΙ..... ΑΥΛΙΚΟΙ ΤΟΥΣ ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ «ΔΡΟΠΟΛΙΤΙΣΣΑ ΠΟΥ ΚΛΑΙΣ...»

Στο πανηγύρι της Δερβιτσάνης ο γνωστός τραγουδιστής Β. Καλκάνης συνόδεψε το χορό της Κατιούσκας (Μπαλντούσκας) με το τραγούδι «Τόσα χρόνια καρτερούσες Δροπολίτισσα νερό....». Οι Δροπολίτες χόρευαν με τη ζάλη του πανηγυριού το γρήγορο ρυθμικό αυτό χορό, χωρίς να προσέχουν τους στίχους του κομμουνιστικού τραγουδιού. Ή δεν είχαν λόγο να διαμαρτυρηθούν... και όχι γιατί ο Καλκάνης δεν συνέχισε τους στίχους του τραγουδιού που υμνούσαν το κομμουνιστικό κόμμα!

(Μια παρένθεση. Πρόκειται για στίχους γνωστού «μειονοτικού» ποιητή επί κομμουνιστικού καθεστώτος, γραμμένους κάπου το 1959, όταν έγινε το πρώτο υδραγωγείο σε κάποια χωριά της Κάτω Δρόπολης, απαλλάσσοντας έστω και ελάχιστα τη Δροπολίτισσα από το μαρτύριο του νερού, που καλλιέργησε και τον μύθο της Σκοτεινής ... Τους στίχους αυτούς το κομμουνιστικό κόμμα προσαρμοσε στη μελωδία του σοσιαλιστικού χορού, γνωστού τότε με το όνομα «Η χαρά και η ειρήνη». Η καταγωγή του χορού ήταν από τις ρωσικές δημοκρατίες της μεγάλης τότε φίλης χώρας της Σ. Ένωσης. Εισήχθη κυρίως στη Δρόπολη. (Τον ίδιο χορό συναντούμε και στον ελλαδικό χώρο, κυρίως στην πλευρά της Μακεδονίας και έχει την ίδια καταγωγή. Αλλά η προέλευση σε μας είχε ιδεολογικό και πολιτικό χαρακτήρα. Παραταύτα έπιασε, λόγω της χαράς του νερού, αλλά και των ιδιαίτερων ρυθμικών χορών που το καθεστώς εμβολίαζε ως σοσιαλιστικούς στην ελληνική μειονότητα).

ΝΑ ΠΑΜΕ ΞΑΝΑ ΣΤΟΝ ΚΑΛΚΑΝΗ ΚΑΙ ΝΑ ΕΡΜΗΝΕΥΣΟΥΜΕ ΤΟ ΓΙΑΤΙ ΟΙ ΣΤΙΧΟΙ ΤΟΥ ΤΡΑΓΟΥΔΙΟΥ ΤΟΥ ΗΤΑΝ ΞΑΝΑ ΑΡΕΣΤΟΙ.

Τραγουδύησε λοιπόν ο Καλκάνης και τον στίχο που λέει «επεράσαν κυβερνήσεις και μεγάλες και μικρές, μα καμιά δε σου είπε τι έχεις Δροπολίτισσα που κλαις ...».

Δίκιο ο Καλκάνης, «περισσότερο» δίκιο οι χορευτές. Διότι, από τότε που έγινε το υδραγωγείο του τραγουδιού πέρασαν 60 χρόνια, αντίστοιχα 30 επί κομμουνιστικού καθεστώτος και 30 στη δημοκρατική μεταπολίτευση. Η Δρόπολη, όμως συνεχίζει να μην έχει νερό. Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι στα 30 δεύτερα χρόνια το χρήμα ρέει άφθονο, περισσότερο και από τις προεκλογικές υποσχέσεις, αλλά νερό δε φθάνει στα σπίτια των Δροπολιτών... εκτός από εκείνα που έχουν πρόσβαση στην εξουσία, αφήνοντας τους υπολοίπους στο έλεος της τύχης...!!! Οι εξουσιαστές μας, «μικροί και μεγάλοι» δεν έχουν στόμα να πουν στη Δροπολίτισσα «τι έχει και κλαίει»... Τον 21ο αιώνα δεν έχει νερό!!! ΔΗΜΙΟΥΡΓΕΙ ΟΜΩΣ ΕΝΑΝ ΝΕΟ ΘΡΥΛΟ, ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΡΙΟ (τους εξουσιαστές και πολιτικούς) ΠΟΥ ΤΡΩΝΕ ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΠΟΥ ΘΑ ΦΕΡΟΥΝ ΤΟ ΝΕΡΟ!

**ΑΛΛΑ ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΑΓΚΑΘΙ ΣΤΟ ΠΟΔΙ ;!!
ΜΙΑ ΣΥΓΚΡΙΣΗ ΠΟΥ ΛΕΕΙ ΠΟΛΛΑ!**

Λόγω επαγγελματικών υποχρεώσεων ταξίδεψα τελευταία σε πόλεις και χωριά στους νομούς Μπεράτι, Σκραπάρι, μέχρι και Πρεμετή. Οι άριστες υποδομές ,

δρόμοι, υδραγωγεία, ηλεκτρισμός, το διατηρημένο καταπράσινο περιβάλλον, τα καθάρια νερά των ποταμών, κλπ με ξάφνιασαν, όπως με εντυπωσίασαν η ηρεμία, η προθυμία και η απλότητα των ανθρώπων. Ένας άλλος κόσμος . Καμιά σύγκριση με το αγριεμένο τόπο μας, (η γυμνή κοιλάδα της Δρόπολης ζει κάτω από το βαθύ πέπλο της κιτρινωμένης σκόνης, η πανέμορφη φύση του Πωγωνιού, οι αμπελώνες με τα καλύτερα σταφύλια στην Αλβανία, είναι μαυρισμένα από τους καπνούς των ασβεσταριών που φτιάχνουν ξυλοκάρβουνο ιδιωτών, τα δάση και τα σπάνια δέντρα όπως οι καρυδιές, κατακομμένα με την άδεια των εξουσιαστών), την έλλειψη υποδομών, (για να πας στο Πωγώνι για ένα κάμπινγκ, όπως τα δεκάδες στο ορεινό Σκρατάρι, χρειάζεσαι όχημα με ερπύστριες, για να πας στα όμορφα χωριά μας, το Κρυνέρι, το Κρρά, τη Σωπήρα, θα πρέπει να σκεφτείς 10 φορές, ενώ άλλα χωριά δεν έχουν δρόμους ούτε για τη μεταφορά των νεκρών) και τους καχύποπτους και χωρίς ζωντάνια (εκτός στην περίπτωση της κακίας) ανθρώπους μας. Ας μη μιλήσουμε πλέον για τον πολιτισμό μας! Τα ίδια και χειρότερα ισχύουν για τους Α. Σαράντα και Δέλβινο!

Ενδιαφέρθηκα για να μάθω πώς έγιναν όλα εκείνα, εκεί ανάμεσα στα βουνά του Σκραριού. Και μου απάντησαν: Εκείνο το έκανε ο Μέτα, εκείνο ο Ράμα, εκείνο ο Ολντάσι, εκείνο Μπερίσια, εκείνο ο τάδε πολιτικός, εκείνο ο τάδε υπουργός, εκείνο ο τάδε βουλευτής κλπ.

ΔΙΕΡΩΤΗΘΗΚΑ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΩΝ ΜΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΩΝ:

Τι έκαναν για τον τόπο μας ;! Τίποτα σε σχέση με τις δυνατότητες (άσε τις υποχρεώσεις). Έχουν από 20 χρόνια βουλευτές, υπουργοί, έπαρχοι, δήμαρχοι. Είναι σύμμαχοι σε κάθε κυβερνητικό συνασπισμό. Τίποτε!!! Έκαναν όμως κάτι. ΈΓΙΝΑΝ ΖΑΠΛΟΥΤΟΙ ΓΙΑ ΛΟΓΟ ΤΟΥΣ! Με δύο τρόπους: ξεπουλώντας άμεσα τον τόπο μας, καλλιεργήσιμη γης, λιβάδια, βοσκοτόπια, δάση, εκμετάλλευση του κοινού πλούτου του τόπου μας για δικά τους συμφέροντα. Και ο δεύτερος παρέχονταν εξυπηρετήσεις σε τρίτους για την αλλοίωση του τόπου μας.

Εντελώς διαφορετικά από τους Αλβανούς πολιτικούς οι οποίοι, επιφανειακά σκοτώνονται μεταξύ τους, αλλά στην ουσία συμφωνούν όταν γίνονται και πέντε έργα, οι δικοί μας πολιτικοί, όχι μόνο δεν συνεργάζονται για να κάνουν έργα στον τόπο μας, αλλά μπλοκάρουν ο ένας τον άλλο στην προσπάθεια να γίνει κάποιο έργο. Ή ρίχνουν από πέντε τρίμματα μπετόν για να τα παρουσιάσουν ως μεγάλα έργα.

Η ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ ΜΑΣ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΕΧΑΣΕ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΕΠΙΛΕΞΕΙ ΤΟΥΣ ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΥΣ ΤΗΣ, ΑΛΛΑ ΤΑ ΑΛΒΑΝΙΚΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΕΠΙΛΕΓΟΥΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΕΙΡΟΤΕΡΟΥΣ, Η ΑΥΤΟΥΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΤΙΣ ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΥΠΗΡΕΣΙΕΣ ΣΤΑ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΤΟΥΣ. Οι πολιτικοί μας εκπρόσωποι δεν διεκδικούν καρέκλα για να συμπράξουν με τους ομογενείς πολιτικούς αντιπάλους, να μονοιάσουν το κοινό, αλλά για να εξουδετερώσουν τους αντιπάλους, για να κυβερνήσουν μόνοι τους, να λυμαινούνται μόνοι τους καλύτερα το τόπο μας και τις ανθρώπινες τύχες.

Και πάλι αυτό το ερώτημα αρίδα.

ΠΩΣ ΔΕΝ ΤΟΥΣ ΜΠΑΙΝΕΙ ΑΓΚΑΘΙ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ;!! ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ ΣΤΟΥΣ «ΑΥΛΙΚΟΥΣ»

Ξέρουν και διαλέγουν καλά τους αυλικούς, ή μάλλον αυτούς που τους υποδεικνύουν εκείνοι που τους τοποθετούν εξουσιαστές. Και τι είναι αυτοί οι αυλικοί;! Άνθρωποι που δεν ξέρουν να κάνουν τίποτα στη ζωή, παρά μόνο να υπηρετούν αφεντικά, Με το αζημίωτο ασφαλώς . Στην εξυπηρέτησή τους

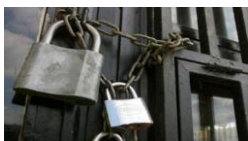
ξέρουν μόνο να καταστρέφουν, συκοφαντούν, να μαυρίζουν και να εξουδετερώνουν (αν μπορούν) κάθε αντίπαλο της αυλής. Έτσι ο εξουσιαστής θα μπορέσει να επιβληθεί με την όλη ανικανότητά του, για να πετύχει τους στόχους του, που είναι η τσεπούλα του.

ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΚΑΤΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΑΥΛΙΚΩΝ; Πολλοί είναι νέοι, τέτοιοι που διορίζονται εικονικά στο δημόσιο και τρέχει στην τσέπη τους ένας βαρβάτος μισθός χωρίς να εργαστούν ποτέ. Κάποιοι που τους έχουν πιάσει την ουρά με την πόρτα....

Υπάρχουν και κάποιοι, αυτοί που αποτελούν και τη ραχοκοκαλιά των αυλικών, που έρχονται ως απόγονοι δικών μας από την εποχή του Ζώγκου, που είχαν κληθεί να υπηρετήσουν την αυλή του, ως δάσκαλοι ή ως υπάλληλοί του, εκείνοι που το καθεστώς του Βασιλιά τους θεωρούσε «δικούς μας» σε αντιδιαστολή με τους πραγματικούς Έλληνες που τους αποκαλούσε «σοβινιστές», Απόγονοι εκείνων που έβγαζαν τις δροπολίτισσες φορεμένες νυφιάτικα για να υποδεχτούν τις αδερφές του Βασιλιά, ή τον Ιταλό αντιβασιλέα Γιακομόνη, που φόρεσαν την φασιστική στολή και αργότερα έγιναν κομμουνιστές για να σκοτώσουν τον Βασίλη Σαχίνη, να καρφώσουν τον Γρ. Λαμποβιτιάδη και να βιάσουν δεμένη τη σύζυγό του, αυτοί και τα παιδιά τους που ανέβηκαν ψηλά τα σκαλιά της κομμουνιστικής νομεκλατούρας. Αυτοί που και σήμερα βγάζουν τη δροπολίτισσα να υποδεχτεί τις αρχές του κόμματός τους με την νυφιάτικη στολή (δλδ για να εκφράσουν την χαρά και θερμή υποδοχή της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας), ενώ αυτή η Εθνική Ελληνική Μειονότητα, έχει τόσα εθνικά και πολιτικά θέματα να λύσει!!!! Κάποιοι νομίζουν ότι έχουν καταφέρει να κρυφτεί... Απλώς παίζουν και νομίζουν ότι κοροϊδεύουν με την νοημοσύνη της κοινότητάς μας!! ΤΕΛΟΣ

**ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ
ΔΗΜΟΣΙΟ ΑΠΟΦΑΣΙΣΕ ΤΟ ΝΕΟ Δ.ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ
ΦΟΙΝΙΚΑΪΩΝ.**

Ο ΝΕΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ, ΚΟΛΟΤΟΥΜΠΑ ΜΕ ΤΑ ΤΕΣΣΕΡΑ!

Κολοτούμπα με τα τέσσερα;! Και γιατί! Για ένα τόσο ζωτικό ζήτημα! Για την παιδεία στη μητρική γλώσσα!

Μα η κολοτούμπα είναι πολύ βαρύτερη αν λάβουμε υπόψη ότι το Κόμμα των Ελλήνων ιδρύθηκε ως η τελευταία ελπίδα των Ελλήνων για την εξυγίανση του άκρως νοσηρού πολιτικού και εθνικού κλίματος που είχε επιφέρει το δίδυμο ΟΜΟΝΟΙΑ-

ΚΕΑΔ επί δύο δεκαετίες στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα. Γι' αυτό και δέχτηκε απλόχερα τη στήριξη των Ελλήνων. Όμως επιβεβαιώνεται ότι η ηγεσία του Κόμματος των Ελλήνων ταύτισε την εθνική αυτή προσδοκία με μια θέση «δημάρχου» που πειθαρχεί στις εντολές εκείνων που αποφασίζουν πολιτικά για την καρέκλα του και όχι στη λαϊκή εντολή. Πιστεύω ότι εξάντλησε κάθε περιθώριο ανοχής.

ΤΙ ΕΓΙΝΕ;!!!!

Στην πρώτη συνεδρίασή του, το «νέο εκλεγμένο» δημοτικό συμβούλιο του Δήμου Φοινικαίων, το οποίο συνήλθε μυστικά, με γκεμπελίστικο τρόπο και με κομμουνιστική πειθαρχία, υπό τις εντολές του φρέσκο εκλεγμένου δημάρχου, Τάκη Κίτσιου, ψήφισε τη χορήγηση του οικοπέδου για την οικοδόμηση ιδιωτικού σχολείου στο Βρυώνι...!!!

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΣΑΣ ΦΑΝΕΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ... ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΑΛΗΘΙΝΟ!

Απίστευτο διότι όπως μας είναι γνωστό, στην εκπνοή της θητείας του, ο απερχόμενος δήμαρχος Λεωνίδα Χρίστος, επιχείρησε να κάνει το ίδιο. Διότι να ζητήσει από το προηγούμενο δημοτικό συμβούλιο τη χορήγηση του ίδιου οικοπέδου για τον ίδιο σκοπό:- την συγκρότηση ενός ιδιωτικού σχολείου. (!!!) Όμως βρήκε τότε απέναντι, (διότι περίπου τρεις μήνες πριν) σε πολιτικό επίπεδο, το Κόμμα των Ελλήνων, το ΜΕΓΑ με επικεφαλής τον Πρόεδρο Τάκη Κίτσιο. Επίσης, η προσπάθειά του κ. Χρίστου, προσέκρουσε στην σκληρή αντίδραση του δασκαλικού κόσμου των γονέων και των άλλων αρμόδιων φορέων. Γενικώς, το σύνολο της κοινής γνώμης της εθνικής ελληνικής μειονότητας, έχοντας υπόψη την αρνητική εμπειρία των υπολοίπων ιδιωτικών σχολείων στο χώρο μας και τις επιπρόσθετες αρνητικές εξελίξεις ειδικά στο δήμο Φοινικαίων, ήταν σφόδρα αντίθετα. (Στο συνημμένο άρθρο που γράψαμε για την περίπτωση στις 30 Μαΐου 2019 και ακολουθεί το παρόν σχόλιο, υπάρχει η συνολική προσέγγιση για τους κινδύνους που εγκυμονεί ένα ακόμα ιδιωτικό σχολείο στο χώρο μας)

Ο Τάκη Κίτσιος και το κόμμα του, συν την ανακοίνωση που εξέδωσε, η οποία ήταν σφόδρα κατά της προσπάθειας του κυρίου Λεωνίδα Χρίστου, έγινε και ο συντονιστής της δράσης για την ματαίωση της προσπάθειας του τότε Δημοτικού Συμβουλίου.

Η ΚΟΛΟΤΟΥΜΠΑ

Ο πρώην Δήμαρχος Λεωνίδα Χρίστος, είχε τότε το θάρρος, το σθένος και το δημοκρατικό αίσθημα, να καλέσει τους ενδιαφερόμενους φορείς και ζήτησε την άποψή τους. Και προς τιμή του, όταν πήρε απ' εκείνους το ομόφωνο

«ΟΧΙ», παραιτήθηκε της προσπάθειας, παρά το γεγονός ότι την απόφαση για την χορήγηση του συγκεκριμένου οικοπέδου υπαγόρευαν φορείς, που του υπόσχονταν στήριξη στις επικείμενες εκλογές και οι οποίοι ήταν σφόδρα αντίθετοι κατά του ΜΕΓΑ και του προέδρου του, κ. Κίτσιου.

Ο διάδοχος του πρώην δημάρχου, ο κ. Κίτσιος, πρόεδρος του ΜΕΓΑ, κοινώς ομολογουμένως, προέβη στη λήψη της απόφασης αυτής (δλδ για το αντίθετο του προκάτοχου του) για να μετριάσει το μένος εναντίον του των ίδιων φορέων. (Αλλά φαίνεται δεν έλαβε υπόψη του τις εσωτερικές τριβές στον κύκλο του και την μαζική άρση της στήριξης του κοινού, ενώ όλα δείχνουν ότι σύντομα θα στηθούν ξανά κάλπες και η ακύρωση των δημοτικών εκλογών της 30ης Ιουνίου που «ανέδειξαν» και τον κ. Κίτσιο δήμαρχο, θα ακυρώσει και τις αποφάσεις του θεσμού που προέκυψε από αυτές τις εκλογές) Κακά στόματα λένε ότι πίσω απ' αυτή τη μυστηριώδη προσπάθεια και επιμονή για το συγκεκριμένο ιδιωτικό σχολείο υπάρχουν πολλά λεφτά.

Το σκεπτικό αυτό ενισχύουν και τα συγκεκριμένα στοιχεία: Το αίτημα προς απόφαση από το Δημοτικό Συμβούλιο έγινε υπό τις ίδιες προϋποθέσεις! Δεν υπάρχει εκ' νέου διαφάνεια. Δεν είναι γνωστός ο φορέας, που θα αναλάβει το έργο, δεν παρουσιάζει καμιά μελέτη που να αφορά την εκπαιδευτική, εθνική, πολιτική και πολιτιστική διάσταση του εγχειρήματος, δεν προηγήθηκε καμιά συζήτηση και διάλογος με τους ενδιαφερόμενους φορείς, δεν ελήφθη υπόψη η θέση της κοινότητας, την οποία οφείλει, κατά τις δημοκρατικές αρχές, να ρωτήσει και να σεβαστεί ο Δήμος. (Λέγεται ότι υπάρχει ένα χαρτί στο οποίο αυθαίρετα ομολογείται ότι όλοι στην εθνική ελληνική Μειονότητα συμφωνούν για το ιδιωτικό σχολείο, πλην μερικών ατόμων και την επιβεβαίωση της βούλησης αυτής επικυρώνει με την απόφασή του το πειθαρχημένο Δημοτικό Συμβούλιο!!!) Δεν είναι ωστόσο γνωστή η θέση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ –ΚΕΑΔ. Το γεγονός ότι τη λουφάζει, (όταν σε όποια άλλη περίπτωση θα είχε ξεσηκώσει κουρνιαχτό αντιδράσεων), μας δίνει να καταλάβουμε τι στην ουσία συμβαίνει...!!!

Ο Κίτσιος, λοιπόν δεν είχε καμιά διάθεση να ακολουθήσει στην κατεύθυνση αυτή τον προκάτοχό του. Έστειλε μια αντιπροσωπεία δασκάλων στο Γενικό Προξενείο Αργυροκάστρου για να εκθέσουν τις απόψεις τους, αλλά δεν τους περίμενε να επιστρέψουν και να ακούσει τα συμπεράσματα. Την ώρα που εκείνοι ήταν στο Αργυρόκαστρο, έβαλε τον πρόεδρο να συγκαλέσει το Δ. Συμβούλιο και με ομοφωνία που θα ζήλευε και ο δικτάτορας Χότζα, ψήφισαν την πρόταση Κίτσιου. Μεταξύ τους και εκείνοι που στη σύσκεψη της 31ης Μαΐου 2019, εκφωνούσαν εθνικούς λόγους. !!!

Ωστόσο, η όλη εξέλιξη η οποία άρχισε καιρό πριν και πήρε σάρκα και οστά μέσα σε τρεις μήνες. (άρχισε στις 31 Μαΐου τρέχοντος και ολοκληρώθηκε με την απόφαση Κίτσιου προχθές), μας δείχνει ότι όταν θέλει και ότι θέλει η Ελλάδα και οι εκπρόσωποί της στο χώρο μας, τα πετυχαίνει. Κάτι όμως που να αφορά τη ζωτικότητα του Ελληνισμού της Αλβανίας δεν το βλέπουμε, εκτός και αν αφαιρέσουμε τη στήριξη πολιτικών, οι οποίοι στηρίζουν τα ίδια συμφέροντα. ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

1 Σεπτεμβρίου ·2019

ΜΕΤΑ ΑΠΟ 30 ΧΡΟΝΙΑ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ» ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΜΕ ΕΠΙΣΗΜΑ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΑΥΤΟΒΟΥΛΟΙ ΣΚΛΑΒΟΙ ΤΟΥ ΧΟΤΖΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΒΑΝΙΣΜΟΥ!!

Οι πρόσφατες επίσημες επετειακές «εκδηλώσεις» για γεγονότα του Β' Παγκόσμιου Πολέμου που αφορούν τη συμμετοχή των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών στο Αλβανικό ΕΑΜ, λαμβάνουν πολλαπλές επικίνδυνες διαστάσεις. Τόσο το χειρότερο όταν αυτές οργανώνονται από τους δήμους μας και άλλους επίσημους φορείς μας.

Πρώτο. Το ελάχιστο. Μας θυμίζουν εποχή του Χότζα, καταστάσεις οι οποίες δεν γίνονται πλέον με τη δικτατορική βία (που επέτρεπε δικαιολογητικούς ισχυρισμούς), αλλά εθελοντικά. Γι' αυτό και είναι πολύ ασήκωτες. Οι «επτειακές» αυτές εκδηλώσεις, συνεχίζουν να συνδιοργανώνονται με τους πρώην Αλβανούς κομμουνιστές ως απόδειξη ότι, ενώ εκείνοι δεν κατάφεραν να πάρουν ομήρους τότε, στον Πόλεμο, τους Έλληνες αγωνιστές με το ΕΑΜ, συνεχίζουν να το πράττουν σήμερα και με την ανοχή και συνεργασία των δικών μας επισήμων, δημάρχων κλπ. Θα πρέπει να γνωρίζουμε ότι οι Έλληνες (αυτοί που στρατολόγησε στο αλβανικό ΕΑΜ, το ΕΑΜ της Ελλάδας, προκαλώντας πολλαπλά τραύματα και εσχάτη εθνική προδοσία) με πολύ κόπο και θυσίες κράτησαν ως δικά τους ανεξάρτητα τρία τάγματα με Έλληνες αγωνιστές και δεν αναμίχθηκαν με τις αλβανικές ΕΑΜ-κες μονάδες. (πλην από τα στελέχη που εσκεμμένα και υστερόβουλα απέσπασε ο Χότζα.) Τότε, γιατί σήμερα εμφανιζόμαστε μαζί, έτσι όπως κατά την περίοδο δικτατορίας υπαγόρευσε η κομμουνιστική ιδεολογία;! (πιο κάτω θα πάμε το μαχαίρι πιο βαθιά)

Επίσης, δεν μπορούμε σήμερα, στο Θεολόγο λ.χ, εκεί που οι δικοί μας Βορειοηπειρωτές κομμουνιστές, μαζί με τους Αλβανούς, σκότωσαν μετά από φοβερά βασανιστήρια, το ελληνοδιδάσκαλο Θεοδωρή Λαζάκη, στενό συνεργάτη του Βασίλη Σαχίνη, να γιορτάζουμε με κόκκινα μαντήλια, μαζί με τους ίδιους Αλβανούς που από κοινού έλαβαν μια ακόμα τέτοια απόφαση, ένα «παρτιζάνικο» γεγονός. Είναι φρικτό!

Δεύτερο. Είναι πολύ επικίνδυνη η διαστρέβλωση της ιστορίας. Είτε λόγω χάρη ο δήμαρχος Δρόπολης σε παρόμοια εκδήλωση στα Βρυσσερά πριν λίγες ημέρες. «Τέτοιες εκδηλώσεις έχουν βαρύνουσα σημασία για τον Δήμο μας, καθώς οι Έλληνες της Δρόπολης και του Πωγωνίου κατά την διάρκεια του Β Παγκόσμιου Πολέμου ήταν στο πλευρό των νικητών, ενάντια του φασισμού και ναζισμού.

Η σημερινή μέρα είναι ημέρα μνήμης για τον Δήμο μας όπου οι παρτιζάνοι πολέμησαν για ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη .»

Λοιπόν, πρώτο. Στην Συνδιάσκεψη της ειρήνης των Παρισίων του 1946, η Αλβανία δεν αναγνωρίστηκε ως νικήτρια χώρα. Ο Χότζα εκλήθη στη Συνδιάσκεψη με την μεσολάβηση των Γιουγκοσλάβων και της Σ. Ένωσης, απλώς να εισακουστεί. Οι Γιουγκοσλάβοι (και για άλλους λόγους οι Άγγλοι), φοβούμενοι ότι σε περίπτωση που θα ικανοποιούνταν οι Ελληνικές διεκδικήσεις για τη Βόρειο Ήπειρο, θα έχαναν το Κοσσυφοπέδιο, εργάστηκαν σκληρά για να μη συμβεί κάτι τέτοιο. Βοήθησε σ' αυτό και η Αθήνα με την επιπολαιότητά της και με τα διλήμματά της. (!!) (Συνεπώς, οι Έλληνες

Βορειοηπειρώτες του αλβανικού ΕΑΜ, έτυχε να πάνε με την πλευρά που πήρε την εξουσία και όχι με τους νικητές στον Πόλεμο!)
Δεύτερο. Δεν είναι αλήθεια ότι οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες του ΕΑΜ, αγωνίστηκαν απλώς «για την ελευθερία και κοινωνική δικαιοσύνη» Αυτά είναι κομμουνιστικά τερτίπια. Οι Έλληνες εντάχθηκαν στο αλβανικό ΕΑΜ με βασική προϋπόθεση την εφαρμογή μετά τον Πόλεμο του δικαιώματος αυτοδιάθεσης, όπως όριζε η αμερικανο-αγγλική συμφωνία του «Χάρτη του Ατλαντικού». Οι Έλληνες Βορειοηπειρώτες αγωνιστές ερμήνευαν στον πόλεμο τον Χάρτη του Ατλαντικού πολύ απλά: «Πολεμούμε για να κυματίσει η γαλανόλευκη στο παράθυρό μας» (Δεν είχαμε τότε μπαλκόνια, βεράντες και σαράγια). Το πνεύμα αυτό μετέφεραν Βορειοηπειρώτες αγωνιστές στο αλβανικό ΕΑΜ, μέχρι το συνέδριο της Πρεμετής το 1944 που θεωρείται και ως γεγονός εγκαθίδρυσης του δικτατορικού καθεστώτος.
Συνεπώς, πριν αποφασίσουμε να οργανώσουμε τέτοιου είδους εκδηλώσεις, θα πρέπει πρώτα να αποκαταστήσουμε την ιστορική αλήθεια. Θα πρέπει να υμνήσουμε τους Έλληνες που πλήρωσαν με τη ζωή τους την επιμονή τους για να εφαρμοστεί ο Χάρτης του Ατλαντικού. Θα πρέπει να καταδικαστούν τα συγγερά εθνικά εγκλήματα που ενέπνευσε σε μερικά επίπεδα το ελληνικό ΕΑΜ κλπ και όχι να τιμούμε αυτούς που έχουν ακόμα λερωμένα τα χέρια τους με ελληνικό αίμα! (Που έγραφαν τις εισαγγελικές θανατικές αποφάσεις εναντίον Ελλήνων!)

Από την άλλη θα πρέπει να προσέχουμε τη χρήση της ορολογίας στις επίσημες ομιλίες, διότι και εδώ δανειζόμαστε την κομμουνιστική ιδεολογική ορολογία. Τι εννοούν οι επίσημοι μας στις εκδηλώσεις αυτές με τους όρους «αγωνιστές της πατρίδας μας» «αγωνιστές του έθνους μας»... την Αλβανία;!!

Ο περιφερειάρχης Αργυρόκαστρου, χαιρετίζοντας σε δύο εκδηλώσεις που οργανώθηκαν την ίδια μέρα (16.08.2019) σε Πωγωνί και Δρόπολη χαρακτήρισε προσφορά στον εθνικό αλβανικό πολιτισμό την 250χρονη πορεία της αδελφότητας των Σχωριαδιτών και το ίδιο είπε το απόγευμα στη Δερβιτσάνη για τη συνεισφορά του ποδοσφαιριστή μας Λευτέρη Μήλου. (!!!)

Ενώ ένας αλβανικός πολυφωνικός όμιλος πάει και πιο πέρα. Άφησε ανοιχτά να εννοηθεί ότι η Ήπειρος είναι μέρος του αλβανικού έθνους. (!!!) (Και όλα αυτά παρουσία των επισήμων μας και του προέδρου του ΚΕΑΔ!

Τρίτο. (και το πιο σημαντικό) Οι επίσημοι θεσμοί της εθνικής ελληνικής μειονότητας, με πρώτους τους δημάρχους, που αναλαμβάνουν τον εορτασμό γεγονότων του αλβανικού ΕΑΜ, (ίσως και λόγω του ότι εκπροσωπούν το κυβερνών Σοσιαλιστικό Κόμμα), αλλά περισσότερο η ΟΜΟΝΟΙΑ, το ΜΕΓΑ, το ΚΕΑΔ, οι Έλληνες βουλευτές κλπ, θα πρέπει πρώτα να υπενθυμίσουν τη σύσκεψη του Κρρά (06.08.1943), το συνέδριο της Μεμόραχης 08.08.1943, την ίδρυση του Αρχηγείου της Ε.Ε.Μ, (την ίδια μέρα) που έβαζε τις βάσεις για την εφαρμογή του Χάρτη του Ατλαντικού. Η υπενθύμιση των παραπάνω και άλλων γεγονότων συν τη σημασία επιβεβαιώσεις της σοβαρότητας αντιμετώπισης των καταστάσεων που διαμόρφωνε ο Πόλεμος για τις τύχες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, αποτελούν και γεγονότα σύμπραξης των διαφόρων παρατάξεων στον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό στην καρδιά του Πολέμου, ανεξαρτήτως που το ελληνικό ΕΑΜ, οι Γιουγκοσλάβοι και Άγγλοι πράκτορες δεν επέτρεψαν να ευδοκιμήσει η σύμπραξη αυτή, (σήμερα τα προσωπικά συμφέροντα και οι δεσμεύσεις προς τρίτους δεν επιτρέπουν τους πολιτικούς μας σε παρόμοια σύμπραξη)

Θα πρέπει πάνω απ' όλα να αποκατασταθεί η αλήθεια του μακελειού της Γλύνας (2.08.1943). Πρόκειται για ένα καθαρά εθνικό έγκλημα, το οποίο επωφελήθηκαν οι κομμουνιστές για τη διάσπαση της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας. Σήμερα συμβαίνει το ίδιο. Γιορτάζεται από κοινού με τους Αλβανούς ζώντες του αλβανικού ΕΑΜ, ως ένα γεγονός που ένωσε την εθνική ελληνική μειονότητα στο αλβανικό ΕΑΜ !!! Από την άλλη οι αυτοурγοί Αλβανοί εθνικιστές που διέπραξαν το μακελιό της Γλύνας ανακηρύχτηκαν ήρωες του Αλβανικού λαού. (παρόμοια μακελειά, σε μικρότερες διαστάσεις διαπράχτηκαν από τους Αλβανούς εθνικιστές και σε άλλες βορειοηπειρωτικές κοινότητες)

Θα πρέπει πρώτα να καταδικαστούν τέτοια εγκλήματα, όπως οι καθαιρέσεις του Β. Σαχίνη, του Λ. Τάλλιου, των Μπολάνο, Κιτσούλη, Γκικόπουλου, θα πρέπει να τιμηθούν ο Θ. Λώλης, ο Παράς, ο Λαμποβιτιάδης, οι απόγονοι του Καπετάν Δίβρα, οι οικογένειες Στούπη, Κούστη Γκρέκα, (Μικραγιαννανίτη), ο Χαρμπάτσης, ο Κόκαλης, ο Τάταρης, οι δεκάδες εθνομάρτυρες ιερείς και χιλιάδες άλλοι Έλληνες που μαρτύρησαν στις φυλακές της δικτατορίας. Δυστυχώς όμως, και μετά από 30 χρόνια «ελευθερίας» συνεχίζουμε επίσημα να είμαστε αυτόβουλοι σκλάβοι του χοτζισμού και του αλβανισμού!!

ΠΡΟΣΟΧΗ!
ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΕΣΟΥΜΕ ΞΑΝΑ ΣΤΗ ΛΟΥΜΠΑ ΤΩΝ
«ΑΝΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΤΩΝ ΗΓΕΤΩΝ ΜΑΣ» ΚΑΙ ΤΩΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΚΤΩΝ ΤΟΥΣ.

Πριν από αρκετά χρόνια ο πρώτος πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ έγραφε ένα άρθρο στον ελληνικό τύπο με τίτλο «Η μοναξιά της ΟΜΟΝΟΙΑΣ» ...! Το θυμήθηκα όταν είδα τα πρόσφατα ρεπορτάζ από τις αποχαιρετιστήριες δεξιώσεις που έδωσε η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, στη Χιμάρα και Αγίου Σαράντα προς τιμή της κυρίας Πρέσβης, Ε. Σουρανής! Σωστή η κίνηση... Αλλά... Η ηγεσία της

ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ μαζί δεν μπορούν πλέον να συγκεντρώσουν 30 ανθρώπους τους, ούτε σε τέτοιες σημαντικές εθιμοτυπικές εκδηλώσεις! Περισσότεροι ήταν οι τίτλοι των παρευρισκόμενων παρά εκείνοι παρόντες! Όσο, όμως ενδεικτικό και ανησυχητικό, δεν νομίζω ότι έχει αξία να συζητήσω το θέμα αυτό. Ο σοβαρός προβληματισμός προκύπτει από τα αντιφατικά μηνύματα που φθάνουν από το εθνικό κέντρο για τους θεσμούς αυτούς. Κινούνται σε δύο ράγες.

Από την μια, ανεπίσημοι και επίσημοι φορείς διαφόρων επιπέδων θεωρούν την ΟΜΟΝΟΙΑ και το ΚΕΑΔ ότι «γνήσια εκπροσωπούν και αγωνίζονται για την εθνική ελληνική μειονότητα», κάτι που διατύπωσε και η κυρία Πρέσβης στην αποχαιρετιστήρια εκδήλωση στον οίκο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ (λογικό στο πλαίσιο της εκδήλωσης). Αν είναι έτσι, χρειάζεται κάποιος από τους φορείς αυτούς να απαντήσει στο ερώτημα: Ποια από τα ζωτικά προβλήματα του Ελληνισμού της Αλβανίας έλυσαν οι ΟΜΟΝΟΙΑ και ΚΕΑΔ;! Η Απάντηση εύκολη. Κανένα!!! Απεναντίας!

Λόγου χάρη, τελευταία πληθαίνουν και ενισχύονται οι φωνές (και από Βορειοηπειρώτες και Ηπειρώτες στην Αμερική, που γνωρίζουν περισσότερα και καλύτερα από μας) ότι βασικοί υπεύθυνοι για το μακελειό των περιουσιών στη Χιμάρα είναι δύο πρωτοκλασάτα με θέση αρχηγίας στην ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ. Το ίδιο υπεύθυνη είναι η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ και γενικότερα για το περιουσιακό. Ή, ο ρόλος και η δράση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ στο θέμα της δημόσιας Παιδείας στη μητρική γλώσσα, δεν είναι απλώς αδιάφορος (όπως «φάνηκε» και στην πρόσφατη απόφαση του Δ.Σ Φοινοκαίων για την παραχώρηση οικοπέδου για ιδιωτικό σχολείο στο Δήμο αυτό) ούτε επιβεβαιωμένα αρνητικός, αλλά ύπουλα καταστρεπτικός και ανοιχτά υπέρ μιας ιδιωτικής παιδείας, η οποία τουλάχιστον τα 20 τελευταία χρόνια, απέδειξε πραχτικά ότι είναι ανώφελη για τις τύχες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού, παρά τις πολύπλευρες ογκώδεις επενδύσεις του ελληνικού δημοσίου.

Ταυτόχρονα, όπως γενικά οι πολιτικοί στην Αλβανία, οι εκπρόσωποι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ μας προκύπτουν πλουσιότατοι (σε μια πάμφτωχη και εξασθενημένη εθνική ελληνική μειονότητα). Κάνει λόγου χάρη εντύπωση τελευταία, το γεγονός ότι η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ «διαμαρτύρονται» για την παρεμπόδιση και προβολή αξεπέραστων εμποδίων από το κράτος στην οικονομική δραστηριότητα των Ελλήνων στη Χιμάρα (και σωστό είναι). Όμως, πώς γίνεται που οι εκπρόσωποι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, και άδειες βγάζουν

εύκολα και χτίζουν χωρίς εμπόδια και πολλά λεφτά έχουν (λένε ότι τους ζηλεύουν και κατέχοντες του μαύρου χρήματος στη Χιμάρα, αλλά δεν τους επιτρέπεται να το εκφράσουν), παρά επίσης, το γεγονός ότι τα ονόματά τους κλίνονται σε όλες τις πτώσεις για συμμετοχή σε εξτρεμιστικές αντιλβανικές ενέργειες (!!!).

Προσωπικά δεν με αφορά που βρίσκουν το χρήμα, (γιατί είναι γνωστό). Με αφορά το γεγονός ότι εκείνοι που τους ενισχύουν οικονομικά, ασκούν πιέσεις (επειδή έχουν ισχύ και εξουσία) στα κέντρα αποφάσεων (στην Ελλάδα) για την πολιτική επικράτησή τους.

Το χειρότερο κακό είναι ότι τα ίδια πρόσωπα χαίρουν την εύνοια και της Αλβανικής πλευράς. Αυτό το γνωρίζει η ελληνική πλευρά, αλλά αδιαφορεί!!! (!!!)

Δεύτερο, την ίδια στιγμή, το σύστημα υποκόσμου στην Αυλώνα που λειτουργεί με την κάλυψη των κρατικών λειτουργιών, απαιτεί από τους απλούς Χιμαραίους 10 ευρώ για ανά τετραγωνικό μέτρο της νόμιμης περιουσίας τους, για την καταγραφή της στο υποθηκοφυλακείο Αυλώνας, ή το 30-35 τοις εκατό της δικής τους έκτασης που θέλουν να επισημοποιήσουν. Αλλά για την εξευτελιστική αυτή κατάσταση γεμάτη εμπαιγμούς, απειλές, περιφρονήσεις κλπ η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ ούτε διαμαρτύρεται, ούτε παρεμβαίνει, ούτε το κάνει θέμα και ασφαλώς ούτε το λύνει!!!. Όπως στις περιπτώσεις πλήρους εγκατάλειψης των Χιμαραίων, οι οποίοι απαλλάχτηκαν των περιουσιών τους λόγω σύμπραξης των εκπροσώπων της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑ με το κράτος των μαφιόζων. (ταχτική η οποία συνεχίστηκε αργότερα και από άλλους).

Τέτοια στοιχεία υπάρχουν άφθονα! Συνεπώς, αποπνιχτικό το συμπέρασμα διατυπωμένο στα ρητορικά ερωτήματα: Τι περισσότερο θα χρειαστεί για να πειστούν οι υποστηρικτές αυτών των «ηγετών», ότι με τη δική τους στήριξη έχουν στραφεί εναντίον των συμφερόντων του Ελληνισμού στην Αλβανία και έχουν ξεπουλήσει τα πάντα σε τέτοιο σημείο που έχουν ξεπεράσει και τους σκληρούς Αλβανούς εθνικιστές;!!

Η απόλυτη πλειοψηφία της εθνικής ελληνικής μειονότητας, από χρόνια πριν έχει δώσει την απάντησή της στην ηγεσία, εκδηλώνοντας με παντοίους τρόπους την θέση της εναντίον, μάλιστα με ακραίες συμπεριφορές.

Στηρίζοντας αλλοεθνείς πολιτικούς φορείς διότι τους θεωρεί λιγότερο επικίνδυνους!!

Τότε, πώς γίνεται και γιατί τα γνωστά άγνωστα κέντρα να στηρίζουν τη συγκεκριμένη αναντικατάστατη γι' αυτούς «ηγετική» ομάδα;!

Μήπως, η υποστήριξη της ηγεσίας αυτής με κάλπικες εθνικές παρασημοφορήσεις, κρύβει αυτό που ακούγεται και φαίνεται ότι εξυπηρετείται ο ιστορικός αφανισμός του ελληνισμού της Βορείου Ηπείρου ή της Αλβανίας;!!

II

Τελευταία όμως οι επίσημες κυβερνήσεις στην Αθήνα δείχνουν αρκετά ενοχλημένες από τη στάση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. (Όπως και γενικότερα από την πολιτική εκπροσώπηση του Ελληνισμού) Η προηγούμενη κυβέρνηση κράτησε την ηγεσία αυτή μακριά από επίσημες συναντήσεις και στήριξη. Από την άλλη όμως πλευρά δεν έκανε τίποτε για να εξυγιάνει την κατάσταση, τόσο που η στάση της Αθήνας, από κοινού με κάποιες άλλες ενέργειες (όπως ο νόμος Κατρούγκαλου, η αντιμετώπιση των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών, στα νοσοκομεία, η υπόθεση Κατσιφά κλπ) δημιούργησαν την εντύπωση ότι η ελληνική κυβέρνηση τάσσεται γενικώς κατά των Βορειοηπειρωτών, ευνοώντας έτσι έμμεσα τη θέση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ –ΚΕΑΔ.

Φάνηκε αυτό ιδιαίτερα στη στάση της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ με την αλλαγή της κυβέρνησης στην Αθήνα. Η συγκεκριμένη ηγεσία ξεσπάθωσε (και αυτό δεν ήταν θέμα στήριξής της από συγκεκριμένους κύκλους κοντά στη Νέα Δημοκρατία ή κατά της προηγούμενης κυβέρνησης). Ξεσπάθωσε κυρίως κατά των εσωτερικών της (ομογενών) αντιπάλων, πολιτικών και μη. Απειλήσε, όπως το 1993, ότι θα διώξει όλους αυτούς, ότι θα τους αφαιρέσει την ελληνική υπηκοότητα, ότι θα τους περάσει όλους στο γνωστό δικό της ελληνόμετρο για να αποφασίσει εκείνη την ελληνικότητά μας κλπ. Το γεγονός, είναι αλήθεια ότι φόβισε πολλούς Έλληνες Βορειοηπειρώτες, κυρίως τους «νέο εκλεγμένους» δημάρχους, οι οποίοι έσπευσαν να παράσχουν τις υπηρεσίες τους για να δείξουν ότι δεν είναι ανθέλληνες ελέφαντες!

Όμως η επίσημη Αθήνα, προσωπικά ο ίδιος ο Πρωθυπουργός, έδειξε εμπράκτως το αντίθετο. Απάντησε με σχεδόν ταυτόσημο προβληματισμό στα ευχετήρια μηνύματα για την εκλογή του στις πρόωρες εκλογές της 7ης Ιουλίου, - της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του Κόμματος των Ελλήνων (ΜΕΓΑ). Πρόκειται για προβληματισμό που αφορά το σύνολο της εθνικής ελληνικής μειονότητας και όχι εκείνους ως «πολιτικούς εκπροσώπους», προβληματισμό, τον οποίο, κατά τ' άλλα δεν μπόρεσαν να λύσουν οι φορείς αυτοί, παρά τις κατά καιρούς ανούσιες δηλώσεις τους!

Ωστόσο, πληροφορίες από την νέα ελληνική κυβέρνηση αναφέρουν ότι είναι διατεθειμένη και αποφασισμένη να λάβει συγκεκριμένα επικοδομητικά μέτρα για τη στήριξη του Ελληνισμού στην Αλβανία και όχι κατά ανάγκη στηριζόμενη στους δοκιμασμένους άκαρπους αυτούς φορείς.

Διαπίστωσε όμως ένα σοβαρό πρόβλημα. Δεν υπάρχουν οργανωμένες, σοβαρές και τεκμηριωμένες προτάσεις (δεν είναι κάτι καινούργιο αυτό) αλλά ούτε και θεσμοί και άτομα που μπορούν να αναλάβουν τέτοιου είδους σοβαρά εθνικά εγχειρήματα.

Ο κίνδυνος ξανά ορατός. Να πέσουμε στη λούμπα των αναντικατάστατων και των υποστηρικτών τους. ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

9 Σεπτεμβρίου 2019

ΓΙΑ ΝΑ ΜΗ ΕΚΤΕΘΕΙ Η ΑΘΗΝΑ ΣΤΗΝ ΝΕΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΜΕ ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ Ε.Ε.ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ

Σε προεκλογική εκστρατεία του
Α.Κόμματος Α.Α.Β.-Αθήνα 2017

Οι πρόσφατες δηλώσεις του Έλληνα Πρωθυπουργού κ. Μητσοτάκη στη ΔΕΘ, σε σχέση με τις θέσεις της κυβέρνησής του στο θέμα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στο πλαίσιο των ελληνοαλβανικών σχέσεων, αναμφίβολα αποτελεί στροφή 180 μοιρών σε ότι αφορά την πολιτική των ελληνικών κυβερνήσεων στο θέμα αυτό τα 30 τελευταία χρόνια. Για πρώτη φορά μια ελληνική κυβέρνηση αποφάσισε να διεκδικήσει πρώτα να λάβει από τα Τίρανα συγκεκριμένα αντικρίσματα (Ε.Ε.Μ) και

μετά να δώσει, (υποστήριξη στην ενταξιακή πορεία προς την Ευρωπαϊκή Ένωση της Αλβανίας!) Τόσο το καλύτερο όταν οι θέσεις αυτές γνωστοποιήθηκαν και σε ισχυρές Ευρωπαϊκές χώρες.

Υπάρχουν όμως κάποια προβλήματα τα οποία θα πρέπει να προσέξει τόσο η Ελληνική Κυβέρνηση, όσο και η Εθνική Ελληνική Μειονότητα.

Πρώτο. Μετά από τη δήλωση του Πρωθυπουργού ότι απαιτεί από τα Τίρανα χειροπιαστές αλλαγές στην αντιμετώπιση της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, οι συνεργάτες του και οι εκπρόσωποι της Ε. Ε. Μειονότητας θα πρέπει να θέσουν επί τάπητος τις συγκεκριμένες απαιτήσεις προς τα Τίρανα, που θα διασφαλίσουν στην πράξη τα δικαιώματα και την ευημερία της Ε.Ε. Μειονότητας ως μια ελληνική εθνική κοινότητα. Η δυσκολία δεν έγκειται τόσο στην καταγραφή τους, όσο στο γεγονός ότι στην Αθήνα η κατάσταση αντιμετωπίζεται μαύρο και άσπρο, δλδ, το μαύρο, το αλβανικό κράτος και κυρίως η νυν κυβέρνηση και το άσπρο, οι ευνοούμενοι «ηγέτες» που δίνουν» εθνικές μάχες (αλλά δεν τους ψηφίζουν οι Έλληνες, τα μέλη της Ε.Ε.Μ) Η παραβίαση των εθνικών δικαιωμάτων, είτε εκπαιδευτικά, είτε περιουσιακά, είτε δημογραφικά, είτε πολιτικά, είναι προϊόν σύμπραξης παραγόντων και της ίδια της Ε.Ε.Μ και κυρίως της ηγεσίας που απαιτεί πρωταγωνιστικό ρόλο, μονιμότητα και νομιμότητα !!! (θα επανέλθω πιο κάτω!)

Δεύτερο. Είναι σίγουρο ότι η Ελληνική Κυβέρνηση προσβλέπει εθνικά το θέμα της Ε.Ε. Μειονότητας στο σύνολό της.

Από την πρώτη όμως στιγμή παρατηρείται η μεθόδευση για τη χειραγώγηση της ορθής θέσης αυτής από την ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και του ΚΕΑΔ. Είναι αλήθεια ότι η νέα κυβέρνηση στην Αθήνα έβαλε πάγο στις διθυραμβικές πρώτες φιλοδοξίες της ηγεσίας αυτής για άγριες εκδικήσεις, διωγμούς και κατατρεγμούς (με τη βοήθεια της Αθήνας) εναντίον όλων των ομογενών πολιτικών αντιπάλων τους.

Τώρα, (μετά τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού), έσπευσε να περάσει το μήνυμα ότι βασικό αίτημα της κυβέρνησης της Αθήνας προς τα Τίρανα είναι η αποκατάσταση της ανεξάρτητης πολιτικής έκφρασης για την Ε.Ε. Μειονότητα, που ακούει στο όνομα ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ (!!!)

Δεν πιστεύω ότι η Αθήνα θα υποπέσει σε τέτοιο ατόπημα, διότι η πολιτική αποκατάσταση ενός φορέα αποτελεί θέμα κύρους εντός του εκλογικού σώματος και των υποστηρικτών του και όχι παρέμβασης τρίτου εξωτερικού παράγοντα. Εκτός και αν η ηγεσία αυτή εννοεί παρέμβαση της Αθήνας στην

κυβέρνηση των Τιράνων για συμμετοχή της στην κυβέρνηση, δλδ στο ταψί, στη μάζα. Είναι όμως ιστορικά επιβεβαιωμένο ότι επί 16 χρόνια που συνέβαινε κάτι τέτοιο, δλδ συμμετοχή της συγκεκριμένης ηγεσίας σε κυβερνητικό συνασπισμό, ο Ελληνισμός της Αλβανίας «έχαιρε όλων των δικαιωμάτων». Γιατί η συγκεκριμένη ηγεσία και δε διαμαρτυρόνταν για την παραβίαση των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων του Ελληνισμού στην Αλβανία, επειδή μετείχε η ίδια στην κυβέρνηση (τότε έγινε και η μεγάλη καταστροφή του ιστού της εθνικής κοινότητας του Ελληνισμού) και ταυτόχρονα, τα στελέχη της κυρίως στην τοπική αυτοδιοίκηση, ξεπουλούσαν τα πάντα στην Ε.Ε.Μ με αντάλλαγμα τη μάζα τους. Φαίνεται ξεκάθαρο ότι εκείνο που θέλει να πετύχει η ηγεσία αυτή είναι να αποχτήσει την εύνοια της Αθήνας για να μείνει στα πράγματα του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Και θα το πετύχει. Με ένα όμως μεγάλο και αναντικατάστατο εθνικό κόστος ! Τον πλήρη αφανισμό του Ελληνισμού στην Αλβανία, την ολοκληρωτική απώλεια του εθνικού αυτού θέματος!

Γιατί θα το πετύχει;! Γιατί οι υπόλοιποι πολιτικοί εκπρόσωποι της Ε.Ε. Μειονότητας μη θέλοντας να αναλάβουν πολιτικό εθνικό κόστος εκπροσώπησης (όταν τα πράγματα στον τόπο μας πάνε κατά διαόλου) και όντας εργαλεία των κομμάτων τους, υποδεικνύουν ως υπεύθυνο πολιτικό φορέα την ΟΜΝΟΙΙΑ-ΚΕΑΔ. Συμβάλλει άμεσα σ' αυτό και η ίδια η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑ που τους κατηγορεί μονίμως ως προδότες, μειοδότες κλπ. Και το πράττει σε μια προσπάθεια να αποποιηθεί τις ευθύνες της για την κατάντια του τόπου μας. (δλδ ότι ευθύνονται εκείνοι και όχι η ηγεσία αυτή) Ταυτόχρονα, ελπίζει ότι μένοντας στα πράγματα ως «αδιαμφισβήτητη» πολιτική εκπρόσωπος του Ελληνισμού θα μπορέσει να καλύψει όλες τις εθνικές ενοχές και θα καταφέρει να αποτελειώσει ό, τι έχει απομείνει στον τόπο μας.

Τρίτο. Είπαμε πιο πάνω ότι η Αθήνα από κοινού με τους πολιτικούς εκπροσώπους της Ε.Ε. Μειονότητας θα πρέπει να ιεραρχήσουν τα θέματα που θα εξασφαλίσουν τον σεβασμό των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων του Ελληνισμού της Αλβανίας.

Οι πολιτικοί εκπρόσωποι μας όμως δεν έχουν καμιά ατζέντα περί αυτού. Μετά, και αυτό έχει βαρύνουσα σημασία, δεν μπορεί να είναι οι ίδιοι οι ένοχοι, αυτοί δλδ που προκάλεσαν τα προβλήματα και οι αρμόδιοι για την επίλυσή τους.

Ακούμε λόγου χάρη για το περιουσιακό. Μα συγγνώμη, οι έπαρχοι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ –ΚΕΑΔ δεν τα ξεπούλησαν όλα τα λιβάδια και βοσκοτόπια, βγαίνοντας μάλιστα και ως ψευτομάρτυρες υπέρ των Αλβανών δήθεν πρώην ιδιοκτητών;!! Είπε ο Μπερίσια στο Ράμα στη Βουλή για το θέμα της Χιμάρας, ότι εκείνος έχει εργαστεί με σχέδιο για ξεκάθαρους εθνικούς (αλβανικούς) στόχους, τώρα εσύ, συνέχισε ο Μπερίσια, σκέψου καλά τι κάνεις!! Δλδ έλεγε ο Μπερίσια, ότι το ξεπούλημα της Χιμάρας οργάνωσε αυτός με το συνεργάτη του, το δήμαρχο της Χιμάρας και πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ Μπολάνο;!! Το έργο του δε συνέχισαν οι διάδοχοί του, Ομονίτες στη Χιμάρα, μάλιστα σε τέτοιο σημείο που τώρα κανείς δεν μπορεί να στηριχτεί και να πιστέψει εδώ σε κάποιον;! Οι Έλληνες Χιμαριώτες δεν τρέχουν μόνοι τους δεκάδες χρόνια στα δικαστήρια για τις περιουσίες τους, προδομένοι από την ηγεσία αυτή και χωρίς να βγάλουν άκρη;!

Αναφέρεται το εκπαιδευτικό. Μα η ηγεσία αυτή έχει ακριβώς 20 χρόνια (από

το 1998) που καταβάλλει κάθε προσπάθεια (αφανή και εμφανή) για να σβήσει η παιδεία στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο. (Διαμαρτύρονταν όποτε είχε πολιτική ανάγκη) Στήριζε και στηρίζει την ιδιωτική παιδεία. (Εκκωφαντική η σιωπή της για το σχέδιο συγκρότησης νέου ιδιωτικού σχολείου στο Βρυώνι, από αγνώστους και χωρίς σχέδιο, αλλά που σίγουρα θα αποτελέσει τον παράγοντα να κλείσουν όλα τα δημόσια σχολεία στο δήμο Φοινικαίων! Για το δημογραφικό;! Μα οι έπαρχοι της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ προκάλεσαν, ενθάρρυναν και στήριξαν την δημογραφική αλλοίωση του τόπου μας, όπως και την οικονομική και κοινωνική. Άρα, δύσκολο το βλέπω το έργο της Αθήνας προς την κατεύθυνση αυτή, με το φόβο ότι μπορεί να εκτεθεί ανεπανόρθωτα διότι τα Τίρανα έχουν πετύχει τους στόχους τους με τα δικά μας χέρια και αντιστοιχούν στα χέρια που ακούνε στο όνομα ΟΜΟΝΟΙΑ – ΚΕΑΔ ! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

14 Σεπτεμβρίου 2019

Η ΟΡΦΑΝΙΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ ΣΤΟ ΑΛΒΑΝΙΚΟ ΔΗΜΟΣΙΟ

Αφιέρωμα στους τελευταίους πιο μικρούς αλλά πραγματικούς ήρωες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού.

Αν θέλει κάποιος να θαυμάσει τα Ελληνόπουλα της Βορείου Ηπείρου που επιμένουν να πηγαίνουν στα ελληνικά μειονοτικά σχολεία στο αλβανικό δημόσιο,

θα πρέπει να αναλογιστεί την μακρά ιστορία δεκαετιών αγώνων των προγόνων και πατεράδων μας για τη διατήρηση και επικράτηση της παιδείας στη μητρική γλώσσα. Θα πρέπει να κατανοήσει το σε βάθος πνεύμα επίγνωσης αυτών ότι μόνο με την παιδεία μπορεί να σωθεί και προκόψει σ' αυτά τα μέρη ο Ελληνισμός. Θα πρέπει να προσέξει, ότι η παιδεία μας στη μητρική γλώσσα υπήρξε ιστορικά καρπός των δικών μας, αυτόχθονων, προσπαθειών και αγώνων, (ελάχιστα από το εθνικό κέντρο) θεωρούνταν ύψιστο χρέος προς την ιδιαίτερη πατρίδα μας, που επιτυγχάνονταν με ομοψυχία, ενότητα και κοινές θυσίες. Ότι, χάρη σ' αυτήν την παιδεία, με όποιες αδυναμίες, μειονεκτήματα, τραύματα και παραχωρήσεις, ο Ελληνισμός διασώθηκε στα ιερά αυτά χώματα, μάλιστα και κάτω από την κομμουνιστική λαίλαπα. Θα πρέπει να προσέξει ότι, διαχρονικά και ειδικά σήμερα, στην πολιτική ηγεσία του τόπου μας, αλλά και στην Ελλάδα, οι απαιτήσεις προς την Αλβανική πλευρά για ικανοποίηση των εθνικών δικαιωμάτων ξεκινούν και επικεντρώνονται κατά κύριο λόγο στο εκπαιδευτικό!!!

ΓΙΑΤΙ ΟΜΩΣ ΣΗΜΕΡΑ ΜΙΛΟΥΜΕ ΓΙΑ ΟΡΦΑΝΙΑ;!! Γιατί τα Ελληνόπουλα αυτά, τα τελευταία άνθη του τόπου μας, θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τις γνωστές κρατικές σκευωρίες, αλλά περισσότερο την παντελή έλλειψη φροντίδας από την μητέρα πατρίδα και άλλους εθνικούς φορείς, για καλά, υγιεινά, ζεστά και ανθρώπινα σχολεία, για εποπτικά μέσα, για υποστήριξη και επιμόρφωση των δασκάλων, για ένταξη των σχολείων αυτών σε σχέσεις με ελληνικά (Ελλάδα-Κύπρος) και με άλλα ομογενειακά σχολεία. (Δεκάδες Ελληνόπουλα στις πόλεις είναι εγκλωβισμένα, με όλη τη σημασία της λέξης, σε κάποιες τάξεις και αντέχουν και επιμένουν ελληνικά χάρη στην επιμονή τους, των καλών δασκάλων τους και των αγαπημένων γονέων τους) Το κενό προς την κατεύθυνση αυτή είναι πολύ μεγάλο και με καλά λόγια, ή με τρίμματα δεν καλύπτεται. Η Ελλάδα έχει χρήματα για την ανέγερση ιδιωτικού σχολείου σε κρίσιμο σημείο και με μη δηλωμένους στόχους και σκοπούς, (λένε ότι ένας στόχος είναι η συγκέντρωση σ' αυτό των Ελληνόπουλων από την πόλη των Αγίων Σαράντα, Ανεπιφύλακτα καταγγέλλουμε ότι θα αποτελέσει νέα υποχώρηση του Ελληνισμού από τα μεγάλα αστικά κέντρα του Νότου της Αλβανίας!!). Δεν έχει όμως χρήματα για να χτίσει ένα χτίριο στην πόλη των Αγίων Σαράντα για να στεγαστούν τα Ελληνόπουλα της εκεί πόλης (περισσότερα από 240 και σε συνθήκες ομηρίας), ή για ένα ελληνικό ιδιωτικό λύκειο στην ίδια πόλη με τον μεγαλύτερο αριθμό Ελλήνων, όπως κάνει η Τουρκία, η Ιταλία, η Γαλλία...

ΤΗΝ ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΗ ΖΕΣΤΑΣΙΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΑΥΤΑ, ΕΚΕΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ ΟΙ ΦΤΩΧΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΕΣ ΤΟΥΣ, ΤΟ ΠΡΑΤΤΟΥΝ ΟΙ ΔΑΣΚΑΛΟΙ ΜΕ ΤΟΝ ΟΒΟΛΟ ΤΟΥΣ. (!!)

Ο αριθμός μαθητών αποτελεί πλέον τον μεγάλο κίνδυνο για τα ελληνικά μειονοτικά σχολεία στη μητρική γλώσσα, για να κλείσουν, όπως δεκάδες άλλα τα προηγούμενα χρόνια. Και αυτά που αντέχουν μετριούνται με τα δάχτυλα!! Δυστυχώς τα δύο τελευταία χρόνια άνοιξε και νέος κύκλος φυγής των Βορειοηπειρωτών, προς Ελλάδα και τρίτες χώρες!

Ταυτόχρονα, στην κατάσταση αυτή, τα ελληνικά μειονοτικά σχολεία έχουν να αντιμετωπίσουν, από χρόνια τώρα και τον σκληρό και άνισο ανταγωνισμό των ιδιωτικών σχολείων στην περιοχή. Διότι πρόκειται για σχολεία τα οποία έχουν την ενίσχυση και υποστήριξη του μητροπολιτικού κέντρου υπό οποιαδήποτε μορφή παρέχεται αυτή...! Ένα παράδειγμα, στην πόλη του Αργυροκάστρου, σε μόλις εκατό μέτρα απόσταση λειτουργούν, από την μία το ελληνικό δημοτικό και γυμνάσιο στο δημόσιο (για το άνοιγμα του οποίου, όπως και των Αγίων Σαράντα και του Δελβίνου η Αθήνα πάγωσε τις σχέσεις με τα Τίρανα επί τρία χρόνια (1996)) και το ιστορικό ελληνικό λύκειο του Αργυροκάστρου. Τα δύο βιώνουν τώρα καθεστώς ορφάνιας από το μητροπολιτικό κέντρο. Από την άλλη άκρη των 100 μέτρων βρίσκεται το γνωστό ιδιωτικό σχολείο που χαίρει τη θαλπωρή του μητροπολιτικού κέντρου και άλλων φορέων . (!!) (Τι ωραία θα ήταν να βοηθούσαν έστω και στο πέντε τοις εκατό τα δημόσια σχολεία στη μητρική γλώσσα, τα οποία, αλήθεια είναι ότι δεν τα κατηγορούν δημοσίως για τίποτε, απλώς τα προιονίζουν στο παρασκήνιο)

Είπαμε, η Αλβανία είναι δεκάδες φορές μεγαλύτερη συγκριτικά με την Ε.Ε.Μ. Χιλιάδες Αλβανοί που επέστρεψαν από Ελλάδα κουβαλώντας μαζί τους φιλελληνισμό, έχουν ανάγκη να συνεχίσουν να παίρνουν ελληνική παιδία και πολιτισμό. Τότε γιατί δεν ανοίγουν οι «Έλληνες» ιδιωτικά σχολεία με το στόχο αυτό στην αλβανική επικράτεια (πολύ σωστά στην Κορυτσά και όχι στη Χιμάρα), αλλά θέλουν να ανταγωνίζονται μια ολόκληρη ιστορία αγώνων για εθνική ύπαρξη, στην Ε. Ε. Μ;! Τόσο το περισσότερο όταν έχει επιβεβαιωθεί ότι αρκετά από αυτά τα ιδρύματα δεν έχουν προσφέρει και τίποτε σημαντικό για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό.

Επίσης, εκείνοι που τα ιδρύουν στο χώρο με συμπαγή ελληνικό πληθυσμό της ΕΕΜ, όχι απλώς έχουν την στήριξη και την εύνοια της Ελλάδας, αλλά δεν δίνουν ποτέ εξηγήσεις για το σκοπό ιδρύσεως αυτών των σχολείων, στους εδώ Έλληνες που προσπαθούν για τον τόπο μας, με πολλές θυσίες, μαχόμενοι κατά σκληρών αντιξοοτήτων ...!! Μια εξήγηση λέει ότι ο καπιταλισμός που αναδεικνύεται με μανδύα τα «εθνικά» θέματα είναι περισσότερο επικίνδυνος εθνικά από κάθε άλλο κίνδυνο! Μια άλλη άποψη λέει ότι επιδιώκουν να εξυπηρετηθούν συγκεκριμένοι θεσμοί και πρόσωπα! ΜΕΘΑΥΡΙΟ ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΑΝΟΙΓΟΥΝ ΤΑ ΣΧΟΛΕΙΑ. Στα δημόσια ελληνικά σχολεία, όπως κάθε χρόνο δε θα χαιρετίσουν τα Ελληνόπουλα των ελληνικών δημόσιων σχολείων οι εκπρόσωποι της Ελλάδας και των «μόνιμων και νόμιμων» φορέων εκπροσώπησης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Εκείνοι θα πάνε στα ιδιωτικά σχολεία, όπως πάντα, όπως πηγαίνουν σε κάθε άλλη εκδήλωσή τους !!!

Ωστόσο, είναι σίγουρο ότι θα προβούν σε δηλώσεις για εκ' νέου παραβάσεις των εκπαιδευτικών δικαιωμάτων των Ελλήνων μαθητών και σχολείων;!!! Τι σημαίνει αυτό όταν οι ίδιοι δεν καταβάλουν καμιά προσπάθεια (απεναντίας) για να στηρίξουν αυτά τα σχολεία;;;! Ξεκάθαρο λοιπόν. Οι παράγοντες αυτοί χρειάζονται τα δημόσια ελληνικά σχολεία ως σημείο αναφοράς για να ικανοποιούν αποτελεσματικά τα μικροπολιτικά τους συμφέροντα, ασκώντας κριτική στα Τίρανα από θέση αντιπολίτευσης. Δεν ενδιαφέρθηκαν ποτέ για να

έχουν τα ελληνόπουλα βιβλία στη μητρική γλώσσα, (όσο αφορά τα βιβλία (δεν αναφερόμαστε εδώ στην Πρεσβεία της Ελλάδας στα Τίρανα), θρανία, ικανούς δασκάλους, υγιές εκπαιδευτικό, πολιτιστικό και εθνικό κλίμα.

Μάλιστα, μαθημένοι στη στερεότυπη αυτή κριτική, αγνοούν και κατηγορούν την κάθε προσπάθεια για να έχουν τα ελληνόπουλα ποιοτικά βιβλία στη μητρική γλώσσα, επιβεβαιώνοντας ότι τα ελληνικά μειονοτικά σχολεία τα θέλουν έτσι, στην κακή τους ώρα, όχι μόνο για να δημιουργούν το κλίμα υπεροχής στα ιδιωτικά σχολεία, αλλά και να εξασκούνται πολιτικά «διεκδικώντας» εθνικά εκπαιδευτικά δικαιώματα από τα Τίρανα!!!

Παναγιώτης Μπάρκας

17 Σεπτεμβρίου 2019

ΕΠΙΚΑΙΡΕΣ ΟΙ ΠΡΙΝ 15 ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΜΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΑΙΔΕΙΑ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ.

Αγαπητοί φίλοι, πριν ακριβώς από 15 χρόνια είχα παρουσιάσει στις αρχές του τόπου μας και στις διπλωματικές αρχές μια ανάλυση της κατάστασης της παιδείας στη μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, τις μουντές προοπτικές της και τις λύσεις που πρότεινα προσωπικά για την αντιμετώπιση της κατάστασης. Μπορείτε να τη διαβάσετε ατόφια, όπως στάλθηκε στους προαναφερόμενους αποδέκτες. Ασφαλώς δεν μπορώ αυτή τη στιγμή να δημοσιεύσω την συνοδευτική επιστολή προς το Γενικό Πρόξενο της Ελλάδας στο Αργυρόκαστρο. Μπορώ όμως να αναφέρω ότι ήταν ένα ξέσπασμα κατά της συμπεριφοράς του, ο οποίος για να μη του μπουν αγκάθια στη θητεία του, στήριξε ανοιχτά το κατεστημένο, το οποίο επίσης είχε εξαπολύσει εναντίον μου και των θέσεων άγρια επίθεση και απειλές. Δυστυχώς όμως για εκείνους, όπως και για την παιδεία στην μητρική μας γλώσσα. Δικαιώθηκα... δυστυχώς όμως που δικαιώθηκα. Οι προτάσεις μου είναι επίκαιρες ακόμα, όπως είναι επίκαιρες οι ίδιες καταστάσεις. Μην κουραστείτε ! Έχει από πολλές απόψεις ενδιαφέρον!

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΝΑΒΑΘΜΙΣΗ ΤΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ ΣΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΑ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ 11.09.2004\

Γενικές εκτιμήσεις :

Η Εθνική Ελληνική Μειονότητα στην Αλβανία αποτελεί για την Ελλάδα την εθνική υποχρέωση της μοναδικής υπαρκτής και ζωντανής εθνικής μειονότητας ως άμεση γεωγραφική συνέχεια του εθνικού κορμού.

Ειδική εθνική υποχρέωση αποτελεί για το εθνικό κέντρο και για το γεγονός ότι ανά τους αιώνες, αλλά και επί των ημερών μας ο ελληνισμός σ' αυτά τα όρια της Ηπείρου, αποτέλεσε και αποτελεί την ασπίδα για τον υπόλοιπο ελληνισμό από την οργανωμένη ή μη κάθοδο βόρειων αλλοεθνών φυλών

Ταυτόχρονα, ξεκινώντας από το γεγονός ότι ο ανθρώπινος παράγοντας αποτελεί για μια χώρα την σημαντικότερη επένδυση διείσδυσης, επιρροής και ρύθμισης των σχέσεων με μια άλλη χώρα, η Ελληνική Μειονότητα στο πλαίσιο των σχέσεων της Ελλάδας με την Αλβανία αποτελεί κάτι πολύ περισσότερο από το στοιχείο του απλού ανθρώπινου παράγοντα, (κάτι που επιδιώκει η Ιταλία ειδικά στο Νότο της Αλβανίας). Τόσο το περισσότερο αν έχει κανείς υπόψη του ότι ο Νότος της Αλβανίας είναι αυτός που αποφασίζει για τις τύχες της Αλβανίας σε όλη της την ιστορία. (Ιδού και το παράδειγμα του 1994 - με το δημοψήφισμα για το σχέδιο συντάγματος του Μπερίσια και το 1997 – με τις γνωστές ταραχές).

Νομίζω ότι αρκεί αυτή η επισήμανση για να κατανοηθεί τον ιδιαίτερο βάρος που πρέπει να δοθεί από τον εθνικό κορμό στη έμπρακτη στήριξη του ντόπιου ελληνικού στοιχείου στην Αλβανία και του συνόλου της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας

Στο πλαίσιο αυτής της λογικής και πολιτικής, το σχολείο και η εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα αποτελεί το αναντικατάστατο στοιχείο διασφάλισης της

εθνικότητας στην ελληνική κοινότητα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΔΥΟ ΤΑΧΥΤΗΤΩΝ - ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΑΙ ΙΔΙΩΤΙΚΗ.

Στην Αλβανία για τις αυθαιρέτως αναγνωρισμένες περιοχές ως Εθνική Ελληνική Μειονότητα (101 χωριά) λειτουργούν δημόσια σχολεία στην ελληνική γλώσσα στα πλαίσια του αλβανικού κράτους (δεν αναφερόμαστε στις ιδιαιτερότητες και τις κατά καιρούς ποιοτικές και ποσοτικές αλλαγές όσον αφορά τα ελληνικά στα προγράμματα των συγκεκριμένων σχολείων).

Μετά το 1996 επεκτάθηκε η δημόσια εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα και στις πόλεις Αργυρόκαστρου, Δελβίνου και Αγίων Σαράντα.

Ωστόσο οι εξελίξεις στην Αλβανία μετά το 1990 επέφεραν στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, εκτός των άλλων και την εγκατάλειψη των πατρικών εδαφών για μια καλύτερη τύχη στην Ελλάδα. Η συγκεκριμένη εξέλιξη και η απουσία της πολιτικής στήριξης από μέρους της Ελλάδας οδήγησε στην κατάρρευση και του εκπαιδευτικού συστήματος στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα.

Στην άθλια κατάσταση που δημιουργήθηκε, υπερέχει η αδράνεια όλων των παραγόντων εν αναμονή του μοιραίου.

Εντωμεταξύ παράλληλα με τη συνέχιση της ύπαρξης της δημόσιας παιδείας στην μητρική γλώσσα σκιαγραφείται τότε ως ιδέα και τότε ως πράξη, η ιδιωτική εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα.

Επιβεβλημένη αναγκαιότητα η δημόσια εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα στα πλαίσια του αλβανικού κράτους.

Πρώτο. Η δημόσια παιδεία στην μητρική γλώσσα εξασφαλίζει την επιβεβαίωση της αναγνώρισης από το αλβανικό κράτος της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας ως ένα συμπαγές σύνολο στα πατρώα του εδάφη ισότιμο με το υπόλοιπο του αλβανικού λαού. (Η Εθνική Ελληνική Μειονότητα δεν είναι παρόμοια με την ελληνική κοινότητα, πχ στη Γερμανία, Αυστραλία ή αλλού.)

Δεύτερο. Στην λογική των ευρωπαϊκών ενταξιακών διεργασιών, επιτρέπει την καλύτερη ένταξη της Ελληνικής Μειονότητας στην αλβανική κοινωνία διατηρώντας και προωθώντας ταυτόχρονα την εθνική οντότητα.

Τρίτο. Υπάρχει στην πράξη δημόσια εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα που ανταποκρίνεται στις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης στην Αλβανία. (Άλλο το θέμα της ανάγκης βελτίωσης τους).

Τέταρτο. Επιτρέπει στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, στην Ελλάδα και στους διεθνείς παράγοντες να διεκδικήσουν την εκπλήρωση υποχρεώσεων του αλβανικού κράτους προς αυτή σ' αυτόν τον σημαντικό και ζωτικό τομέα.

Ωστόσο, είναι γνωστές και δεδομένες οι προτεραιότητες όσον αφορά την ποιότητα παιδείας του ιδιωτικού σχολείου . Στις συνθήκες όμως που υπάρχει το σύστημα δημόσιας παιδείας στην μητρική γλώσσα η κάθε προσπάθεια ίδρυσης ιδιωτικών σχολείων όχι μόνο θα είναι μια προσπάθεια υπέρ του μέτρου δαπανηρή, αλλά ταυτόχρονα, η ύπαρξη παράλληλα και της δημόσιας παιδείας θα επιφέρει μοιραία αποτελέσματα

Αυτό το είδος παιδείας (ιδιωτικής) μπορεί να εφαρμοστεί σε περιοχές που το αλβανικό κράτος δεν αποδέχεται να ανοίξει δημόσια σχολεία στην ελληνική γλώσσα διότι δεν αναγνωρίζει την ύπαρξη εκεί ελληνικού στοιχείου, ούτε αυτόχθονου, ούτε λόγω μετοικήσεων. (Κορυτσά, Τίρανα, Αυλώνα Πρεμετή, κλπ)

Επισήμανση

Ασφαλώς θεωρούμε θετική και απαραίτητη την προσπάθεια ανοίγματος ιδιωτικών σχολείων στην μητρική γλώσσα σε περιοχές που δεν υπάρχουν δυνατότητες για δημόσια εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα.

Όμως, είναι απαράδεχτο ώστε να γίνονται από μέρος της Ελλάδας τόσες οικονομικές δαπάνες και τόση πολιτική επένδυση για το άνοιγμα του ιδιωτικού σχολείου, λόγω χάρη στην Κορυτσά και να μη καταβάλλεται ουδέν μία προσπάθεια για την βελτίωση της κατάστασης στα υπαρκτά δημόσια σχολεία στην μητρική γλώσσα στο Αργυρόκαστρο, Αγίους Σαράντα και Δέλβινο. Συγκαλυμμένη ιδιωτική εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα σε περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό

Πρόκειται για τις προσπάθειες που καταβάλει ο Αρχιεπίσκοπος Τιράνων και πάσης Αλβανίας, κ.κ Αναστάσιος .

Στις περιοχές με αμιγή ελληνικό στοιχείο ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος κινείται προς δύο κατευθύνσεις. Πρώτο Την ίδρυση ιδιωτικών σχολείων στο πλαίσιο της εκκλησίας με ή χωρίς θρησκευτικό περιεχόμενο όπως το Εκκλησιαστικό Λύκειο του Τίμιου Σταυρού στο Αργυρόκαστρο, το ΙΕΚ στο ελληνικό μειονοτικό χωριό της Δερβιτσιάνης, κλπ. Δεύτερο. Το εκδηλωμένο ενδιαφέρον, επιβεβαιωμένο και από ανώτατα στελέχη της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, για ανάληψη από τον Αρχιεπίσκοπο Αναστάσιο «κηδεμονικού ρόλου σωτηρίας» ως μοναδική λύση προς υπό διάλυση δημόσια σχολεία στην μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα. (Η αδιαφορία και αδράνεια της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ όσον αφορά την σημερινή άθλια κατάσταση στα σχολεία της Ελληνικής Μειονότητας αποσκοπεί στην «επιβεβαίωση» της αναγκαιότητας «της σωτηρίας» παρέμβασης του Αρχιεπισκόπου (!!!)).

Η προσπάθεια αυτή ωφελεί τον Μακαριότατο στο να προσεγγίσει την νέα γενιά στην εκκλησία λόγω της αποστάσεως που δημιουργήθηκε από την κατάργηση της θρησκείας από το κομμουνιστικό καθεστώς, αλλά και λόγω των σύγχρονων εξελίξεων. (Ή γίνεται από τον ίδιο στο πλαίσιο του ρόλου κηδεμόνα προς την Εθνική Ελληνική Μειονότητα που του είχαν επιτρέψει, αναθέσει και ο ίδιος έχει αναλάβει)

Όπως και να έχουν τα πράγματα σε μια τέτοια περίπτωση θα είχαμε ασφαλώς ανεπιθύμητες συνέπειες.

Πρώτο . Ο Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος, είναι ένας πεφωτισμένος Έλληνας. Δεν παύει όμως να είναι Αρχιεπίσκοπος της Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας. Όταν αυτός εκλείψει σίγουρα θα τον διαδεχτεί ένας Αλβανός. Τότε, σε περίπτωση που «κηδεμόνας» της παιδείας μας στην μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα θα είναι η Αυτοκέφαλη Εκκλησία της Αλβανίας, πια θα είναι η τύχη του συστήματος εκπαίδευσής μας; (!!)

Δεύτερο . Ήδη τα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ιδρύει ο Μακαριότατος στις περιοχές με αμιγή ελληνικό στοιχείο ή πλησίον αυτών, εισάγουν την αλβανική γλώσσα από ένα ιδιωτικό φορέα, -την εκκλησία στις περιοχές μας. (Το γεγονός αν λάβουμε υπόψη την ιστορία του μέλλοντος θα υπολογιστεί ως επιχείρημα αμφισβήτησης της ελληνικότητας των περιοχών αυτών).

Ταυτόχρονα, στα ιδρύματα αυτά σπουδάζουν ή στεγάζονται περισσότεροι Αλβανοί Συνεπώς δικαιολογημένα θεωρείται ότι η εκκλησία αποτελεί έναν από τους παράγοντες προώθησης του αλβανικού στοιχείου και αλβανισμού στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό και μάλιστα στον πνευματικό τομέα.

Τρίτο. Τα συγκεκριμένα εκπαιδευτικά ιδρύματα που ανοίγει ο Αρχιεπίσκοπος

στις επίμαχες περιοχές, τα οποία αντικειμενικά λίγη σχέση έχουν με την ελληνική συνείδηση και εθνική ταυτότητα, λειτουργούν παράλληλα με τα δημόσια σχολεία στην μητρική γλώσσα. Αυτό σημαίνει και αποδεικνύεται στην πράξη, ότι λόγω του κύρους του ίδιου του Μακαριότατου και των καλύτερων οικονομικών απολαβών συγκριτικά με τον δημόσιο τομέα, στα εκπαιδευτικά ιδρύματα της μητρόπολης Αργυροκάστρου απορροφούνται τα ικανότερα στελέχη όσον αφορά το εκπαιδευτικό προσωπικό με συνέπεια να εξασθενίσουν τα δημόσια σχολεία στην μητρική γλώσσα. Το ίδιο συμβαίνει και με τους μαθητές .

Επισήμανση

Στις συνθήκες μείωσης του αριθμού δασκάλων και μαθητών ελληνικής καταγωγής, η ίδρυση ιδιωτικών σχολείων και η ύπαρξη παράλληλα δημόσιων σχολείων στην μητρική γλώσσα, οδηγεί στον κατακερματισμό των μαθητικών και εκπαιδευτικών δυνάμεων στην αδιανόητη αντιπαράθεση μεταξύ μας. Η αρχή του Αρχιεπισκόπου ότι ο πιο ισχυρός θα επικρατήσει δεν ευσταθεί στις συγκεκριμένες συνθήκες. Τόσο το χειρότερο όταν ο ίδιος αντλεί και εκπροσωπεί εκτός από την δική του ισχύ και την δύναμη της Ελλάδας. Αυτό μετράει αρνητικότερα από την στιγμή που τα συγκεκριμένα ιδιωτικά σχολεία αντικειμενικά μόνο έμμεσα και λίγο συμβάλουν στην εθνική ταυτότητα των ελλήνων εφόσον και τα ελληνικά καταλαμβάνουν ένα μικρό ποσοστό στο σύνολο των μαθημάτων που διεξάγονται στην Αλβανική.

Επίσης δεν πρέπει να μας παρασύρει σε μια τέτοια λογική το άνοιγμα στην περιοχή από τους Ιταλούς ισχυρών ιδιωτικών σχολείων στην ιταλική, (όπως από φέτος στο Αργυρόκαστρο) διότι οι Ιταλοί ή οποιοσδήποτε άλλος δεν έχουν δυνατότητες για δημόσια σχολεία.

Ωστόσο πρέπει να προσέξουμε ότι τα ιδιωτικά τους σχολεία με τις ανέσεις που έχουν, τα κίνητρα και τις υποσχέσεις για λαμπρή προοπτική που διατυμπανίζουν, την στιγμή που εμείς δεν έχουμε κατασταλάξει για το τι θέλουμε, αποτελεί κίνδυνο απορρόφησης απ' αυτά τα σχολεία και των ελλήνων μαθητών, κάτι που διαφαίνεται στην πόλη των Αγίων Σαράντα.

1. Προτάσεις που αφορούν το ίδιο το σχολείο πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης - Ίδρυση σχολικών κέντρων

Οι ίδιες οι εξελίξεις οδηγούν στην επικράτηση σχολείων με κάποιον σημαντικό αριθμό μαθητών. Οι μαθητές εξασφαλίζονται από μερικά χωριά. Συνεπώς δεν υπάρχει λόγος γιατί να μη παρέμβουμε μόνοι μας στην ίδρυση σχολικών κέντρων.

Σε μια πρώτη φάση να ιδρυθούν σε περιοχές όπου οι προϋποθέσεις για την ίδρυση τέτοιων κέντρων δεν απαιτούν ιδιαίτερες επενδύσεις κυρίως όσον αφορά τις κτιριακές εγκαταστάσεις και την δυσκολία μεταφοράς των μαθητών. Η φυσιολογική εξέλιξη έχει υποδείξει ήδη τα κέντρα αυτά.

Τα σχολικά κέντρα απαιτούν:

- Ασφάλεια στη μεταφορά των μαθητών .

- Ομαλές μέχρι βελτιωμένες συνθήκες στέγασης, θέρμανσης και διεξαγωγής των μαθημάτων

- Εξειδικευμένο δασκαλικό προσωπικό με βελτιωμένο μισθό παραχωρώντας υπό νέες προϋποθέσεις το επίδομα, ή οποιαδήποτε άλλη μορφή οικονομικής ενίσχυσης των δασκάλων.

Ωστόσο, υπάρχει τρόπος και για την εξασφάλιση εκπαιδευτικού προσωπικού από την Ελλάδα για την παιδεία στην μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, μάλιστα από την πρωτοβάθμια μέχρι και την τριτοβάθμια

εκπαίδευση στην μητρική γλώσσα. Σύμφωνα με την αλβανική νομοθεσία οι δάσκαλοι στις τρεις βαθμίδες εκπαίδευσης στην Αλβανία πρέπει να είναι πτυχιούχοι πανεπιστημίου. Το Αλβανικό κράτος δεν έχει αναλάβει την ευθύνη για την κατάρτιση ελληνοδιδασκάλων για όλα τα μαθήματα (εκτός της γλώσσας και της λογοτεχνίας).

Συνεπώς τα κενά τα οποία είναι ενδεικτικά μπορεί να καλυφθούν με δάσκαλους του ελληνικού δημοσίου.

(Υπάρχουν και δυο άλλες λύσεις:

Πρώτο Αναβάθμιση του Τμήματος Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου σε ένα κέντρο κατάρτισης ελληνοδιδασκάλων για όλα τα μαθήματα και στελεχών διαφόρων ειδικοτήτων που αφορούν την Εθνική Ελληνική μειονότητα.

Δεύτερο. Κατάρτιση στην Ελλάδα Ελλήνων Βορειοηπειρωτών δασκάλων για όλα τα μαθήματα και προώθησή τους μετά εδώ.)

- Εξασφάλιση δωρεάν μαθημάτων για ξένες γλώσσες, κομπιούτερ και λοιπά φροντιστήρια.

- Κίνητρα για τους καλύτερους μαθητές που τελειώνουν με καλά αποτελέσματα την όγδοη τάξη.

Μια τέτοια αντιμετώπιση όχι μόνο θα σταματήσει το φαινόμενο φυγής των μαθητών, ακόμα και των μαθητών από τις ευκατάστατες οικονομικά οικογένειες στο χώρο, αλλά θα δημιουργήσει τις προϋποθέσεις επιστροφής και άλλων οικογενειών οι οποίες βλέπουν ως ένα βασικό εμπόδιο για να επιστρέψουν τις δυσκολίες εκπαίδευσης των παιδιών τους

Το πρόβλημα των δασκάλων .

Τα σχολικά κέντρα είναι βέβαιο ότι θα μειώσουν τον αριθμό δασκάλων.

Είναι επίσης γνωστό ότι πολλά από τα παιδιά μαθητές στα σχολεία είναι των δασκάλων. Η περικοπή δασκάλων οδηγεί άμεσα στην αδυναμία εξασφάλισης της επιβίωσης τους συνεπώς και στην απομάκρυνση από το χώρο προς Ελλάδα, όπως και την παραπέρα μείωση του αριθμού μαθητών.

Η περικοπή των δασκάλων επιφέρει επίσης πολιτικές και κοινωνικές συνέπειες.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος.

Πρώτο: Είναι γνωστό ότι σημαντικός αριθμός δασκάλων είναι ανειδίκευτοι, δηλ δεν είναι προσοί ως προς το αντικείμενο που διδάσκουν . Συνεπώς μπορεί να περικοπούν .

Δεύτερο: Ένα μέρος αυτών να απορροφηθούν στους βοηθητικούς τομείς των σχολικών κέντρων. (Συνοδοί παιδιών, συντηρητές σχολείων, φροντιστηρίων κλπ)

Τρίτο: Παροχή του επιδόματος ή ενός ποσοστού αυτού για ένα υπολογίσιμο χρονικό διάστημα γεγονός που θα δώσει τη δυνατότητα στους περικομμένους δασκάλους να μη αισθανθούν οικονομικά την περικοπή. Ταυτόχρονα να τους δοθεί ο χρόνος διαφορετικής οικονομικής αποκατάστασης.

Τέταρτο: Ένταξη με προτεραιότητα των περικομμένων δασκάλων σε αναπτυξιακά προγράμματα που πρέπει να εφαρμοστεί στο χώρο η Ελλάδα.

Το ζήτημα των μαθητών αλβανικής καταγωγής στα σχολεία χωριών της ελληνικής μειονότητας

Συνολικά στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό είχαμε πέρυσι 43 ελληνικά σχολεία. Στα 13 από αυτά λειτουργούν τάξεις μαθητών αλβανικής καταγωγής που μαθαίνουν αλβανικά ή αλβανικά σχολεία. Ο συνολικός αριθμός των μαθητών αυτών σε αλβανικές τάξεις ξεπερνούσε πέρυσι τους

450 την στιγμή που ο συνολικός αριθμός των ελλήνων μαθητών ήταν περίπου 1300.

Σε αρκετά απ' αυτά τα σχολεία ο αριθμός των μαθητών αλβανικής καταγωγής αποτελεί την πλειοψηφία ή έχει τάσεις αλματώδους αύξησης.

Λόγου χάρη στο σχολείο του ελληνικού χωριού Φοινίκη, το οποίο πριν ανοίξουν τα σύνορα αριθμούσε εβδομήντα Έλληνες μαθητές, αριθμούσε πέρυσι μόνο 24 Έλληνες μαθητές. Ο αριθμός των μαθητών αλβανικής καταγωγής, επίσης στη Φοινίκη, έφτασε τους 65. Στο ελληνικό μειονοτικό χωριό Τσιούκα στο νομό Αγίων Σαράντα ο αριθμός των μαθητών του ελληνικού σχολείου μειώθηκε από 158 το 1997 στους 24. Ο αριθμός των μαθητών στις αλβανικές τάξεις στο ίδιο σχολείο αυξήθηκε από 68 το 1997 σε 130. Στο ελληνικό χωριό του Βρυωνίου νομού Αγίων Σαράντα ο αριθμός των μαθητών στο ελληνικό σχολείο μειώθηκε από 292 το 1990 στους 5 (πέντε) πέρυσι. Ο αριθμός των μαθητών στις αλβανικές τάξεις του ίδιου σχολείου από σχεδόν ανύπαρκτος το 1990 έφθασε σε περίπου 60 φέτος. Τα ίδια μπορούμε να πούμε και για το Γεωργουτσάτι, τη Λειβαδιά, κλπ.

Η ανασυγκρότηση της παιδείας μας σε σχολικά κέντρα θα συνοδευτεί με τις ακόλουθες συνέπειες για τους μαθητές αλβανικής καταγωγής.

Πρώτο. Θα συμπεριληφθούν και αυτοί στα σχολικά κέντρα. Άρα δεν ισχύει η λογική ότι αν εμείς κάνουμε σχολικά κέντρα θα μείνουν αλβανικά σχολεία στα χωριά μας. Ο αριθμός των μαθητών δεν επιτρέπει να μείνουν τα σχολεία ανοιχτά και εμείς πολύ καλά μπορούμε να επικαλεστούμε τον αλβανικό νόμο και την ίδια την πρωτοβουλία μας για την συγκρότηση σχολικών κέντρων. Όχι μόνο τόσο, αλλά ταυτόχρονα μπορούμε να ζητήσουμε την μεταφορά τους όχι στα δικά μας κέντρα αλλά σε αλβανικά σχολεία εκτός από της περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό.

Δεύτερο. Σε περίπτωση που δεν θα μεταφερθούν σε αλβανικά σχολεία και θα αναγκαστούν να ακολουθήσουν την λογική εκπαίδευσης στη γλώσσα τους στα δικά μας σχολικά κέντρα, τότε εδώ οι μαθητές αλβανικής καταγωγής θα αποτελούν πλέον μειοψηφία και οι δυνατότητες ένταξης, αφομοίωσης (με οποιαδήποτε σημασία) και συνεργασίας θα γίνετε υπό αυτόν τον όρο. Τα δημόσια ελληνικά σχολεία υποχρεωτικής εκπαίδευσης στις πόλεις Αργυροκάστρου, Αγίων Σαράντα και Δελβίνου

Τα δυο πρώτα αποτελούν στην πράξη τα μεγαλύτερα δημόσια ελληνικά μειονοτικά σχολεία στην Αλβανία όσον αφορά των αριθμό μαθητών, εφόσον αριθμούν συνολικά πάνω από 330 μαθητές.

Την προηγούμενη σχολική χρονιά 2003-2004 έκλεισε ο κύκλος τους με τάξεις από την πρώτη μέχρι την όγδοη. Είναι ο κύκλος της πρωτοβάθμιας υποχρεωτικής εκπαίδευσης.

Ωστόσο όμως, συνεχίζουν να παραμένουν προσκολλημένες σ' ένα αλβανικό σχολείο και σε άθλια κατάσταση. Η απογοήτευση της ελληνικής κοινότητας στις πόλεις αυτές είναι δικαιολογημένη. Από την μία η υπονόμηση από το αλβανικό κράτος με την δικαιολογία ότι «αυτές είναι οι δυνατότητές του». Από την άλλη η εγκατάλειψη από το μητροπολιτικό κέντρο γίνεται περισσότερο αισθητή λόγω του ανεπτυγμένου ενδιαφέροντος της Αθήνας για τα διάφορα ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα ακόμα και τα όσα ιδρύονται και υπό την αιγίδα του Αρχιεπισκόπου Αναστασίου. (Επένδυση η οποία στην ουσία αφορά την αλβανική παιδεία και κουλτούρα) Προστίθεται σ' αυτήν την κατάσταση η πρόκληση λόγω του ιταλικού ενδιαφέροντος στον εκπαιδευτικό τομέα στις

ίδιες πόλεις.

Αυτό σηματοδοτεί την ανάγκη:

- Αλλαγής του μέχρι τώρα καθεστώτος. Όπως είναι γνωστό με την κυβερνητική απόφαση του 1996 που επέτρεψε το άνοιγμα ελληνικών τάξεων πλαισιωμένων σε αλβανικά σχολεία, τα δημόσια ελληνικά σχολεία στις προαναφερόμενες πόλεις εξαρτούνται από διευθύνσεις αλβανικών δημόσιων σχολείων. Όπως αναφέραμε θεωρούνταν ελληνικές τάξεις και όχι ολοκληρωμένο σχολείο. Συνεπώς, τώρα που ο κύκλος του οχτατάξιου έκλεισε πρέπει να αλλάξει η απόφαση του 1996 της αλβανικής κυβέρνησης και να επιτραπεί ξεχωριστή διεύθυνση των ελληνικών δημόσιων σχολείων στις πόλεις αυτές.

- Την στέγαση των μαθητών σε ξεχωριστά κτίρια με όλες τις ανέσεις. Αυτά μπορεί να είναι και δίπλα σε δημόσια αλβανικά σχολεία

- Την εξασφάλιση εξειδικευμένου προσωπικού υποστηριζόμενο με διάφορα κίνητρα.

- Την εξασφάλιση όλων των απαραίτητων μέσων για την μετατροπή τους σε πρότυπα σχολεία.

Οι λόγοι πάρα πολλοί και γνωστοί. Πρώτο : Είναι δημόσια ελληνικά σχολεία στα μεγαλύτερα αστικά κέντρα του νότου. Δεύτερο: Συγκροτούν και αναδεικνύουν την ελληνική κοινότητα στο άμεσο αλβανικό περιβάλλον. Τρίτο: Βρίσκονται σε συνεχή και δυναμικό ανταγωνισμό με τα υπόλοιπα δημόσια στην αλβανική και τ άλλα ιδιωτικά στην αλβανική ή άλλες ξένες γλώσσες.

Προβλήματα προς αντιμετώπιση στο περιεχόμενο των προγραμμάτων

- Πρώτιστης σημασίας παραμένει η υποχρέωση για την κατάρτιση των νέων προγραμμάτων των ελληνικών δημόσιων σχολείων για να ανταποκριθούν στην μεταρρύθμιση που ανακοίνωσε το αλβανικό Υπουργείο Παιδείας στο πλαίσιο της επέκτασης της υποχρεωτικής πρωτοβάθμιας εκπαίδευσης από οκτώ σε εννέα χρόνια.

- Στο πλαίσιο αυτό θα πρέπει να λυθεί το ζήτημα εφαρμογής των προγραμμάτων αυτών στα ανάλογα σχολικά εγχειρίδια.

- Επίσης, θα πρέπει να συζητηθεί και διαπιστωθεί η καταλληλότητα των συσχετισμών μεταξύ των μαθημάτων στην ελληνική και την αλβανική και τι αλλαγές θα πρέπει να προταθούν.

- Να απαλλαγούν τα μαθήματα της ιστορίας και γεωγραφίας από την τέταρτη δημοτικού μέχρι και την δωδέκατη λυκείου από τους αλβανικούς εθνικιστικούς ισχυρισμούς σε βάρος της Ελλάδας.

- Να συνταχτεί και διδαχτεί η ιστορία του ελληνικού έθνους στα πρωτοβάθμια δημόσια ελληνικά σχολεία υποχρεωτικής εκπαίδευσης .

II. Δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

Στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό λειτουργούν τρία λύκεια γενικής εκπαίδευσης στην αλβανική γλώσσα όπου η ελληνική γλώσσα διδάσκεται θεωρητικά ως ξεχωριστό μάθημα μόνο στα δύο πρώτα χρόνια από τα τέσσερα συνολικά τα λύκεια.

Λειτουργεί επίσης και η μέση παιδαγωγική σχολή ή παιδαγωγικό λύκειο στην ελληνική γλώσσα στο Αργυρόκαστρο (υπάρχει και εστία).

Ξεκινώντας από τον μικρό αριθμό μαθητών (κατά μέσον όρο 90) που τελειώνουν κάθε χρόνο την όγδοη τάξη (τελευταία της υποχρεωτικής εκπαίδευσης) και απορρόφησής τους στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση του χώρου μας στο 50%), θα λέγαμε ότι δεν δικαιολογείτε η ύπαρξη τεσσάρων λυκείων.

Νομίζω ότι το βάρος θα πρέπει να δοθεί στο παιδαγωγικό ελληνικό λύκειο διότι.

Πρώτο. Αποτελεί το δεύτερο κρίκο δημόσιας εκπαίδευσης στην μητρική γλώσσα συνδέοντας άμεσα την πρωτοβάθμια με την τριτοβάθμια την οποία εκπροσωπεί το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου.

Δεύτερο. Οι γνώσεις στην μητρική γλώσσα εδώ είναι ποσοτικά και ποιοτικά σε μεγαλύτερο ποσοστό απ' ό, τι στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση.

Τρίτο. Είναι σχολή με εστία γεγονός που μπορεί κάλλιστα να στεγάσει και μαθητές από απόμακρα μέρη δημιουργώντας καλύτερες συνθήκες εκμάθησης.

Τέταρτο. Δημιουργεί την δυνατότητα παρακολούθησης πανεπιστημιακών σπουδών τόσο στην Ελλάδα όσο και στην Αλβανία ή το εξωτερικό.

Πέμπτο. Είναι ένα δημόσιο ελληνικό σχολείο δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης στη σημαντικότερη πόλη του νότου το Αργυρόκαστρο.

Προβλήματα προς αντιμετώπιση

- Μετατροπή του από παιδαγωγικό λύκειο σε ενιαίο λύκειο βάση του αιτήματος γονέων και δασκάλων προς το αλβανικό Υπουργείο Παιδείας του Γενάρη και Φλεβάρη του 2004.

- Εξασφάλιση σχολικών κειμένων για όλα τα μαθήματα και όχι η διεξαγωγή των μαθημάτων με χειρόγραφα και φωτοτυπίες όπως μέχρι σήμερα.

- Εξασφάλιση εξειδικευμένων δασκάλων με την στήριξη και της Ελλάδας

- Κίνητρα προς το εκπαιδευτικό προσωπικό

- Κίνητρα προς τους καλύτερους μαθητές.

- Περισσότερες σχέσεις με την Ελλάδα

III. Το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας και Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου

Οι σχετικές προτάσεις υπάρχουν σε ξεχωριστή εισήγηση .

Εκείνο που θέλω να προσθέσω είναι ότι το επόμενο ακαδημαϊκό έτος 2005-2006 και το πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, όπως όλα στην Αλβανία, και στο πλαίσιο αυτό και το δικό μας Τμήμα, θα λειτουργήσει με προγράμματα που θα ανταποκρίνονται στη Συμφωνία της Μπολιώνια.

Συνεπώς, από την μια θα πρέπει να ετοιμάσουμε έγκαιρα το πρόγραμμα αυτό. Από την άλλη, στο ίδιο πλαίσιο θα πρέπει να εντάξουμε όλες τις πιθανές προτάσεις και τροποποιήσεις που θέλουμε.

IV. ΑΜΕΣΑ ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΠΛΕΥΡΑ

1. Την έγκριση και εφαρμογή του αιτήματος για μετατροπή του προγράμματος του παιδαγωγικού λύκειο (ακαδημίας) σε ενιαίο λύκειο .

2. Τα δημόσια ελληνικά σχολεία στις πόλεις Αργυροκάστρου και Αγίων Σαράντα να λειτουργούν με ανεξάρτητες διευθύνσεις.

3. Στο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων που έχει καθιερώσει το Υπουργείο Παιδείας, κυρίως στον τομέα κατάρτισης των σχολικών κειμένων, λόγω της ιδιαιτερότητας της δημόσιας παιδείας στην μητρική γλώσσα στην Εθνική Ελληνική Μειονότητα, να συσταθεί υπό κρατική αιγίδα ομάδα εμπειρογνομώνων για την εξασφάλισή τους.

4. Να λειτουργήσει η μικτή επιτροπή για την απαλλαγή των προγραμμάτων και των σχολικών κειμένων από ιστορικές ανακρίβειες και εθνικιστικά πάθη.

5. Να συνταχτεί το βιβλίο της Ιστορίας της Ελλάδας και να αρχίσει η διδασχία του από φέτος.

6. Να εξεταστούν οι συσχετισμοί των μαθημάτων στην ελληνική και την αλβανική στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και να επαναπροσδιοριστούν βάση

αποδοτικότερων κριτηρίων.

7. Να επεκταθεί και διευρυνθεί η ελληνική γλώσσα σε όλες τις τάξεις των ενιαίων λυκείων.

V. ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΠΡΟΣ ΔΙΚΗ ΜΑΣ ΠΛΕΥΡΑ

- Σύσταση επιτροπής εμπειρογνομόνων αποτελούμενη από Έλληνες Βορειοηπειρώτες, αλλά και από Έλληνες για την αντιμετώπιση του όλου φάσματος του εκπαιδευτικού ζητήματος. Να λειτουργεί σε μόνιμη βάση.
 - Άμεση ίδρυση σχολικών κέντρων με άψογη οργάνωση και λειτουργία.
 - Μέτρα για την οικονομική στήριξη των δασκάλων, συνδυαζόμενα με ανάληψη και διεκπεραίωση υποχρεώσεων απ' αυτούς σε όφελος της παιδείας στην μητρική γλώσσα.
 - Άμεση βελτίωση των συνθηκών λειτουργίας των σχολείων στο Αργυρόκαστρο και Αγίους Σαράντα.
- Παναγιώτης Μπάρκας Αργυρόκαστρο 11.09 2004

ΞΑΝΑ ΕΠΙΤΡΕΠΟΝΤΑΙ ΠΛΗΓΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΣΤΗ ΜΗΤΡΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ!

Έστω και ένα παιδί να μείνει στα θρανία των σχολείων μας, επιβάλλει το μέγιστο ενδιαφέρον από τους αρμόδιους φορείς στο χώρο μας, είτε είναι αυτοί δασκαλικός κόσμος, είτε πολιτικοί, είτε διοικητικοί, είτε διπλωματικοί!

Το αντίθετο δεν επιτρέπεται και είναι εθνικά καταδικαστέο!!

Και όμως συμβαίνει το δεύτερο ... ως συνέχεια της γνωστής παλιάς στάσης και της πολιτικής για την υποβάθμιση και απαξίωση της παιδείας αυτής . Μιλούμε για την παιδεία στο αλβανικό δημόσιο, αυτή που κράτησε ζωντανό τον ελληνισμό στα δύσκολα χρόνια της δικτατορίας, αυτή που δίδαξε αυτούς τους πολιτικούς και τους έκανε τόσο «Έλληνες» που σήμερα, για άλλα συμφέροντα την απαρνιούνται και την δυναμιτίζουν. Την παιδεία που επιτρέπει «τους πολιτικούς μας» να «διεκδικούν» δικαιώματα για την εθνική ελληνική μειονότητα... που εκείνοι πλέον δεν την χρειάζονται με προβλήματα για να έχουν εκείνοι να φωνάζουν, αλλά πλέον εντελώς γονατισμένη !! ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

Οι μαθητές της πέμπτης τάξης δημοτικού, δεν έχουν βιβλία για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα. Η πέμπτη τάξη θα ενταχτεί στην νέα εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όσον αφορά τα βιβλία, τη σχολική χρονιά 2020-21. Ο εκδοτικός οίκος που εξασφαλίζει τα βιβλία για τα προγράμματα πριν την νέα μεταρρύθμιση, δεν έλαβε εντολή για να τα παράγει. Οι διευθύνσεις παιδείας αρμόδιες για την εντολή και την πληρωμή, δηλώνουν ότι δεν διαθέτουν χρήματα και πετάζουν το μπαλάκι στο Υπουργείο. Το Υπουργείο... δεν απαντάει.

Επίσης, το Υπουργείο δεν έκδωσε τα βιβλία αλβανικής γλώσσας για της τάξεις του δημοτικού με την απαίτηση της εξομοίωσης με τα αλβανικά δημοτικά σχολεία των προγραμμάτων τους σπουδών. Όπως είναι γνωστό, ο νόμος ορίζει ότι για τα δημοτικά μας σχολεία, ισχύει ξεχωριστό και διαφοροποιημένο πρόγραμμα (εφόσον η αλβανική διδάσκεται ως δεύτερη γλώσσα στο δημοτικό) και γι' αυτό παράγονται ξεχωριστά βιβλία προσαρμοσμένα στην περίπτωση αυτή. Τα βιβλία αυτά υπάρχουν, όμως κανείς δεν αναλαμβάνει την επανεκτύπωσή τους.

Υπό το ίδιο σκεπτικό στην πέμπτη τάξη δημοτικού, δύο μαθήματα διεξάγονται στην αλβανική (μαθηματικά και φυσιογνωστικά) τη στιγμή που πρέπει να διεξάγονται στην μητρική ελληνική, εφόσον, όπως ορίζει ο νόμος, όλα τα μαθήματα στο δημοτικό των εθνικών μειονοτήτων διεξάγονται στην μητρική γλώσσα. Οι δάσκαλοι δέχτηκαν την κατάσταση αυτή με το λάθος σκεπτικό ότι τα μαθήματα αυτά δίδονται στο τέλος της πέμπτης τάξης, εξέταση και η εξέταση διεξάγεται στην αλβανική. (Λάθος! Το κράτος είναι υποχρεωμένο να διεξάγει τις εξετάσεις στην ελληνική, όπως αντικειμενικά πρέπει να κάνει και στην ένατη τάξη, ή ακόμα, μάλιστα τόσο το περισσότερο στην τρίτη τάξη του μοναδικού λυκείου στη μητρική γλώσσα, στο Αργυρόκαστρο.

Επίσης, ούτε πρόταση έχει γίνει για τροποποίηση προγράμματος για την εκμάθηση της μητρικής γλώσσας στα υπόλοιπα λύκεια εντός των περιοχών με αμιγή ελληνικό πληθυσμό, (Δερβιτσάνη, Βουλιαράτι, Λειβαδιά), ούτε έχουν εξασφαλιστεί τα απαραίτητα αντίστοιχα εγχειρίδια. (Όπως δυστυχώς και εγκληματικά δεν υπάρχουν βιβλία για τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα στο ελληνικό λύκειο του Αργυροκάστρου). Κάποιος θα πρέπει να ενδιαφερθεί, διότι δεν αποτελούν υποχρέωση του αλβανικού κράτους. Πρέπει να βρεθούν τα ελάχιστα κονδύλια για την κατάρτισή τους και την εκτύπωσή τους. Το Τμήμα Ελληνικών στο Πανεπιστήμιο Αργυροκάστρου, νομίζω ότι απέκτησε την πρέπει εμπειρία για να αναλάβει την κατάρτισή τους!! Το άλλο πρόβλημα που προέκυψε, είναι η διαμάχη που ξέσπασε για την έδρα της αποκλειστική διεύθυνσης παιδείας για τα σχολεία της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Πληροφορίες αναφέρουν ότι για πολιτικά οφέλη οι «αρμόδιοι» πολιτικοί παράγοντες έβγαλαν τα σπαθιά. Θα μείνει στη Φοινίκη, ή θα πάει στη Δρόπολη ή έδρα;!!! Και η συγκεκριμένη διαμάχη καθυστερεί, μέχρι αναβολή, την καθιέρωση της διεύθυνσης αυτής η οποία, ως ένα ιστορικό επίτευγμα θα έλυσε πολλά από τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η παιδεία στη μητρική γλώσσα!

ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ

Ο δασκαλικός κόσμος ύψωσε και υψώνει τη φωνή του. Εννοείται, όσο δεν κινδυνεύει η θέση εργασίας του... (πολλές φορές έχουν δοκιμάσει στην πλάτη τους τη σύγχρονη πάλη των τάξεων, δλδ τη θέση θύματος επειδή δεν ακολουθούν τους εξουσιαστές πολιτικούς!!! Δεν έχουν στην προσπάθειά τους ούτε συμπαράσταση, ούτε την πολιτική κάλυψη από τους αρμόδιους. ΟΜΟΝΟΙΑ και ΚΕΑΔ, που διεκδικούν την μονιμότητα στην εθνική εκπροσώπηση του Ελληνισμού στην Αλβανία, δεν είναι απλώς ότι αδιαφορούν για την κατάσταση αυτή! Η συγκεκριμένη στάση τους αρμόζει πλήρως στην πολιτική υποβάθμισης, αποδιάρθρωσης και μαρασμού των σχολείων στη μητρική γλώσσα σε όφελος των ιδιωτικών σχολείων που ακολουθούν από το 1998. (Τελευταία προστέθηκε και το ΜΕΓΑ). Το περίεργο είναι ότι εκπρόσωποι των πολιτικών αυτών δυνάμεων είναι τελευταία σε εγρήγορση για την ενίσχυση και πραγμάτωση της πρωτοβουλίας για το γνωστό ιδιωτικό σχολείο του Βρυωνιού. Μάλιστα κάνουν κατάχρηση της παράνομης κατάκτησης της εκπροσώπησης του Ελληνισμού στην Αλβανία!! Εντυπωσιάζει επίσης η στάση δύο μέτρα και δύο σταθμά του διπλωματικού σώματος (Ενώ απαιτεί επίσπευση των διαδικασιών για ιδιωτική παιδεία, μειώνει το ενδιαφέρον για την τύχη των παραδοσιακών σχολείων στη μητρική γλώσσα στο αλβανικό δημόσιο)

Για την υπερίσχυση της πολιτικής αυτής η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ τάσσεται σφόδρα αντίθετα σε κάθε προσπάθεια εξυγίανσης της κατάστασης της παιδείας στη μητρική γλώσσα. Φάνηκε αυτό ιδιαίτερα κατά το 2015-16 όταν το Τμήμα Ελληνικής Γλώσσας, Λογοτεχνίας και Ελληνικού Πολιτισμού, ως το πλέον αρμόδιο ίδρυμα, ανέλαβε την πρωτοβουλία του ρυθμιστικού και καθοδηγητικού παράγοντα στην αντιμετώπιση και επίλυση των προβλημάτων αυτών στην παιδεία στη μητρική γλώσσα. Παρουσίασε μάλιστα και ένα χάρτη, στον οποίο προέβλεπε μεταξύ των άλλων: την μεταρρύθμιση των προγραμμάτων και των σχολικών εγχειριδίων, «την συνδικαλιστική» προστασία των δασκάλων από τις πολιτικές επιπλοκές του χώρου ή του κράτους, την ενοποίηση των προγραμμάτων στα σχολεία στους τρεις νομούς, τη διεξαγωγή των μαθημάτων σε ανεξάρτητες τάξεις ανεξαρτήτως του

αριθμού μαθητών, τη διεκδίκηση νέων σχολικών κτιρίων, την αναγνώριση ως ανεξάρτητα σχολεία στη μητρική γλώσσα των ελληνικών τάξεων προσκολλημένων σε αλβανικά σχολεία στο Αργυρόκαστρο και Αγίου Σαράντα (από το 1996), την επιμόρφωση των δασκάλων κλπ. Παρέμβηκε όμως δριμύτατα η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ απαιτώντας αυτή πρωταγωνιστικό ρόλο. Υπόδειξε όμως ειρωνικά και κυνικά ως το βαρύ πυροβολικό της στο ρόλο αυτό έναν συνταξιούχο δάσκαλο ύποπτου παρόντος και παρελθόντος !!! Και τα διάλυσε όλα ...!! Επιμένει όμως το ερώτημα (ως ρητορικό!). Γιατί;;;

ΔΕΝ ΝΟΜΙΖΩ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΣΗΜΑΣΙΑ Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΕΥΘΥΝΩΝ ΣΤΟ ΠΕΡΕΛΘΟΝ !

Σημασία έχει η αντιμετώπιση της κατάστασης σήμερα. Δήμαρχοι, ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, ΜΕΓΑ, βουλευτές των άλλων κομμάτων, ας καθίσουν, ας ακούσουν τα προβλήματα των δασκάλων για τα σχολεία στη μητρική γλώσσα και ας απαιτήσουν, ας ζητήσουν και τη βοήθεια άλλων αρμόδιων φορέων και ας καταβάλουν μια κοινή προσπάθεια και είμαι σίγουρος (η εμπειρία μου το διδάσκει) ότι θα βρεθεί η απαιτούμενη λύση, θα επέλθει η εξυγίανση της παιδείας στη μητρική γλώσσα! Θα πρέπει επίσης να τοποθετηθούν και να λάβουν θέση, μαζί ή χωρία, για την παιδεία που θέλουμε στο μέλλον. Αυτό το κρυφτούλι τους και αυτές οι συμφωνίες πίσω από το βάτο για την σωτήρια ιδιωτική παιδεία... είναι άνανδρες και εθνικά επικίνδυνες!! ΤΕΛΟΣ

ΑΝΑΖΗΤΩΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΈΛΛΗΝΕΣ... ΣΤΟΝ ΤΟΠΟ ΜΑΣ!

ΈΧΩ ΥΠΟΨΗ ΜΟΥ ΤΟΥΣ ΈΛΛΗΝΕΣ... εκείνους που έχουν επίγνωση της ελληνικής ταυτότητάς τους, εκείνους που γνωρίζουν τι σημαίνει Πατρίδα, ή ιδιαίτερη Πατρίδα, που αγωνίζονται γι' αυτή και την ελληνική τους ταυτότητα...

Και όχι για εκείνους που ΤΗΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ

αυτή, την οποία κληρονόμησαν μέσα από τους αγώνες και θυσίες πολλών προγενέστερων γενεών, ΤΗΝ ΕΧΟΥΝ ΜΕΤΑΤΡΕΨΕΙ ΣΕ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΙΜΟ ΜΕΣΩ ΓΙΑ ΕΦΗΜΕΡΗ ΕΠΙΒΙΩΣΗ, είτε προς Ελλάδα, είτε, τόσο το χειρότερο, προς Αλβανία...!!!

Ασφαλώς, δεν μιλάω για αυτούς ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Και ούτε θέλω να αναφερθώ και να συζητήσω σχετικά με την ελληνική τους ταυτότητα... Διότι αυτοί έφυγαν στην Ελλάδα... στο ανώνυμο ελληνικό πλήθος... Δύσκολα θα γυρίσουν πίσω... στον τόπο τους... Κάθε χρόνο και λιγότερα προσφέρουν για τον τόπο τους. Αλλά και αν προσφέρουν ... για ποιον τα προσφέρουν ... για τους μετρημένους στα δάχτυλα υπερήλικες;!! Συνεπώς, και αν προσφέρουν σε λίγο ακόμα χρόνο, αν η κατάσταση συνεχιστεί έτσι... ο προορισμός της προσφοράς τους θα έχει άλλους αποδέκτες!!!... (Οπότε ας βάλουν γερά τα θεμέλια στους νέους ναούς που χτίζουν ... για να αντέξουν αύριο το βάρος των μινιαρέδων...!) Τόσο το περισσότερο, όταν αρκετοί απ' αυτούς «τους Έλληνες» αφαιρούν και τις ρίζες στον τόπο τους... Πουλούν τα σπίτια τους, πουλούν τα χωράφια τους, πουλούν τις περιουσίες τους... ό τι αποτελεί τις ρίζες μιας πατρίδας..... που την κληρονομήσαν απ' άλλους, για να ζήσουν καλά στην Ελλάδα! Μιλάω για τον ενεργώ πληθυσμό εδώ.... στον τόπο μας... Είμαστε λίγοι και ακόμη λιγότερη στην πρώτη και δεύτερη ηλικία... Και αν αφαιρέσεις γενικώς την τρίτη ηλικία, και πολύ λιγότερους από τους λίγους της δεύτερης γενιάς, τότε θα καταλάβεις ότι περισσότερο πρόκειται για ένα σύνολο χωρίς ταυτότητα τα μέλη του οποίου μιλούν και ελληνικά, παρά μια εθνική ελληνική κοινότητα (ο όρος μάχιμη δύσκολα να χωρέσει)

Τελευταία, διαφαίνεται όλο και πιο ανοιχτά ΕΝΑΣ ΠΑΓΕΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΕΧΘΡΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. Προϊόν απογοήτευσης; !!, 'Η απόδειξη ότι μπορεί να μιλούν ελληνικά, αλλά έχουν απωθήσει την ελληνικότητά τους;!! Και δεν έχω εδώ υπόψη την απόσταση και την ψύχρα τους προς τους εκπροσώπους της Ελλάδας στην Αλβανία, αλλά την φυγή από τον τόπο μας... Σε ένδειξη διαμαρτυρίας για την ελληνική εγκατάλειψη. Σε ένδειξη διαμαρτυρίας κατά της εσωστρέφειας και διχόνοιας που εφαρμόζει η «εθνική» πολιτική εκπροσώπηση του τόπου μας. 'Η εγκαταλείπουν την ελληνικότητά τους για να προσεγγίσουν καλύτερα την εδώ πολυπρόσωπη εξουσία ελέγχου, που εξασφαλίζει ταυτόχρονα επιβίωση;!! (Η άγρια κατάσταση που είναι αναγκασμένοι να βιώσουν στο αλβανικό κράτος, αποτελεί απλώς το φόντο;!!).

ΓΙΑ ΠΟΙΟΥΣ ΜΙΛΑΩ! Για τους πολλούς, που πληρώνονται για να παρακολουθούν τους ολίγους (τους Έλληνες), γι' αυτούς που ολημερίς

πουλούν πατριωτισμό και στα ύπουλα μεσολαβούν σε «Έλληνες» για να πουλήσουν ή να νοικιάσουν για 99 χρόνια (!!) τα χωράφια σε αλλοεθνείς (ασφαλώς και γι' αυτούς που τα έχουν πουλήσει και τα πουλούν);!! Για τις δημοτικές αρχές που τουλάχιστον γνωρίζουν την κατάσταση (αν δε βοήθησαν και δεν βοηθούν ακόμα, στη συγκεκριμένη διαμόρφωσή της κατάστασης αυτής) και τα κρατούν μυστικά... γι' αυτούς που οικειοθελώς μετατράπηκαν σε υπηρέτες των νέων αφεντικών του κάμπου του τόπου μας. Για τους θεσμούς της Ε.Ε. Μειονότητας (διοικητικής και πολιτικής εκπροσώπησης) που ελέγχονται σε κάθε βήμα και απόφαση. Αυτοί ... αυτοί έχουν πάρει όμηρο τον τόπο μας και δεν τους μπαίνει αγκάθι και όχι γιατί έγιναν πολλοί, αλλά διότι έχουν τη υποστήριξη της αφανούς, αλλά πραγματικής εξουσίας, όπως και τη δέσμευση προς σ' αυτή !!!

Μετά έρχεται η στρατιά που έχει άμεσες και έμμεσες σχέσεις με το κράτος. Είτε ως δημόσιοι υπάλληλοι, είτε ως έχοντες μια ιδιωτική δραστηριότητα. Στο ενσυνείδητο και υποσυνείδητό τους είναι βαθιά χαραγμένη η εμπειρία και νοοτροπία ότι η απώθηση της εθνικής συνείδησης εξασφαλίζει καλύτερη και ευκολότερη επιβίωση.

ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ: Τουλάχιστον θα ήταν παρήγορο αν απλώς παρακολουθούσε την κατήφειά μας. Αλλά κατά περίεργο τρόπο στηρίζει μια πολιτική ηγεσία, η οποία όσο κανείς άλλος δεν θα διέπραττε χειρότερο κακό στην Ε.Ε.Μ. Οι ένοχοι για εθνική συμφορά ευνοούνται και προστατεύονται... Θυμάται για την Ε.Ε. Μειονότητα όταν έχει να λύσει κάποιο σοβαρό θέμα με την Αλβανία, δλδ ένα αντίβαρο (Διότι τα εθνικά δίκαια της Ε.Ε. Μειονότητας ζυγίζουν αρκετά υπολογίσιμα και αποτελούν σοβαρά προαπαιτούμενα προς την Αλβανία από τους διεθνείς οργανισμούς, στους οποίους προσδοκεί να ενταχτεί η Αλβανία.) Επιδιώκει να εφαρμόσει ξεπερασμένα μοντέλα σωτηρίας για την εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία, η μοντέλα που δοκιμάστηκαν και απέτυχαν εθνικά, όχι όμως συμφεροντολογικά για κάποια άτομα και κάποιους κύκλους. (Ισχυρίζονται ότι στοχεύουν να αντικαταστήσουν τις κοινοτικές δομές της Ε.Ε. Μειονότητας με άλλες δικές τους δομές!!!! Δεν διανοείται, μάλλον δε θέλει να προσέξει ότι όχι μόνο ο τόπος άδειασε, αλλά αποτελεί παγίδα ο ισχυρισμός για την καλλιέργεια «Ελλήνων» από άλλη μαγιά. Οι μέχρι τώρα επενδύσεις προς την κατεύθυνση αυτή, έστω και μέσω ισχυρών θρησκευτικών παραγόντων, απέτυχαν ολοσχερώς!) Και όλο αυτό θυμίζει την μία πλευρά της ιστορικής πραγματικότητας, της τουρκοκρατίας, του μεσοπολέμου, του δικτατορικού καθεστώτος... Την απόλυση της εθνικής και πολιτιστικής ταυτότητας έναντι των παράφορων πιέσεων της εξουσίας, έναντι της ανάγκης για επιβίωση, έναντι των απολαβών της.

Το άλλο μισό ήταν η σκληρή εθνική αντίσταση. Στρωσιές οστών και αίματος δεκάδων γενεών για να στερεώσει το έθνος.... !!! Και τότε η Ελλάδα που γνωρίζουμε σήμερα ήταν απούσα...!!! Ήταν τότε που ο τόπος μας προμήθευε την Ελλάδα με γράμματα, γρόσια και άρματα....!!!

Σήμερα όμως, αυτό το δεύτερο μισό ντρεπόμαστε να το αντικρίσουμε....!!

ΤΕΛΟΣ

Ο ΣΚΙΩΔΗΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΈΛΛΗΝΑ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΗ

Το έναυσμα για το παρόν σημείωμα έδωσε σχετικά η ανάλυση σε ό τι αφορά τα δικά μου δημοσιεύματα στη σελίδα μου στο Fb. Θα έβαζα τίτλο. Ο σκιώδης χαρακτήρας του σύγχρονου Έλληνα Βορειοηπειρώτη. Και να γιατί. Στα δημοσιεύματά μου προσπαθώ να προβάλλω και να στιγματίσω προβλήματα που σχετίζονται με το χώρο μας, την κοινότητά μας, τις σχέσεις με την αλβανική ή την ελληνική πλευρά, να καυτηριάσω υπεύθυνα

πρόσωπα και θεσμούς... Προσπαθώ να πω κάποιες αλήθειες, για κοινά πράγματα, όπως εγώ νομίζω. Διαπιστώνω, δυστυχώς ότι πρόκειται για αποστολή που σ' αφήνει μόνο.... Γιατί!

Ο μέσος όρος αναγνωστών μου κυμαίνεται στα 700-750 άτομα ανά ανάρτηση και ο αριθμός αλληλοεπιδράσεων περίπου στις 110. Πρόκειται για νούμερα ενός αρκετά υπολογίσιμου κοινού. Ταυτόχρονα, αποτελούν τα κίνητρα για να συνεχίσω να γράφω. (Έτσι κι αλλιώς εγώ θα γράφω) Που σημαίνει ο Βορειοηπειρώτης θέλει να ενημερώνονται και ενδιαφέρεται..... αλλά

ανώνυμα. Τα επώνυμα νούμερα, οι υποστηρίξεις δλδ τα "like", είναι 20 φορές λιγότερα σε σχέση με τους ανώνυμους αναγνώστες. Οι κοινοποιήσεις ανέρχονται κατά μέσο όρο στις 4 και σχεδόν ανύπαρκτη η συμμετοχή στα σχόλια. (Στην πλειοψηφία τους οι δημόσιοι υποστηρικτές ανήκουν σε φίλους μου ή σε φίλους της Βορείου Ηπείρου δλδ μη Βορειοηπειρώτες !!!)

Το συμπέρασμα που προκύπτει είναι σαφές. Οι Βορειοηπειρώτες θέλουν να ενημερώνονται. Τα βρίσκουν σωστά (ή όχι) τα όσα γράφονται (ανεξαρτήτως που εγώ είμαι μακροσκελής), αλλά δε θέλουν να μετέχουν (να υποστηρίξουν, να προωθήσουν, να σχολιάσουν και γενικώς να ενταχτούν σε διάλογο...)

Θα ήθελα το πρόβλημα να ήταν προσωπικό... δλδ να τα έχουν μαζί μου !! Δυστυχώς... δεν είναι έτσι. (Γι' αυτό δεν απαντάω σε όσους μου γράφουν στο in box και χαμογελάω σιωπηλά σε όσους με συναντούν τυχαία και μου λένε «σε διαβάζω», «σε συχαίρω», «ευτυχώς που υπάρχουν και εσύ και τα λες έξω από τα δόντια!» κλπ) Μπορεί να συμβαίνει και με άλλους το ίδιο με μένα. Δεν το γνωρίζω, αλλά θα έλεγα ξανά δυστυχώς!

Σημαίνει ότι οι Βορειοηπειρώτες δεν κατάφεραν να αποκτήσουν κοινωνία των πολιτών τραυματίζοντας μέχρι εξάντληση την πατροπαράδοτη εθνική αλληλεγγύη, που τους διάκρινε σε κάθε αντιπαράθεση με τους άλλους και τους διασφάλιζε την συλλογική εθνική επιβίωση. Ζουν μεμονωμένοι, σε μια μόνιμη προσπάθεια προσαρμογής σε κάθε είδους εξουσίας, που υπαγορεύει ο φόβος και η ανάγκη προσωπικής επιβίωσης. Έχουν γίνει σκιά του εαυτού τους μέχρι το σημείο αποξένωσης της ιστορίας και των παραδόσεων τους. Η προσαρμογή αποτελεί ένα ιστορικό χαρακτηριστικό του Ηπειρώτη, αλλά διαχρονικά αυτό υπονοεί την αλλοίωση και αφομοίωση των άλλων για τη διατήρηση της εθνικής και θρησκευτικής του ταυτότητας. Δεν έχει ποτέ συμβεί στο παρελθόν ώστε τόσο μαζικά και συλλογικά ο Έλληνας Ηπειρώτης να

απωθήσει και αρνηθεί την ταυτότητά του για την προσωπική επιβίωση, φοβούμενος (ή καρφώνοντας) τον διπλανό του ομογενή. Σε καμιά εθνική κοινότητα δεν έχει συμβεί ώστε η προσωπική επιβίωση να έχει υπερβεί της εθνικής ύπαρξης και να έχει τροφοδοτήσει και αυτοτροφοδοτήσει τόσο τη διάσπαση όσο και την εσωστρέφεια !!

Στα 30 χρόνια μεταπολίτευσης στην Αλβανία και ραγδαίων ιστορικών εξελίξεων στη χώρα και την περιοχή, οι Βορειοηπειρώτες δεν μπόρεσαν να λάβουν μια, μα μια συλλογική ιστορική απόφαση στο ύψος της παρακαταθήκης των προγόνων. (Αν αφαιρέσουμε την απόφαση για την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ την οποία στη συνέχεια, λόγω αυτής τη συμπεριφοράς τους, την υποβάθμισαν και ξεφτίλισαν).

Δεν είναι συνομιλητής, ούτε με τα Τίρανα, ούτε με την Αθήνα, ούτε με τους διεθνείς οργανισμούς. Κατάφερε να υποβαθμίσει το εθνικό μας θέμα από ένα τοπ εθνικό θέμα ιστορικά στην περιοχή, σε ανύπαρκτο και ασήμαντο (που δεν αναφέρεται καν στις εκθέσεις των διεθνών οργανισμών). Δεν κατάφερε να έχει ένα θεσμικό καθεστώς εθνικής ύπαρξης ούτε με τα Τίρανα, ούτε με την Αθήνα.

Ο Βορειοηπειρώτης δεν έχει λόγο στις αποφάσεις που ορίζουν την τύχη του. Εξ ονόματός του, μιλούν και αποφασίζουν εκείνοι που ο Βορειοηπειρώτης δεν ψηφίζει. (Αλλά είναι ανδρείκελα των Τιράνων και πιόνια γνωστών κύκλων στην Αθήνα που επηρεάζουν την εθνική πολιτική της. Είναι τέτοιας ποιότητας που η προσωπική πολιτική και οικονομική τους υπόσταση εξασφαλίζεται μέσω παροχής εγγυήσεων από εκείνους για τα αφεντικά τους, για την εξουθένωση του εδώ Ελληνισμού, αφού πρώτα κατάφεραν να εξουδετερώσουν την συλλογική εθνική αντίδραση του Έλληνα Βορειοηπειρώτη).

Προς την κατεύθυνση αυτή, η Αθήνα, αφού μεθόδευσε, τελικά θεώρησε επιτυχία την άμεση αναξιοπρεπή αντιμετώπιση των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών. Δεν διανοήθηκαν όμως, τις συνέπειες αυτής της αντιμετώπισης στη συμπεριφορά των Ελλήνων προς τα Τίρανα, όταν μάλιστα προϋπήρχε η Χοτζική νοοτροπία που ήθελε τους πολίτες του ακέφαλους, δλδ χωρίς προσωπική αξιοπρέπεια και ιδιοσυγκρασία ;!!!

Ρώτησα τελευταία αν η ΟΜΟΝΟΙΑ ή το ΚΕΑΔ, ή οι άλλοι Έλληνες βουλευτές ή και λοιποί «εκπρόσωποι» του Ελληνισμού της Αλβανίας, αν λοιπόν όλοι αυτοί είχαν καταθέσει επίσημα την θέση και άποψή τους για την απόφαση που ήθελε την ίδρυση ιδιωτικού σχολείου στο δήμο Φοινικαίων, το οποίο με βεβαιότητα θα έβαζε λουκέτο στα υπόλοιπα δημόσια σχολεία στη μητρική γλώσσα στην ευρύτερη περιοχή και στη θέση τους θα άνθιζαν τα αλβανικά. (Τόσο το περισσότερο επιβάλλονταν η δική τους τοποθέτηση όταν δεν παρέχονταν πληροφορίες που θα διασφάλιζαν τη διαφάνεια για τους στόχους, τους χρηματοδότες κλπ, όταν άμεσα ενδιαφερόμενοι εκπαιδευτικοί παράγοντες αποτάθηκαν στον Έλληνα Πρωθυπουργό!) Όπως και για κάθε άλλο προβληματισμό της Ε.Ε. Μειονότητας «οι επίσημοι» εκπρόσωποί μας δεν είχαν ούτε γραπτή, ούτε προφορική τοποθέτηση.

Μετά απ' όλα αυτά και άλλα επιχειρήματα φαίνεται ότι είναι δικαιολογημένη η στάση του Βορειοηπειρώτη (ως σκιά του ιστορικού του χαρακτήρα)... και όμως...!!!

Και γενικώς αποτελούν, εκτός των άλλων, τα κίνητρα για να συνεχίσω να γράφω. Αυτά, όμως είναι ανώνυμα.

28.09.2019

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ Σ.Τ. ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΤΡΟΥΓΚΑΛΟΥ ΚΑΙ Η ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ ΤΩΝ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΩΝ!

Μια τραγική μαρτυρία της απονευρωμένης προσωπικότητας του Βορειοηπειρώτη και κυρίως αυτού που βρίσκεται στην Ελλάδα, αποτελεί η πρόσφατη απόφαση του Συμβουλίου Επικρατείας για το «ξήλωμα» του περιβόητου νόμου Κατρούγκαλου.

Είναι γνωστό ότι ο νόμος αυτός περιέχει δυσφημιστικές ρυθμίσεις για τον Βορειοηπειρώτη, παραβιάζοντας έτσι τα συνταγματικά και ανθρώπινα δικαιώματά του ως Έλληνα πολίτη στο ευαίσθητο σημείο των συντάξεων. Δεν είναι γνωστό αν καταργήθηκε από το Στ Επικρατείας η επίμαχη αυτή ρύθμιση. Είναι όμως γνωστό ότι δεν υπήρχε από τους Βορειοηπειρώτες επίσημη προσφυγή στο Σ.τ Επικρατείας. (Πέρα από τη διαμαρτυρία μου, εύχομαι την κατάργηση της ρύθμισης αυτής, η οποία μας πρόσβαλε στα άκρα την ελληνικότητα, την αξιοπρέπεια, την νοημοσύνη μας)

Με βάση τη ρύθμιση αυτή, η συνταξιοδότηση και το ύψος της σύνταξής του δικαιούχου Βορειοηπειρώτη δεν έχει σημείο αναφοράς την πραγματική συνεισφορά σε ένεση, όπως για κάθε άλλο Έλληνα (Ελλαδίτη) πολίτη, όπως ορίζει κάθε συνταξιοδοτικός νόμος στον κόσμο, το ευρωπαϊκό δίκαιο και το σύνταγμα της Ελλάδας. Για το Βορειοηπειρώτη έχει και την επιβάρυνση σε χρόνια διαμονής στην Ελλάδα. Δλδ συνάμα με τα ένεση απαιτεί και μόνιμη διαμονή στην Ελλάδα άνω των 35 χρόνων. Εννοείται που η αντισυνταγματική αυτή ρύθμιση αφορά τον Έλληνα Βορειοηπειρώτη διότι είναι γνωστό ότι εκείνος στην καλύτερη περίπτωση έχει στην Ελλάδα μόλις 28 χρόνια.

Ταυτόχρονα, οι πολιτικές των ελληνικών κυβερνήσεων δεν νομιμοποίησαν από την πρώτη μέρα παρουσίας στην Ελλάδα τον Έλληνα Βορειοηπειρώτη, αλλά τον ταλαιπώρησαν χρόνια ολόκληρα, αντιμετωπίζοντάς τον μάλιστα και ως αλλοδαπό. Επιπλέον, τον ανάγκαζαν να εργαστεί στο μαύρο και με φτηνιάρικα μεροκάματα ως το τίμημα να μπορέσει να βρει εργασία ... !!!! Έτσι, από τότε που μπήκε σε ισχύ ο νόμος αυτός, το 2016, εκατοντάδες Βορειοηπειρώτες πήραν μειωμένη σύνταξη και λόγω μη συμπλήρωσης της 35ετίας (παρά τη διαβάθμιση που ακολούθησε). Και να σημειώσουμε ότι στην πλειοψηφία των χωρών της Ε. Ένωσης, αρκούν μόνο μερικά χρόνια εργασίας και διαμονής για να απολάβει έστω και ένας ξένος μια σύνταξη επιβίωσης, αλλά μεγαλύτερη από αυτή που παίρνει ένας Βορειοηπειρώτης στην Ελλάδα με περισσότερα από 20 χρόνια εργασίας.

Στην ωμή αυτή συνταγματική παραβίαση (με νόμο της βουλής), κάποιοι άλλοι «αρμόδιοι» στην Ελλάδα προβαίνουν αυτόβουλα στον συμψηφισμό της ελληνικής σύνταξης με την πιθανή αλβανική. Ζητούν χαρτιά, βεβαιώσεις κάνουν υπαινιγμούς Με ποιο όμως δικαίωμα όταν μεταξύ Ελλάδας και Αλβανίας δεν υπάρχει μια τέτοια συμφωνία ;;; !!!! Σε ποιο νομικό πλαίσιο στηρίζονται;!! Ποιος τους καλύπτει;!!!

Που έγκειται όμως το μεγαλύτερο πρόβλημα για το Βορειοηπειρώτη;!! Καμιά δια του νόμου ένσταση. Μεμονωμένη ή οργανωμένη! Από πολιτικούς θεσμούς

εκπροσώπησης των Βορειοηπειρωτών, από συλλόγους, ή από οργανωμένες ομάδες ... Τίποτε !!!
Το λέω αυτό διότι δεκάδες παθόντες Βορειοηπειρώτες απευθύνθηκαν σε μένα προσωπικά για την αδικία αυτή. Και όταν τους είπα ότι ο δρόμος είναι μόνο ένας: Προσφυγή στο Συμβούλιο της Επικρατείας κατά της συγκεκριμένης ρύθμισης στο νόμο Κατρούγκαλο και προσφυγή στα τα ποινικά δικαστήρια στην Ελλάδα για το δεύτερο θέμα του συμψηφισμού των συντάξεων (μήνυση κατά των συγκεκριμένων υπαλλήλων), η απάντησή τους ήταν η εκδήλωση του φόβου, ενός περίεργου φόβου και απογοήτευσης μαζί, χωρίς καν να δοκιμάσουν να διεκδικήσουν το συνταγματικό τους δίκαιο. Οι πιο «τολμηροί» μου έλεγαν ότι συνάντησαν τον «Χ» βουλευτή και τα είπαν !!!! Ή έβριζαν τον Κατρούγκαλο και την κυβέρνηση (στο δρόμο, στο καφενείο....) Τους πολιτικούς στην Ελλάδα συνάντησαν και οι δικοί μας πολιτικοί, αλλά περισσότερο εκμεταλλεύτηκαν την αδικία αυτή, δλδ στην ουσία δεν επιδίωξαν κάποια λύση αλλά εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση για να πετύχουν καλύτερη μεταχείριση από την Αθήνα. Ομολόγησαν την αδικία και Έλληνες βουλευτές και υποψήφιοι βουλευτές της προηγούμενης και της νυν κυβέρνησης....
Αλλά...

Πληροφορίες μου λένε ότι εκείνοι που προσέφυγαν στο Σ τα Επικρατείας δεν περιέλαβαν στην εισήγησή τους και τη ρύθμιση Κατρούγκαλου σε βάρος των Βορειοηπειρωτών!!! Που σημαίνει ότι όντως ο νόμος Κατραγκούλου μπορεί να ξηλωθεί για άλλες ρυθμίσεις που δεν άπτονται στην πολιτική της νέας κυβέρνησης. Όμως μπορεί να μείνει άθιχτη η επίμαχη ρύθμιση που δυσφημίζει σε οικονομικά δικαιώματα τους Βορειοηπειρώτες.
Υπάρχει ακόμα μια πληροφορία ότι δεν υπάρχουν Βορειοηπειρώτες νομικοί και δικηγόροι για να αναλάβουν την υπόθεση, όπως και για να συντάξουν ένα κείμενο με τα δικαιώματα και αιτήματα που απαιτούν οι Βορειοηπειρώτες σε Ελλάδα και Αλβανία από τη νέα Κυβέρνηση, η οποία κυβέρνηση, αναφέρουν οι ίδιες βάσιμες πληροφορίες, προς τιμή της, ζήτησε ένα τέτοιο υπόμνημα.

Τι να πει κανείς! Τι να περιμένει από τους απλούς Βορειοηπειρώτες, τους οποίους τους φαντάζουμε πλέον χωρίς ραχοκοκαλιά! Τόσα σωματεία στην Ελλάδα, πολιτική οργάνωση στην Αλβανία με ισχυρά παραρτήματα στην Ελλάδα (!!), Βουλευτές, δήμαρχοι. Δεκάδες Βορειοηπειρώτες στην Ελλάδα σου κουνούν αλαζονικά το πτυχίο νομικού και δικηγόρου από ελληνικά ή και ξένα πανεπιστήμια, καταλαμβάνουν από μια θέση «εκπροσωπώντας», δήθεν, τα συμφέροντα του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού σε διάφορα πάνελ (το λιγότερο) αλλά και σε διάφορα σοβαρά ιδρύματα με ισχυρά συμφέροντα στη Βόρειο Ήπειρο (κυρίως σε ότι αφορά τη διαχείριση των διαθηκών των ευεργετών μας), κατεβαίνουν υποψήφιοι πολιτευτές σε διάφορους συνδυασμούς για να πάρουν τους ψήφους των Βορειοηπειρωτών για λογαριασμό πολιτικών σχηματισμό (αποβλέποντας με τον τρόπο αυτό σε προσωπικά οφέλη). Όμως δε κάνουν τίποτε για τους ταλαιπώρους Βορειοηπειρώτες και για την ιδιαίτερη πατρίδα τους !!!!
Ναι, μπορεί να παρακάμψεις, να αμελήσεις, να αδιαφορήσεις μια συλλογική υπόθεση και να κατηγορηθείς (ή μη), να φέρεις ευθύνες (ή μη) να απολογηθείς (ή μη)... Όταν όμως αφαιρείς αυτόβουλα το δικαίωμα να διεκδικήσεις την νόμιμη επιβίωσή σου ... τότε τι να πεις και σε τι συλλογικό και κοινοτικό να ελπίζεις!!!

Η ΟΙΚΕΙΟΘΕΛΩΣ ΟΜΗΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ Η ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ

Από όποια οπτική γωνία εξεταστεί το θέμα που προέκυψε με το προσκυνητάρι του αδίκως σκοτωμένου Κ. Κατσίφας στο Βουλιαράτι, είναι καταδικαστέο και αποτελεί ωμή παραβίαση των ανθρωπιστικών, θρησκευτικών, διακοινοτικών, διεθνικών, νομικών κανόνων που ρυθμίζουν τη λειτουργία μιας κοινότητας και, τόσο το περισσότερο

τις σχέσεις μιας εθνικής κοινότητας με την πλειοψηφία μιας χώρας και πιο πέρα, τις διμερείς σχέσεις. Ιδιαίτερα, όταν εύκολα συμπεραίνεις την αλληλουχία στη δράση αφανών και κρατικών παραγόντων.

Στο σκεπτικό αυτό θα πρέπει να προσεχτεί ότι στην αστυνομία άνοιξε δρόμο ένας γνωστός «ρεπόρτερ», ο οποίος στα γεγονότα πριν ένα χρόνο αξιοποιήθηκε στη μεθόδευση της πυροδότησης των εθνικιστικών πνευμάτων από τις δύο πλευρές. Στην προκειμένη περίπτωση «εντελώς τυχαία» ανέβηκε στο σημείο που χιζόνταν το προσκυνητάρι για να κάνει ρεπορτάζ, (το οποίο δεν είδαμε ποτέ!). Ακολούθησε η αστυνομία, για να πάρουν την σκυτάλη οι κακοποιοί της νύχτας που κατέστρεψαν τα πάντα!

Η αστυνομία υπερέβη και παραβίασε τις αρμοδιότητές της και το νομικό καθεστώς. Δεν βρήκε κανέναν να χιζεί επί τόπου χωρίς άδεια δόμησης για να παρέμβει, όπως ορίζει ο νόμος, αλλά πληροφορήθηκε για κάποιον, τον οποίο κάλεσε και προσήγαγε την νύχτα παραβιάζοντας τον νόμο που απαγορεύει την αστυνομία να προβεί σε νυχτερινές προσαγωγές όταν δεν πρόκειται για επ αυτοφώρω ποινικό αδίκημα, για περίπτωση άμεσης απειλής του δημόσιου βίου (και τότε με εντολή εισαγγελέα).

Από την άλλη, βάση του νόμου αρ. 9780, ημερ 16.7.2007, για την επιθεώρηση και την προστασία του χώρου από τις αυθαίρετες κατασκευές, τροποποιημένου με τον νόμο αρ 183/2014, ημερ 24.12.2014, πρόκειται για θέμα που χειρίζεται και αντιμετωπίζει αρμόδια δημοτική αρχή. Ταυτόχρονα, το προσκυνητάρι βρίσκεται εκτός σχεδίου χωροταξικής ανάπτυξης του Δήμου και αποτελεί μέρος πανάρχαιας παράδοσης στο χώρο, ανεξαρτήτως ποιος ήταν για το κράτος ο Κατσίφας (τόσο το χειρότερο όταν το ίδιο το κράτος και μετά από ένα χρόνο δεν εξέδωσε κανένα πόρισμα για τους λόγους και τον τρόπο πώς σκοτώθηκε). Άρα, στην ουσία δεν πρόκειται για θέμα διασάλευσης της έννομης τάξης, που σημαίνει ότι με καλή διάθεση, συνεργασία και κατανόηση θα μπορούσε να ξεπεραστεί η κατάσταση. (Με την αντίθετη λογική δε θα έπρεπε να είχε ούτε τάφο και ούτε θα επιτρέπονταν η απόδοση τιμών νεκρού). Συνεπώς, προκύπτει ότι η ομιχλώδη κατάσταση διατηρείται για την αναμόχλευση εντάσεων, που δεν αφορούν απλώς την οικογένεια, αλλά γενικότερα την εθνική ελληνική μειονότητα, τις διακοινοτικές, τις διεθνικές και τις διμερείς σχέσεις.

Ωστόσο, στην δική μας κοινότητα το θέμα, ανεξαρτήτως που αποτελεί συλλογική εθνική και κοινωνική πρόκληση και προσβολή, αντιμετωπίστηκε σε ιδιαίτερα χαμηλούς τόνους. Μάλιστα και στα ηλεκτρονικά μας ΜΜΕ, τα οποία ασχολήθηκαν περισσότερο με την τουρκική εισβολή στη Συρία, ή με την τουρκική προκλητικότητα στην Κύπρο και το Αιγαίο. Εντυπωσιάζει η λάμψη

δια της σιωπής των επίσημων φορέων: Δήμου, ΟΜΟΝΟΙΑΣ, ΚΕΑΔ, ΜΕΓΑ, βουλευτών κλπ, ενώ προκαλεί μέχρι ενοχής η αποστασιοποίηση εκείνων των παραγόντων που βρήκαν στην «υπόθεση Κατσιφά» την ευκαιρία προβολής «των ακραιφνών» τους εθνικών φρονημάτων (!!) και μένουν αχαρακτήριστοι εκείνοι που θεωρούν ότι το θέμα είναι καθαρά οικογενειακό !!! όπως και εθνικά αηδιαστική, παράφρων και άκρως καταδικαστέα η στάση εκείνων που λένε και σκέφτονται ότι «καλά του έγινε!»

Συμφωνώ, ότι η τήρηση χαμηλών τόνων στην υπόθεση (επικαλούμενοι την ανάγκη τήρησης της ψυχραιμίας, κατευνασμού των πνευμάτων εθνικιστικής αντιπαράθεσης και προστασίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας, ακόμα και των διμερών σχέσεων), αποτελεί ταχτική μιας ώριμης κοινότητας, που όμως γνωρίζει καλά ποιο θα είναι το επόμενο βήμα της.

Στην προκειμένη όμως περίπτωση, δεν βρισκόμαστε στη θέση αυτή. «Οι χαμηλοί τόνοι» ισοδυναμούν με την άτακτη υπεκφυγή, συνέπεια και συνέχεια της όλης προηγηθείσας περιόδου, όπου συλλογικά η εθνική ελληνική μειονότητα βρέθηκε σε ένα κλίμα εθνικιστικής εφόδου και εθνικού εκφοβισμού στο οποίο κλίμα συνέτρεχαν κρατικές δομές, ΜΜΕ και άλλοι γνωστοί και άγνωστοι κύκλοι και άτομα.

Η κατάσταση οφείλεται στο γεγονός ότι η εθνική ελληνική μειονότητα δεν έχει έναν οργανωμένο πολιτικό και εθνικό ιστό για ενιαία και συλλογική αντιμετώπιση της κατάστασης, όταν τα δικά της φυσιολογικά αντανακλαστικά και αποθέματα έχουν δεχτεί σοβαρότατες αλλοιώσεις (Ένα παράδειγμα. Ποιος γνωρίζει πόσους Έλληνες Βορειοηπειρώτες κάλεσαν οι αρχές σε παράνομες ανακρίσεις, ποιοι ήταν οι σκοποί ανάκρισης, τι ρωτήθηκαν και τι απαντήσεις δόθηκαν;! Η ανάλυσή τους κάλλιστα θα βοηθούσε στην κατανόηση αν πρόκειται για στόχους διαλεύκανσης της υπόθεσης ή για στόχους και σχέδιο εκφοβισμού, όπως ευρέως πιστεύεται αναμεσά μας. Από την άλλη «η αδιαφορία» σχετικά με τις δεκάδες προσαγωγές και ανακρίσεις, δικαιολογημένα καλλιεργεί μεταξύ μας κλίμα καχυποψίας και αμφισβήτησης της ακεραιότητας μέρους αυτών που «ανακρίθηκαν»!)

Συνεπώς η υπόθεση Κατσιφά έτσι κι' αλλιώς δεν αφορά το πρόσωπο και την οικογένειά του, ούτε απλώς την καταδίκη του «ως ακραίου εθνικιστικού στοιχείου». Αφορά γενικότερα την τύχη της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, η οποία, με αφορμή, ή σημείο αναφοράς τον Κατσιφά, αναμένεται να πληγεί περισσότερο. Και υπάρχουν γι' αυτό σοβαροί λόγοι. Έτσι, είδαμε ότι από αλβανικής πλευράς, οι μεθοδεύσεις και ενέργειες για να πλήξει μέσω της υπόθεσης Κατσιφά κάθε τάση εκδήλωσης εθνικών φρονημάτων που ξεπερνούν έστω τις κόκκινες γραμμές που θέλει το κράτος, λαμβάνει διαστάσεις εθνικού εκφοβισμού. Ταυτόχρονα, πυροδοτεί λογικά κλίμα αντίδρασης εθνικιστικής παραμέτρου, ανεξαρτήτως μορφής και από τις δύο πλευρές. Και το κλίμα αυτό για πολλούς λόγους, αλλά κυρίως ξεκινώντας από τη γενικότερη μετριόφρων στάση της πλειοψηφίας της διαμένουσας στα πατρώα της εδάφη ελληνικής μειονότητας, προκαλεί εσωτερική διασάλευση στους κόλπους της. Η όλη κατάσταση είναι ανησυχαστική και κάνει ιδιαίτερα αισθητή (μέχρι πρόκληση εθνικών κραδασμών, διάσπασης και εσωστρέφειας) την απουσία εξισορροπητικών και καθοδηγητικών μηχανισμών στον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό. Είναι επίσης γεγονός ότι η κατάσταση μεταξύ άλλων προκαλεί σύγχυση και αποστασιοποίηση του εθνικού κέντρου. Πιο συγκεκριμένα, η αδιαφορία των δικών μας επίσημων παραγόντων (οι οποίοι πιστεύουν ότι με την αποστασιοποίησή τους από την υπόθεση

Κατσίφα εξισορροπούν τη θέση τους σε σχέση με Τίρανα και Αθήνα) αφήνει, όπως ανέφερα, ξέμπαρκη, χωρίς μπούσουλα και εντελώς απροσπάτευτη την Εθνική Ελληνική Μειονότητα. Παράλληλα επιτρέπει στο να αποχτήσουν ρόλο κάποια στοιχεία και κύκλοι, οι οποίοι αγκάλιασαν την υπόθεση Κατσίφα για να εκδηλώσουν τον δικό τους «ιερό εθνικό αγώνα», προσανατολίζοντας στο δικό τους λούκι και τα αγνά πατριωτικά αισθήματα πολλών Ελλαδιτών και Βορειοηπειρωτών.

Την σύλληψη και ανάλυση της όλης κατάστασης βοηθούν πορίσματα από την μακρόχρονη εμπειρία μου στα κοινά και τα εθνικά της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας ότι όλα τα «κινήματα εθνικού περιεχομένου» που επιχειρήσαν στην αλβανική μεταπολίτευση η Έλληνες Βορειοηπειρώτες, (συμπεριλαμβανομένου και το θέμα της Επισκοπής) ήταν υπό τον έλεγχο και την χειραγώγηση της αλβανικής πλευράς. Και τα αποτελέσματα είναι γνωστά. Με βάση τη συγκεκριμένη παράμετρο, η υπόθεση αποχτάει μείζον σημασία αν λάβουμε υπόψη ότι η νυν κυβέρνηση στην Αθήνα δεν είναι διατεθειμένη να πράξει όπως η προηγούμενη. Δλδ σε όποια αναμενόμενη εκδήλωση με σημείο αναφοράς τον Κατσίφα, να συνεργαστεί με την αλβανική πλευρά, για τον έλεγχο με οποιοδήποτε τρόπο, όχι μόνο των ακραίων εθνικιστικών στοιχείων προερχόμενων από Ελλάδα, αλλά και όλων εκείνων που απλώς ενοχλούν τον αλβανικό εθνικισμό, ή τις αλβανικές κόκκινες γραμμές (γεγονός το οποίο είχε στο πρόσφατο παρελθόν, το δικό του κόστος και τίμημα μεταξύ της Ε. Ε. Μειονότητας). Στην προκειμένη περίπτωση, η αλβανική πλευρά υπό την πίεση και των εθνικιστικών και ανθελληνικών κύκλων, αλλά περισσότερο για να εξωστρακίσει σε εθνικιστικό επίπεδο τη βαθιά εσωτερική πολιτική κρίση (και η Ελλάδα προσφέρεται στο αλβανικό κοινό) είναι βέβαιο ότι θα επιδιώξει να ελέγξει υποδειγματικά και κάθε προσπάθεια που θα επιδιώξει να διασαλεύσει το καθεστώς που τα Τίρανα έχουν επιβάλλει στην Ε.Ε.Μειονότητα. Και οι δικοί μας ελεγχόμενοι οι οποίοι δυστυχώς έχουν προσβάσεις μέχρι σε υψηλά κυβερνητικά επίπεδα στην Ελλάδα, θα παίξουν εδώ το ρόλο τους, όπως και σε γνωστά προηγούμενα γεγονότα. Τόσο το χειρότερο, όταν διάφοροι φορείς στην Ελλάδα που αναπτύσσουν το ενδιαφέρον τους για το θέμα, δεν έχουν συγκεκριμένους στόχους, ειδικά που να αρμόζουν στο διεθνές δίκαιο. Περισσότερο είναι καταπιασμένοι σε ιστορικά κεκτημένα που δεν είναι διατεθειμένοι να επικαιροποιήσουν, ή σε ένα γενικότερο αντιαλβανικό πνεύμα. Επίσης, «η δράση τους» αναπτύσσεται στην Ελλάδα, δλδ σε ασφαλές περιβάλλον, ή μπορεί να εκδηλωθεί στιγμιαία και στο χώρο της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας, χωρίς να σκέφτονται τις συνέπειες μετά την αποχώρησή τους.

Συνεπώς, το όλο πλέγμα, σε συνθήκες ανυπαρξίας πραγματικού αυθεντικού εθνικού και θεσμικού πολιτικού εκπροσώπου, σε συνθήκες διάσπασης και εσωστρέφειας του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού και άμεσης εξάρτησης οικονομικά, πολιτικά και κοινωνικά σημαντικού μέρους αυτού από το αλβανικό κράτος, στις συνθήκες έλλειψης συγκεκριμένης ενθαρρυντικής πολιτικής από μέρους του εθνικού κέντρου, εγκυμονεί κινδύνους επιδείνωσης στο απροχώρητο της κατάστασης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Τέλος δεν εισηγούμαστε να παραδοθούμε, αλλά να δώσουμε ένα τέλος, στον αυθορμητισμό, στην επιπολαιότητα, στα αδελφικά μαχαιρώματα, στα καρφώματα, στον τυχοδιωκτισμό, στους παλικαρισμούς και την ανευθυνότητα και να σκεπτούμε σοβαρά, πολιτικά και εθνικά, ρεαλιστικά και γεωπολιτικά. Αν σήμερα, στην εποχή του διαλόγου (και μεταξύ εχθρών) και της δημοκρατίας,

οι όποιοι Έλληνες δεν μπορεί να καθίσουν σε ένα τραπέζι, δεν μπορούν να χαράξουν ένα κοινό στόχο, τότε δεν μπορεί να αγωνιστούν για εθνικά δικαιώματα, δεν έχουν μοίρα στον Ήλιο. Απλώς θα ισχυρίζονται ότι αγωνίζονται, αλλά για προσωπικά οφέλη και συμφέροντα τρίτων. Το επιβάλλουν ιδιαίτερα οι μέρες που έρχονται!!ΤΕΛΟΣ

ΣΚΟΤΩΝΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΜΥΘΟΥΣ ΜΑΣ, ΣΚΟΤΩΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΑΡΞΗ

Κάθε τοπική κοινωνία και λαός έχουν τους δικούς τους μύθους και θρύλους, τους οποίους πλάθουν διαχρονικά για να τους παραχωρήσουν σημαντική θέση στη συλλογική μνήμη, με στόχο την επίκλησή τους για τον προσδιορισμό της συλλογικής συμπεριφοράς και δράσης σε κάθε δύσκολη εθνική στιγμή και σταυροδρόμι.

Ο χώρος μας, ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός, αποτελεί μια ξεχωριστή και αξιοζήλευτη περίπτωση σε όλον τον Ελληνισμό. Οι αρχέγονοι και διαχρονικοί μύθοι και θρύλοι του, δανείζονται και ενσαρκώνουν στοιχεία από την αρχαία ελληνική μυθολογία και πολιτισμό, καθώς και γεγονότα και ακούσματα από την ρέουσα ιστορία του πανταχού Ελληνισμού.

Το άλλο χαρακτηριστικό έγκειται στο γεγονός ότι ο εδώ Ελληνισμός αξιοποίησε τους δικούς του μύθους και θρύλους με ιδιαίτερη επιτυχία στην καθιέρωση σωστής συλλογικής συμπεριφοράς στα δύσκολα ιστορικά μονοπάτια που του επιφύλαξε η τύχη, κυρίως στην αντιπαράθεση με τους εθνικά και θρησκευτικά ισχυρότερους αντιπάλους.

Σήμερα δυστυχώς παρατηρείται, από την μία η αποστασιοποίηση του σύγχρονου Βορειοηπειρώτη από αυτή την υπαρξιακή του εθνική συνιστώσα, δηλ την συλλογική και εθνική του συμπεριφορά, καθοδηγούμενη από τα μηνύματα και διδάγματα των μύθων του, -ή η διαφοροποίηση θέσης έναντι αυτών από συγκεκριμένες ομάδες Βορειοηπειρωτών που τους αντικατέστησαν με πρόσκαιρα και ιδεοληπτικά συμφέροντα.

Από την άλλη, «ο Βορειοηπειρώτης» προσπαθεί, περισσότερο λόγω αδράνειας, να πλάσει «νέους» μύθους, τους οποίους όμως, ή δεν τους ενσαρκώνει στην προϋπάρχουσα παράδοση, (δηλ αφαιρεί από τους μύθους αυτούς το βάθος), ή δεν τους προικίζει με υψηλά εθνικά οράματα (παρά μόνο με κούφια λόγια και ηχηρά εθνικά συνθήματα που τα χρειάζεται για να κρύψει τη βαθιά κρίση και την έλλειψη οραμάτων), ή, τόσο το χειρότερο, τους χρησιμοποιεί στη επιμένουσα εσωτερική εσωστρέφεια και αλληλεξουδετέρωση των Ελλήνων.

Το είδαμε αυτό λόγου χάρη στη μυθοποίηση και απομυθοποίηση (μέχρι άρνηση και λησμονιά) του Αυτονομιακού Αγώνα, του σχολικού ζητήματος, είτε ακόμα στη στάση έναντι του μύθου του Θύμιο Λώλη, του Καπετάν Δίβρα, του Βασιλή Σαχίνη, του Λευτέρη Τάλλιου, ή στην απομυθοποίηση, πριν την μυθοποίηση, των τεσσάρων νεαρών του Αλικού. Πρόκειται γενικώς για προσπάθειες ισοπέδωσης κάθε εθνικής και κοινωνικής παραδοσιακής αξίας και ανάδειξης (αντικατάστασης) της καχυποψίας ως δεύτερη μας φύση, του καρφώματος ως αρετή, της λασπολογίας ως ικανότητα, της πατριδοκαπηλίας ως πατριωτισμό κλπ.

Με χειρότερες και πιο επικίνδυνες προδιαγραφές εξελίσσεται τώρα η προσπάθεια καλλιέργειας του μύθου για τον Κ. Κατσίφα. Είναι αλήθεια ότι το έναυσμα για τη μυθοποίησή του έδωσε ο άδικος θάνατός του από τις επίλεκτες κρατικές δυνάμεις, ο μυστηριώδης τρόπος εκτέλεσης, η εμμονή για

τη μη έκδοση πορίσματος διαλεύκανσης της υπόθεσης, η ίδια η συμπεριφορά κρατικών δομών προς την εθνική ελληνική μειονότητα...

Αυτό όμως, δεν επαρκεί «για την επάνδρωση» του μύθου. Χρειάζεται ο μύθος να αποχτήσει την εθνική συλλογική υπόσταση, την προσδοκία επίτευξης εθνικών στόχων και οραμάτων, που να προϋπήρχαν ή και να αποδίδονται στο ενεργητικό του πριν από το θάνατο, όπως και στις μελλοντικές του προσδοκίες, ιδέες για τη συλλογική συμπεριφορά, για τη διεκδίκηση των ανθρωπίνων και εθνικών δικαιωμάτων και την εθνική ενότητα.

Στη θέση αυτών επικρατεί κομφούζιο, μισόλογα και γενικόλογα, συνθήματα που ανακαλούν ξεπερασμένες εποχές, ή που χρησιμοποιούνται σε ιδεολογικές διαδηλώσεις στην Αθήνα και σε εθνικά συλλαλητήρια για τη Μακεδονία. Η χρησιμοποιούν την υπόθεση για να προκαλούν εθνικιστικές αντιπαραθέσεις μεταξύ των δύο χωρών. Οι φίλοι του, οι επίσημοι θεσμοί που εκπροσωπούν την εθνική ελληνική μειονότητα, οι προερχόμενοι από Ελλάς «αγωνιστές», οι «εθνικόφρονες» επισκέπτες στη μάνα του, εκείνοι που κινούνται κρυφά και ύπουλα από σύλλογο σε σύλλογο με τον ισχυρισμό να εκφράσουν «τον πατριωτισμό τους», «να φωτίσουν» την υπόθεση και να υποκινήσουν τα εθνικά ιδεώδη για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό (προσπαθώντας συχνά να κρύψουν το πραγματικό τους ανάστημα, την καταγωγή και τις διασυνδέσεις τους εδώ), σπεύδουν να μεταφέρουν στα ελληνικά κανάλια οποιαδήποτε «είδηση» ανθελληνικής συμπεριφοράς από αλβανικής πλευράς (στην ουσία τρέφουν τον ελληνικό εθνικισμό ως αντιαλβανισμό, ο οποίος τροφοδοτεί στη συνέχεια τον αλβανικό εθνικισμό ως ανθελληνισμό, πραγματικότητα την οποία πληρώνει ακριβά ο εδώ Ελληνισμός). Αυτοί λοιπόν και άλλοι δεν κάθονται (και δεν είναι ότι δεν μπορούν, αλλά περισσότερο δε θέλουν ή και δεν τους αφήνουν) για να συντάξουν ένα όραμα ανταποκρινόμενο στα ανθρώπινα και εθνικά δικαιώματα, στις πραγματικές και ρεαλιστικές προσδοκίες του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στηριζόμενες στο διεθνές δίκαιο και τα ιστορικά κεκτημένα και με το όραμα αυτό να επενδύσουν τον μύθο Κατσίφα, ή κάποιον άλλο μύθο. Θα ήταν εντούτοις μια καλή ευκαιρία να καθιερωθεί ένα πλαίσιο ενότητας και κοινού αγώνα όλων εκείνων που συμμερίζονται το εθνικό αυτό όραμα και στόχους, ή και προστασίας του κάθε Έλληνα από τις αυθαίρετες παραβιάσεις των δικαιωμάτων του.

Δεν τους βλέπουμε επίσης να προσφεύγουν στην αλβανική δικαιοσύνη που παραβιάζει η ίδια τους νόμους του κράτους, στην αλβανική πολιτική και στους διεθνείς οργανισμούς (και όχι απλώς για την άδικη δολοφονία του, αλλά και για το όραμά του, το οποίο, όπως είπαμε δε θέλουν να συντάξουν και να αρθρώσουν !)

Εκείνο που παρατηρείται και πρέπει να επισημάνουμε είναι ότι οι τύποι αυτοί για να γίνουν περισσότερο αρεστοί και έμπιστοι στα κέντρα που πηγαίνουν, κυρίως στην Ελλάδα, έφτιαξαν ένα απατηλό μύθο με εθνικιστικές νύξεις και αφίξεις, τόσο για τον Κατσίφα, όσο και για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό, αλλά που εξυπηρετεί τον εαυτόν τους. Το αφήγημα αυτό χρησιμοποιούν μόνο στην Ελλάδα, εκ' του ασφαλούς λοιπόν. Στο χώρο μας οι κινήσεις τους είναι σκιώδεις και αφανείς. Καλό θα ήταν, αν είχαν τα κότσια και αν πραγματικά πιστεύουν στον ηρωικό θάνατο του Κατσίφα, να προβάλλουν και υπερασπιστούν εδώ, στον τόπο μας, το αφήγημά τους, εφόσον το κρίνουν σωστό, εδώ στην Αλβανία που ζει ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός και ας μη κρύβονται ούτε πίσω από τον θάνατο του Κατσίφα, ούτε πίσω από την

πονεμένη καρδιά της μάνας του, ούτε να παριστάνουν τον ήρωα σε Ελλαδίτες «τουρίστες».

Επίσης, μετέφεραν (κακώς) τον χωρίς σάρκα και οστά μύθο Κατσίφα στην Ελλάδα και όπου αλλού υπάρχει ευαίσθητος Ελληνισμός. Εκεί που δεν κινδυνεύει κανείς. Αυτή η εξέλιξη δείχνει από την μια τη φοβερή κρίση εθνικού φρονήματος και οράματος στον Ελλαδικό κόσμο και την επιπολαιότητά του. (Καταπαύστηκαν από την υπόθεση Κατσίφα για να δείξουν τον πατριωτισμό τους και τον αγώνα τους για τη Βόρειο Ήπειρο με μνημόσυνα και κενές εκδηλώσεις στην Ελλάδα!.) Από την άλλη δεν μπορούν να καταλάβουν ότι «οι αγώνες που δόθηκαν» στον ελλαδικό χώρο για τη Βόρειο Ήπειρο ήταν ανώφελοι για την τύχη της, τύχη η οποία κρίνεται στις πατρώες εστίες που ζει ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός. Επίσης ανώφελος και επιζήμιος είναι και ο αυθαίρετος αντιαλβανισμός που αναπτύσσουν οι εκδηλώσεις αυτές, τις συνέπειες των οποίων καλούνται να πληρώσουν στη συνέχεια οι εναπομείναντες Έλληνες Βορειοηπειρώτες στις εστίες τους. (Ας θυμηθεί κάποιος απ' αυτούς, πόσο βαρύ ήταν το σκοτάδι που έπεσε μεταξύ των Ελλήνων της Αλβανίας, μόλις αποχώρησαν από τη Δρόπολη τα ελληνικά φώτα της δημοσιότητας που βρέθηκαν εδώ για την υπόθεση Κατσίφα). Την πραγματικότητα αυτή επιβεβαιώνει και το γεγονός ότι όλοι οι Ελλαδίτες, συνάδελφοι δημοσιογράφοι, πολιτικοί, διπλωμάτες, μέλη και συγγενείς των πεσόντων του Έπους του 40 και άλλοι Έλληνες οι οποίοι θέλουν να παρευρεθούν στις εκδηλώσεις για την 28η Οκτωβρίου, επιλέγουν ξενοδοχεία εντός της ασφαλούς ζώνης, στα ελληνικά μειονοτικά χωριά!! Σκέφτηκαν όμως ποτέ πώς ζουν και αναπτύσσουν σχέσεις οι εδώ Έλληνες με τους Αλβανούς;!! (Γιατί, συνεπώς, να μη αντιμετωπιστεί αυτή η πραγματικότητα ως μια σοβαρή πτυχή που αναγκάζει τους Έλληνες στην υποταγή στο αλβανικό κλίμα και στην ανάγκη απώθησης του Ελληνισμού τους) Μια τέτοια όμως συμπεριφορά δεν είναι ότι παρασέρνει σε άστοχα μονοπάτια Ελλαδίτες, Βορειοηπειρώτες, την ελληνική κοινή γνώμη, ακόμη και την ελληνική πολιτική, αλλά δικαιώνει τους αλβανικούς ισχυρισμούς για τον Κατσίφα ότι πρόκειται για έναν ακραίο εθνικιστή που θέτει σε κίνδυνο την ακεραιότητα της Αλβανίας (!!!) Το χειρότερο είναι ότι με το σκεπτικό αυτό οι αρμόδιες δομές του αλβανικού κράτους αντιμετωπίζουν όλο το υγιές στοιχείο του βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού. Η συμπεριφορά αυτή απεδείχθη δοκιμασμένα αρκετά αποτελεσματική στον εθνικό εκφοβισμό των Ελλήνων, στον αυστηρό έλεγχο της συλλογικής και προσωπικής συμπεριφοράς και συνειδήσης των Ελλήνων σε σημείο που ξεπερνάει κατά πολύ το χοτζικό καθεστώς. Ταυτόχρονα, ενθαρρύνει (αναγκάζει) τους δεδομένους μειοδότες να κρίνουν το απαράδεκτο και καταδικαστέο ανθρωπίνο και εθνικό αυτό έγκλημα «σωστή πράξη των αλβανικών αρχών»!

Εξυπηρετεί, γιατί όχι, και την επίσημη πολιτική της Αθήνας, στην οποία, όπως η 30-χρονη εμπειρία δείχνει, δεν ενδιαφέρει τόσο η βιώσιμη ύπαρξη της Ε. Ε. Μειονότητας στα πατριά της εδάφη, όσο οι καλές σχέσεις με την Αλβανία και την αξιοποίηση συχνά των δικαιωμάτων της όσες φορές η Αθήνα θέλει να πετύχει κάτι στις σχέσεις με τα Τίρανα. Συνεπώς, η Ε. Ε. Μειονότητα, αποτελεί ένα λήξαν θέμα, κυρίως μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που όμως η τελική πράξη και η υπογραφή του οριστικού τέλους της, (η ταφόπετρα) αποτελεί μια ιστορική καυτή πατάτα την οποία κανείς στην Αθήνα δε θέλει να χρεωθεί. Πρόκειται για πραγματικότητα που κάνει ιδιαίτερα δραματική τη ζωή

των πραγματικών Ελλήνων Βορειοηπειρωτών που επέλεξαν να ζήσουν στον τόπο τους ως οι τελευταίοι των Μοϊκανών. ΤΕΛΟΣ

ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΚΗΛΙΔΩΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΛΑΜΠΡΗ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΟΥ ΟΧΙ

ΤΙ ΕΓΙΝΕ ΠΡΟΧΘΕΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΟΧΙ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ ΝΑ ΥΠΕΡΒΕΙ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΗΡΩΩΝ

Γιορτάσαμε χθες την εθνική γιορτή του ΟΧΙ, αλλά... δεν ήμασταν ιδιαίτερα περήφανοι! Διότι έμεινε μέσα μας η πικρή γεύση της άτοπης διαμαρτυρίας, όσο και δικαιολογημένη να είναι αυτή, της οικογένειας του αδικοχαμένου Κ. Κασιόφα, που εκτελέστηκε από κρατικές επίλεκτες δυνάμεις ανήμερα των περυσινών εορτασμών (και τότε μετά το πέρας των εκδηλώσεων!).

Η εθνική γιορτή του ΟΧΙ, είναι ιδιαίτερα σημαντική για τον ελληνικό λαό και κάθε Έλληνα, διότι αποτελεί το ενδοξότερο γεγονός στη σύγχρονη ιστορία του ελληνικού έθνους, συνέχεια του 1821 και των άλλων διαχρονικών ένδοξων ιστορικών γεγονότων από την αρχαιότητα. Τόσο το περισσότερο για τους Έλληνες Βορειοηπειρώτες! Διότι στα άγια μέρη μας γράφηκε το μεγαλείο της νίκης της Ελλάδας κατά του φασισμού, διότι εδώ, με την έστω και ελάχιστη αντίστασή μας επί 79 ολόκληρα χρόνια, το έπος του 40 κράτησε το χρώμα, τον ήχο, την αφή του.

Συνεπώς, κανείς, ούτε η οικογένεια Κασιόφα, δεν μπορεί να βγει πάνω απ αυτό το ιστορικό γεγονός. Κανείς δεν μπορεί να διεκδικήσει ή να προσπαθήσει να χρησιμοποιήσει την ιερή αυτή ημέρα για να πετύχει ρόλο, δικαιώματα, προσοχή, είτε και τιμές, όσο δικίο μπορεί να έχει. Την ημέρα αυτή γονατίζουμε σαν Έλληνες στη μεγάλη θυσία αυτών των ηρώων που έβαλαν τη δική τους στρωσιά οστών στο ανάστημα της πατρίδας, που πολέμησαν όλοι μαζί (εκείνοι που απέθαναν και εκείνοι που επέζησαν) στο πλαίσιο της υψηλής εθνικής ιδέας με ένα ξεκάθαρο σκοπό και στόχο: τη Λευτεριά της Πατρίδας.

Είναι γεγονός ότι και το σύνολο της εθνικής ελληνικής μειονότητας έχει δικαιολογημένα παράπονα από το εθνικό κέντρο. Την ημέρα αυτή όμως, παραμερίζει τις πικρίες και υποκλίνεται με ευλάβεια στους πεσόντες του Έπους του 40. Κάθε άλλη ενέργεια δε συνάδει με τον πρόσταγμα της ημέρας, δε συνάδει με την ταυτότητα μιας πολιτισμένης και ώριμης κοινότητας.

Στρέφεται ενάντια σε όποιο δικίο, σου αφαιρεί συμμάχους και υποστηρικτές και εξυπηρετεί συμφέροντα τρίτων δικαιώνοντάς τους στους ανιστόρητους ισχυρισμούς τους.

ΤΟ ΧΡΕΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΗΡΩΕΣ ΚΑΙ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Για το ηρωικό Έπος του 40, όπου ο πιο απλός Έλληνας μαχητής έδειξε ανώτερη αντρεία από κάθε γνωστό στον κόσμο ήρωα, η Ελλάδα είχε ένα διπλό χρέος απέναντί τους, σε σχέση με την Αλβανία. Την αντιμετώπιση του πολέμου από αλβανικής πλευράς και την τύχη των οστών των 8 500 Ελλήνων πεσόντων στο αλβανικό μέτωπο. Η αδυναμία επί δεκαετίες της Ελλάδας να απαλλάξει τα οστά και τη δόξα των ηρώων από την λησμονιά, την εξαφάνιση, την υποβάθμιση και αποηρωποίησή τους, που επιδίωκε η αλβανική πλευρά,

φάνηκε ότι ξεπεράστηκε πέρυσι το Γενάρη με την έμπρακτη εφαρμογή της Διακρατικής Συμφωνίας του 2010 για τον εντοπισμό, εκπαφή, αναγνώριση και ταφή των Ελλήνων πεσόντων και την διακρατική οργάνωση των τιμητικών εκδηλώσεων στο ιστορικό κοιμητήριο του Βουλαρατιού κάθε 28 Οκτωβρίου.

ΜΙΑ ΑΛΛΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΑΝΗΜΕΡΑ ΤΩΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΩΝ ΕΟΡΤΑΣΜΩΝ ΣΤΟ ΒΟΥΛΙΑΡΑΤΙ.

Τις δύο τελευταίες επετείους, που συμπίπτουν με την προαναφερόμενη εξέλιξη, συνέβησαν γεγονότα που εξυπηρέτησαν στόχους επισκίασης της τήμησης του ΟΧΙ.

Πέρυσι οι επίλεκτες δυνάμεις της χώρας, δολοφόνησαν εν ψυχρό τον νεαρό Κατσίφα, γνωστό τουλάχιστον για τα πατριωτικά του αισθήματα. Πράξη άκρως καταδικαστέα και εξοργιστική, η οποία όμως από την άλλη, δεν κατάφερε τουλάχιστον να ενώσει τους Έλληνες. Άσε μετά να εμπνεύσει υψηλά ιδανικά. Απεναντίας, υπό την πίεση κατασταλτικών μέτρων και μεθοδεύσεων του κράτους που ζούμε, προκάλεσε ακραίο εκφοβισμό, διάσπαση αναμόχλευση της καχυποψίας και του χαφιεδισμού.

Φέτος, λογικό και τιμητικό θα ήταν ώστε η μάνα και όλοι η οικογένεια του Κ. Κατσίφα, με σημείο αναφοράς το γεγονός ότι ο Έλληνας Υφυπουργός των Εξωτερικών και η Πρέσβης της Ελλάδας στα Τίρανα τίμησαν το γιό τους ανάβοντας κεριά στο τάφο του, να τιμούσαν από κοινού με τους άλλους Έλληνες τους πεσόντες του Έπους του 40. Έτσι θα τιμούσαν και τον γιο και τον αδερφό τους.

Η όποια προκλητικότητα από την αλβανική αστυνομία, ή η κάθε δικαιολογημένη συγκίνηση και αγανάκτηση, τουλάχιστον για το γεγονός ότι και μετά από ένα χρόνο οι αρχές δεν έκδοσαν το πόρισμα για τους λόγους και τις συνθήκες υπό τις οποίες εκτέλεσαν το γιό τους, δεν έπρεπε να οδηγούσε την οικογένεια στο χώρο των επίσημων εκδηλώσεων, διαμαρτυρόμενη και με σπαραγμούς. Και σε περίπτωση που οι αντοχές της οικογένειας είχαν εξαντληθεί, εκείνοι που «την συμβουλεύουν και την καθοδηγούν» θα έπρεπε να αποτρέψουν μια τέτοια εξέλιξη.

ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΟΥ ΠΑΓΟΒΟΥΝΟΥ.

Φαίνεται όμως ότι συμβαίνει το αντίθετο. Ότι το συμβάν της Δευτέρας, όπως εκδηλώθηκε, το οποίο πρέπει να ξεπεραστεί και να ξεχαστεί, είναι μόνο κορυφή του παγόβουνου. Το μεγάλο πρόβλημα είναι οι μηχανισμοί που παράγουν τέτοιες καταστάσεις.

Μια ενδελεχή ανάλυση δείχνει ότι υπάρχουν περιέργες ομοιότητες και στα δύο γεγονότα. Για το τραγικό τέλος του Κωνσταντίνου, η μάνα του κατηγορεί από πέρυσι τους συγγενούς δολοφόνους του κράτους και δικούς μας προδότες, οι οποίοι, σύμφωνα και με άλλες εκτιμήσεις, αφού χάιδεψαν το πατριωτικό φιλότιμο του Κωνσταντίνου και τον οδήγησαν στο στόμα του λύκου, τον εγκατάλειψαν.

Το ίδιο σκηνικό είδαμε και φέτος. Η χαροκαμένη μάνα, ακούγοντας καθημερινά τους ίδιους «συμβούλους» και «φίλους» για αδικίες σε βάρος του γιού της, τσίμπησε, όπως ο γιός της και επέλεξε την πιο ακατάλληλη στιγμή να υψώσει φωνή. Αλλά, εκείνοι την άφησαν μόνη. Για πολλούς λόγους, άλλα όχι τίμιους και ευγενείς δεν πήγαν να την στηρίξουν και να φωνάξουν μαζί της !!! Μετά όμως την καθόλου περήφανη αποχώρηση των επισήμων, «οι σύμβουλοι» και «φίλοι» συγκεντρώθηκαν γύρω της για να τη συγχαρούν!!!

Ούτε εκείνη τη στιγμή την άφησαν να δει ότι ο πολύς κόσμος είχε φύγει.... Και είχαν μείνει μόνοι

Ωστόσο, τα ίδια αυτά άτομα και κατά περίεργο τρόπο, χωρίς να επιτρέψουν στην οικογένεια να το διανοηθεί, έχουν από καιρό αρχίσει το έργο απομυθοποίησης του ήρωά τους Κτασίφα!! Ή τον χρησιμοποιούν για να βελτιώσουν τη θέση τους... προς πάσα κατεύθυνση!!

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ, Ο Κ ΔΙΑΜΑΤΑΡΗΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΠΟΔΗΜΟΙ ΟΜΟΓΕΝΕΙΣ ΜΑΣ!

Η εξέλιξη αυτή της Δευτέρας είχε και μια ακόμη δυσάρεστη συνιστώσα. Οι άτοπες σκηνές έλαβαν χώρα λίγα μόλις λεπτά από τον πανηγυρικό της ημέρας που εκφώνησε ο Υφυπουργός των Εξωτερικών της Ελλάδας. Η ομιλία του διέφερε κατά πολύ από άλλες ομιλίες ελληνικών παραγόντων στον ίδιο χώρο. Και το ύφος του είχε μια διαφορετική και επιβλητική όψη. Μίλησε για το ενδιαφέρον του για τον τόπο μας με την αγάπη και τον πόνο των ομογενών μας στις ΗΠΑ και σ'όλον τον κόσμο! Και ο Κύριος Διαβατάρης δεν είναι απλώς, Υφυπουργός αλλά μια προσωπικότητα διεθνούς εμβέλειας....!

Εμείς οι Βορειοηπειρώτες δεν καταφέραμε ποτέ να φέρουμε στο πλευρό μας την ισχυρή οικονομική, πολιτική και κοινωνική στήριξη των απόδημων ομογενών μας, οι οποίοι έχουν μεγαλουργήσει στον κόσμο. Το ενδιαφέρον τους στα πρώτα χρόνια μετά την πτώση του κομμουνιστικού καθεστώτος, εκμηδενίστηκε από τις καταχρήσεις δικών μας εκπροσώπων και άλλων συμφερόντων. Με ένα λόγο, τους οδηγήσαμε σε απογοήτευση. Και ο Κύριος Διαβατάρης είναι η ιστορική ευκαιρία για επαναφέρουμε το κλίμα αυτό εμπιστοσύνης, να χτίσουμε τις γκρεμισμένες γέφυρες με τους ομογενείς μας, που σίγουρα πονούν τον τόπο μας που είναι και δικός τους τόπος.

Δεν ξέρω όμως τι σκέφτηκε ο Κύριος Διαματάρης φεύγοντας από τον τόπο μας. Θέλω να πιστεύω ότι δε θα μείνει μέσα του η πικρή γεύση του τέλους της εκδήλωσης, αλλά η δεδηλωμένη αγάπη και βούληση για να στηρίξει τον μαρτυρικό αυτό τόπο, με τόση πλούσια ιστορία, με τόση ιδιαίτερη εθνική σημασία. Πιθανόν να ακούσει ότι οι σημερινοί Βορειοηπειρώτες δεν το αξίζουν. Όχι, δεν είναι έτσι! Και μετά, ο Ελληνισμός έχει την ανάγκη της ιστορίας, του πολιτισμού και της ελληνικότητας του τόπου αυτού! ΤΕΛΟΣ

ΟΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΛΑΘΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ, ΥΠΑΓΟΡΕΥΟΥΝ ΣΤΗΝ
ΑΘΗΝΑ ΤΑ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΕΙ ΤΟΝ ΠΡΩΤΕΥΟΝ ΡΟΛΟ ΤΗΣ Ε.Ε.Μ ΣΤΙΣ
ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

Αφορμή για τη συγκεκριμένη προσέγγιση, δλδ για τον πρωτεύον ρόλο της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία, στο ευρύτερο πλαίσιο των σχέσεων μεταξύ των δύο χωρών, αποτέλεσε η πρόσφατη συνάντηση στην Αθήνα του Έλληνα πρωθυπουργού με τον Αλβανό ομόλογό του.

1.

Ο Ράμα εκμεταλλεύτηκε τη συνάντηση αυτή για το δικό του όφελος, μάλιστα με αρνητική τροχιά. Μια επίσκεψη έστω και έμμεση στην Αθήνα, μετά από τις γνωστές θέσεις και επιθέσεις του σε αλβανική εθνικιστική λογική, (τέτοιες που σε έξι χρόνια

διακυβέρνησης του αφαίρεσαν το δικαίωμα να επισκεφτεί την Αθήνα) μετά από το χαστούκι που δέχτηκε στην Ε. Ένωση και στο κλίμα βαριάς πολιτικής κρίσης στη χώρα, ήταν για το Ράμα μια επιτυχία. Επιτυχία ήταν και για το γεγονός ότι η συνάντηση αυτή χρησίμευσε στη χώρα του για την αναζωπύρωση (ΜΜΕ και κοινή γνώμη) του ανθελληνικού κλίματος. Όπως είναι γνωστό, στη συνάντηση των πρωθυπουργών συζητήθηκαν όλα τα ανοιχτά θέματα μεταξύ των δύο χωρών, που σημαίνει ότι ο Ράμα, κατά τη γνωστή ταχτική των Τιράνων, θα επικαλεστεί τον αλβανικό ανθελληνισμό, για να συντηρήσει την πορεία του μέλλοντος των σχέσεων με την Ελλάδα στη λογική του πακέτου του παρελθόντος (των Κοτζιά-Μπουσιάτι). Θα πρέπει να προσεχτεί επίσης, ότι χάρη στον γνωστό από παλιά ανταγωνισμό της Ρώμης σε κάθε προσπάθεια προσέγγισης της Αλβανίας με την Ελλάδα (κυρίως όταν πρόκειται για θέματα του Ελληνισμού στην Αλβανία ως μέρος της Ηπείρου), ο Ράμα πέτυχε, δύο μέρες αργότερα και μια επίσημη επίσκεψη στη Ρώμη, με πρόσκληση του Ιταλού ομολόγου του.

2.

Η Ελληνική πλευρά έθεσε στο Ράμα συγκεκριμένα το θέμα των δικαιωμάτων της εθνικής ελληνικής μειονότητας, ξεχωρίζοντας το περιουσιακό και τον αυτοπροσδιορισμό στην επικείμενη απογραφή πληθυσμού. Ο Ράμα δεν εξέφρασε στον Μητσοτάκη κάποια δέσμευση για την ικανοποίησή τους. Αμέσως όμως μετά τη συνάντηση έσπευσε να δηλώσει σε μεγάλα ευρωπαϊκά ΜΜΕ ότι η χώρα του είναι πρωταθλητής όσον αφορά τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. (!!) Ενώ το θέμα του αυτοπροσδιορισμού «προκάλεσε» θύελλα αντιδράσεων στην Αλβανία!!(Πρόκειται για τα μέσα που ορίζονται στην Αλβανία για να ασκήσουν την ντε φάκτο εξωτερική (εθνική) πολιτική της χώρας, την οποία πολιτική όμως «δεν μπορεί να μη σεβαστεί» η εκάστοτε κυβέρνηση των Τιράνων!)

Ταυτόχρονα και η επισήμανση της Αθήνας, πριν από τη συνάντηση των πρωθυπουργών, για να αποφύγει η αλβανική πλευρά την όποια προβοκάτσια στο τριήμερο από το μνημόσυνο του Κατσίφα μέχρι και τους εορτασμούς της 28^{ης} Οκτωβρίου, αν δεν αξιοποιήθηκε για έμμεσες προβοκάτσες, τουλάχιστον

μέσω ελεγχόμενων Βορειοηπειρωτών, αξιοποιήθηκε για να προκαλέσει εκφοβισμό μεταξύ των Ελλήνων, εφόσον διαβάσεις με την Ελλάδα, οδικοί άξονες, βουνά και χωριά γύρω από το Βουλιάρη ήταν κατάμεστα από ισχυρή παρουσία αστυνομίας και άλλων κατασταλτικών δυνάμεων!!

3.

Ωστόσο, ανεξαρτήτως αν δεν διατυπώνεται με σαφήνεια, όλα δείχνουν ότι οι ελληνοαλβανικές σχέσεις φέρουν με ταχύτητα στο προσκήνιο το θέμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας και τα δικαιώματά της. Προς το παρόν δεν φαίνεται ξεκάθαρα αν Αθήνα ενδιαφέρεται ως μια καθαυτού εθνική υπόθεση, ή ως αντίβαρο για την επίλυση άλλων υποθέσεων με την Αλβανία. Ή και τα δύο από κοινού. Πάντως, φαίνεται ότι η Αθήνα οδηγείται καταναγκαστικά στην πραγματικότητα ότι Ε.Ε. Μειονότητα αποτελεί τον στρατηγικό μοχλό, ρύθμισης σε γερές βάσεις των σχέσεων με τα Τίρανα. Συνεχίζει όμως να διακατέχεται από αυθορμητισμό, πρόχειρες αντιμετώπισεις και χειρισμούς, γεγονός που δεν της επιτρέπει να προσέξει ότι έχει αφήσει τον Ελληνισμό της Αλβανίας, κυρίως στις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό που έχουν ορίσει αυθαιρέτως η Ιταλία από το 1920, να αντιμετωπίζει τον αλβανικό επεκτατισμό εις βάρος του υπό την μορφή δημογραφικών, οικονομικών, πολιτιστικών, εθνικών αλλοιώσεων, επεκτατισμό πίσω από τον οποίο, όπως διαχρονικά, βρίσκεται η Ιταλία και η Τουρκία, παραμελώντας έτσι και την ουσία των ανησυχιών της για το δόγμα της Μεγάλης Αλβανίας.

4

Φαίνεται ότι τα Τίρανα και οι υπόλοιποι παράγοντες, γνωρίζουν τον διαχρονικό ρόλο και σημασία του Ελληνισμού στην Αλβανία, όχι μόνο ως παράγοντα σταθερότητας στο πολυσχιδές εθνοπολιτιστικό, κοινωνικό και οικονομικό φάσμα στο σημερινό νότο της Αλβανίας (κάποτε και ως σημαντικό παράγοντα στην οικοδόμηση του κράτους και τώρα ως εμπόδιο για την ικανοποίηση των εθνικών τους στόχων) .

Διαφορετικά όμως από την Αθήνα και την ίδια την εθνική ελληνική μειονότητα, έχουν ξεκάθαρους στόχους και ταχτικές. Οι μεθοδεύσεις τους ξεπερνούν το κομμουνιστικό καθεστώς ενώ αποτελούν συνέχειά του και η βιασύνη τους είναι τέτοια που εκδηλώνεται ως ο φόβος της πλειοψηφίας από την μειοψηφία.

5

Στην εξέλιξη αυτή συνδράμει και η Ελλάδα, η οποία στα 30 χρόνια μεταπολίτευσης επιβεβαίωσε τις ιστορικές επιφυλάξεις των Ελλήνων Βορειοηπειρωτών ότι και αυτή τη φορά η Ελλάδα θα τους εγκαταλείψει, όπως ιστορικά, για άλλα συμφέροντα.

Το ενδιαφέρον και τα μέτρα που έλαβαν οι ελληνικές κυβερνήσεις περισσότερο βοήθησαν στο ξεριζωμό του ελληνισμού της Αλβανίας, τον αντιμετώπισαν με ψηφοθηρικές αρχές, τον είδαν ως μαύρη τρύπα ικανοποίησης ιδιοτελών συμφερόντων, ή συμφερόντων που εξασθένιζαν την ελληνική κοινότητα. Τον έθρεψαν με τρίματα και κούφιες υποσχέσεις. Στη διάρκεια αυτή ανέχτηκαν και στήριξαν ηγεσίες του Ελληνισμού της Αλβανίας, οι οποίες προκάλεσαν φθορά του Ελληνισμού σε μεγέθη που ποτέ τα Τίρανα και οι σύμμαχοί τους δεν θα τα κατόρθωναν από μόνοι τους.

6.

Και τα θέματα που έθεσε αυτή τη φορά ο Έλληνας πρωθυπουργός, αν αφαιρέσουμε το γεγονός ότι είναι η πρώτη φορά που το θέμα της εθνικής ελληνικής μειονότητας καταλαμβάνει τόσο υψηλή θέση στην ατζέντα των

συνομιλιών με τα Τίρανα, στην πραγματικότητα ή κινείται σε επιμέρους ζητήματα, ή αποτελούν τον προπομπό αντιβάρου της Αθήνας στη διεκδικήσεις της με τα Τίρανα.

7.

Το πρώτο και σημαντικό βήμα που πρέπει να κάνει η Αθήνα είναι απαλλαγεί από την ταχτική της πολιτικής ηγεσίας της εθνικής ελληνικής μειονότητας, η οποία δε ζητάει την επίλυση των προβλημάτων της μειονότητας με το αλβανικό κράτος, αλλά προκαλεί τέτοια και μεθοδεύεται την μη επίλυσή τους, για να μπορεί να ασκεί καταγγελτικό πολιτικό λόγο για την προσωπική πολιτική τους ύπαρξη στην Αλβανία και Ελλάδα.

8.

Ασφαλώς και είναι ζωτικής σημασίας το περιουσιακό. Μετά από την αποψίλωση στο απροχώρητο του πληθυσμού, η αφαίρεση της γης σηματοδοτεί την επισφράγιση του τέλους του Ελληνισμού στην Αλβανία. Όμως είναι λάθος να ζητάς την επίλυσή του από εκείνους που το προκάλεσαν (αλβανικοί θεσμοί) για ακρογωνιαίους δικούς τους εθνικούς στόχους. Άρα, το θέμα αυτό θα πρέπει να το λύσουμε εμείς, η ελληνική πλευρά. Δε θα το λύσουμε όμως αν η ελληνική πλευρά θα στηριχτεί στους δικούς μας εκπροσώπους που βοήθησαν με τόση ευκολία στην επαναφορά της νεοοθωμανικής πραγματικότητας στο χώρο μας. (Σ' αυτούς, που ως ανταμοιβή για τον αποπροσανατολισμό της Αθήνας στο περιουσιακό στη Χιμάρα, έλαβαν τουριστικά θέρετρα στην παραλία της και για να ικανοποιήσουν τα Τίρανα στους ισχυρισμούς τους για την δήθεν ισότιμη αντιμετώπιση των Ελλήνων μειονοτικών, δηλώνουν στο μέρος που οι αλβανικές επίλεκτες δυνάμεις σκότωσαν έναν ομογενή, ότι στα θέματα ασφαλείας οι Έλληνες αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα όπως οι Αλβανοί).

9.

Επίσης, δεν θέλουμε να μειώσουμε τη σημασία του δικαιώματος αυτοπροσδιορισμού, όταν προσωπικά εγώ το συνέδεσα με την ίδρυση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Όμως στην προκειμένη περίπτωση εξυπηρετεί ακριβώς την πολιτική ύπαρξη της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. Διότι είναι γνωστό ότι ο Ράμα, υπό την εθνικιστική πίεση και τα συμφέροντα τρίτων δε θα ικανοποιήσει το αίτημα αυτό, η θα ασκήσεις μεθοδεύσεις που θα εμποδίσουν να προκύψει το πραγματικό αποτέλεσμα. Αυτό όμως σημαίνει επιχείρημα άσκησης αρνητικής πολιτικής από τους δικούς μας πολιτικούς για τα επόμενα δέκα χρόνια.

Αν θέλουμε να δώσουμε τη λύση στα νούμερα τότε, με βάση της απόφασης του συνταγματικού και ανώτερου δικαστηρίου της χώρας, η κοινότητά μας δικαιούται να δηλώσει από μόνη της το μέγεθός της. Και η Ομόνοια έδωσε ένα νούμερο. Ας το σεβαστεί.

Από την άλλη πλευρά, οι Έλληνες της Αλβανίας, στο μεγαλύτερο ποσοστό έχουν γίνει πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα νούμερα αυτά είναι περισσότερο πειστικά από την αλβανική απογραφή.

10.

Αυτό σημαίνει ότι τόσο η Αλβανία, όσο περισσότερο η Ελλάδα, η Ε. Ένωση και οι Διεθνείς οργανισμοί θα πρέπει να αντιμετωπίσουν τα μέλη της εθνικής ελληνικής μειονότητας ως Αλβανούς και ως Ευρωπαίους πολίτες με ελληνική ιθαγένεια. Με το καθεστώς αυτό πλέον θα πρέπει να διεκδικήσουν τα δικαιώμα τους οι Έλληνες «μειονοτικοί» εδώ στην Αλβανία. Και σε περίπτωση που η αλβανική πλευρά δεν θα σεβαστεί το καθεστώς αυτό, οι Έλληνες της

Αλβανίας, μπορεί να επιλέξουν την παραίτηση από την αλβανική υπηκοότητα και να μείνουν μόνο Ευρωπαίοι πολίτες, μετατρέποντας, τουλάχιστον τις περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό στις πρώτες περιοχές της Αλβανίας ενταγμένες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

11.

Νομίζω ωστόσο, ότι βασική προϋπόθεση είναι η οικονομική, δημογραφική, εκπαιδευτική, πολιτιστική, πολιτική ανάκαμψη του χώρου της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας στην Αλβανία. Συνεπώς τα αιτήματα της Αθήνας προς αλβανική πλευρά, τα οποία θεωρήθηκαν επιτυχία στην Ελλάδα, αλλά και ξεκινούν, και καταλήγουν σε αρνητικές επιπτώσεις, δεν μας λύνουν το πρόβλημα. Εκείνο που είναι σημαντικό να λυθεί πριν να είναι εντελώς αργά, αφορά τη δημογραφική και την οικονομική ανάκαμψη. Αν δεν ληφθούν μέτρα για την επίλυση αυτών, τα υπόλοιπα ή δεν έχουν κάποια ιδιαίτερη σημασία, ή αφορούν την ιστορική πλευρά ενός χαμένου εθνικού θέματος, ή εξυπηρετούν κερδοσκοπικούς σκοπούς. ΤΕΛΟΣ

Η ΑΠΟΔΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΝΤΟΥΛΕ ΣΕ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ ΕΚΠΟΜΠΗ ΦΙΛΟΥ ΤΟΥ ΣΤΑ ΤΙΡΑΝΑ

Ο Ντούλες εκδηλώνει τελευταία την έντονη δική του πολιτική κρίση στην ανάγκη να πηγαίνει από τηλεοπτικό σε τηλεοπτικό κανάλι στα Τίρανα, ελπίζοντας ότι έτσι θα επιβεβαιώσει την πολιτική του ύπαρξη. Τον αποδόμησε όμως, χθες ένας νεαρός αναλυτής, ο Αριάν Τσούρη, στην εκπομπή του φίλου του Ντούλε, Ελεύθερη Ζώνη στον KLAN Tv.

1.

Το πρώτο χτύπημα ο Ντούλες δέχτηκε όταν χρειάστηκε να απαντήσει στο ερώτημα για τις ανίερές συμμαχίες Ντούλε με αλβανικά Κόμματα, (πότε δεξιά και πότε αριστερά) που δεν εξυπηρετούν τα δικαιώματα της εθνικής ελληνικής μειονότητας, αλλά τα δικά του μικροπολιτικά συμφέροντα. Τα επιχειρήματα του Ντούλε έπεφταν όπως τα φύλλα του Φθινοπώρου στην επιμονή του Τσούρη, ο οποίος έλεγε συνεχώς στο Ντούλε ότι εσύ καταλαβαίνεις πολύ καλά τι εννοώ εγώ. (!) (Ο Ντούλες είχε συνηθίσει να μη υπάρχει αντίλογος στις απόψεις του κάτι που δε σεβάστηκε ο Τσούρη. Την ίδια στιγμή ο Τσούρη κατέρριψε το επιχείρημα του Ντούλε για την ισχυριζόμενη ηθική και συνεπή πολιτική του στάση. Του θύμισε την παραίτησή του από το αξίωμα του αντιπροέδρου της Βουλής, το 2015, επειδή ο Ράμα όρισε επίσης αντιπρόεδρο της Βουλής τον πρόεδρο του κόμματος των τσάμιδων Ιντρίζι, ενώ σήμερα βρίσκεται εθελοντικά στην ίδια κομματική συμμαχία με τον Ιντρίζι και αύριο θα είναι στην ίδια κυβέρνηση, για να απαντήσει ο Ντούλε ότι παραιτήθηκε από αντιπρόεδρος της Βουλής όχι γιατί ο Ιντρίζι ήταν πρόεδρος των τσάμιδων, αλλά γιατί ήταν ένα «αναξιόπιστο» πολιτικό στοιχείο.(!) Για τη σημερινή κοινή συμμετοχή στην αντιπολιτευόμενη συμμαχία, ο Ντούλες είπε ότι υπέγραψε διμερή συμφωνία με το Δημοκρατικό Κόμμα και όχι με το κόμμα των τσάμιδων στην ίδια συμμαχία. (!!)) Ενώ στο ερώτημα αν θα μετάρχει στην ίδια κυβέρνηση συνασπισμού με τον Ιντρίζι, ο Ντούλες είπε ότι το κόμμα του Ιντρίζι το οποίο έχει ένα κυβερνητικό πολιτικό πρόγραμμα που κυττάζει προς τα πίσω δεν μπορεί να μετάρχει σε μια κυβέρνηση του μέλλοντος, (!!!) (Εμείς τέτοιες συμπεριφορές δεν τις λέμε χαμαιλεοντικές μεταλλάξεις, αλλά με λένε Ρίζο και όπως θέλω το γυρίζω !!)

2.

Ο Τσούρης, μη επιτρέποντας στο Ντούλε καμιά χαραμάδα για να σώσει τα σάπια επιχειρήματά του, οδήγησε τον «ακαταμάχητο» πολιτικό μας στα όρια απώλειας της γνωστής στημένης ισορροπίας του λόγου του, για να του φέρει στη συνέχεια νέα σκέλη αποδόμησης, τα οποία ήταν και βαρύτερα και αποκαλυπτικά.

Ο νεαρός αναλυτής κατάφερε πολύ εύκολα να εξοστρακίσει το Ντούλε από την γνωστή ροή ομιλίας με μεγάλα λόγια χωρίς να λείπει τίποτα. Ταυτόχρονα επιβεβαίωσε παλιότερη αποκάλυψη. Απέδειξε τα στενά περιθώρια γνώσεων του Ντούλε τα οποία καταφέρνει να καλύψει με την ξύλινη πολιτική του γλώσσα. (Θύμισε έναν Έλληνα διπλωμάτη που έλεγε για το Ντούλε, ότι όταν

μιλάει τα πρώτα πέντε λεπτά τον θαυμάζεις, στα πέντε δεύτερα τον βαριέσαι, στα πέντε τρίτα τον βλαστημάς και γενικώς δε σου μένει τίποτε στο μυαλό)

3.

Στη συνέχεια ο Τσούρης ερμήνευσε την ανθελληνική συμπεριφορά του Ράμα με τα εσωτερικά ψυχολογικά του συμπλέγματα, τα οποία κατ'εκείνον συνδέονται με την αδυναμία του Ράμα να απαλλαγεί από την ορθόδοξη θρησκευτική του καταγωγή, την οποία επιδιώκει επειδή πιστεύει ότι θα του εξασφαλίσει ισχυρότερες συμμαχίες και πολιτικά οφέλη. Συνεπώς, εξήγησε ο Τσούρης, αυτή η άκαρπη προσπάθεια εκδηλώνεται ως ανθελληνισμός, ο οποίος, από την άλλη του εξασφαλίζει πειστικότητα και αφοσίωση προς άλλους συμμάχους που πιστεύει ότι είναι κατά της Ελλάδας.

Μάταιη η προσπάθεια Ντούλε να μπει στο επίπεδο της συζήτησης και των επιχειρημάτων του νεαρού. Απέτυχε και η προσπάθειά του να βρει στήριγμα στο κοινό στο στούντιο, το οποίο αδιαφορούσε όταν ο Ντούλες του έλεγε.

«Βλέπετε ποιος μας κυβερνάει;!»

Δεν ήταν μόνο αυτό, αλλά και το γεγονός ότι όσο πιο βαθιά πήγαινε στην ανάλυσή του ο Τσούρης, τόσο περισσότερο φοβόντουσαν ο Ντούλες μήπως διαβάσει το κοινό τα δικά του συμπλέγματα κατωτερότητας και ενοχής. Το βλέμμα του Τσούρη ήταν αποπλιστικό για το Ντούλε... ο οποίος έδειχνε ότι το μόνο που τον ένοιαζε εκείνη τη στιγμή ήταν να καλύψει αυτή την φρικτή (όπως τη χαρακτήρισε ο ίδιος για το Ράμα) πραγματικότητα. Οφείλεται στο γεγονός ότι ο Ντούλες γνωρίζει πως διακατέχεται και καθοδηγείται από τα ίδια συμπλέγματα με το Ράμα, όπως κάθε δικτάτορας. Η διαφορά έγκειται στο γεγονός ότι ενώ ο Ράμα θέλει να ελέγξει τα πάντα με σιδερένιο χέρι, ο Ντούλες θέλει να κυριεύσει αφού καταστρέψει με παντοίους τρόπους τους πάντες. Βλέπετε, λοιπόν ποιος μας κυβερνάει;!!!!

4.

Η εξέλιξη αυτή έφερε το επόμενο ολίσθημα Ντούλε. Στη συζήτηση για το αν απειλούνται περισσότερο οι περιουσίες των Ελλήνων στην Αλβανία σε σχέση με τις περιουσίες των Αλβανών, ο Ντούλες έδειξε ότι ούτε γνωρίζει την πραγματική κατάσταση στην εθνική ελληνική μειονότητα, ούτε επιχειρήματα μπορεί να φέρει γιατί όντως το περιουσιακό απειλεί ιδιαίτερα τους Έλληνες και την εθνική τους ταυτότητα.

Από την άλλη, όσο προχωρούσε στα άστοχα επιχειρήματα, τόσο περισσότερο αποκάλυπτε το σύμπλεγμα ενοχής, ως ο δικός μας αρχιτέκτονας στο ιστορικό αυτό εθνικό έγκλημα, -το ξεπούλημα των περιουσιών της Ε. Ε.Μειονότητας. Φάσκοντας και αντιφάσκοντας, παρασύρθηκε, χωρίς καμιά δυνατότητα αντίκρουσης, στην λογική του Τσούρη ο οποίος κακώς ισχυρίζεται ότι τα περιουσιακά στην Αλβανία είναι παντού τα ίδια, αλλά οι Έλληνες είναι ευνοούμενοι, όπως ισχυρίστηκε ο Τσούρης, διότι έχουν την υποστήριξη και την υπεράσπιση της Ελλάδας!!! ΤΕΛΟΣ

ΟΠΟΙΟΣ ΣΥΝΤΗΡΕΙ ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ, ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗΝ ΕΠΙΔΕΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Στην χωρίς προηγούμενο δύσκολη κατάσταση του Ελληνισμού της Αλβανίας συνέβαλαν εσωτερικοί ομοιογενείς και έξω απ' αυτόν παράγοντες. Στους εσωτερικούς παράγοντες και προς όλες τις κατευθύνσεις την πρώτη θέση, λαμβάνει η χρονισμένη ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ. Το περιουσιακό είναι η καλύτερη απόδειξη.

Η ύπαρξη του Ελληνισμού της Αλβανίας και στις τελευταίες γεωγραφικά περιοχές με αμιγή ελληνικό πληθυσμό, απειλείται άμεσα από την μαζική υφαρπαγή με την βοήθεια και την ανοχή του κράτους των γαιών από τους δήθεν πρώην ιδιοκτήτες.

Μόνο στο δήμο Φοινικαίων έχουν υφαρπαχτεί 180 000 στρέμματα λιβαδικές, δασικές και λοιπές εκτάσεις. Μάλιστα οι δήθεν πρώην ιδιοκτήτες διεκδικούν και πήραν τα οικόπεδα που είναι χτισμένα αρκετά χωριά, διότι, εκείνα δεν υπολογίστηκαν το 1991 ως καλλιεργήσιμη γη για να μοιράζονταν με τον νόμο 7501 και οι επιτήδειοι που θέλουν να φέρουν πίσω το οθωμανικό καθεστώς τα ιδιωτικοποιούν με πλαστά χαρτιά. Ταυτόχρονα με τον ακραίο κυνισμό τους, λένε ότι μας κάνουν χάρη, εφόσον δε θα μας παίρνουν και τα σπίτια...!!! Η περίπτωση της Ε. Χρίστου στην Κουλουρίτσα αποτελεί μια μόνο τραγική περίπτωση. Είναι τραγική όχι επειδή απλώς θα πρέπει να πάρει την άδεια του νέου αγά για να έχει αυλή και κήπο αλλά γιατί σ' αυτή την ωμή παραβίαση όλων των δικαιωμάτων της, μέχρι και του δικαιώματος στη ζωή, δεν την υποστήριξε κανείς. Ούτε η ΟΜΟΝΟΙΑ και το κατεστημένο της.

Η ΟΜΟΝΟΙΑ, δλδ το κατεστημένο μιας ηγετικής κλίκας η οποία χωρίς δημοκρατικές διαδικασίες και χωρίς να ψηφίζεται ποτέ από τους Έλληνες σε όποιες κρατικές εκλογές, διεκδικεί με τη βία και κατά μοναδικό τρόπο την «νόμιμη» εκπροσώπηση του Ελληνισμού της Αλβανίας, φέρει την πολλαπλή και καίρια ευθύνη γι' αυτή την κατάσταση.

Από τότε που έπαιρνε σάρκα και οστά το φαινόμενο της υφαρπαγής των γαιών μας (1998) και ο Ελληνισμός έδειξε την μέγιστη ετοιμότητα να αντιδράσει, η ηγεσία αυτή (δεν άλλαξε από τότε) πρόδωσε κυριολεκτικά την ετοιμότητα αυτή. Οι πρεσβείες των χωρών της Ε. Ένωσης και των ΗΠΑ περίμεναν τον υπόμνημα διαμαρτυρίας των Ελλήνων, υπογεγραμμένο από περισσότερες από 15 χιλιάδες οικογένειες, αλλά η ηγεσία αυτή το εξαφάνισε. Στη συνέχεια, εκείνη και οι διοικητικές δομές που επέλεγε, ανέχτηκαν μέχρι σύμπραξης με τους αλλοεθνείς. Σιώπησαν, δεν ακολούθησαν την νομική οδό. (Να φανταστείς, ότι στα 25 χρόνια που συνεχίζεται αμείωτη η παράνομη υφαρπαγή, είναι ελάχιστες οι περιπτώσεις που αναμένεται να εκδικαστούν υποθέσεις μας στο Ανώτατο Δικαστήριο της χώρας. Καμία προσφυγή δεν έχει γίνει στο Συνταγματικό Δικαστήριο. Συνεπώς, για καμιά δικαστική υπόθεση από αυτό το εθνικό έγκλημα δεν έγινε προσφυγή στο Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο, όταν σ' αυτό έχουν προσφύγει

κατά ιδιωτικό τρόπο δεκάδες Αλβανοί και από την εκδίκαση των υποθέσεων, το αλβανικό κράτος υποχρεούται να πληρώσει περισσότερα από 300 εκ. Ευρώ για την αποζημίωσή τους).

Εθνικό έγκλημα αποτελεί και η απερίσκεπτη και ανιστόρητη πολιτική απόφαση της κλίκας αυτής, να καταργήσει τις μειονοτικές ζώνες, ως ελπίδα ότι με τον τρόπο αυτό θα άνοιγε το δρόμο για την αναγνώριση της Χιμάρας ως μειονοτική ζώνη τη Χιμάρα (!!)

Λοιπόν είναι γνωστό ότι οι ζώνες αυτές ορίστηκαν αυθαιρέτως από τους Ιταλούς το 1920 και υιοθετήθηκαν απ' όλες τις αλβανικές κυβερνήσεις χωρίς κανένα νομικό καθεστώς. Το γεγονός τους εξασφάλιζε τις δυνατότητες για την γεωγραφική, εθνολογική σμίκρυνση και αλλοίωσή τους, χωρίς όμως να τολμούν να τις καταργήσουν εντελώς, φοβούμενοι την διεθνή κατακραυγή. Συνεπώς, είχαμε κληρονομήσει έστω και έτσι, μια γεωγραφική ασπίδα του Ελληνισμού, ανεξαρτήτως του μεγάλου αριθμού Ελλήνων στην ευρύτερη αλβανική επικράτεια. Τώρα, οι πολιτικοί αυτοί της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ, δεν ζητούν την κατοχύρωση και διεύρυνση αυτών των μειονοτικών ζωνών για να συμπεριληφθούν και η Χιμάρα, η Νάρτα, το Σβερνέτση, είτε ακόμα και άλλα μεγάλα αστικά κέντρα.

Άρα, το αίτημα αυτό της ΟΜΟΝΟΙΑΣ εξυπηρέτησε, τουλάχιστον ως ανοχή, τα οργανωμένα σενάρια για την αλλοίωση του Ελληνισμού στις περιοχές με αμιγή πληθυσμό.

Είναι γνωστό, ότι το περιουσιακό πρόβλημα στη Χιμάρα, αποτελεί μόνο την κορυφή του παγόβουνου του γενικότερου θέματος στην Ε.Ε. Μειονότητα. Η ηγεσία της ΟΜΟΝΟΙΑΣ – ΚΕΑΔ, εσκεμμένα (αφού συνέβαλε στην γενίκευση των υφαρπαγών στις άλλες μειονοτικές περιοχές και αφού απαίτησε την κατάργηση των μειονοτικών ζωνών), μετέφερε το βάρος του περιουσιακού ζητήματος από τις υπόλοιπες μειονοτικές περιοχές στη Χιμάρα. Στην ουσία, διέπραξε και εδώ ό τι και στις άλλες περιοχές. Βεβαιώθηκε ότι οι δήθεν διαμαρτυρίες της γίνονται για να καλύψει τις ευθύνες στη σύμπραξη της στον μηχανισμό λεηλασίας των περιουσιών των Χιμαραίων. Τα όλα στοιχεία μας επιβεβαίωσε έκθεση του Διευθυντή του Κτηματολογίου της χώρας Αρτάν Λάμε,

Αυτό συνεχίζεται. Ενώ κάνει πως οδύρεται για το περιουσιακό, στην ουσία επιτρέπει την εφαρμογή των νόμων λεηλασίας των γαιών στη Χιμάρα. Αν ήθελε η ηγεσία αυτή θα προσέφυγε στο Συνταγματικό Δικαστήριο της χώρας, ή στο Διεθνές Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο Στρασβούργο για μια σειρά νόμων και κυβερνητικών αποφάσεων, (από τον νόμο 93/2015, τις κυβερνητικές αποφάσεις του προηγούμενου Μάρτη και τελευταία την ψήφιση στη Βουλή του νόμου ίδρυσης του κρατικού μηχανισμού για το συντονισμό των στρατηγικών επενδύσεων που παραβιάζουν ωμά τα ανθρώπινα και εθνικά δικαιώματα στην περιουσία, προβλεπόμενα από το Σύνταγμα της χώρας και τους διεθνείς οργανισμούς). Δεν το έκανε, όπως πραχτικά δεν στήριξε άμεσα κανένα Χιμαραίο (εκτός του κύκλου της) στις προσπάθειες ζωής για την προστασία των περιουσιών τους, με αποτέλεσμα κανείς στη Χιμάρα να μη εμπιστεύεται την ΟΜΟΝΟΙΑ στην προσπάθεια αυτή. Τον προηγούμενο Μάρτη μετά από παρέμβαση της Αθήνας, ο Ράμα αναδιπλώθηκε παραχωρώντας στους Χιμαραίους 6 μήνες προθεσμία για να καταγράψουν στο κτηματολόγιο της Αυλώνας τις περιουσίες τους πριν τις αναλογήσει κρατικές. Η ΟΜΟΝΟΙΑ το θεώρησε μέγα επιτυχία! Γι αυτό αναίρεσε, όπως λέει, προηγηθείσα προσπάθεια, προετοιμασίας φακέλων για

προσφυγή στα δικαστήρια. (Με ελληνική συνδρομή !) 8 μήνες μετά το αποτέλεσμα είναι μηδέν γιατί οι Χιμαραίοι μετατράπηκαν σε θύματα του αιμοσταγούς μηχανισμού της δικαιοσύνης και του κτηματολογίου Αυλώνας, χωρίς καμιά πολιτική κάλυψη !!!

Επίσης, η ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας, με τη συμπαράσταση όλου του Ελληνισμού, σταμάτησε τα σχέδια για την ανάπτυξη της παλιάς Χιμάρας, με το επιχείρημα προστασίας περιουσιών των Ελλήνων. Μόλις όμως έπεσαν φράγκα, το σχέδιο ανάπτυξης εφαρμόστηκε με την άμεση υποστήριξη της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Έγιναν κάποιες τροποποιήσεις, οι οποίες έθιγαν περιουσίες άλλων Ελλήνων (που δεν ήταν υποστηρικτές του εκεί προέδρου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ), για τις οποίες όμως δεν ενδιαφέρθηκε κανείς !!!

Ταυτόχρονα, η ΟΜΟΝΟΙΑ διαμαρτύρεται για τα εμπόδια που προβάλλουν οι αλβανικές αρχές στην οικονομική δραστηριότητα των Ελλήνων. Όμως ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ εκεί χαίρει θετική δυσφήμιση. Και άδειες βγάζει και έντονη οικονομική δραστηριότητα αναπτύσσει. (!!!) (Ίσως, εδώ να οφείλονται οι διαμετρικά αντίθετες δηλώσεις του στο μνημόσυνο Κατσίφα, Στα ελληνικά κανάλια είπε ότι εδώ οι Έλληνες ζουν σε κατάσταση τρομοκρατίας, ενώ στα αλβανικά κανάλια ότι στα θέματα ασφαλείας οι Έλληνες αντιμετωπίζουν τα ίδια προβλήματα όπως όλος ο αλβανικός λαός !! (Βρισκότανε στο Βουλιαράτι επειδή οι επίλεκτες δυνάμεις του κράτους είχαν σκοτώσει έναν Έλληνα!!!).

Η ηγεσία αυτή στη μακρόχρονη θητεία της τηράει την ίδια στάση και στα εκπαιδευτικά, στα κοινωνικά, πολιτιστικά, στην ενότητα και πολιτική εκπροσώπηση.

Συνεπώς, όποιος βοηθάει τη συντήρησή του κατεστημένου, βλάπτει ανεπανόρθωτα τα συμφέροντα του Ελληνισμού της Αλβανίας!! ΤΕΛΟΣ

ΚΑΙ ΤΟ ΚΑΤΕΣΤΗΜΕΝΟ ΓΝΩΡΪΖΕΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΙΒΛΗΘΕΙ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ.

Σύντομη διαχρονική ανάλυση μετά τη συνάντηση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ με τον πρωθυπουργό της Ελλάδας

Το διαχρονικό αίτημα της Ε.Ε. Μειονότητας για παρέμβαση του εθνικού κέντρου ώστε να ξεπεραστεί η επίσης χρονίζουσα και αυξανόμενη πολιτική κρίση εκπροσώπησης, διάσπασης και εθνικής παραστράτησης του εδώ Ελληνισμού, αποτελεί, από την μία, τον δείκτη έντασης της κρίσης και από την άλλη την φυσιολογική εμπιστοσύνη της Ε. Ε. Μειονότητας προς το εθνικό κέντρο.

Το εθνικό κέντρο ωστόσο, ενώ δηλώνει ότι δεν αναμειγνύεται στα εσωτερικά της μειονότητας, (στην Αλβανία αν δεν παρέμβαινε ο δυτικός παράγοντας, θα είχαμε μόνιμα έναν κρυφό εμφύλιο), παρεμβαίνει, πότε ανοιχτά και πότε συγκαλυμμένα, στηρίζοντας όμως διαρκώς την ίδια παράταξη, κατά της οποίας έχει στραφεί η απόλυτη πλειοψηφία του Ελληνισμού της Αλβανίας και όταν επίσης, έχει επιβεβαιωθεί πως το έργο της παράταξης αυτής σε όφελος της προστασίας και ικανοποίησης των δικαιωμάτων της Ε. Ε. Μειονότητας γνωρίζει αρνητικό ρεκόρ.

Η πρακτική αυτή παρεμβάσεων και ελέγχου της ηγεσίας εκπροσώπησης του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού ξεκίνησε από το 1991-92 και ποτέ δεν έπαψε, όπως δε σταμάτησε ώστε αυτή η προσπάθεια να ήταν διπλή,- τόσο από τα Τίρανα όσο και από την Αθήνα. (Στη διαμάχη αυτή, ξεκινώντας και από το αποτέλεσμα, τα Τίρανα κέρδισαν κατά κράτος). Επίσης, η ιστορία μας επιβεβαιώνει ότι οι παρεμβάσεις αυτές από Αθήνα, ενώ επικαλούνται την αρχή προστασίας και ευημερίας της Ε. Ε. Μειονότητας, ξεκινούν, στην καλύτερη περίπτωση από κομματικά κριτήρια και στη χειρότερη (που είναι και επικρατούσα) από συμφέροντα (ιδιοτελή) ατόμων και κύκλων. Έντελώς διαφορετικά από τα Τίρανα που εξυπηρετούν καθαρά οργανωμένο και σχεδιασμένο εθνικό σκοπό!

Το αποκορύφωμα παρέμβασης της επίσημης Αθήνας φάνηκε γύρω στα 2000-03, όταν κατανάλωσε πολλές ενέργειες, μέχρι και αφύσικες, για να ενοποιήσει και ελέγξει και το ΚΕΑΔ με τα ίδια πρόσωπα (που κυβερνούν ακόμα και σήμερα), που η ίδια είχε προωθήσει, πριν δύο χρόνια, επικεφαλής της ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Τότε, άρχισε και η αντίδραση και η αντίσταση του Ελληνισμού της Αλβανίας. Στις πολυετείς αντιδράσεις του (20 χρόνια), ξόδεψε πολλές ενέργειες, φθάνοντας μάλιστα στο ακραίο φαινόμενο για την καταδίκη της ηγεσίας αυτής. Να ρίχνει ψήφο υποστήριξης σε Έλληνες εκπροσώπους σε Αλβανικά Κόμματα, τους οποίους εκπροσώπους ο αναντικατάστατος ηγέτης χαρακτήριζε ως προδότες, αλλά την τελευταία θητεία ακολούθησε την ίδια οδό. Είναι βουλευτής του Δ. Κόμματος Αλβανίας. Εντωμεταξύ, επί 15 χρόνια ήταν βουλευτής με τερτίπια αλβανικών κομμάτων, με παροτρύνσεις από Ελλάδα όχι όμως με την ψήφο των Ελλήνων.

Ταυτόχρονα, ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός επιδίωξε παράλληλα να στεριώσει την άλλη άποψη, σε θεσμική βάση. Θυμίζουμε το κίνημα εθνικής ενότητας 2001 και ΟΜΟΝΟΙΑ άτυπη Βουλή, το κόμμα ΚΑΔΕ, την οργάνωση Πύρρος, την προσπάθεια της Υπουργού Εξωτερικών Ντόρα Μπακογιάννη (2007) για να εξυγιάνει το νοσηρό κλίμα στην ΟΜΟΝΟΙΑ, το ΜΕΓΑ κλπ Το εθνικό κέντρο δεν στήριξε καμιά τέτοια προσπάθεια. Απεναντίας, στάθηκε κόντρα με αποκορύφωμα τις ωμές παρεμβάσεις στο όνομα της Αθήνας για την επικράτηση του κατεστημένου από τον Πρέσβη Παντελή Καρκαμπάση, 2005-06. (Τότε η Αθήνα αναγκάστηκε να τον μαζέψει από τα Τίρανα ύστερα από τις γνωστές σφοδρές αντιδράσεις της ομογένειας) Το ίδιο και του Προξένου Αργυροκάστρου Ι Ριζόπουλου, κατά το 2009-2011. Την ίδια στιγμή, η Αθήνα διαλαλούσε ότι είναι αναγκασμένη στην επιλογή αυτή διότι δεν υπάρχει άλλη φωνή, μετατρέποντας έτσι το κατεστημένο σε αναντικατάστατο κακό. (!!!)

Περίεργο, στην Ελλάδα, όπως παντού, οι ηγέτες των κομμάτων αλλάζουν περιοδικά, κυρίως μετά από κάποια εκλογική αποτυχία. (Η Νέα Δημοκρατία αποτελεί πρότυπο σ' αυτό.) Μόνο το πολιτικό σκέλος στην Ε. Ε. Μειονότητα, το οποίο αναγνωρίζει η Αθήνα, δεν αλλάζει ποτέ παρά τις μόνιμες βαθύτατες εκλογικές ήττες και την απόλυτη απώλεια της λαϊκής στήριξης!!! Κι' αυτή τη φορά στην Αθήνα επικαλέστηκαν την ίδια φόρμουλα. Δεν υπάρχει η άλλη άποψη. (Μόνο που βιάστηκαν πάρα πολύ) Κάποια σοβαρά στελέχη της Ε. Ε., Μειονότητας εισηγήθηκαν στην Αθήνα λύσεις και άτομα που μπορούν να αναλάβουν ρόλο για την επίλυση των προβλημάτων, να καλλιεργήσουν κλίμα ενότητας και ομοψυχίας και να ανακάμψουν γενικώς τη ζωή στην Ε.Ε. Μειονότητα. Τους υποσχέθηκαν ότι μελετούν τις προτάσεις τους... αλλά αιφνιδιαστικά κατέληξαν και πάλι στον αναντικατάστατο ηγέτη !!! Μάλιστα, απ' ό τι προέκυψε επισήμως, φαίνεται ότι η Αθήνα δεν υπέδειξε στο Ντούλε την αναζήτηση της ενότητας, ανοίγματα, διάλογο, δημοκρατικές διαδικασίες...

Αυτό σημαίνει ότι αναγκαστικά το κατεστημένο θα επικαλεστεί τη σκληρή γραμμή που είχε ανακοινώσει από την πρώτη μέρα της ανόδου της Ν. Δημοκρατίας στην εξουσία. Δλδ, ακραίο και σκληρό εθνικό ψυχροπόλεμο, κυνήγι μαγισσών, εκδιώξεις από τις θέσεις εργασίας μέχρι και αφαίρεση της ελληνικής ιθαγένειας στους πολιτικούς αντιπάλους. (Παλιά μου τέχνη κόσκινο, που λέει και ο λαός)

ΤΙ ΘΑ ΚΑΝΟΥΝ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ. (στην Ελλάδα)
Έχουν πάρει το μήνυμα και ξέρουν πώς θα πράξουν. Το λιγότερο θα αδιαφορήσουν. Η πλειοψηφία των Βορειοηπειρωτών στην Ελλάδα ψήφισαν Ν. Δημοκρατία, αλλά δε θέλουν να δουν ζωγραφιστό το Ντούλε! Οπότε η κυβέρνηση δε θα θελήσει να στηρίξει την άνοδο των μετοχών του κατεστημένου, αντιπασσόμενη στο μεγάλο αριθμό των ψηφοφόρων της. Οι ίδιοι οι Βορειοηπειρώτες στην πλειοψηφία τους δεν έχουν καμιά διάθεση για να στηρίξουν το κατεστημένο. Ούτε θα εισακούσουν σε όποια γραμμή μπορεί να πέσει! Άλλωστε τόσα χρόνια έχουν νιώσει στο πετσί τους τις αρνητικές συνέπειες της πολιτικής του.

ΟΙ ΒΟΡΕΙΟΗΠΕΙΡΩΤΕΣ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ...;!! Δε θα αντιδράσουν, όπως παλιότερα και ούτε ενέργειες έχουν να καταναλώσουν, διότι ούτε ελπίδες έχουν... Αλλά, είναι βέβαιο ότι θα περιμένουν το κατεστημένο στη γωνία ... για να το σταυρώσουν για μια φορά ακόμα όπως 20 ολόκληρα χρόνια.

Αυτό σημαίνει από την άλλη ότι η πολιτική επιβολής με τη βία του κατεστημένου θα απωθήσει περισσότερο τους Έλληνες στην αγκαλιά των αλβανικών κομμάτων και της αλβανικής πλευράς. Τόσο το περισσότερο, όταν τους Βορειοηπειρώτες που μένουν στην Αλβανία, ή τους συνδέουν συμφέροντα επιβίωσης με την αλβανική πλευρά, ή αναγκάζονται να τη συμμεριστούν, ή έχουν λερωμένη τη φωλιά... Συνεπώς για το κατεστημένο τα περιθώρια πρασίνου θα στενέψουν κι άλλο.

Όμως, αυτό σημαίνει ότι το κεφάλαιο εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία θα το αναζητούμε στο μέλλον ως παρελθόν και ως ένα απλώς ιδεολογικό παρόν, όπου και η Αλβανική πλευρά θα αναζητάει Έλληνες για να τους παραχωρήσει δικαιώματα...!!

ΑΛΒΑΝΙΚΟΣ ΕΘΝΙΚΙΣΜΟΣ Η ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

Προχθές στην αλβανική πρωτεύουσα εγκαινιάστηκε το εθνικό στάδιο ποδοσφαίρου, στο οποίο δύο, από τις τέσσερις κερκίδες, φέρουν τα ονόματα ξακουστών Ελλήνων στην ιστορία του αλβανικού ποδοσφαίρου, του Παναγιώτη Πάνου και το Βασιλάκη Ζέρι. Κάποιοι το εκλάβανε ως

αντικειμενική στάση και εκτίμηση των επίσημων Τυράνων προς τη συνεισφορά των Ελλήνων μειονοτικών στα υπάρχοντα του αλβανικού κράτους.

Θέλω να πιστεύω ότι δεν είναι έτσι. Απεναντίας! Αποτελεί δείγμα της ουσίας του διαχρονικού αλβανικού εθνικισμού. Και αφορά την προσπάθεια, όχι απλώς παραχάραξης της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού πολιτισμού από την αρχαιότητα, αλλά, με βάση αυτήν την παραχάραξη, την ιδιοποίηση, ως αλβανικών, των λαμπρών ελληνικών επιτευγμάτων.

Τελευταία πασχίζουν να εξωτερικεύσουν την δική τους καχυποψία προς τον Ελληνισμό, προϊόν διαχρονικών και συλλογικών συμπλεγμάτων κατωτερότητας και ενοχής, ως καχυποψία των Ελλήνων, που κατάγεται, κατά τους ισχυρισμούς τους, στο ελληνικό σύμπλεγμα κατωτερότητας επειδή, πάντα κατά αυτούς, «οι Έλληνες έχτισαν τον πολιτισμό τους στα επιτεύγματα των αρχαίων (Πελασγών) προγόνων των Αλβανών» (!!!)

Αρχαία ελληνική γλώσσα, τραγωδία, χορός, πολιτισμός της Δωδώνης, πολυφωνικό τραγούδι, η φουστάνελα, η ελληνική επανάσταση... όλα «ανήκουν στους Αλβανούς» και «τον αλβανικό» πολιτισμό!

Την αφετηρία θα πρέπει να αναζητήσουμε στον 19^ο αι, όταν Έλληνες Ηπειρώτες λόγιοι, αφού δεν κατάφεραν να πείσουν το τότε Αθηναϊκό κράτος, να εντάξει στα όρια του και την Ήπειρο, η οποία είχε προσφέρει στην Επανάσταση, μαζί με το εθνικό ιδεολόγημα, πολύ αίμα όπως και τα γρόσια, τα άρματα και τα γράμματα, έστρεψαν το βλέμμα σε αλβανικές συμμαχίες για την αποτίναξη του Οθωμανικού ζυγού που βίωνε την αποσύνθεσή της.

Πίστευαν στο σύστημα αξιών του Ηπειρωτισμού, δλδ στην αφύπνιση της καταγωγής εκείνων που είχαν φτιάξει διαφορετική ταυτότητα μέσα από την καλλιέργεια ισχυρής κοινότητας συμφερόντων με την Οθ. Αυτοκρατορία, στην οικοδόμηση ενός κοινού ονείρου για το μέλλον, γι' αυτό, (για καλύτερη προσέγγιση) παραχώρησαν και αναγνώρισαν σ' αυτούς στοιχεία του αρχαίου και διαχρονικού ελληνικού πολιτισμού. Εκείνοι, με την ολόπλευρη ισχυρή στήριξη των συμφερόντων των Προτεσταντών, των Αυστριακών, των Ιταλών και ασφαλώς των ομόθρησκων Τούρκων, τα οικειοποίησαν για να τα εξοπλίσουν το δικό τους εθνικό οπλοστάσιο πλέον ως αλβανικός εθνικισμός που εκδηλώνονταν ως ανθελληνισμός και ενισχύονταν εκ των έσω από το σύμπλεγμα ενοχής.

(Σήμερα κάποιοι δικοί μας μεταφραστές, φιλόλογοι, ιστορικοί κλπ στην προσπάθεια να βρουν κάποιες κοινές ρίζες για να στηρίξουν τις ιδέες που θέλουν οι Αλβανοί εθνικιστές για κοινή αρχαία καταγωγή, με αρχαίο πολιτισμό κλπ, μεταφράζουν στην αλβανική τα κείμενα που γράφτηκαν από Έλληνες λόγιους το 19^ο αι. για τους γνωστούς σκοπούς που αναφέραμε. Κάνουν διπλή

ζημιά, εφόσον τροφοδοτούν τον σημερινό αλβανικό εθνικισμό με ελληνικά «επιχειρήματα», τα οποία δεν κρίνονται πλέον τουλάχιστον ρομαντικά, αλλά επιστημονικά. Κάποιοι χρηματοδοτούνται και από την επίσημη Ελλάδα και παρουσιάζονται με τυμπανοκρουσίες στα Τίρανα!!)

Ωστόσο, ο αλβανικός εθνικισμός ως ανθελληνισμός, βρίσκεται σήμερα έξαρση. Κατά βάση ανακυκλώνει το γνωστό από τον 19^ο αιώνα αφήγημα, εμπλουτισμένο κυρίως από το κομμουνιστικό καθεστώς. Υπάρχει όμως μια διαφορά. Ενώ ο Χότζα αξιοποίησε το ανθελληνικό εθνικιστικό αφήγημα για καταφέρει μέσω της αντιπαράθεσης με την Ελλάδα (και άλλους εχθρούς) τη συσπείρωση του αλβανικού λαού γύρω από τον ίδιο και τη μυθοποίησή του, σήμερα έχει γίνει επιθετικός. Τροφοδοτεί, παρά τα σκαμπανεβάσματα, την ιδέα της μεγάλης Αλβανίας. Έχει ηθικό κίνητρο τις εξελίξεις στο Κοσσυφοπέδιο και τα Σκόπια, που εκδηλώνεται στην ιδέα του «του αλβανικού αιώνα για την ανόρθωση των ιστορικών αδικιών σε βάρος των Αλβανών» Και οι Αλβανοί έχουν υπόψη τους τα κατεχόμενα από την Οθ. Αυτοκρατορία στα σημερινά δυτικά Βαλκάνια, συμπεριλαμβανομένου και της Ελλάδας, όπου οι ίδιοι αποτελούσαν τον παράγοντα εξουσίας και στρατού της Υψηλής Πύλης. Επίσης, στις συνθήκες αδυναμίας καλλιέργειας σύγχρονων ιδεών και αρχών για ευρωπαϊκή πορεία και μέλλον της χώρας, ο εθνικισμός βοηθάει ιδιαίτερα στην απορρόφηση των εσωτερικών κοινωνικών και οικονομικών κραδασμών. Έχει ένα ιδιαίτερο ισχυρό οικονομικό κίνητρο που είναι το μαύρο χρήμα, όπως επίσης και την στήριξη ισχυρών κρατών, όπως Τουρκία, Ιταλία, ΗΠΑ, Αραβικός κόσμος κλπ

Δεν είναι διόλου αυθόρμητος. Ξοδεύονται πολλά χρήματα για την έκδοση βιβλίων, παραγωγή ντοκιμαντέρ και άλλων προπαγανδιστικών υλικών τεράστιας ισχύς. (Στην Ελλάδα θα πρέπει να θυμηθούν τι έγινε δεκαετίες πριν με τα Σκόπια). Επίσης στην Αλβανία, δεν ρωτούν αν οι ισχυρισμοί τους έχουν ιστορική και επιστημονική βάση. Ούτε επιδιώκουν να τα αντιπαραβάλουν με τον σοβαρό δυτικό επιστημονικό κόσμο. Εκείνο που θέλουν είναι να μετατρέψουν σε μια «αφοσιωμένη εθνικιστικά» τη νέα γενιά, έτοιμη για όποια θυσία !!!

Ταυτόχρονα, επιδιώκουν να δημιουργήσουν μια ενοποιημένη διαχρονική εθνολογική δημογραφική γραμμή στην Ελλάδα που να ξεκινάει από τους Αρβανίτες και να καταλήγει στους σημερινούς μετανάστες, γραμμή η οποία θα διέπτεται από το αφήγημα ότι του ελληνικού πολιτισμού προηγείται ο αλβανικός πολιτισμός και εντός της σημερινής Ελλάδας.

Στην Ελλάδα αυτά τα θεωρούν ασήμαντα και εκφάνσεις μιας κοινωνίας σε εξέλιξη!

Δυστυχώς!!

Με αυτή την νοοτροπία αντιμετωπίζει ο αλβανικός εθνικισμός και τον Ελληνισμό στην Αλβανία και τον δικό μας διαχρονικό ιστορικό πολιτισμό. Αφού μας αρνήθηκαν το αυτόχθονο στις πατρογονικές μας εστίες και τον ιστορικό μας πολιτισμό από την αρχαιότητα, μας προσκόλλησαν την ταυτότητα, του κολίγου στους Αλβανούς μπέηδες και αγάδες (που ήταν καταπιασμένοι με τον πόλεμο στο πλευρό της Ο.Αυτοκρ. κατά των Ελλήνων) κουβαλημένους στον τόπο μας από το άγνωστο, κατά τον 18^ο -19^ο αιώνα. Έδωσαν στον εαυτό τους την ιδιότητα δανειστή πολιτισμού και παραχώρησης δικαιωμάτων και έπεισαν τον εαυτόν τους (δυστυχώς και μεγάλο μέρος δικών μας) ότι ο Ελληνισμός στην Αλβανία, τους ανήκει και δικαιούνται να εκμεταλλεύονται και αξιοποιούν ως αλβανική κάθε αξία μας. Υπό το σκεπτικό

αυτό, όλοι οι ξακουστοί Έλληνες, άνθρωποι των γραμμάτων και της επιστήμης είναι όλοι δικοί τους, ή πιο σωστά καλοί Αλβανοί. (Τον Λευτέρη Μήλο τον ανάδειξαν έτσι, δικό τους, όπως και όλη την Ήπειρο στο ίδιο του το χωριό τη Δερβιτσάνη, φέτος το καλοκαίρι).

Όλα ξεκίνησαν όταν το κομμουνιστικό καθεστώς, με τη βία και την προπαγάνδα «πήρε στην αγκαλιά του την μικρή ελληνική μειονότητα» για να την αντιπαραθέσει με την μητέρα πατρίδα των μοναρχοφασιστών! Και να της διδάξει με τα ίδια μέσα ότι ζούσε ελεύθερη και ευτυχισμένη!!! Και ότι είχαν απέναντι κάθε αντίδραση, (είτε από Έλληνες είτε από Αλβανούς) κατά του κομμουνισμού!

Σήμερα, ο Αλβανικός εθνικισμός, επιδιώκει να έχει επίσης στην αγκαλιά του το Ελληνισμό της Αλβανίας, να είναι αυτός ο αρμόδιος εκπρόσωπος για το ύψος των δικαιωμάτων που χαίρει ο Ελληνισμός και να τον αντιμετωπίζει διαφοροποιημένο από την Ελλάδα. Ταυτόχρονα, πασχίζει να επιβάλλει την αρχή ότι οι κατά καιρούς Έλληνες εθνικόφρονες, αυτοί που υπερασπίζονταν τους Έλληνες από τους Αλβανούς μπέηδες και αγάδες, Θ. Λώλης, Βασίλης Σαχίνης και όλοι όσοι το κομμουνιστικό καθεστώς τους εκδίωξε ως Έλληνες, είναι εχθροί της Αλβανίας και ζητούν συμμάχους (έχοντας πολλούς), τους ίδιους τους Έλληνες.

Ο Ελληνισμός της Αλβανίας, δυστυχώς, με ρηχή αυτογνωσία, ή με τη διαστρεβλωμένη που δίδαξε ο Χότζα, δεν έχει προς αντιπαράθεση κανένα δικό του αμυντικό σύστημα. Απεναντίας, όποιος το επιδίωξε, τον θεώρησαν και τον θεωρούν ότι τους χαλάει την αφομοιωτική ηρεμία, η οποία εκδηλώνεται ως ταπεινωτική επιβίωση! ΤΕΛΟΣ

ΣΕΙΣΜΟΣ..... ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑ... ΠΟΝΟΣ ΚΑΙ ΧΑΟΣ.. Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ!

Βαρύ το τίμημα από το φονικό σεισμό στην Αλβανία. Ανθρώπινες ζωές, ξεκληρημένες οικογένειες, φέρετρα παιδιών και τσακισμένα όνειρα νέων. Περισσότεροι από 10 χιλιάδες οι άστεγοι... Πόνος και καταστροφές που προκάλεσαν παγκόσμια οδύνη και αλληλεγγύη... αλλά που δεν αρκεί για την αντιμετώπιση ούτε του βαρύ κλίματος συγκινησιακής φόρτισης, και ούτε, περισσότερο, την κατάσταση επιβίωσης της επόμενης ημέρας.

Επιδράει σημαντικά σ' αυτό όχι τόσο η οργή κατά του εγκέλαδου, όσο κατά της απληστίας για όσο μεγαλύτερο κέρδος των οικοδόμων οι οποίοι από κοινού με τις κρατικές δομές είδαν στον τομέα αυτό τον αποτελεσματικότερο τρόπο ξεπλύματος μαύρου χρήματος.

Η κατάσταση είναι περισσότερο φρικτή αν προσεχτεί το στοιχείο ότι οι Αλβανοί οι οποίοι όλα αυτά τα χρόνια, απογοητευμένοι από την κατάσταση στη χώρα έκαναν τα πάντα για να φύγουν στη Δύση, τώρα εγκαταλείπουν και ό, τι με πολύ κόπο κατάφεραν στη γενέτειρά τους και κατέστρεψε ο σεισμός για να φύγουν... να φύγουν...!!

Η Ελλάδα για μια ακόμη φορά έδειξε όχι απλώς την γνωστή αλληλεγγύη της, αλλά και το ανώτερο υψηλό πολιτιστικό της επίπεδο. Αγνοώντας εντελώς το ανθελληνικό κλίμα που καλλιεργείται στην Αλβανία από πολλά κέντρα, βρέθηκε πρώτη και πολυδιάστατα στο πλευρό του δοκιμαζόμενου αλβανικού λαού. Έδειξε αφοσίωση, αυταπάρνηση, αδελφοσύνη... Και ασφαλώς δεν νοιάζεται αν όλο αυτό το έργο θα κάμψει την γνωστή ανθελληνικότητα στην Αλβανία που καλλιεργούν περισσότερο άλλες δυνάμεις και τρίτες χώρες. Στο πλαίσιο αυτό σωστή ήταν και η κίνηση της εθνικής ελληνικής μειονότητας, επίσημοι θεσμοί, επιχειρηματίες, άλλοι φορείς και άτομα να συμπαρασταθούν στον αλβανικό λαό.

Ωστόσο, διαφαίνεται επίσης ξεκάθαρα ότι ο σεισμός και οι τραγικές του συνέπειες αποτελεί είδη αντικείμενο αύξησης της πολιτικής και θρησκευτικής επιρροής. Πρωταγωνιστής εμφανίζεται ο Ερντογάν, ο οποίος όχι απλώς δήλωσε ότι θα κατασκευάσει 500 κατοικίες στην Αλβανία, αλλά ανέλαβε, για να ακολουθήσει και ο Ράμα, την πρωτοβουλία διάσκεψης δωρητών από τις Αραβικές χώρες. Το ίδιο και ο Πρωθυπουργός Ράμα ο οποίος εξέφρασε ότι στηρίζει τις υποσχέσεις του για γρήγορη αποκατάσταση των συνεπειών από τον σεισμό, στους προσωπικού φίλους, όπως είπε, στον αραβικό κόσμο.

ΤΕΛΟΣ

Η 12^Η ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΤΗΝ ΦΤΩΧΕΙΑ ΜΑΣ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΕΠΙΠΕΔΑ!!!

Η ΑΛΑΖΟΝΕΙΑ ΝΤΟΥΛΕ ΑΠΑΙΤΕΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΥΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΔΙΑΣΠΑΣΗ

12 Δεκεμβρίου 2019. Η σημερινή, σε συνέχεια εκείνης του εορτασμού της 28^{ης} Οκτωβρίου επίσης 2019, αποκάλυψαν στο μεγαλείο τους, πόσο ασήμαντοι, μικρούτσικοι, αμόρφωτοι, με προκλητικό έλλειμα δημοκρατίας, με μειωμένο το αίσθημα ευθύνης, με αποξενωμένο τον πατριωτισμό, με θανάσιμα λαβωμένη την εθνική αξιοπρέπεια, την ομοψυχία και τη σύμπνοια. Οι «πολιτικοί» μας, αν μπορεί πλέον να λέγονται έτσι, επέλεξαν τις σημαντικότερες ιστορικές μέρες, όπου με μαζικές θυσίες, με πολύ αίμα και αυταπάρνηση, οι Έλληνες έδειξαν ανεπανάληπτα δείγματα γραφής, εθνικής ομοψυχίας για την ελευθερία και την εθνική αξιοπρέπεια, για να αποκλείσουν ο ένας τον άλλον, να θεσμοποιήσουν τη διάσπαση, να μπολιάσουν πάνω στην ανάγκη για ενότητα, όσο σε καμιά άλλη ιστορική στιγμή, την αδελφοκτονία.

Σήμερα, ο Πρόεδρος του ΚΕΑΔ Βαγγέλης Ντούλες, τον οποίο πριν από λίγες βδομάδες τον είδαμε στο εθνικό κέντρο να τον περιφέρουν στα μέγαρα, της κυβέρνησης, της Προεδρείας της Δημοκρατίας και στα γραφεία των κομμάτων εξουσίας, ως τον «εθνικό» εκπρόσωπο του Ελληνισμού της Αλβανίας, σήμερα λοιπόν, δεν ήταν στην πλατεία των τεσσάρων ηρώων. Ταυτόχρονα έδωσε εντολή να απομακρυνθεί και ο πρόεδρος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ...!!!! Δεν υπάρχει τρόπος για να το χαρακτηρίσεις.... Ποια μπορεί να είναι καλύτερη απ' αυτή ημέρα για να πετύχει ένας πολιτικός στο στίγμα της ενότητας. Γιατί, από την άλλη, αυτή η αλαζονεία Ντούλε...!!!! Γιατί φοβήθηκε ότι θα δεχότανε την ίδια αντιμετώπιση όπως εκείνος, ο Ντούλες, έπραξε έναντι του Δημάρχου Φοινικαίων και προέδρου του ΜΕΓΑ Χρ. Κίτσιου την ημέρα των εκδηλώσεων για το ΟΧΙ στους Αγίους Σαράντα. Ο Κίτσιος αγνόησε την περιφρόνηση Ντούλε και παρευρέθηκε στην εκδήλωση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ. Εκείνος όμως ούτε επέτρεψε να τον προσφωνήσουν, ούτε να του δώσει Βήμα. Πίστεψε όμως ότι σήμερα ήταν η σειρά του Κίτσιου ... και έλαμψε δια της απουσίας του γελοιοποιώντας ταυτόχρονα και τον πρόεδρο της ΟΜΟΝΟΙΑΣ, τον οποίο τον κάλεσαν να καταθέσει σεφάνι, εκείνος είχε φύγει.... είπαν κατ' εντολή του Μεγάλου Προέδρου!!!

Και πάλι το ερώτημα: Γιατί τόση αλαζονεία από τον Ντούλε... Γιατί όπως πάντα, ερμήνευσε την επίσκεψη στην Αθήνα ως χρίσμα ότι είναι αναντικατάστατος...! Και ας είναι τόσα χρόνια γεγονός ότι ένα μόνο κομμάτι, πολύ μικρό και σε συνεχή σμίκρυνση, τον στηρίζει στην εθνική ελληνική μειονότητα. !!!

Η σκοτεινή αυτή πράξη την ημέρα της 12 Δεκεμβρίου, αποτελεί τη νέα δολοφονία των τεσσάρων παλικαριών. (Μερικές φορές παλιότερα είχε επιχειρηθεί να επιβληθεί στο όνομα του εθνικού κέντρου η ανεπιθύμητη για τον Βορειοηπειρωτικό Ελληνισμό, «πολιτική» ηγεσία!)

ΝΕΑ ΑΕΧΗ ΜΑΣ : ΣΥΜΒΙΒΑΣΜΟΣ ΜΕ Ο ΤΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΒΙΩΣΗ

Έτσι λοιπόν! Και μετά από 29 χρόνια τα τέσσερα παλικάρια του Αλίκου, τα οποία θα ήταν πλέον κοντά στα 50, έμειναν «οι νέοι λεβέντες» που σκότωσαν οι Αλβανοί συνοριακοί παραβιάζοντας τους ίδιους τους νόμους της δικτατορίας. Τα σκότωσαν εν ψυχρό και αντιμετώπισαν τα πτώματά τους με μεσαιωνικούς τρόπους, ενώ ο νόμος, σε ισχύ από τον Μάιο της ίδιας χρονίας, δε θεωρούσε πλέον εσχάτη προδοσία, ούτε καν ποινικό αδίκημα, τη προσπάθεια εγκατάλειψης της χώρας. Να σημειωθεί επίσης ότι μεταξύ των 53 ατόμων που οι Αλβανοί συνοριακοί σκότωσαν στα σύνορα από τότε που μπήκε σε ισχύ ο νόμος αυτός μέχρι τις 12 Δεκεμβρίου της ίδιας χρονιάς, οι σχεδόν μισοί ήταν ελληνικής καταγωγής !!!

Και όχι μόνο τόσο. Οι Αλικιώτες, μαζί με εκατοντάδες άλλους συμπατριώτες μας οργάνωσαν την 12^η Δεκεμβρίου 1990 την πρώτη πραγματική αντικαθεστωτική διαμαρτυρία. Και όπως σε κανένα άλλο σημείο της χώρας, βρέθηκαν αντιμετώπι με την πραγματική ωμή δικτατορική βία, και παρά το γεγονός ότι έφεραν στους ώμους τους τέσσερα φέρετρα νέων ανθρώπων θύματα αυτής της βίας.

Και σήμερα, όπως πάντα, τα τέσσερα παλικάρια θα μείνουν στη μνήμη όλων, νέα. Γέρασε όμως ο τόπος τους, ο τόπος μας... Και δεν έχουμε εδώ υπόψη ότι οι νέοι έφυγαν στην Ελλάδα και έμειναν εδώ κάποιοι λίγοι παρήλικοι...

Αλλά, γιατί ο τόπος μας απώλεσε την εθνική διάνοια... έχασε τον εθνικό προσανατολισμό και πυξίδα, έμεινε μεσοδρομής χωρίς προοπτική!!!

Ναι! Μετατρέψαμε την ημέρα της άδικης δολοφονίας τους, σε μια μέρα μνήμης. Όμως δεν καταφέραμε ώστε η ημέρα αυτή να αποτελεί, τον σύγχρονο μύθο, αντίστασης και διεκδίκησης δικαιωμάτων, σημείο αναφοράς ενότητας και δημοκρατικών αρχών, διεκδίκηση μιας τιμητικής θέσης στις δημοκρατικές εξελίξεις στην Αλβανία.

Απεναντίας, μετατρέψαμε την ημέρα αυτή σε σκιά και απομίμηση αυτής της ουσιαστικής πραγματικότητας που εμπεριέχει το γεγονός της άγριας δολοφονίας των νεαρών. Και αυτή η κατάσταση δεν οδηγεί στα όνειρα της δημοκρατίας και της ελευθερίας που όλοι είχαμε εκείνη την περίοδο, αλλά που τα τέσσερα παλικάρια πλήρωσαν με τη ζωή τους. Οδηγεί στην επιφάνεια, στην προπαγάνδα και τη δημαγωγία. Δλδ, να μιλάμε δήθεν για τα όνειρα και το θάνατο των τεσσάρων παιδιών για να εξυπηρετήσουμε καλύτερα την επικράτηση της μιας ομάδας έναντι της άλλης, να λέμε λόγια μεγάλα για να κρύψουμε την εθνική μας ασκήμια, για να απαλλαγούμε των ευθυνών μας για τα ιστορικά αδικήματα που διαπράξαμε σ' αυτόν τον τόπο!! Λέμε ανθηρά λόγια γενικού πατριωτισμού, για να κρύψουμε την αδυναμία μας για να πετύχουμε κάτι συγκεκριμένο, απτό, ουσιαστικό, συνεκτικό, για να μη προσέξουμε το πώς χάνεται στο γκρεμό της ιστορίας ο τόπος των προγόνων μας...!!

Χειροκροτήματα και η ταυτότητα συμβιβασμών

Σήμερα μου φάνηκαν περίεργα και τα χειροκροτήματα των μερικών δεκάδων μόνο ανθρώπων στην πλατεία του Αλίκου. Ξέρω ότι τα χειροκροτήματα πηγάζουν κατευθείαν από τους παλμούς και συγκινήσεις που δέχεται η καρδιά... Εκείνα τα χειροκροτήματα σήμερα δεν είναι ότι δεν είχαν ζεστασιά, αλλά έπαιρναν εντολή και κίνηση από το μυαλό... Ήταν εκδήλωση της συμπεριφοράς συμβιβασμών και προσαρμογής σε ατομική βάση, που υιοθέτησαν τελευταία οι Βορειοηπειρώτες, σε βάρος του κοινοτισμού, του εθνισμού, του Ελληνισμού... Ο καθένας να βρει τρόπο να συμβιβαστεί με

κάποιον, με κάτι που του εξασφαλίζει την επιβίωση, παραβιάζοντας την ίδια την προσωπική αξιοπρέπεια, τις αρχές και τις αξίες που υπαγορεύει η συλλογική εθνική συμπεριφορά και πολιτισμός...!!! Και δεν τους εμποδίζει πλέον κανείς, ούτε η δήθεν πολιτική τους ηγεσία, ούτε η εκκλησία, ούτε το εθνικό κέντρο... σε τέτοιο σημείο που ανεπιφύλακτα μπορούμε να πούμε ότι η συμπεριφορά αυτή είναι προϊόν της εγκατάλειψης του Έλληνα Βορειοηπειρώτη, από τον κάθε απλό μέχρι το σύνολο.

Η ΠΙΟ ΤΡΑΓΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ : ΤΑ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Διαφορετικά από τους πολιτικούς, εκείνα που έλεγαν δεν ήταν ερμηνεία λόγου και στίχου. Ήταν η δύναμη της ψυχής και της πίστης τους στοιβαγμένα στα όνειρα και τις ελπίδες του μέλλοντός τους. Τα έλεγαν και ήθελαν παρέα τα μαρμάρια πορτραίτα των τεσσάρων παλικαριών !!!! Και εμείς τα ακούγαμε χωρίς να προσέξουμε ότι τα παιδιά δεν είπαν τίποτε ότι δεν έχουν συνθήκες για να μάθουν γράμματα και ας περάσαν 30 χρόνια δήθεν ελευθερίας. Δεν έχουν εποπτικά μέσα, αξιοπρεπείς χώρους, είναι απομονωμένα και οι δάσκαλοί τους εγκαταλειμμένοι.

Εμείς πάντα θα βρίσκουμε παιδιά για να μας κουβαλούν τα στεφάνια που καταθέτουν οι πολιτικοί, αλλά ποτέ δε σκεφτήκαμε το αβέβαιο μέλλον τους στον τόπο τους, δλδ το αβέβαιο μέλλον του τόπου μας!!! ΤΕΛΟΣ

Η ΑΝΑΖΗΤΗΣΗ ΣΤΟ ΠΟΥΘΕΝΑ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΣΩΘΕΙ Ο
ΝΤΟΥΛΕΣ ΙΣΟΔΥΝΑΜΟΥΝ ΜΕ ΤΗ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΑ ΑΦΑΝΙΣΜΟΥ ΤΟΥ
ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ (συνέχεια προηγούμενης ανάλυσης)

Επειδή ανήκω σ' αυτούς που φοβούνται την λάμψη που κάνει το σκοτάδι...σκοτάδια, επανέρχομαι στο χθεσινό θέμα που προέκυψε στο Αλίο κατά τις εκδηλώσεις μνήμης για τη στυγνή δολοφονία των τεσσάρων παλικαριών πριν από 29 χρόνια.

Ναι, παρά τον ανοιξιάτικο Ήλιο, το χθεσινό πολιτικό σκοτάδι, συνεχίζει να γίνεται σκοτάδια, που όμως βλάπτει σοβαρά την εθνική μας υπόθεση.

Το λέω αυτό διότι εκείνοι, συχνά με σοβαρές θέσεις, που φωνάζουν ότι δεν γίνεται αυτός ο τόπος, βρήκαν ένα επιπλέον σοβαρό επιχείρημα.... Ή θέλουν να το αξιοποιήσουν ως τέτοιο...!!!

Κάποιοι άλλοι που πιστεύουν ή έχουν εντολή να στηρίξουν και υπηρετήσουν την αρχή και οδηγία για το αναντικατάστατο του Ντούλε- ηγεσία ΟΜΟΝΟΙΑΣ, επιδιώκουν να βρουν επιχειρήματα για να δικαιολογήσουν το αδικαιολόγητο ... την λάμψη της απουσίας του Ντούλε (που κάνει έτσι το σκοτάδι, σκοτάδια). Και δε θέλουν να δουν μέσα στη λάμψη του ήλιου την αλαζονεία Ντούλε, ο οποίος ερμηνεύει την επίσκεψη στην Αθήνα ως χρίσμα αναντικατάστατου που πρέπει να επιβληθεί και ας δε τον θέλει κανένας Έλληνας. ...

Επικαλούνται, λοιπόν το γεγονός ότι η καθιέρωση της 12 Δεκεμβρίου σχετίζεται με την ΟΜΟΝΟΙΑ, ενώ ο δήμος ως συνδιοργανωτής εντάχτηκε πολύ αργότερα. Διότι το γεγονός είναι πολιτικό και η διάσταση αυτή αφορά ΟΜΟΝΟΙΑ. Οπότε το γεγονός ότι φέτος δεν υπήρξε στο χαρτί του διοργανωτή και η ΟΜΟΝΟΙΑ δίπλα στο Δήμο, ανάγκασε την ηγεσία της και τον Ντούλε να μη μετάνοιχουν στις εκδηλώσεις (!!!).

Προσωπικά δεν κάνω καμιά έκπτωση στις πληροφορίες μου της χθεσινής ανάλυσης παρά μόνο προσθέτω ότι τα σχόλια καταδίκης της πράξης αποχώρησης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ από πλευράς της συντονίστριας της εκδήλωσης ήταν περίσσια (και έκανε το σκοτάδι περισσότερο σκοτάδια). Λοιπόν η απουσία του Ντούλε από τις χθεσινές εκδηλώσεις και η αποχώρηση του προέδρου της ΟΜΟΝΟΙΑΣ κατά την εξέλιξη των εκδηλώσεων, δεν είναι απλώς απαράδεκτο και καταδικαστέο. Αποτελεί βαρύ πλήγμα στην εθνική μας υπόσταση, επιπλέον μαχαίρωμα στην ενότητά μας και ενίσχυση της άποψης ότι αυτός ο τόπος δε γίνεται, οι Βορειοηπειρώτες είναι ανίκανοι, αδιόρθωτοι, αμόρφωτοι, άρα αφήστε τους στη μοίρα τους. Και όλα αυτά όταν στο εθνικό κέντρο αναζωπυρώθηκε το ενδιαφέρον για τον τόπο μας και για τη λύση της παρατεταμένης κρίσης που οδηγεί στον αφανισμό μας. (Ίσως στην Αθήνα να κατάλαβαν ότι η εθνική ελληνική μειονότητα στην Αλβανία, αποτελεί το μέσο εξισορρόπησης (ή πιο σωστά το εμπόδιο) στα συμφωνημένα γεωστρατηγικά συμφέροντα της Ιταλίας και της Τουρκίας, υπό αμερικανική κηδεμονία, στην περιοχή άμεσου ενδιαφέροντος και συμφέροντος της Ελλάδας, ή που ανήκει στην Ελλάδα και συνεπώς, η Αθήνα να μη είναι πλέον διατεθειμένη να επιτρέψει, πάντα με σημείο αναφοράς την εθνική ελληνική μειονότητα, να επαναληφθούν σε πολύ χειρότερο βαθμό, οι καταστάσεις και τα γεγονότα ηττοπάθειάς της, του πριν και μετά του Α' Παγκοσμίου Πολέμου).

Υπό το σκεπτικό αυτό και επειδή αυτός ο τόπος δεν είναι τσιφλίκι κανενός, κυρίως των σημερινών πολιτικών, επειδή η πατρίδα δεν έχει αφεντικά, κυρίως πολιτικούς σαν τους δικούς μας, τόσο η προσπάθεια του κυρίου Ντούλε να μποϊκοτάρει την εκδήλωση ως έναν τρόπο αξιοποίησης της πράξης αυτής, ως μέσο για να επιβληθεί, είναι καταδικαστέο, όπως επίσης είναι καταδικαστέα η όποια προσπάθεια να δικαιολογήσει τη στάση του Ντούλε ενοχοποιώντας την άλλη πλευρά. (δλδ καμιά προσπάθεια γεφύρωσης)

Σε περίπτωση που ο Ντούλε και η ΟΜΟΝΟΙΑ ένωσαν προσβεβλημένοι για το γεγονός ότι δε συμπεριλήφθηκαν στους οργανωτές (δε θέλω να θυμίσω τη λαϊκή παροιμία που λέει ο τι κάνεις πάθεις, καρδιά μη σε πονέσει), είχαν όλο τον καιρό και τα μέσα να διόρθωναν τα πάντα και να θεωρούνταν η χειρονομία τους, πράξη καλής θελήσεως για την ενότητα. Ή, και το καλύτερο, θα μπορούσαν να παρευρεθούν στις εκδηλώσεις και μετά να συζητούσαν, παρά την επιλογή της αλαζονείας τους.

Ούτε ισχύει το επιχείρημα Ντούλε + ΟΜΟΝΟΙΑ ότι η ημέρα αυτή καθιερώθηκε από την ΟΜΟΝΟΙΑ οπότε δεν μπορεί να αποκλειστεί από την οργάνωση των εκδηλώσεων η ΟΜΟΝΟΙΑ. Ναι, όταν εμείς πήραμε την πρωτοβουλία αυτή η οργάνωση της ΠΜΠΝΟΙΑΣ ήταν όλων των Ελλήνων, τους εκπροσωπούσε επάξια και είχε πολιτικό λόγο και κύρος πάνω από κάθε άλλο θεσμό και φορέα στην εθνική ελληνική μειονότητα.

Στη συνέχεια όμως οι ηγεσίες της ΟΜΟΝΟΙΑΣ αθέτησαν στην αρχική εθνική αποστολή της οργάνωσης, η τοπική αυτοδιοίκηση απόχτησε και πολιτικό και εθνικό ρόλο στα τοπικά δρώμενα της ε. ε. μειονότητας (Περισσότερο ως κάλυψη του κενού που επέτρεπε η ΟΜΟΝΟΙΑ και μέσο ανταγωνιστικότητας για την εκδήλωση του «πατριωτισμού» από την εκάστοτε παράταξη).

Επίσης η απλή και γενική λογική λέει ότι πουθενά δεν επικρατεί η μόνιμη αποκλειστικότητα. Ειδικά σε περιπτώσεις που αφορούν την εθνική σημειολογία και αξιοπρέπεια των γεγονότων όταν, μάλιστα, η ΟΜΟΝΟΙΑ άφησε σ' αυτά μεγάλο κενό.

Άλλο το θέμα αν το κενό αυτό καλύπτουν αξιοπρεπώς άλλοι θεσμοί, ή το εκμεταλλεύονται για δικούς τους προβολή.

Επίσης, αν ξεκινήσουμε από τον αντιπροσωπευτικό κριτήριο, το Κόμμα των Ελλήνων έχει στην περιοχή των Αγίων Σαράντα το πρώτο χέρι και το τελευταίο η ΟΜΟΝΟΙΑ.

Και ακόμα, εμείς η ΟΜΟΝΟΙΑ, το 1991 καθιερώσαμε και τη γιορτή του ΟΧΙ στο Βουλιαράτι, με μόνο έναν ιερέα και με ελάχιστους υποστηρικτές στις 28 Οκτωβρίου 1991. Το επόμενο έτος η εκδήλωση φούντωσε για να έρθει στη συνέχεια το ελληνικό προξενείο στο Αργυρόκαστρο με τα σκληρά μέτρα παρεμπόδισης της ΟΜΟΝΟΙΑΣ και την ομογένεια στην οργάνωση της επετείου του ΟΧΙ στο Βουλιαράτι. Στη συνέχεια, το γενικό Προξενείο έγινε συνδιοργανωτής πρώτα με την ΟΜΟΝΟΙΑ και μετά με την τοπική αυτοδιοίκηση της Π. Δρόπολης, (αποκλείοντας την ΟΜΟΝΟΙΑ) και τα τελευταία χρόνια την καθιέρωσε ως γιορτή της επίσημης Ελλάδας χωρίς τοπικούς συνδιοργανωτές.

Γιατί στην περίπτωση του Αλικού ο μη σεβασμός της αποκλειστικότητας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στην οργάνωση της εκδήλωσης πρέπει να φέρει τόσους κραδασμούς και για να δικαιολογηθεί η ανεπίτρεπτη πράξη του Ντούλε και της ηγεσίας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ πρέπει κάποιοι να βγουν και να πουν ότι δε γίνεται αυτός ο τόπος, όταν στο Αλίο οι παραβρισκόμενοι αποδοκίμασαν σκληρά

την στάση της ΟΜΟΝΟΙΑΣ φθάνοντας στο σημείο να πουν αυτοί τέτοιοι είναι...;!!

Γιατί επειδή κάποιοι δε θέλουν να δικαιώσουν τους αγώνες των Ελλήνων στην Αλβανία για να βγάλουν από τη μέση τη συγκεκριμένη ηγεσία Ντούλε +ΟΜΟΝΟΙΑ ως αντεθνική, και επειδή θέλουν να κρατήσουν στη ζωή (επιβάλλοντας την) αυτή την ηγεσία και δεν τα καταφέρνουν, λένε ότι δε γίνεται αυτός ο τόπος;!!

Θα πρέπει κάποια στιγμή οι τους είδους υποστηρικτές αυτής της ηγεσίας να καταλάβουν ότι η καταστροφή αυτού του τόπου είναι η συγκεκριμένη ηγεσία και η υποστήριξή της σημαίνει ότι απαιτείται ο αφανισμός αυτού του τόπου.

ΕΝΑ ΝΤΟΚΟΥΜΕΝΤΟ ΤΟΥ 1991 ΠΟΥ ΜΙΛΑΕΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ
ΕΘΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΣΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΚΗ ΒΟΥΛΗ

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΡΘΡΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ
(Στο Πακέτο Συνταγματικών Ρυθμίσεων του 1991).

Πριν την απόδοση στα ελληνικά των προτάσεων είναι απαραίτητη μια μικρή εισαγωγή.

Τον Απρίλιο του 1991 η Βουλή αποφάσισε την κατάργηση του σχεδίου συντάγματος του Ραμίζ Αλία και την πρόσκαιρη αντικατάστασή του με το Πακέτο Συνταγματικών Ρυθμίσεων. Στην επιτροπή σύνταξης του Πακέτου ήμουν μέλος για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Κατά την προσωπική μου αρχή, τις προτάσεις που υπέβαλλα στην επιτροπή για τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων, ήταν γραπτές και τις γνωστοποιώ σήμερα για πρώτη φορά και για ειδικούς λόγους.

Πρόκειται για προτάσεις, οι οποίες παρά τους κάποιους πλήρως δικαιολογημένους περιορισμούς, για την εποχή, όταν οι γνώσεις ήταν ελάχιστες και η κομμουνιστική εμπειρία και νοοτροπία αποπνιχτικές, αποτελούν αξεπέραστους μέχρι σήμερα στόχους για τα δικαιώματά μας. (Είμασταν εντούτοις σε ηλικία μόλις 33 χρόνων)
Θα πρέπει ωστόσο να προσεχτεί ιδιαίτερα η προσπάθεια που καταβάλλεται στο κείμενο για τη διασφάλιση των σχέσεων της εθνικής ελληνικής μειονότητας με τον εθνικό κορμό, που εκείνη την εποχή, μετά τις σιδηρές απαγορεύσεις του κομμουνιστικού καθεστώτος, η διασφάλισή τους αποτελούσαν βασική προϋπόθεση και απαίτηση. Αυτό πιστεύαμε εμείς, ανεξαρτήτως, που η μητέρα πατρίδα, όταν γίνονταν οι προτάσεις αυτές, δεν είχε αναγνωρίσει ακόμα την ΟΜΟΝΟΙΑ και τους 5 βουλευτές της. Θα γίνει λίγες βδομάδες αργότερα, τέλη Απριλίου 1991, όταν έγινε η πρόσκληση στους 5 βουλευτές να επισκεφτούν επίσημα την Αθήνα όπου μας αντιμετώπισαν όμως καχύποπτα και σαν ύφο.
Επίσης, το Πακέτο Συνταγματικών Ρυθμίσεων ίσχυσε μέχρι το 1998, οπότε ψηφίστηκε με δημοψήφισμα το νέο Σύνταγμα της χώρας ακόμα σε ισχύ. Τις ρυθμίσεις των άρθρων για τα ανθρώπινα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων στο συγκεκριμένο Πακέτο, τις οποίες συνέταξα προσωπικά, διαδέχτηκε το Σύνταγμα σε ισχύ της χώρας.

Ακολουθούν και σε μετάφραση οι προτάσεις μου για τα δικαιώματα της Εθνικής Ελληνικής Μειονότητας (εθνικές μειονότητες στο κείμενο) του Απριλίου του 1991.

«Η Δημοκρατία της Αλβανίας εξασφαλίζει στις εθνικές μειονότητες, το δικαίωμα έκφρασης, να διαφυλάσσουν και αναπτύσσουν ελεύθερα την εθνική, πολιτιστική και θρησκευτική τους ταυτότητα, να χρησιμοποιούν την μητρική γλώσσα και να τη διδάσκονται στο σχολείο ως πρώτη γλώσσα σε όλες τις βαθμίδες της υποχρεωτικής εκπαίδευσης, να αναπτύσσουν τον πολιτισμό τους σε όλα τα επίπεδα.

Το κράτος εγγυάται στις μειονότητες όλα τα δικαιώματα που απορρέουν από τις διεθνείς συμβάσεις και ντοκουμέντα για τις εθνικές μειονότητες.

Οι μειονότητες έχουν τους εκπροσώπους τους στους θεσμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και στο ανώτατο νομοθετικό θεσμό σε αναλογία με τον πληθυσμό.

Τα μέλη των εθνικών μειονοτήτων δικαιούνται να θέσουν και να διατηρήσουν, χωρίς να εμποδιστούν, άμεσες επαφές μεταξύ τους εντός της χώρας, καθώς και εκτός των συνόρων με υπηκόους άλλων κρατών ίδιας εθνικότητας, μέσω μιας απλουστευμένης διαδικασίας.

Τα εκπαιδευτικά, πολιτιστικά, επιστημονικά, οικονομικά κλπ ιδρύματά τους μπορεί να διατηρούν σχέσεις και με τα κράτη της δικής τους εθνικότητας.

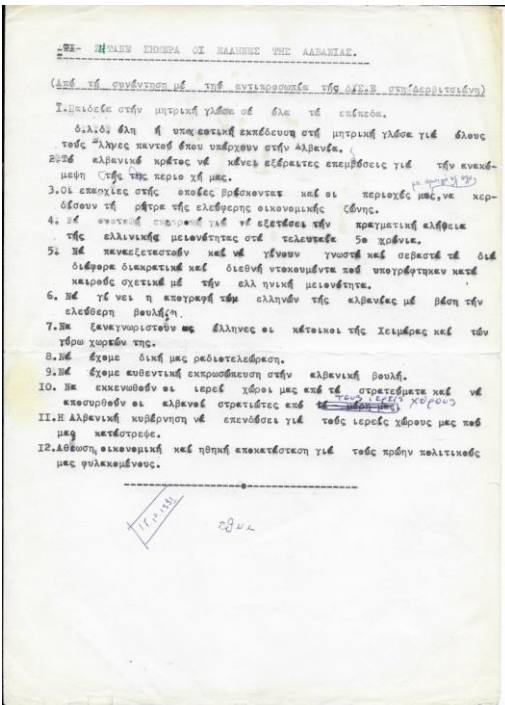
Το κράτος εγγυάται διευκολυντικούς όρους και άμεσες οικονομικές σχέσεις των οικονομικών φορέων που εκπροσωπούν τις εθνικές μειονότητες με οικονομικούς θεσμούς του εθνικού κορμού.

Στα κρατικά ιδρύματα, στις δικαστικές υποθέσεις και στην διοίκηση των σχολείων στις μειονοτικές περιοχές, παράλληλα με την επίσημη γλώσσα, στην επικοινωνία και για ιδιαίτερες υποθέσεις να χρησιμοποιείται και η μητρική γλώσσα της εθνικής μειονότητας.

Κάθε ανισότητα εθνικού περιεχομένου (σήμερα: δυσφημιστική διάκριση λόγω εθνικής ταυτότητας) κάθε ενέργεια που παραβιάζει τα δικαιώματα των εθνικών μειονοτήτων θεωρείται αντισυνταγματική και τιμωρείται σύμφωνα με τον νόμο.»

ΤΟ ΑΞΕΠΕΡΑΣΤΟ ΟΡΑΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΔΟΚΙΕΣ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ ΤΟΥ 1991

Προσπαθώντας να βάλω μια τάξη στο αρχείο μου και να δώσω σ' αυτό ψηφιακή πρόσβαση, συνάντησα μεταξύ των άλλων και το παρακάτω

υπόμνημα. Πρόκειται για το υπόμνημα που συνέταξα και παρέδωσα, ως επικεφαλής της αντιπροσωπείας της ΟΜΟΝΟΙΑΣ στη συνάντηση με τη οργάνωση της ΔΑΣΕ (σήμερα ΟΑΣΕ) στη Δερβιτσάνη, στις 17 Οκτωβρίου 1991 Περιέχει τα 12 αιτήματα που ακολουθούν.

Έτσι σκεπτόμασταν τότε ως βουλευτές και ηγέτες της εθνικής ελληνικής μειονότητας. Την ίδια στιγμή όμως είχε αρχίσει και η αντίστροφη μέτρηση για την πολιτική μας πορεία. Σε λίγους μήνες η Αθήνα, με υπόδειξη ανθρώπων της ΟΜΟΝΟΙΑΣ που είχαν σταλεί στην οργάνωση από τις αλβανικές μυστικές υπηρεσίες, αποφάσισε την οριστική καθαίρεσή μας (μου) από την πολιτική και την εκπροσώπηση της εθνικής ελληνικής μειονότητας στην Αλβανία.

Πέρασαν από τότε 30 χρόνια. Δεν σταμάτησα τον αγώνα μου για τη δικαίωση του Ελληνισμού της Αλβανίας, παρά τα δεινά που δοκίμασα προσωπικά και οικογενειακά, από αλβανική και ελληνική πλευρά. Τα της ελληνικής ήταν βαρύτερα γιατί ήταν και αδικαιολόγητα. Τα χτήματα από ομογενειακούς παράγοντες ασυγχώρητα. Προέκυψαν αξιολύπητοι, αλλά τη ζημιά την έκαναν....!

Δυστυχώς... δικαιώθηκα! Λέω όμως «δυστυχώς!» διότι ο Βορειοηπειρωτικός Ελληνισμός υπό καχύποπτους και μειοδοτικούς χειρισμούς χάνεται !!! Τους χειρισμούς αυτούς που υπέδειχνε η αλβανική πλευρά, συμμερίστηκε και η Αθήνα και εφάρμοσαν οι Βορειοηπειρώτες ιθύνοντες.

Αναφέρει συγκεκριμένα το υπόμνημά μου αυτό γραμμένο στη γραφομηχανή της σύνταξης της ελληνικής εκπομπής στο Ραδιοφωνικό Σταθμό Αργυροκάστρου. (Η πλειοψηφία των εγγράφων της ΟΜΟΝΟΙΑΣ εκεί δακτυλογραφήθηκαν και κρίμα που δεν κατάφερα να τη σώσω)

Το ΥΠΟΜΝΗΜΑ

ΤΙ ΖΗΤΑΝΕ ΣΗΜΕΡΑ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΤΗΣ ΑΛΒΑΝΙΑΣ

(Από τη συνάντηση με την αντιπροσωπεία της ΔΑΣΕ στη Δεσβιτσάνη)

Κάτω 17.10.1991-

Παιδεία στη μητρική γλώσσα σε όλα τα επίπεδα, δλδ, όλη η υποχρεωτική εκπαίδευση στη μητρική γλώσσα για όλους τους Έλληνες μαθητές παντού όπου υπάρχουν στην Αλβανία

(Σημείωση: Ήταν ακόμα σε εξέλιξη η διεκδίκησή μας των τεσσάρων σημείων για την παιδεία στη μητρική γλώσσα! Ήταν σε εξέλιξη η αποχή από τα μαθήματα η οποία πήρε γενική μορφή μετά την αποτυχημένη συνάντηση που είχα εξ'ονόματος της ΟΜΟΝΟΙΑΣ με τον Πρωθυπουργό Ύλλι Μπούφι στις 22.09.1991 στο Αργυρόκαστρο. (Υπάρχει φωνητικό υλικό). Τα αιτήματα στο υπόμνημα που δε δέχτηκε ο πρωθυπουργός, ήταν:

α. Όλα τα μαθήματα στη μητρική γλώσσα

β. Λειτουργία σχολείων στη μητρική γλώσσα εκεί που υπήρχαν ιστορικά, (πόλεις Αργυρόκαστρου, Δελβίνου, Αγίων Σαράντα, Χιμάρα) και σε εκείνα τα χωριά που ίδρυσε με μικτό πληθυσμό το καθεστώς εντός των περιοχών με αμιγή ελληνικό πληθυσμό.

γ. Λειτουργία σχολείων στη μητρική γλώσσα, παντού όπου υπάρχουν Έλληνες στην Αλβανική επικράτεια και συμπληρώνεται ο απαιτούμενος αριθμός μαθητών

δ. Ένταξη στο πρόγραμμα της ιστορίας και γεωγραφίας της Ελλάδας)

2. Το αλβανικό κράτος να κάνει εξαιρετες (ειδικές) επενδύσεις για την ανάκαμψη των περιοχών μας.

3. Οι επαρχίες, (νομοί) στις οποίες βρίσκονται και οι περιοχές μας με αμιγή ελληνικό πληθυσμό να κερδίσουν την ρήτρα της ελεύθερης οικονομικής ζώνης.

4. Να συσταθεί επιτροπή για να εξετάσει την πραγματική αλήθεια της ελληνικής μειονότητας στα τελευταία 50 χρόνια.

5. Να επανεξεταστούν και να γίνουν γνωστά και σεβαστά τα διάφορα διακρατικά και διεθνή ντοκουμέντα που υπογράφηκαν κατά καιρούς σχετικά με την εθνική ελληνική μειονότητα.

6. Να γίνει η απογραφή των Ελλήνων της Αλβανίας με βάση την ελεύθερη βούληση.

7. Να ξαναγνωριστούν ως Έλληνες οι κάτοικοι της Χιμάρας και των γύρω χωριών της.

8. Να έχουμε δική μας ραδιοτηλεόραση.

9. Να έχουμε αυθεντική εκπροσώπηση στην Αλβανική Βουλή.

10. Να εκκενωθούν οι ιεροί χώροι μας από τα στρατεύματα και να αποσυρθούν οι Αλβανοί στρατιώτες από του ιερείς χώρους.

11. Η Αλβανική κυβέρνηση να επενδύσει για τους ιερείς χώρους μας που μας κατέστρεψε.

12. Αθώωση, οικονομική και ηθική αποκατάσταση για τους πρώην πολιτικούς μας φυλακισμένους.

Η ΝΕΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΡΑΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΧΙΜΑΡΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΕΙ ΣΤΟ ΑΚΕΡΑΙΟ ΤΟΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΡΟΛΟ ΤΗΣ ΟΜΟΝΟΙΑΣ-ΚΕΑΔ ΣΤΟ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΟ ΜΑΣ ΖΗΤΗΜΑ.

Απαρατήρητη πέρασε η νέα κυβερνητική απόφαση αρ. 807, ημερ. 11.12.2019, η οποία από σήμερα μπαίνει κιάλας σε ισχύ. Η απόφαση της κυβέρνησης παραχωρεί κρατικές γαίες στις παραθαλάσσιες περιοχές, μεταξύ αυτών και στη Χιμάρα μέχρι τους Αγίους Σαράντα σε ιδιώτες οι οποίοι βεβαιώνουν ότι θα αναπτύξουν τις ιδιωτικές τους εκτάσεις. Η απόφαση λέει ότι ο ιδιώτης δικαιούται να αυξήσει με κατά 20 τοις εκατό της δικής του ιδιοκτησίας με κρατικές γαίες που συνορεύουν με τη δική του ιδιοκτησία υπό ανάπτυξη. Η τιμή αγοράς είναι η κρατική.

Ποια είναι τα προβλήματα στην περίπτωση της Χιμάρας. Είναι γνωστό ότι στη Χιμάρα ιστορικά δεν προκύπταν κρατικές εκτάσεις, επειδή ανήκαν στους Χιμαραίους κατοίκους. Προέκυψαν κρατικές, εφόσον οι κάτοικοι της Χιμάρας, ή δεν ενδιαφέρθηκαν να πάρουν νέους τίτλους ιδιοκτησίας, ή τα κτηματολόγια δεν κατέγραφαν τις περιουσίες τους, με αποτέλεσμα να κριθούν ελεύθερες και να αξιολογηθούν από την νυν κυβέρνηση κρατικές.

Όπως είναι γνωστό, ένα χρόνο πριν, 11.11.2018 ο Ράμα, μετά τη σκληρή αντίδραση του Έλληνα πρωθυπουργού, αναγκάστηκε να τροποποιήσει την κυβερνητική απόφαση 708, ημερ 11/11/2018 που όριζε «τις κρατικές» περιουσίες στην ακτογραμμή Χιμάρα-Α. Σαράντα και προορίζονταν να δοθούν σε ιδιώτες για την ανάπτυξη του τουρισμού. Η τροποποίηση που έγινε μετά την σφοδρή ελληνική αντίδραση έγινε παραχωρούσε συγκεκριμένα έξι μήνες χρόνο ώστε οι κάτοικοι της περιοχής αυτής να ολοκληρώνων έστω και την αρχική καταγραφή των περιουσιών τους με αποτέλεσμα αυτές να αφαιρούνταν από τους χάρτες «των κρατικών» περιουσιών.

Η αναδίπλωση Ράμα θεωρήθηκε τότε από την ΟΜΟΝΟΙΑ Χιμάρας ιστορική επιτυχία!! Μάλιστα, θεώρησαν την τροποποίηση αυτή τέτοια που αναιρούσε και όλη την ακριβοπληρωμένη προσπάθεια για οργανωμένη προσφυγή στη δικαιοσύνη με περισσότερους από 80 φακέλους διεκδίκησης περιουσιών από Χιμαραίους, υπό την αιγίδα της ΟΜΟΝΟΙΑΣ !!!

Πέρασαν όμως από τότε 13 όχι 6 μήνες. Στα αντίστοιχα κτηματολόγια δεν εγγράφηκε καμιά τέτοια περιουσία!!! Περίεργο δεν είναι!! Ταυτόχρονα, την ίδια περίοδο οι εκτάσεις αυτές κατοχυρώθηκαν ως κρατικές !!!

Και τώρα έρχεται ο Ράμα με νέα απόφαση, αυτή τη φορά με αρ 807 και ημερ. 11.12.2019, που επιτρέπει σε ιδιώτες να αυξήσουν την περιουσία τους με 20 % από την κρατική αυτή περιουσία σε γειτνίαση !!!

Αν διαβάσεις προσεχτικά την απόφαση της κυβέρνησης καταλαβαίνεις ότι πρόκειται για καλά μελετημένη προεργασία. Δλδ ότι αναγνωρίστηκαν επίσημα ως κρατικές οι ελεύθερες περιουσίες που στην ουσία διεκδικούν οι Χιμαραίοι (αλλά μόνο για θόρυβο στην Ελλάδα) και ότι επωφελούνται οι ιδιώτες σε

γεινίαση οι οποίοι δεν είναι άλλοι εκτός από εκείνους που απόχτησαν παράνομα και βίαια περιουσίες στην ακτογραμμή αυτή των τουριστικών φιλετών!!! Τώρα έρχεται το κράτος και τους δίνει με τιμές τζάμπα και ένα επιπλέον κομμάτι που στην ουσία ανήκει κι αυτό σε ντόπιους Χιμαραίους κατοίκους.

Ταυτόχρονα, η εξέλιξη αποτελεί μια καλή ευκαιρία πλήρης κάλυψης και εξαφάνισης κάθε παρανομίας απόκτησης τουριστικών οικοπέδων από τους πολύ όψιμους «ιδιώτες» αυτούς και θωράκισης της νομιμοποίησης τους με την επίσημη στήριξη του κράτους στο όνομα της ανάπτυξης της περιοχής! Πώς έγινε όμως και το ΚΕΑΔ και η ΟΜΟΝΟΙΑ και ειδικά η ΟΜΟΝΟΙΑ της Χιμάρας επί 13 μήνες κοιμότανε σε δάφνες;;;!! Όλοι αυτοί ήταν πριν από κάποιες βδομάδες και στον Πρωθυπουργό, τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και στην αξιωματική αντιπολίτευση στην Ελλάδα και «αναφέρθηκαν στο πολύπλοκο περιουσιακό ζήτημα». Αλλά δεν είπαν ότι δεν κάνουν καμιά προσπάθεια για την επίλυσή του. Όπως στην προκειμένη περίπτωση!! Μήπως ξεπέρασαν κάθε όριο και βαυκαλίζονται και τις ελληνικές αρχές για τους «ιερούς αγώνες που δίνουν» για το περιουσιακό, ενώ στην ουσία συμβάλλουν εμπράκτως στο ξεπούλημα κάθε περιουσιακού μας στοιχείου;!! (Και όχι μόνο αυτή τη φορά. Παίζουν το ίδιο έργο επί τουλάχιστον 20 χρόνια!!!) Μήπως αυτό το γνωρίζουν και τα Τίρανα και συνεχίζουν το έργο τους απογύμνωσης από τα περιουσιακά μας στοιχεία, με την ανοχή και τη συμβολή των δικών μας συγκεκριμένων πολιτικών και γι' αυτό δεν τους ιδρώνει το αφτί από τις δηλώσεις της Αθήνας ότι η πορεία της Αλβανίας προς την Ευρώπη συνδέεται άμεσα με τα περιουσιακά δικαιώματα της Ε. Ε. Μειονότητας;!! Μήπως θα πρέπει να κατηγορηθούν για εθνικό έγκλημα και όσοι προσπαθούν να στηρίξουν την ηγεσία αυτή, παρουσιάζοντάς (στα κρυφά) ως αναντικατάστατη !!! ΤΕΛΟΣ

Παναγιώτης Μπάρκας

30 Δεκεμβρίου 2019

ΜΗΠΩΣ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΜΕ ΟΤΙ ΕΠΙΤΡΕΠΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΙΩΞΗ ΚΑΙ ΕΞΑΦΑΝΙΣΗ ΜΑΣ ΓΙΑ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕ ΟΤΙ ΜΑΣ ΔΙΩΚΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΟΥΝ ΤΗΝ ΥΠΑΡΞΗ ΤΟΥΣ ΟΙ ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΜΑΣ ΚΑΙ ΕΜΕΙΣ ΤΟΝ ΑΦΑΝΙΣΜΟ ΜΑΣ;!!!

Με τη δική τους επίμονη άρνηση να γιορτάσουν στις πατρογονικές τους εστίες τις γιορτές των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς, οι ξεριζωμένοι Έλληνες από το Βόρειο Τμήμα της Ηπείρου ενισχύουν τη νότα απαισιοδοξίας για το μέλλον του τόπου μας . (Την ίδια στιγμή οι μαθητές των σχολείων, οι σύλλογοι που δραστηριοποιούνται στο τόπο μας και άλλοι

εναπομείναντες Έλληνες έχουν άλλη άποψη!!)

Κατά βάθος και ιδεολογικά περνάει ένα ανεπίτρεπτο μήνυμα που δικαιώνει τον ανεπίπρωτο στόχο των τεχνητών δυσκολιών που βιώνει ο τόπος μας. Διακοπή ρεύματος, ανασφάλεια, έλλειψη συγκοινωνιών, κέντρων διασκέδασης... (!!!) Δύσκολο να διανοηθεί κανείς το σκεπτικό ότι, επειδή οι καταστάσεις είναι δύσκολες, εμείς δεν είμαστε διατεθειμένοι να θυσιάσουμε τις ανέσεις μας για να δώσουμε γιορτινό πνεύμα στο μουντό σκηνικό του τόπου μας!!!. (Οπότε, μαζεύουμε και τους εναπομείναντες δικούς μας στη Βόρειο Ήπειρο και τους φέρνουμε στο νέο μας χωριό με φώτα, στην Ελλάδα!!) Την ίδια λογική, όμως διαπιστώσαμε και σε άλλα γεγονότα πολιτικού περιεχομένου. «Οι Βορειοηπειρώτες» αρνούνται να έρθουν στον τόπο τους και σε σχετικά με την εθνική ταυτότητα γεγονότα (όπως στο μνημόσυνο Κατσιάφα), επειδή φοβούνται ότι θα τους σταματήσουν ή εμποδίσουν στα σύνορα...!!! Ε, και;;;! Δλδ μια λίστα με δήθεν ανεπιθύμητους που δεν ανακοινώνεται, φοβίζει τους πάντες ;;;;!!! Και δεύτερο και αν σε προσαγάγουν και κάποιες ώρες, τι έγινε ;;;;!!! , όταν προέκυψε ότι από τις μερικές δεκάδες που προσήγαγαν ούτε κράτησαν, ούτε τιμώρησαν κάποιον;!!! Μήπως στην απόφαση να παρευρεθείς σε ένα τέτοιο γεγονός, (αύριο μπορεί να απαγορευτεί και η συμμετοχή για την υπενθύμιση του Θ. Λώλη, του Λαζάκη, του Λαμποβιτιάδη, του Σαχίνη, του Παρά, του.....!!!) αποτελεί παραβίαση του Συντάγματος της χώρας...;!!! ή μήπως δείγμα του αδικαιολόγητου φόβου μας, ή της αδυναμίας να επιβεβαιώσουμε και διεκδικήσουμε εκείνο που με το Σύνταγμα, τα ιστορικά κλημένα και με τους διεθνείς νόμους μας ανήκουν;!!! Ή μήπως επιβεβαιώνουμε ότι είμαστε μια εθνική κοινότητα που επιτρέπουμε την δίωξη και εξαφάνισή μας ως επιχείρημα (επειδή αδιαφορούμε να γνωρίζουμε και να διεκδικούμε εκείνο που με το γράμμα του νόμου και της ιστορίας μας ανήκει), για να έχουμε να κατηγορούμε (ειδικά όταν δεν μπορούμε να κτίσουμε κάτι), ότι μας διώκουν για να μπορούν να δικαιολογούν την ύπαρξή τους οι πολιτικοί μας και εμείς τον αφανισμό μας;!!! ΑΣ ΔΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΚΑΙ ΛΙΓΟ ΠΙΟ ΠΕΡΑ....

Προχθές η Βουλή στο Μαυροβούνιο ψήφισε νόμο που κατοχυρώνει στις εκεί εθνικές μειονότητες το δικαίωμα χρήσης των εθνικών συμβόλων και της γλώσσας, του εορτασμού των εθνικών επετείων και σε διοικητικές μονάδες που τα μέλη αυτών των μειονοτήτων αποτελούν το 5 τοις εκατό του εκεί πληθυσμού!!!

Σύσσωμος ο πολιτικός κόσμος στην Αλβανία συνεχάρη τις αρχές του Μαυροβουνίου για το συγκεκριμένο νόμο και μαζί μ'αυτές τα αλβανικά κόμματα στο Μαυροβούνιο. Μάλιστα, δε δίστασαν να δηλώσουν ότι ο συγκεκριμένος νόμος αποτελεί τη βάση για την οροθέτηση του Μαυροβουνίου ως μια πολυεθνική χώρα!!!!

Πριν περίπου από δύο χρόνια, (13.10.2017) η αλβανική Βουλή ψήφισε τον νόμο αρ.96/2017 «Για την προάσπιση των εθνικών μειονοτήτων στη Δημοκρατία της Αλβανίας».

Πρώτο. Ο συγκεκριμένος νόμος των Τιράνων αποτελεί γενικώς μια διαστρεβλωμένη αντιγραφή της Σύμβασης Πλαίσιο Προστασίας των Εθνικών Μειονοτήτων του Συμβουλίου της Ευρώπης (1999). Αφαιρεί από την Εθνική Ελληνική Μειονότητα ορισμούς ιστορικού, εθνικού, πολιτικού και γεωγραφικού περιεχομένου που τη διακρίνουν, αναδεικνύοντας ισότιμη με άλλες γλωσσολογικές μειονότητες στη χώρα (άρα την υποβαθμίζει).

Αν και αναφέρεται σε δικαίωμα εθνικού αυτοπροσδιορισμού, το δικαίωμα αυτό περιπλέκεται σε νομικές ρυθμίσεις και θεσμικές αποφάσεις που στραγγαλίζουν πραχτικά την υποτιθέμενη νομική ρύθμιση.

Οι μειονότητες δεν χαίρουν καμιά αυτενέργεια σε ό τι αφορά τον σεβασμό των δικαιωμάτων και ελευθεριών τους. Για τα πάντα αποφασίζει ο πρωθυπουργός, η κυβέρνηση, το κράτος. Και τα πάντα διατυπώνονται σε μια τρομαχτική γραφειοκρατία και εμπόδια, που πραχτικά κάνει αδύνατη την εφαρμογή και της πιο απλής ρύθμισης.

Σε αντίθεση με το νόμο του Μαυροβουνίου, σε κανένα σημείο του αλβανικού νόμου δεν αναφέρονται συγκεκριμένα εθνικά δικαιώματα, χρήση εθνικών συμβόλων, εορτασμού εθνικών εορτών κλπ.

Επίσης, ενώ στο νόμο του Μαυροβουνίου, τα παραπάνω εθνικά δικαιώματα δικαιούνται και μέλη μιας εθνικής μειονότητας που αποτελούν το 5 τοις εκατό μιας διοικητικής μονάδας, στον αλβανικό νόμο, μόνο για το δικαίωμα χρήσης και εκμάθησης της μητρική γλώσσας, απαιτείται ώστε τα μέλη μιας εθνικής μειονότητας να αποτελούν πάνω από το 20 τοις εκατό της διοικητικής μονάδας κλπ.

Δεύτερο. Όπως αναφέρουν οι δηλώσεις των αλβανικών πολιτικών θεσμών, στην επίτευξη αυτής της ιστορικής επιτυχίας έχουν το μερίδιό τους και τα αλβανικά κόμματα στο Μαυροβούνιο...

Στη δική μας περίπτωση. Δεν υπήρξε ουδεμία σύμπραξη των πολιτικών παραγόντων και λοιπών θεσμών που δρουν στο χώρο της Ε. Ε. Μ. και την εκπροσωπούν πολιτικά!!!

Ενώ η διαδικασία για την ψήφιση του νόμου αυτού είχε ξεκινήσει από το 2015 ως προαπαιτούμενο της Ε. Ένωσης για να πετύχει η Αλβανία ημερομηνία έναρξης των διαπραγματεύσεων για την ένταξή της στην Ε.Ε, οι πολιτικοί μας παράγοντες δεν ούτε συνεργάστηκαν και ούτε συμμετείχαν στη διαδικασία αυτή. Έδειχναν ότι βασική μεριμνά τους ήταν να κάνουν τα λάθη τα Τίρανα και η κυβέρνηση, με την οποία ο επίσημος φορέας ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ ήταν στην αντιπολίτευση, ώστε να αποχτήσουν αυτοί το δικαίωμα να κατηγορήσουν την κυβέρνηση για παραβίαση και με τον νόμο των εθνικών μας δικαιωμάτων. Δλδ δεν μας νοιάζει η σωστή κατοχύρωση και επίλυση, αλλά το να έχουμε να φωνάζουμε!!

Η ΟΜΟΝΟΙΑ, μετά από ολόπλευρές πιέσεις αναγκάστηκε να μετάσχει κατά το τέλος της διαδικασίας (στην ουσία πρόκειται για ντροπιαστική παρουσία, όταν και οι Ρόμα ακόμα ήξερα πολύ καλά τι ζητούσαν). Δεν έλαβε υπόψη της καμιά

από τις γραπτές προτάσεις που έγιναν από άλλους (και δεν μιλάω εδώ για τις προσωπικές μου γραπτές προτάσεις για κάθε άρθρο του νόμου) Παρουσίασε ληξιπρόθεσμα τις προτάσεις της και ευτυχώς που δεν είχε χρόνο να ληφθούν υπόψη διότι αντιμετώπιζαν μια εθνική μειονότητα ως διαχείριση μιας ΜΚΟ και το χειρότερο, πρόβλεπαν την αντικατάσταση θεσμών των μειονοτήτων (κυρίως σε ότι αφορά την εκπαίδευση) από θεσμούς της πλειοψηφίας αρκεί να γνώριζαν καλά τη γλώσσα της μειονότητας)

Οι ίδιες θέσεις των πολιτικών εκπροσώπων μας φάνηκε και στο θέμα της κατοχύρωσης των εφαρμοστικών νόμων. Η αλβανική κυβέρνηση δέχτηκε ότι ο σχετικός νόμος είχε σοβαρά προβλήματα τα οποία θα λύνονταν με τους εφαρμοστικούς νόμους οι οποίοι θα καταρτιζόνταν και ψηφίζονταν σε έξι μήνες, δηλ τέλη Απριλίου 2018.

Η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ παρά τις δεσμεύσεις σε επίσημους ελληνικούς φορείς για ενεργή συμμετοχή στη διαδικασία αυτή, απείχε. Μάλιστα, ξανά δεν υιοθέτησε γραπτές προτάσεις που έγιναν για συγκεκριμένα άρθρα του νόμου, όπως το εκπαιδευτικό.

Τώρα, συμπληρώθηκαν δύο χρόνια από την ψήφιση του συγκεκριμένου νόμου και η πολιτική μας ηγεσία αρκείται μόνο στα «παράπονα» ότι δεν ψηφίστηκαν οι εφαρμοστικοί νόμοι!!!! και ότι το γεγονός θα περιορίσει το δικαίωμα εθνικού αυτοπροσδιορισμού στην επικείμενη απογραφή πληθυσμού του 2020 ... που σημαίνει νέα αποχή από την ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ, νέα διάσπαση και ... ένα νέο μειωμένο και απογοητευτικό δημογραφικό νούμερο των Ελλήνων στην Αλβανία.

Με εντυπωσίασε όμως και κάτι πολύ σημαντικό. Στις γραπτές μου προτάσεις για το συγκεκριμένο αλβανικό σχέδιο νόμου, πρόβλεπα ρυθμίσεις για τη χρήση των εθνικών συμβόλων και εορτασμού εθνικών γιορτών. Εκπρόσωποι του εθνικού κέντρου μου ζήτησαν να παραιτηθώ από τέτοιες αξιώσεις για να μην δημιουργηθούν αντίβαρα... Κατάλαβα τι εννοούσαν ενώ δεν υπάρχει καμιά συσχέτιση, αλλά ενώ εγώ δεν παραιτήθηκα, η ΟΜΟΝΟΙΑ-ΚΕΑΔ δεν συμμερίστηκε την πρότασή μου...!!!!

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ !!!!